

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๔

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

5

	หน้า	
10	ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
	เรื่องที่ ๑ รับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง ประธานวุฒิสภา ส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภา ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคหก ว่า กรอบการเจรจาอนุสัญญา หรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับ ความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสองและวรรคห้า หรือไม่	๑
15	เรื่องที่ ๒ รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงินกองทุน เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๒	๓
20	เรื่องแจ้งเพื่อทราบที่ไม่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระ ๗ เรื่อง คือ เรื่องที่ ๑ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาปฏิรูประบบ งานความมั่นคงของรัฐ ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ขอยายระยะเวลา การปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ออกไปอีก ๕๐ วัน	๕
25	เรื่องที่ ๒ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการตั้งถิ่นฐานและ ผังเมือง ท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ ขอยายระยะเวลา ปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ออกไปอีก ๕๐ วัน	๕

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๔

หน้า

- เรื่องที่ ๓ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับ
5 ใช้กฎหมายและแนวทางการแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิบุคคลใน
ประเทศไทย ท่านสุพจน์ เลียดประดม ขอยายระยะเวลาการปฏิบัติงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕
ออกไปอีก ๕๐ วัน ๕
- เรื่องที่ ๔ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาติดตามการบังคับ
10 ใช้กฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการพิทักษ์สถาบันพระมหากษัตริย์
รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ ขอยายระยะเวลาการปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕
ออกไปอีก ๕๐ วัน ๕
- เรื่องที่ ๕ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการ
15 แก้ไขปัญหาและการฟื้นฟูการพัฒนาตามวิถีวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้
พลเอก เกษมศักดิ์ ปลุกสวัสดิ์ ขอยายระยะเวลาการปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕
ออกไปอีก ๕๐ วัน ๖
- เรื่องที่ ๖ ด้วยนายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
20 พรรคประชาธิปัตย์และคณะ จำนวน ๑๒๘ คน ได้ยื่นคำร้องขอต่อประธาน
วุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ในฐานะ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ออกจากตำแหน่ง
เนื่องจากมีพฤติการณ์ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และด้วยนางธิดา ถาวรเศรษฐ์ กับคณะ
25 ในฐานะผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อได้มาแสดงตนต่อประธานวุฒิสภา และได้
รวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๒๓,๖๒๐ รายชื่อ เข้าชื่อ
ร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑ คน ๖

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๔

หน้า

เรื่องที่ ๓ ด้วยพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์

๓

- 5 ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้ว มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

10 ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา

๘

ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕

- 15 ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕

ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ และ

ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕

20

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

๘

เรื่องที่ประธานขอปรึกษา

ด้วยได้รับหนังสือจากนายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ ประธาน

๘

- 25 คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ แจ้งว่า นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ได้ขอลาออกจากกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๔

หน้า

เรื่องด่วน

- 5 เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล
ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๕
- ผู้อภิปราย
- 10 - พลตำรวจโท ชัชวาล กุลคิลิก (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) ๑๒,๒๕,
๔๒
- นายเกษรา ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมการ) ๑๒
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๑๔,๓๔
- นายวิเชียร คันถ้อง ๒๐
- 15 - พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๒๒
- นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ ๒๔,๔๐
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย ๒๕
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม ๒๖
- นายสุพจน์ เลียดประดม ๓๘
- 20 - นายปานเทพ ศรีไสว (ผู้ชี้แจง) ๔๒
- นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ ๔๖
- นายคำณูญ สิทธิสมาน ๔๖,๔๗
- เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) ๔๗
- 25 พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๔

หน้า

ผู้อภิปราย

5	<ul style="list-style-type: none"> - นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) - นายพิสิฐ เกตุผาสุข (รองประธานคณะกรรมการ) - นายดวง อันทะไชย 	๕๐,๑๑๘, ๑๒๑,๑๒๗ ๕๓,๑๐๓ ๕๕,๑๐๕, ๑๑๓
10	<ul style="list-style-type: none"> - นายเจริญ ภัคดีวานิช - นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ - นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ 	๖๐ ๖๔ ๖๗,๑๑๖, ๑๒๕
15	<ul style="list-style-type: none"> - รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ - รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล - พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ - นายมณฑิธร บุญตัน - รองศาสตราจารย์ไพศนา บุญทอง - นายสุริยา ปันจอร์ 	๖๕ ๗๕ ๘๔ ๘๗ ๘๕ ๕๓
20	<ul style="list-style-type: none"> - พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ - นายสมพงษ์ ชาตะวิถี (ผู้ชี้แจง) - นายคำบุญ สิทธิสมาน 	๕๘ ๑๐๓,๑๐๕, ๑๑๓,๑๑๕ ๑๑๗,๑๑๕, ๑๒๕,๑๒๖, ๑๒๕
25	<ul style="list-style-type: none"> - นายสมชาย แสวงการ - พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม 	๑๒๐ ๑๒๑

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๔

หน้า

	เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.	๑๒๕
5	ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว	
	ผู้อภิปราย	
	- นางสุกมล คุณปลื้ม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม)	๑๓๑,๑๓๒, ๑๓๕,๑๓๘
	- ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ)	๑๓๒
10	- นายมณฑิธร บุญตัน	๑๓๔
	- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	๑๓๗
	- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๑๓๕
	- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๑๔๓
	- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	๑๔๘
15	- นายเจริญ ภัคดีวานิช	๑๕๖
	- นายทวีศักดิ์ กิดบรรจง	๑๕๘
	- นายสมักร เขาวพานันท์	๑๖๒,๑๖๔
	- นายพีระ มานะทัศน์	๑๖๓
	- นายคำคุณ สิทธิสมาน	๑๖๕,๑๖๖,
20		๑๕๐
	- พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	๑๗๑
	- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องงาม	๑๗๔
	- นายสุรจิต ชिरเวทย์	๑๘๐

25

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

5

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๐๕ คน

10

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีเพื่อนสมาชิกมาประชุม
๘๐ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ รับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งความเห็น

15

ของสมาชิกวุฒิสภา ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐
วรรคหก ว่า กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
เป็นหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐
วรรคสองและวรรคห้า หรือไม่

20

25

- ประธานวุฒิสภา : ตามที่ท่าน ส.ว. วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ กับคณะรวม ๗๐ คน ได้ยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภาให้ส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาเพื่อขอให้
- 5 ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคหก ว่า กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน เป็นหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสองและวรรคห้า หรือไม่นั้น
- บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าวแล้วว่า กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงดังกล่าวเป็นเพียงขั้นตอนเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การทำหนังสือสัญญา
- 10 ประเภทที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง โดยคณะรัฐมนตรีต้องเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนที่จะมีการทำหนังสือสัญญาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสาม กรอบการเจรจาดังกล่าวจึงยังไม่ใช่หนังสือสัญญาตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง
- กรณีที่มีความสงสัยเกี่ยวกับรายละเอียดในกรอบการเจรจากรัฐสภาสามารถ
- 15 ทักท้วงหรือให้ข้อเสนอแนะกับฝ่ายบริหาร ได้อยู่แล้ว มิใช่กรณีที่มีปัญหาตามวรรคสอง จึงยังไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคหก ที่จะเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด สำหรับข้อที่ผู้ร้องเห็นว่าการที่คณะรัฐมนตรีไม่จัดทำหรือเร่งรัดให้มีการตรากฎหมายเพื่อใช้เป็นกรอบการเจรจากกลางโดยเร็ว แต่ได้มีการออกกรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงดังกล่าวนี้อาจเป็นการดำเนินการที่ขัดหรือแย้ง
- 20 ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคห้าหรือไม่นั้น เห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคหก ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดเฉพาะกรณีที่มีปัญหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคสองเท่านั้น ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกี่ยวกับการกระทำหรืองดเว้นการกระทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ วรรคห้า จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
- จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ โดยรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดส่ง
- 25 ให้ท่านสมาชิกแล้วนะครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๒ รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและงบ
การเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓
5 และ ๒๕๕๒

10

15

20

25

- ประธานวุฒิสภา : ด้วยเลขชาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรี
ได้มีมติรับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงินกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์
5 พลังงาน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๒ ตามที่กระทรวงพลังงาน
ได้เสนอแล้ว และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไป -----

- ๒/๑

ตามความในมาตรา ๓๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน
5 (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ซึ่งรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้จัดส่งให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

- ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ นอกจากนี้ยังมีเรื่องแจ้งเพื่อทราบ
10 ที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระอีกจำนวน ๗ เรื่อง คือ ค่ายประธานคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๕ คณะ ได้มีหนังสือขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญ
ดังนี้

- เรื่องที่ ๑ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาปฏิรูประบบงาน
ความมั่นคงของรัฐ ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงาน
15 ของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ออกไปอีก
๕๐ วัน

- เรื่องที่ ๒ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการตั้งถิ่นฐานและผังเมือง
ท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ ขอขยายระยะเวลาปฏิบัติงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ออกไปอีก
20 ๕๐ วัน

- เรื่องที่ ๓ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้
กฎหมายและแนวทางการแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิบุคคลในประเทศไทย ท่านสุพจน์
เลิศประดอม ขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบ
กำหนดในวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ออกไปอีก ๕๐ วัน

- เรื่องที่ ๔ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาติดตามการบังคับใช้
25 กฎหมายและมาตรการเกี่ยวกับการพิทักษ์สถาบันพระมหากษัตริย์ รองศาสตราจารย์พรพันธุ์
บุญยรัตพันธุ์ ขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบ
กำหนดในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ออกไปอีก ๕๐ วัน

เรื่องที่ ๕ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและติดตามการแก้ไขปัญหาและการฟื้นฟูการพัฒนาตามวิถีวัฒนธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้ พลเอก เกษมศักดิ์ พลูกสวัสดิ์ ขอยายระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ออกไปอีก ๕๐ วัน

โดยทั้ง ๕ เรื่องดังกล่าวเป็นการขอยายเวลาในระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งผมเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาของวุฒิสภา อาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๕๗ จึงอนุญาตให้ขอยายเวลาได้ตามที่คณะกรรมการ

10 วิสามัญร้องขอ

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๖ ด้วยนายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์และคณะ จำนวน ๑๒๘ คน ได้ยื่นคำร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนนายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ในฐานะประธานสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ออกจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติการณ์ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และด้วยนางธิดาถาวรเศรษฐ์ กับคณะ ในฐานะผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อได้มาแสดงตนต่อประธานวุฒิสภา และได้รวบรวมรายชื่อประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๒๓,๖๒๐ รายชื่อ เข้าชื่อร้องขอ

20 เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓ คน ได้แก่ ๑. นายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ประธานตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๒. นายเจริญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๓. นายจรูญ อินทจาร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๔. นายเฉลิมพล เอกอรุ ตูลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๕. นายนุรักษ์ มาประณีต ตูลาการศาล
รัฐธรรมนูญ ๖. นายบุญส่ง กุลบุปผา ตูลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๗. นายสุพจน์ ไข่มุกด์
- 5 ตูลาการศาลรัฐธรรมนูญ ออกจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติการณ์ต่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่
ที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ซึ่งขณะนี้ผมได้ดำเนินการให้ตรวจสอบ
และพิจารณาคำร้องขอทั้ง ๒ กรณีดังกล่าว ว่าถูกต้องครบถ้วนตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๒ หรือไม่ ก่อนที่จะส่งให้คณะกรรมการป้องกันและ
- 10 ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป
- จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)
- ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๗ ด้วยพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธาน
และรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
15 สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้มีการ
ปรับปรุงสิทธิในการได้รับประโยชน์ตอบแทนให้มีความเหมาะสม โดยในส่วนที่เกี่ยวข้อง
สิทธิประโยชน์เรื่องค่าพาหนะในการเดินทางและค่าเบี้ยประชุมของท่าน สำนักงาน
- 20 เลขานุการวุฒิสภาได้สรุปข้อมูลและแจ้งให้ท่านแล้วที่หน้าห้องประชุม และขอความร่วมมือ
ท่านในการกรอกรายละเอียดในแบบแจ้งข้อมูลถิ่นที่อยู่ เพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลประกอบ
การดำเนินงานของสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาต่อไป ในส่วนของสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับ
สวัสดิการการรักษาพยาบาล ของท่านสมาชิกซึ่งได้มีการปรับเปลี่ยนไปและจะมีผลบังคับ
ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาจะได้จัดทำสรุปแจ้งให้ท่านสมาชิก
- 25 ทราบในโอกาสต่อไป
- จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๑

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

5

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ ถึง ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ

นิตินิติบัญญัติ) พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวนรวม ๘ ครั้ง ซึ่งได้วางไว้ให้สมาชิกตรวจดู ณ ห้องรับรองสมาชิกวุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๒๗ แล้ว จะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

10

ประธานวุฒิสภา : หากไม่มีผู้ใดขอแก้ไข ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๘ ครั้ง ดังกล่าวจะครบ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระต่อไป ด้วยผมได้รับหนังสือจาก

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

15

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ท่านอโนทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ แจ้งว่า ท่านอนันต์

อริยะชัยพาณิชย์ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ -----

ดังนั้นคณะกรรมการวิสามัญจึงขอให้แต่งตั้ง ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิรัตน์ พาณิชย์พงษ์
เป็นกรรมการวิสามัญแทนตำแหน่งที่ว่าง จะมีสมาชิกท่านใดขัดข้องหรือมีความเห็น

5 เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : หากไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์

10 เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่
เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว

15

20

25

ประธานวุฒิสภา : ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติกำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน

- 5 ในโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา
และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. แล้ว และได้เสนอมายังวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ตามมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน
๓๐ วัน และขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๕ วัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
- 10 มีท่าน พลตำรวจโท ชัชจ กุลคิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เข้าร่วมประชุม
เพื่อชี้แจงด้วย และโดยที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือขออนุญาต
ให้บุคคลร่วมชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๓ คนคือ

๑. นางกฤตยา สุमितนันท์ รองผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
แห่งประเทศไทย ฝ่ายบริหาร รักษาการแทนผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน
15 แห่งประเทศไทย

๒. นายปานเทพ ศรีไสว ผู้อำนวยการฝ่ายกรรมสิทธิ์ที่ดิน การรถไฟฟ้า
ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

๓. นายนภดล เกริกฤกษ์ ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา

- 20 เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา ผมได้อนุญาตนะครับ ขอเชิญผู้ชี้แจง
เข้าประจำที่ครับ

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการ
และเหตุผลครับ

- 25 นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) :

LIART

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน
5 โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา
และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.

10 หลักการ

กำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้า
มหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร
กรุงเทพมหานคร

15 เหตุผล

เนื่องจากการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจและ
ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะภาวะในอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็นสำหรับกิจการ
20 ขนส่งมวลชน โดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประโยชน์ในการดำเนิน
กิจการรถไฟฟ้า โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคลแล้ว แต่พนักงานเจ้าหน้าที่
และเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ไม่อาจตกลงกันได้
ในเรื่องการกำหนดลักษณะภาวะในอสังหาริมทรัพย์หรือในเรื่องเงินค่าทดแทน ในการนี้
สมควรกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

25

๑๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ
พลตำรวจโท ชัชวาล กุลคิลก (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

- 5 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท ชัชวาล กุลคิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม มาแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อมาชี้แจงกรณีข้อทักท้วงหรือข้อขัดข้องในการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า ข้อเท็จจริงรถไฟฟ้ามหานครสายนี้ได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลา ๑๐ กว่าปีแล้ว ได้ผ่านรัฐบาลมาหลายสมัย ผมได้ตรวจดูต้นร่างแล้ว ปัญหานี้ได้เกิดขึ้นกับรัฐบาลทุกสมัย และมี
- 10 แนวความคิดเห็นตรงกันว่า ในที่สุดถ้าเพื่อตกลงกันไม่ได้ จำเป็นต้องนำมาตราเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งแต่ละฝ่ายได้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาเสนอวุฒิสภาเพื่อโปรดขอรับความเห็นชอบครับ

- ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมได้มอบหมายให้
- 15 คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าจะให้คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมาธิการการคมนาคมเป็นผู้พิจารณา ท่านประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคมมีอะไรจะเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

- 20 นายเกษ ศักดิ์สมบูรณ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายเกษ ศักดิ์สมบูรณ์ ประธานคณะกรรมาธิการการคมนาคม วุฒิสภา ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน
- 25 โครงการรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

LIART

๑๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๕/๒

- และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ วันพุธที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มอบหมายให้
- 5 คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ นั้น

- บัดนี้ คณะกรรมการการคมนาคมได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้
ดังกล่าวเสร็จแล้ว ดังนั้นกระผมขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด
ภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้ามหานคร
- 10 สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ที่คณะกรรมการการคมนาคมได้รับมอบหมายให้พิจารณาศึกษาดังนี้

- ๖/๑

- เนื่องจากรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจและทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็นสำหรับกิจการขนส่งมวลชน
- 5 โดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการรถไฟฟ้าโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล แต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องการกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์หรือในเรื่องเงินค่าทดแทน จึงจำเป็นต้องตรา
- 10 ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่กำหนดเวลาในที่ดิน จำนวนทั้งสิ้น ๑๑๓ แปลง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เพื่อดำเนินการกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว ได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดเขตที่ดินบริเวณที่จะดำเนินการเพื่อกิจการ
- 15 ขนส่งมวลชนในท้องที่ เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตห้วยขวาง เขตดินแดง เขตราชเทวี เขตวัฒนา เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตคลองเตย และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้มีผลใช้บังคับมีกำหนด ๔ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ พร้อมทั้งได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เรื่อง กำหนดให้การเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์
- 20 เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน ต่อเนื่องมาโดยตลอด ทั้งนี้คณะกรรมการการคมนาคมเห็นควรให้ที่ประชุมวุฒิสภา รับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไว้พิจารณาในวาระ ๒ ต่อไป ขอขอบคุณครับ
- ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ เชิญท่านสุรชัยครับ
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุรชัย
- 25 เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และท่านประธานคณะกรรมการการคมนาคมแล้ว ผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมแล้วก็คือผู้แทนจากการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนว่า กฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราดูเพียงผิวเผินประหนึ่งว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรสักซึ่ง

เพราะว่ามีแค่ ๕ มาตราเท่านั้นเอง แล้วก็เป็นการออกกฎหมายเพื่อโครงการสาธารณูปโภค
สำหรับพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานคร ก็คือ โครงการรถไฟฟ้ามหานคร

5 สายเฉลิมรัชมงคล กระผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนดังนี้

กฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นการออกกฎหมายโดยอาศัยมาตรา ๒๐

ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐
ประเด็นที่นำมาสู่การที่ต้องตราพระราชบัญญัตินี้ก็เนื่องด้วยตามขั้นตอนของ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐

10 ได้กำหนดไว้ครบถ้วนประธาน ว่าให้หน่วยงานของรัฐไปเจรจากับเจ้าของที่ดินก่อน

เพื่อที่จะขอสิทธิในการเข้าไปใช้ที่ดิน แต่ไม่ถึงขั้นที่จะต้องไปเวนคืนที่ดิน ถ้าตกลงได้

ก็ไปทำสัญญาซื้อขายกันผ่านการจ่ายเงินค่าทดแทน เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะต้องนำมาสู่
การออกพระราชบัญญัติตามที่กำลังเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ก็เป็นเรื่องที่

ทางการรถไฟฟ้ามหานครนั้น ไม่สามารถไปทำความตกลงกับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ได้

15 ประเด็นที่ตกลงกันไม่ได้ผมเชื่อว่าคงมีประเด็นเดียว ก็คือเรื่องของจำนวนค่าทดแทน

จึงเป็นเหตุที่มาที่จะต้องใช้มาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์
เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ด้วยการออกกฎหมายเพื่อบังคับ ใช้อำนาจรัฐเข้าไปบังคับเอา

อสังหาริมทรัพย์จากเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ เพื่อที่จะเข้าไปใช้สิทธิ -----

- หรือถ้าพูดกันภาษากฎหมายก็คือ เพื่อเป็นการรอนสิทธิของเจ้าของที่ดินเพียงบางส่วน หรือทั้งหมด แต่เป็นส่วนที่อยู่ที่ดินตามโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล
- 5 ซึ่งก็ต้องถือว่าเป็นการไปรบกวนสิทธิในทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๑ นั้นบัญญัติไว้ชัดเจนครับว่า กรรมสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลย่อมได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ที่นี้ประเด็นที่ผมอยากจะทราบเรียนก็คือว่า เงินค่าทดแทนที่ท่านไปตกลงกับเจ้าของที่ดินแล้วตกลงไม่ได้ นั้น มีประเด็นปัญหาอะไร ซึ่งผมเชื่อว่าคงจะสืบเนื่องมาจากปัญหาที่เจ้าของที่ดินไม่สามารถยอมรับจำนวน
- 10 ค่าทดแทนที่ท่านกำหนดให้เขาได้ เขาจึงไม่ยอมให้ท่านเข้าไปใช้ที่ดิน ถ้ากำหนดให้เงินเป็นที่พอใจ ผมเชื่อว่าประชาชนเขาก็จะให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เพราะกิจการที่ท่านจะลงมือก่อสร้างนั้นเป็นกิจการขนส่งมวลชน ผมดูบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน ซึ่งอยู่ในแนวที่ท่านจะต้องเข้าไปใช้ประโยชน์นั้น มีรายชื่อทั้งธนาคารพาณิชย์ มีรายชื่อทั้งบริษัทจัดสรรที่ดินต่าง ๆ อยู่ในแนวที่ท่านจะต้องเข้าไปใช้
- 15 เพราะฉะนั้นประเด็นที่ทำให้ผมต้องพิจารณาต่อไปก็คือ โดยเฉพาะบัญชีรายชื่อลำดับที่ ๖ ลำดับที่ ๘ ซึ่งเป็นบริษัทจัดสรรที่ดินเอกชนรายใหญ่นั้นเขาสร้างหมู่บ้านลงไปแล้วหรือยัง เพราะถ้าสร้างแล้ว สิ่งที่จะกระทบนั้นไม่ใช่กระทบเฉพาะบัญชีรายชื่อเจ้าของที่ดินที่ปรากฏอยู่ท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่จะไปกระทบกับพี่น้องประชาชนทั้งหมู่บ้านนี้คือคำถามที่ ๑ ที่อยากจะให้ท่านช่วยชี้แจง
- 20 คำถามที่ ๒ ก็คือว่า เงินค่าเวนคืน ขอภัยครับ เงินค่าทดแทนที่ท่านไปทำความตกลงแล้วตกลงไม่ได้ นั้น ท่านใช้งบประมาณจากที่ไหนมาจ่ายให้กับพี่น้องประชาชน ใช้งบประมาณแผ่นดินหรือว่าใช้งบประมาณของทางรถไฟฟ้าเอง นั่นคือคำถามข้อที่ ๒
- 25 ที่นี้มีคำถามที่ผมอยากจะทราบเรียนท่านก็คือว่า โครงการรถไฟฟ้าสายเฉลิมรัชมงคลนี้ เมื่อโครงการก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว ทางรถไฟฟ้าดำเนินการเองหรือท่านเอาสัมปทานไปขายต่อให้กับเอกชน เพื่อให้เอกชนเป็นคนเก็บผลประโยชน์ตรงนี้ มีประเด็นที่ผมได้ข้อมูลมาก็คือ โครงการรถไฟฟ้าใต้ดิน สายเฉลิมรัชมงคลนั้น

๑๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎธ ๙/๒

ท่านได้ขายสัมปทานให้กับบริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทเอกชน
ก็อยากจะเรียนถามท่านว่าจริงหรือไม่

- 5 และที่ผมต้องถามคำถามนี้เป็นคำถามที่ ๓ ก็คือ ผมกำลังจะกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไประยะผู้ชี้แจง แล้วก็โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงคมนาคมว่า การตรากฎหมายในลักษณะเช่นนี้นั้นเป็นการตรากฎหมาย โดยที่
เรากำลังจะใช้อำนาจรัฐไปบังคับเอาสิทธิในที่ดินบางส่วนจากพี่น้องประชาชน จริงอยู่
เป็นการทำเพื่อการสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นประโยชน์โดยรวม แต่ถ้าท่านทำเพื่อประโยชน์ของ
10 ประชาชนโดยรวม ก็คือเพื่อกิจการขนส่งมวลชน ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนเขาก็จะตัดสินใจ
ในการยอมสละสิทธิในที่ดินให้กับท่าน แต่ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าท่านใช้อำนาจรัฐออก
กฎหมายไปบังคับเอาสิทธิในที่ดินของประชาชนบางส่วนมาทำโครงการเสร็จแล้วท่านไป
ขายสัมปทานให้กับเอกชน เพื่อให้เอกชนไปทำมาหากินในโครงการที่เกิดขึ้นด้วยการใช้
อำนาจรัฐไปบังคับที่ดินของเอกชน ตรงนี้จะเป็นประเด็นเชื่อมโยงไปสู่เรื่องของ
15 การกำหนดค่าทดแทน แล้วก็ก็เป็นประเด็นไปสู่การใช้งบประมาณแผ่นดินว่า ค่าทดแทนที่เรา
ไปจ่ายให้กับเจ้าของที่ดินที่เขาถูกรอนสิทธินั้น ท่านเอาเงินงบประมาณแผ่นดินไปจ่าย
หรือเปล่า ถ้าใช่ ก็จะมีคำถามเกิดขึ้นว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ เราใช้เงินของแผ่นดิน -----

- ๘/๑

20

- เราใช้อำนาจของรัฐไปบังคับที่ดินมา แล้วก็เอาเงินแผ่นดินไปจ่ายค่าทดแทน แต่ที่สุด
- คนที่เข้าไปใช้ประโยชน์ในโครงการคือบริษัทเอกชน แล้วท่านมีเงื่อนไขในการขาย
- 5 สัมปทานให้กับบริษัทเอกชนมากน้อยแค่ไหนว่า จะต้องไม่ไปทำมาหากิน แสวงหา
- กำไรจากโครงการที่เกิดจากการที่ประชาชนถูกบังคับประโยชน์ที่ดินของเขา
- จากการที่เราเองประมาณแผ่นดินไปลงทุน แล้วประชาชนต้องจ่ายสตางค์ คือ
- ค่าโดยสารกลับคืนให้กับบริษัทเอกชน นี่ก็ประเด็นนะครับ ผมอยากจะเทียบเคียง
- ท่านประธานอย่างนี้ครับว่า แม้ว่าเรื่องข้อกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์จะ
- 10 ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ชัดเจนอยู่ในรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่มีการกำหนดหลักเกณฑ์
- เกี่ยวกับการลิดรอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือในทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนอยู่ใน
- รัฐธรรมนูญ ซึ่งน่าจะเป็นกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง แล้วผมเชื่อว่าทางรถไฟฟ้าควรที่จะใช้
- หลักกฎหมายนี้มาเทียบเคียงในการที่ท่านไปรอนสิทธิ์ในทรัพย์สินของพี่น้องประชาชน
- ก็คือมาตรา ๔๒ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ท่านประธานผมจะขออนุญาตอ่าน
- 15 บางส่วนของมาตรา ๔๒ ดังนี้ครับ “การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้
- เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะกิจการของรัฐเพื่อการอันเป็น
- สาธารณูปโภค” เรื่องการเวนคืนนี้เขาเขียนไว้ชัดเจนเลยครับ รัฐจะมีอำนาจในการไปออก
- กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ก็ต่อเมื่อเวนคืนมาใช้ในกิจการของรัฐเท่านั้น เทียบเคียงกับ
- เรื่องนี้ แม้ว่าจากคำชี้แจงท่านจะบอกว่า ท่านไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเวนคืน
- 20 เพราะท่านใช้ที่ดินบางส่วน ก็คือได้ที่ดินของผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่อย่างที่ผมกราบเรียน
- ว่าเรื่องนี้ไม่มีเขียนอยู่โดยตรงในรัฐธรรมนูญ แต่ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นการใช้รอนสิทธิ์ของ
- พี่น้องประชาชน โดยอาศัยอำนาจรัฐ เพราะฉะนั้นท่านต้องยึดหลักมาตรา ๔๒ ก็คือ รัฐจะ
- ออกกฎหมายเวนคืนก็ต้องเพื่อกิจการของรัฐ มีอีกมาตราหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อให้
- ท่านไปเทียบเคียงและเป็นแนวทางปฏิบัติ เพราะว่าในอนาคตเราจะได้ไม่ต้องเจอกับปัญหา
- 25 อย่างน้อยที่สุดรายงานการประชุมวันนี้จะได้เป็นหลักฐานในการที่หน่วยงานของรัฐที่
- เกี่ยวข้องจะเทียบเคียงเจตนารมณ์ของกฎหมายในการใช้บังคับต่อไปในอนาคต
- มาตรา ๘๓ ครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตอ่านสั้น ๆ มาตรา ๘๓ เป็นส่วนหนึ่งของ
- มาตราที่อยู่ในหมวด ๕ ซึ่งว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านเศรษฐกิจ รัฐธรรมนูญ

๑๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นิมิตดา ๘/๒

เขียนไว้แบบนี้ครับ “มาตรา ๘๓ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนว
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” แล้วก็เขียนต่อไปในมาตรา ๘๔ บัญญัติไว้ครับว่า ขอภัย
5 นะครับ ในมาตรา ๘๔ เขียนไว้ว่า “รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายเศรษฐกิจดังต่อไปนี้”
ใน (๑๐) เขียนไว้ว่า “จัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของ
ประชาชน เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐในทางเศรษฐกิจ” นี่ก็คือสิ่งที่
ท่านกำลังทำอยู่ ท่านกำลังจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
แต่ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๔ (๑๐) นั้นเขียนต่อไปว่า “และต้องมีให้สาธารณูปโภค
10 ขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอยู่ในความผูกขาดของเอกชน
อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ”

ตรงนี่คือสิ่งที่ผมกำลังจะเรียนถามท่านเป็นคำถามข้อที่ ๔ ว่า โครงการ
รถไฟฟ้าสายเฉลิมรัชมงคลนี้ท่านได้ขายสัมปทานให้กับบริษัทเอกชน คือบริษัท ระบบ
ขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ไปเรียบร้อยแล้วหรือไม่ ถ้าขายไปแล้วนั้น
15 ท่านจะมีคำยืนยันได้อย่างไรว่า สัมปทานที่ท่านขายไปนั้นจะไม่ก่อให้เกิดการที่ทำให้เอกชน
ผูกขาดกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๘๔ (๑๐)

- ๕/๑

ก็เป็นประเด็นที่ผมขออนุญาตกราบเรียนและตั้งคำถามทั้งหมด ๔ คำถาม
หวังว่าคงจะได้รับคำตอบที่ครบถ้วน ขอบพระคุณครับ

- 5 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิเชียร คันถ่อง ครับ
 นายวิเชียร คันถ่อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 วิเชียร คันถ่อง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ก่อนที่กระผมจะให้ความเห็นชอบ
 ต่อกฎหมายฉบับนี้ อยากจะขอถือโอกาสกราบเรียนท่านประธาน เพื่อที่จะให้รัฐมนตรี
 ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายนี้มาก่อน ได้ชี้แจงให้เข้าใจ
10 โดยสรุปก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าว่าตามภาษาชาวบ้าน ก็คือการขุดคูโมงค์ใต้ดินสร้างทาง
 รถไฟ การขุดคูโมงค์ใต้ดินเพื่อสร้างทางรถไฟ เพราะว่าได้ดินนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ
 เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพราะว่าเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้มีสิทธิเหนือทั้งพื้นดินและใต้ดิน
 ถามว่าสิทธิแค่ไหน เพียงใด ผมคิดว่านี่คือคำตอบ ถ้าหากว่าเป็นคำตอบของศาล ก็คือ
 เป็นคำตอบที่ว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์สามารถใช้ประโยชน์บนที่ดินและใต้ดินนั้นได้
15 การขุดคูโมงค์ใต้ดินนี้ผมมองภาพอย่างนี้ครับท่านว่า เมื่อขุดคูโมงค์ใต้ดินไปแล้ว จริงอยู่
 กรรมสิทธิ์ยังเป็นเจ้าของที่ดินอยู่ แต่ในขณะเดียวกัน โครงการรถไฟฟ้ามหานครนี้
 เป็นผู้ใช้ที่ดิน แล้วก็ต้องชดใช้ กล้าใช้ที่ดินนั้น แต่ไม่ใช่วิ่งในเฉพาะบริเวณที่ขุดคูโมงค์
 ใช้ก่อสร้างเส้นทาง มีการไต่ล่นขึ้นมาบนดินด้วย การไต่ล่นขึ้นมาบนดินเป็นสถานีรถไฟฟ้านั้น
 ถามว่าตรงนี้เป็นการใช้ที่ดินตามร่างพระราชบัญญัตินี้ใช่หรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นการใช้
20 ประโยชน์ในที่ดินตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของกรรมสิทธิ์ยังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินอยู่
 ภายใต้ดินยังต้องเสียภาษีอยู่ ถามว่าถ้าเป็นอย่างนี้จะเป็นประโยชน์อะไรกับเจ้าของที่ดิน
 บริเวณบนพื้นดินนั้น นั่นคือที่ผมมอง แต่ถึงอย่างไรก็ตามขออนุญาตกราบเรียนต่อ
 ท่านประธานว่า ตามที่คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา ได้ศึกษาเกี่ยวกับ
 พระราชบัญญัตินี้ มีข้อมูลอยู่ที่บริเวณตรงนี้มีการเวนคืนอยู่แล้วส่วนหนึ่ง
25 และอีกส่วนหนึ่งก็คือขุดลงไปใต้ดิน เพราะฉะนั้นลักษณะที่ว่าเป็นนี้ตามรูปแผนที่ทำ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ชัดเจนว่าบริเวณตรงไหนว่าได้ถูกเวนคืน มีเฉพาะบริเวณที่ว่า
 ต้องชดใช้ค่าที่ดิน เนื่องมาจากภาระคิดพันอสังหาริมทรัพย์เท่านั้นคือบริเวณที่ขุดคูโมงค์

๒๑

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

จันทร์ตรี ๕/๒

เพราะฉะนั้นอยากจะขอถือ โอกาสกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีที่มาชี้แจง
ครั้นว่า บริเวณตรงไหนบ้างที่ได้ถูกเวนคืนไป เพราะตามรายงานของคณะกรรมการมีที่ดิน
5 ที่ถูกเวนคืนไปทั้งหมด ๒๖๕ แปลงแล้วไม่ทราบที่โผล่ อย่างที่ผมได้กราบเรียนถามไป
บริเวณตรงนี้ คือบริเวณที่ได้ถูกเวนคืนหรือไม่ เพราะปรากฏว่าที่สร้างทางรถไฟสายนี้
ถ้ามองในลักษณะภาพที่ผมในฐานะเป็นคนต่างจังหวัดมีทั้งขุดไปได้ดิน และเล่นวิ่งบนดิน
ด้วย

อีกประการหนึ่งที่ขออนุญาตที่จะให้ข้อสังเกต ก็คือว่าที่ที่ยังตกลงกันไม่ได้
10 สำหรับที่ดินที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ที่ยังไม่มีการตกลงมีทั้งหมด ๓๒ แปลง
แต่ปรากฏว่าเป็นที่ดินของรัฐที่ยังไม่ได้ตกลงยินยอม ๑๕ แปลง ผมสังเกตดูว่านี่ขนาดที่ดิน
ของรัฐต่อที่ของรัฐที่จะใช้ประโยชน์ยังมีปัญหากันอยู่ ถามว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้วจะให้ภาพ
ของชาวบ้านมองหน่วยงานของรัฐอย่างไร ถามเหตุผลที่ว่าทำไมที่หน่วยงานของรัฐ
มีทั้งหมด ๑๕ แปลง ประกอบด้วยการรถไฟ ๑๔ แปลง -----

15

- ๑๐/๑

ที่ราชพัสดุอีก ๑ แปลง ไม่ตกลงเพราะสาเหตุอะไร ทั้ง ๆ ที่เป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกัน
 5 กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนถามท่านประธานไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องเพียงแค่นี้ ขอบคุณครับ
 ท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลเรือเอก ดอกเตอร์สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นความสำคัญของโครงการขนส่ง
 10 มวลชน โดยรถไฟฟ้า เพราะว่าทางกรุงเทพมหานครเราก็พื้นที่จำกัด รถก็มาก วิธีที่จะ

แก้ปัญหารถที่ติดที่สุดก็คือใช้ขนส่งมวลชน ที่นี้ก่อนที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมมีคำถามเพียง ๗ คำถาม เพื่อความมั่นใจว่าเมื่อพิจารณา

ให้ความเห็นชอบไปแล้ว ผมคงจะไม่ถูกประณามว่าถลันกรองกฎหมายโดยไม่รอบคอบ

คำถามข้อที่ ๑ ผมไม่ค่อยคุ้นเคยกับคำว่า การกำหนดภาระ เคยทราบเรื่อง

การเวนคืน ผู้ที่ถูกเวนคืนก็จะมี ความทุกข์ระทม และทราบว่าในต่างประเทศหลายประเทศ

15 เขาพยายามหลีกเลี่ยงตรงนี้ เพราะว่าเขาพยายามตอบแทนเจ้าของที่ดินให้เหมือนถูก

ลดดอกเบี้ย เพราะฉะนั้นในการที่จะพัฒนาเส้นทางขนส่งมวลชนทางไฟฟ้าในอนาคต

ก็จะสะดวกไม่มีคนต่อต้าน เพราะฉะนั้นคำถามข้อที่ ๑ ขอเรียนถามว่าในอดีตเราเคยมี

พระราชบัญญัติซึ่งมีชื่อกำหนดภาระอย่างนี้หรือไม่และชื่อ พ.ร.บ. อะไร คำถาม

ข้อที่ ๑ สำหรับประเทศไทย

20 คำถามข้อที่ ๒ สืบเนื่องมาจากรายละเอียดที่เขียนไว้ในเหตุผลที่เขียนว่า

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการรถไฟฟ้า โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล

แต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมาย คำว่า

“แต่พนักงานเจ้าหน้าที่” ตรงนี้ ผมไม่เข้าใจว่าเป็นของหน่วยงานไหน คือใคร

คำถามข้อที่ ๓ ไม่ทราบว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะถูกนำมาใช้เป็น

25 บรรทัดฐานในการที่จะสร้างเส้นทางรถไฟฟ้าสายอื่นต่อไปหรือไม่ คือเกรงว่าถ้าสมมุติว่า

ครั้งนี้อันุมัติไปแล้ว ต่อไปก็จะเป็นลักษณะนี้สำหรับเส้นทางสายอื่น ก็จะมีผู้ที่ได้รับ

ผลกระทบแล้วก็เดือดร้อน

๒๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๑๐/๒

คำถามข้อที่ ๔ สืบเนื่องมาจากประเด็นที่มีการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ได้เสนอว่า รัฐบาลควรดำเนินการประนีประนอมกับเจ้าของที่ดินเขา
5 ก่อน

ก็ขอเรียนถามว่าโครงการนี้ทางรัฐบาลหรือทางกระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการพยายาม ประนีประนอมกับเจ้าของที่แล้วหรือยัง

คำถามข้อที่ ๕ อันนี้สืบเนื่องมาจากนโยบายของรัฐบาลที่จะให้โครงการ
รถไฟฟ้ากำหนดอัตราค่าโดยสารคงที่ไว้ ๒๐ บาทตลอดสาย ซึ่งการกำหนดราคาค่าโดยสาร
10 ไว้ค่านี้นำปัญหาให้แก่ประเทศอย่างมากมาย เห็นได้ชัดก็คือเรื่องรถไฟ แล้วก็ตามมาด้วย
รถขนส่งมวลชนทั้งหมด เพราะปัจจุบันน้ำมันอะไรก็แพง เรากลับไปกำหนดอย่างนี้ก็ทำให้
รัฐบาลได้รับคะแนนนิยมเวลาคนเขาจะเลือก แต่หมายความว่าในทางปฏิบัติแล้วสร้างความ
เสียหาย ในเมื่อทั่วโลกไม่สามารถจะเก็บอัตราค่ารถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในอัตรา ๒๐ บาท
ตลอดสายนี้ได้ ผมคิดว่าไม่เหมาะสมที่จะทำตรงนี้ เพราะฉะนั้นก็ถามว่าในการที่ไปกำหนด
15 นโยบายไว้ ๒๐ บาทตลอดสายนี้ส่งผลกระทบทำให้ต้องไปกำหนดภาระแก่เจ้าของที่ดิน
กรณีนี้หรือเปล่า

คำถามข้อที่ ๖ สืบเนื่องจากที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาท่านได้สอบถามไปแล้วว่า
ที่ดินจำนวน ๑๗ แปลงนี้ที่เขาตกลงกันไม่ได้ ขอทราบรายละเอียดว่าแต่ละแปลงเขาขอเงิน
ค่าทดแทนเท่าไร

20 คำถามข้อที่ ๗ คำถามสุดท้าย เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ ที่บอกว่า
กฎหมายในส่วนของหลักเกณฑ์และการกำหนดค่าทดแทนนี้ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไข
ขอเรียนถามว่าได้ดำเนินการแล้วหรือยัง

- ๑๑/๑

25

ทั้งหมด ๗ ข้อครับ เมื่อได้รับคำตอบที่ชัดเจน ผมคิดว่าคงไม่มีปัญหา
ที่กระผมจะให้ความเห็นชอบครับ ขอขอบคุณครับ

- 5 ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเดชอุดม ไกรฤทธิ์ ครับ
 นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม เดชอุดม
 ไกรฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีคำถามเดียวครับ คำถามใหญ่มาก ก็คืออยากจะทราบว่า
 ผู้ที่เสนอกฎหมายโดยเฉพาะผู้ที่จะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
 คือผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ในการขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
10 ไทย มีระเบียบว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลหรือเปล่า ถ้ามี ผมอยากจะ
 ให้ไปดูมาตรา ๘๔ ของรัฐธรรมนูญที่บอกว่า “รัฐบาลตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ
 ดังต่อไปนี้ (๒) สนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่
 กับการประกอบกิจการ” ผมมาอ่านดูหลักการและเหตุผลแล้ว ผมเห็นว่าเป็นการเลียงบาลี
 ท่านอยากจะเวนคืนเขา ท่านคิดว่าต้นทุนแพง ท่านก็เลยมาเสนอร่างพระราชบัญญัติในรูปนี้
15 ซึ่งจริง ๆ การรอนสิทธินั้นก็คือการเวนคืนส่วนหนึ่ง แต่ว่าเขียนอย่างนี้แล้วในฐานะที่เป็น
 สมาชิกวุฒิสภาผมอายุครับ อนุมัติให้ท่านไม่ได้ เพราะว่าท่านเขียนกฎหมายเลียงบาลี
 แล้วท่านก็พยายามจะบอกเราว่าท่านมีคุณธรรม ท่านเอาอะไรมาบอกผมว่าท่านมีคุณธรรม
 มาตราไหน ตอบผมให้ชัดเจนว่าท่านมีหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาลอย่างไร
 ท่านตกลงกับเขาไม่ได้ในด้านการเจรจา นั่นแสดงว่าท่านไร้ประสิทธิภาพ ท่านไม่มี
20 ประสิทธิภาพในการเจรจา แล้วท่านจะมาบอกว่าให้สภานี้ช่วยกรุณาอนุมัติกฎหมายแบบนี้
 มันเป็นกฎหมายที่ประหลาด แล้วบอกว่าประชาชนซึ่งเขาต้องเสียสิทธิ ท่านไปคูชิครับ
 หลักของรัฐธรรมนูญเขาก็เขียนไว้ใช้ว่า “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความ
 เสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง” อยู่ในมาตรา ๔ แล้วเขาก็สามารถไปศาลได้
 ซึ่งผมก็เห็นด้วยว่าถ้าเขาไม่ได้รับความถูกต้อง เขาก็ต้องไปหาความยุติธรรมที่ศาล
25 เพราะฉะนั้นการที่ท่านเสนอกฎหมายมาอย่างนี้ ผมคิดว่าท่านต้องตอบคำถามก่อนว่า
 ตัวท่านเองนั้นยึดหลักอะไรในการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มา โดยเฉพาะตอบให้ชัดเจน
 นะครับว่า หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลของท่านควบคู่กับการประกอบ
 กิจการนั้นอยู่ตรงไหน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

๒๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ปานชนก ๑๑/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านชรินทร์ หาญสืบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสืบสาย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชรินทร์

- 5 หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตากนะครับ โดยหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา
ก็จะต้องพิจารณากลับกรองกฎหมายทุกฉบับด้วยความรอบคอบว่า เราควรจะเห็นชอบ
ด้วยหรือไม่กับร่าง พ.ร.บ. ซึ่งได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ทางวุฒิสภาของเรา
ก็ได้ฟังความเห็นของนักกฎหมายใหญ่ ๆ หลายท่านในสภาแห่งนี้ ก็พอจะเข้าใจ
หลักกฎหมาย แต่กระผมในฐานะที่ไม่ใช่นักกฎหมาย ผมอยากจะรับฟังความเห็นจาก
- 10 ท่านกรรมาธิการว่าในเรื่องที่อาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมายโดยตรง แต่ว่าเป็นแนวปฏิบัติว่า
ในอดีตที่ผ่านมาทางรัฐบาลก็ดี หรือว่าการทางพิเศษ หรือการรถไฟ เวลาจะเวนคืนทรัพย์สิน
จากเอกชนทั่วไปใช้หลักอะไร เช่น ให้ราคาตลาดหรือว่าราคาประเมิน แล้วที่ผ่านมาในการ
พบกันครั้งทางนั้นมีการให้ราคาที่สูงกว่าราคาประเมินมากน้อยเพียงไร คือถ้าหากว่าแนวนั้น
ได้เคยปฏิบัติและเคยใช้มาแล้วในอดีต ก็ควรจะใช้แนวเดียวกันสำหรับรายใหม่ ๆ ที่มีปัญหา
- 15 ขณะนี้ เพราะมีเช่นนั้นแล้วก็จะกลายเป็นการเลือกปฏิบัติ ก็ควรจะใช้แนวเดียวกัน
ถ้าเราพิจารณารายชื่อของเจ้าของผู้ครอบครองตั้งแต่รายแรกจนรายสุดท้าย ก็จะเห็นว่า
ส่วนใหญ่แล้วก็เป็นผู้ประกอบการรายใหญ่หรือว่าเป็นสถาบันการเงินที่ใหญ่ ๆ ทั้งหมดเลย
เพราะฉะนั้นพวกเอกชนเหล่านี้ก็ย่อมที่จะมีความรู้มีข้อมูลอะไรที่ดีกว่านาย ก นาย ข
หรือสามัญชน โดยทั่วไป เป็นเอกชนที่มีอำนาจต่อรองอาจจะมากกว่าชาวบ้านทั่วไปนะครับ

20

- ๑๒/๑

- ที่นี้มาคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าการเวนคืน อย่างจำได้ว่าเมื่อหลายปีก่อนตอนที่
โรงแรมดุสิตธานีจะมีการเจาะทางผ่าน ทางขึ้น - ลง ทราบว่าเอกชนเจ้าของที่ดินคัดค้าน
- 5 อย่างหัวชนฝาเป็นข่าวใหญ่โตไปเป็นสัปดาห์เลย แต่พอสร้างเสร็จแล้วกลายเป็นว่าเป็นผลดี
ต่อกิจการนั้นเป็นอย่างมากเลยต่อ โรงแรม เพราะว่าใครจะไปจะมาก็สะดวก แล้วทุกวันนี้
เวลาเส้นทางการสร้างคอนโดหรือสร้างตึกอะไรก็ตาม ถ้ามีทางด่วนผ่าน ไม่ว่าจะเดินได้ดิน
หรือรถไฟฟ้าก็ทำให้ราคาสูงมาก เพราะฉะนั้นตรงนี้เองในการที่ผู้ประกอบการจะเรียก
ค่าตอบแทนกลับคืนมา ก็ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าเขาได้ประโยชน์มากน้อยแค่ไหนตรงนี้
- 10 เพราะฉะนั้นโดยสรุปความเห็นของผมก็คืออยากจะถามกรรมการว่า ข้อแตกต่างระหว่าง
เอกชนที่เรียกร้องกับที่ทางการรถไฟเสนอให้แตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน แล้วได้คำนึง
ถึงแนวทางปฏิบัติในอดีตมากน้อยเพียงใด คือไม่ยากให้เป็น ๒ มาตรฐานว่า ถ้าเป็น
ผู้ประกอบการมีชื่อเสียง อ้างชื่อก็ได้ อย่างศุภาลักษณ์เขาู้มาก ให้น้อยไม่ได้ ต้องให้มาก ๆ
หน่อย ก็ต้องคำนึงว่าลักษณะอย่างนี้ในอดีตนั้นถึงแม้จะเป็นผู้ประกอบการที่ไม่ใช่สถาบัน
- 15 การเงินอย่างธนาคารต่าง ๆ นั้นให้มากน้อยแค่ไหน คือถ้าผมได้ทราบแนวปฏิบัตินี้ก็
พิจารณาได้ง่ายขึ้น ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลอากาศตรี นายแพทย์เฉลิมชัย เครื่องาม
ครับ

- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม : ขอบคุณครับท่านประธาน
- 20 ขออนุญาตครับ พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ
ผมมีประเด็นที่ขออนุญาตกราบเรียนถามผ่านทางผู้มาชี้แจง คือกรณีของการออก
ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นประเด็นที่ผมมองว่าเป็นของใหม่ จะใหม่จริงหรือเปล่า
ทางผู้มาชี้แจงช่วยกรุณาชี้แจงด้วย เพราะว่าเท่าที่เข้าใจในอดีตเวลาจะใช้ประโยชน์จากที่ดิน
ของชาวบ้านประชาชนทั่วไปแล้ว ทางรัฐจะออกเป็นลักษณะของการเวนคืน แต่กรณีนี้
- 25 เป็นลักษณะของการใช้คำว่า กำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีกำหนดเวลา
ใช้คำค่อนข้างจะไพเราะ คำว่า “โดยไม่มีกำหนดเวลา” โดยความหมายแล้ว ผมว่า
โดยข้อเท็จจริงก็คือการไม่มีเวลาที่สิ้นสุดนั่นเอง นั่นก็คือลักษณะเป็นการเวนคืน
ประเภทหนึ่ง แต่ในกรณีนี้จะแปลตรงที่ว่า การใช้ประโยชน์ของที่ดินโดยส่วนมาก

๒๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นุชฉิชา ๑๒/๒

ของการทำรถไฟฟ้า อันนี้ผมขออนุญาตใช้คำว่า รถไฟฟ้าใต้ดิน ส่วนมากเป็นการใช้
ประโยชน์ใต้ดิน แต่บนดินนี่สิครับที่จะเป็นปัญหา ชาวบ้านที่ไม่ยอมมาเปลี่ยนแปลง
5 กรรมสิทธิ์ คือไม่มาโอน โดยนัยมีปัจจัยสำคัญ ๒ ประการ

ประการแรก คือตกลงเรื่องของราคากันไม่ได้

ประการที่ ๒ ก็คือสภาพทางกายภาพของที่ดินไม่ได้รับการกระทบ
อย่างแท้จริงหรือทั้งหมดของขอบเขตของที่ดินที่ถูกเวนคืน

ผมเรียนว่าอย่างนี้ครับ ผมได้เคยพูดคุยกับชาวบ้านบางคน เขาค่อนข้าง
10 จะวิตกกังวลว่าภาระที่ดินที่อยู่ข้างล่างนั้น ตอนเริ่มแรกของโครงการนั้นรัฐตีกรอบไว้
ค่อนข้างจะกว้างออกมาในพื้นที่ที่อยู่นอกเขตอุโมงค์ค่อนข้างจะเยอะ แต่พอเวลาทำจริงแล้ว
ใช้ประโยชน์เพียงส่วนน้อย แต่ชาวบ้านได้รับผลกระทบของเขตที่ดินที่ถูกสร้างภาระ
อย่างไม่มีกำหนดเวลา

คำถามก็คือ เขาจะใช้ประโยชน์จากบริเวณบนที่ดินนั้นอย่างไรได้บ้าง
15 มากน้อยแค่ไหน ไม่มีเขียนไว้ที่ไหน ทางวิศวกรช่วยกรุณาให้ข้อมูลตรงนี้ด้วย
เขาจะสามารถสร้างเป็นเพิง เขาจะสามารถสร้างเป็นบ้าน เขาจะสามารถสร้างเป็นอาคาร
ชั้นเดียว ลงเสาเข็ม ตอกเสาเข็มได้ลึกแค่ไหน มากน้อยแค่ไหนที่จะไม่กระทบกระเทือน
ของโครงสร้างที่อยู่ใต้ดิน ผมว่าอันนี้น่ามาซึ่งความยุ่งยากของการบริหารจัดการ
เพราะขอเรียนว่าอย่างนี้ครับ การเวนคืนที่ดินนั้นมีทั้งคนที่เต็มใจอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์
20 และมีคนที่ได้ประโยชน์จากการเวนคืนที่ดินบางส่วนด้วย -----

- ๑๓/๑

- เพราะแนวที่ดินรุดไฟฟ้าได้ดินนั้นต้องเรียกว่าแพงยิ่งกว่าทองคำ ราคาอ่อนหน้านี้
ปรับระดับหมื่น ระบุแสนต้น ๆ ในปัจจุบันนี้ราคาตารางวาละเกือบล้านบาทก็ยังหาซื้อ
5 ไม่ได้ ที่ดินแค่ ๒๐๐ - ๓๐๐ ตารางวา แนวรุดไฟฟ้าได้ดินนั้นสามารถสร้างคอนโดมิเนียม
๒๐ - ๓๐ ชั้น ขายได้ราคาเป็นเงินมหาศาล เพราะฉะนั้นประโยชน์จากที่ดินที่อยู่เหนือบริเวณ
ที่ท่านสร้างภาระไว้นั้นสามารถสร้างประโยชน์ให้กับชาวบ้านได้ ที่ผมแปลกใจก็คืออย่างนี้
มีอยู่รายหนึ่งที่อยู่ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกา ผมว่าคงอีกไม่นานคำพิพากษาก็น่าจะออกมา
แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการรีบร้อนหรือเปล่า ซึ่งออกมาก่อนที่คำพิพากษาของศาลฎีกา
10 นี้จะออกมา เกรงว่าเงินค่าทดแทนของการเวนคืน ๑ รายนี้จะเป็กรณีตัวอย่างที่ทำให้รัฐ
ต้องเสียเงินให้แก่ชาวบ้านเพิ่มขึ้นอีกมากมาย จึงรีบชิงออกมาเป็นร่างพระราชบัญญัตินี้
ข้อความใช้ว่าอย่างนี้ “และเพื่อให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ย้ายขึ้นแก้ไขหลักฐานบันทึกลงใน
สารบรรณการจดทะเบียนแนบท้ายโฉนด” นั่นคือการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นการ
ทำให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ต้องมาโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ทำไมท่านไม่รอให้คำพิพากษาศาลฎีกา
15 ๑ รายนี้ออกมาเสียก่อน

- คำถามถัดไปที่ผมอยากขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังผู้มาชี้แจง
ข้อความทุกข้อความของการตราพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า “กำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์
เพื่อกิจการขนส่งมวลชน” ผมขีดเส้นใต้คำว่า เพื่อกิจการขนส่งมวลชน ทั้งในหลักการและ
เหตุผลก็ใช้คำว่า สำหรับกิจการขนส่งมวลชน แต่โดยข้อเท็จจริงผมขออนุญาตเรียนถาม
20 ผ่านไปยังผู้มาชี้แจงและทางกระทรวงคมนาคม ผมเห็นที่สถานีรถไฟฟ้าใต้ดินสายนี้ที่สถานี
สุขุมวิท มีห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก ๆ อยู่ในอุโมงค์ใต้ดินบริเวณติดกับสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน
สถานีสุขุมวิท ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ไม่ทราบเปลี่ยนชื่อไปหรือยัง ชื่อ เมโทรมอลล์ อันนี้
เป็นไปเพื่อกิจการขนส่งมวลชนหรือเปล่า ผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำให้มี
ห้างสรรพสินค้าขนาดเล็ก ๆ มีร้านค้าย่อย ๆ ผมว่านับ ๔๐ - ๕๐ ร้านอยู่ในอุโมงค์ใต้ดิน
25 เป็นการทำการนอกเหนือไปจากครั้งแรกที่ท่านออกกฎหมายเวนคืนที่ดินเพื่อกิจการขนส่ง
มวลชนนี้หรือเปล่า ผลประโยชน์นี้ไปที่ไหน อยู่ในส่วนหนึ่งของสัมปทานหรือเปล่า
เข้ารัฐหรือเปล่า เข้า รฟม. หรือเปล่า ช่วยกรุณาชี้แจงด้วย และผมก็เห็นว่ายังมีอีกบางสถานีที่มี
ห้างเล็ก ๆ อยู่ในอุโมงค์ใต้ดิน ผมไม่ได้ขัดข้อง แต่เห็นว่าเป็นการขัดเจตนาของกรมการออก

๒๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณ ๑๓/๒

กฎหมายฉบับนี้ เพราะในกฎหมายฉบับนี้ในแผนที่แนบท้ายท่านมีแบบแปลนของสถานี
สุขุมวิทอยู่ด้วย ช่วยกรุณาชี้แจงด้วย ขอขอบคุณครับ

5 ประธานวุฒิสภา : ตอนนี้ก็ไม่มีผู้แสดงความประสงค์ว่าจะขออภิปราย
นะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมขอตอบอภิปรายคำถามท่านสมาชิกวุฒิสภา
ผู้ทรงเกียรติตามลำดับดังนี้ครับ

10 เงินที่ใช้ในการชดเชยค่าเวนคืนที่ดิน ค้ำรองสิทธิ์ที่ดิน ทั้งหมดนี้เป็นเงินจาก
งบประมาณของรัฐ

- ๑๔/๑

คำถามต่อไปก็คือ สถานีที่โผล่จากใต้ดินมีการเวนคืนหรือไม่ บางทีก็เวนคืน บางทีก็เป็นที่ของราชการ และก็เวนคืนแล้ว ก็มีการตกลงค่าชดเชยกันเรียบร้อยถึงทางขึ้น

5 ทางลง มีเพียงแต่ที่อยู่ใต้ดินที่รอนสิทธิในการที่จะต้องมาขอออกกฎหมายฉบับนี้มีอยู่ ๑ ราย แต่ ๒ ที่ ซึ่งฟ้องร้องอยู่ที่ศาล ในการที่เราขอออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้ว่าจะไปตัดสิทธิผู้ที่ไม่ยอม ๑๑ ราย ๑๗ แปลง ไม่ได้ตัดสิทธิว่าจะไปฟ้องร้องในทางศาล

10 เมื่อไม่พอใจก็ขออุทธรณ์มายังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเพื่อพิจารณา ถ้าเพื่อพิจารณาแล้วยังไม่พอใจ ผู้ที่ถูกรอนสิทธิก็สามารถฟ้องร้องต่อศาลได้อีก ซึ่งขณะนี้ก็มีการฟ้องร้องอยู่เพียงรายเดียว

ปัญหาของท่านสมาชิกวุฒิสภารายที่ ๓ เห็นควรใช้ชื่อร่างพระราชบัญญัติอย่างไร จะเห็นด้วยหรือไม่ เดิมทีผมกังวล ๆ เมื่อเห็นกฎหมายฉบับนี้เสนอขึ้นมา แต่ปรากฏว่าเมื่อดูภายหลังคิดว่าการสร้างรถไฟฟ้าใต้ดินในอนาคตนั้นคงจะมีอีก แต่ขณะนี้ยังไม่มี

15 โครงการ แต่คิดว่าในอนาคตอาจจะมี จึงตั้งชื่อไว้เป็น พระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตสาทร ก็ดีเหมือนกัน ก็จะได้รู้ว่าเป็นสายตรงนี้ที่วิ่งผ่านในท้องที่นี้ แล้วผมก็ไม่ทราบว่าในอนาคตถ้ามีการสร้างจะใช้ชื่ออะไร

แต่ถ้าเพื่อใช้ชื่ออย่างนี้ก็อาจจะสะดวก ถ้าเผื่อมีเรื่องมีราวคราวต่อไปก็แล้วแต่ท่านจะพิจารณานะครับ

20 พนักงานเจ้าหน้าที่คือใครที่ท่านถาม พนักงานเจ้าหน้าที่น่าจะหมายถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ของรถไฟฟ้าซึ่งสังกัดอยู่ในกระทรวงคมนาคม อนุมัติแล้วกระทำอีกหรือไม่ตามร่าง พ.ร.บ. นี้ ถ้าเผื่ออนุมัติให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ต่อไปจะมีร่างพระราชบัญญัติเวนคืนกันอย่างไรอีกหรือเปล่า ผมคิดว่าคราวนี้ได้ทำเลียดเรียบร้อยพอสมควร เพราะว่ารถไฟฟ้าใต้ดินสายนี้ได้เริ่มโครงการมาจนถึงบัดนี้ ๑๐ กว่าปี ผ่านรัฐบาล

25 มาหลายรัฐบาลแล้ว แล้วก็ใช้วิธีการตามที่กฎหมายบัญญัติทุกประการ แล้วจนกระทั่งลงเอยกันไม่ได้ว่าเป็นแนวทางที่จะต้องดำเนินการอย่างนี้เรื่อยไป สมมุติว่าในอนาคตเกิดกรณีเช่นนี้คงจะต้องขอออกพระราชบัญญัติเช่นนี้อีก เพราะว่ารัฐคงไม่มีทางอย่างอื่นคงต้องปฏิบัติตามกฎหมายทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓๑

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ศศิมา ๑๔/๒

ข้อที่ ๔ ท่านถามว่าได้ประนีประนอมกันแล้วหรือยัง อันนี้ผมตอบได้เลยว่า
ได้มีการประนีประนอมเรียบร้อยแล้ว แล้วทั้ง ๑๑ รายนี้ ที่คืน ๑๗ แปลงมากกว่านี้ นะครับ
5 ตกลงกันไปหลายแปลงจนกระทั่งสุดท้ายเหลือ ๑๗ แปลง แล้วก็เข้าของ ๑๑ ราย ได้รับเงิน
ไปเรียบร้อยแล้วทุกรายครับ ขณะนี้ได้รับเงินไปส่วนหนึ่งเรียบร้อยแล้วทุกราย แต่ว่าเมื่อจะให้ลงชื่อ
ว่ายกให้ ก็ไม่ยอมลงชื่อ

- ๑๕/๑

เกี่ยวกับเรื่องค่ารถ ๒๐ บาทตลอดสาย ที่ท่านตั้งว่าถูกเกินไปแล้วก็จะอาจจะทำให้รัฐเสียหายนั้น เรื่องนี้เป็นแต่เพียงโครงการ ซึ่งไม่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้

5 โครงการนี้ผมไม่ทราบว่าในอนาคตยังอีกยาว เพราะว่ายังไม่เสร็จภายใน ๒ - ๓ ปีนี้แน่นอน เนื่องจากว่ารถไฟที่จะเกิดขึ้นนี้ต้องเกิดขึ้นหลายสายก่อนจึงจะผูกพันเกี่ยวโยงกันได้เท่าที่ทราบขอเรียนข้อเท็จจริงเพียงเท่านี้ ส่วนเรื่องรายละเอียดที่ดินได้มีการชดเชย ชดใช้กันเป็นแปลงละวงเงินเท่าไร อีกสักครู่ขออนุญาตท่านประธาน ข้อ ๖ ข้อ ๗ ที่ท่านถาม จะขอให้ทางฝ่ายรถไฟทำรายละเอียดอีกนิดหนึ่งครับ

10 ท่านผู้มีเกียรติรายที่ ๔ ท่านเดชอุดม ไกรฤทธิ์ ท่านได้ถามว่า ได้ใช้หลักธรรมาภิบาล คุณธรรมตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ รายการที่เขาทำ เท่าที่ผมไปตรวจสอบดูเบื้องต้น ขอเรียนว่าอย่างนี้ โครงการรถไฟฟ้านี้เริ่มตั้งแต่รัฐบาล ท่านบรรหาร ศิลปอาชา เขาก็เริ่มมาตั้งหลายปีแล้ว ก็สอบถามเจ้าหน้าที่ได้ความว่า ได้มีการติดต่อ ได้มีการพูดคุยเป็นไปด้วยฉันมิตรกับประชาชนผู้ถูกรอนสิทธิทุกราย เพียงแต่ว่าปัญหาการเงินนั้น

15 บางทีเจ้าหน้าที่ดูแล้วว่าเรียกมากเกินไป รัฐไม่ควรจะต้องจ่ายเงินของประชาชนมากขนาดนั้น ก็คือยังตกลงกันไม่ได้ แล้วก็ได้ให้ไปโดยเฉพาะ ๑๐ ราย ที่ดิน ๑๕ แปลงที่จำเป็นต้องเอามาออกพระราชบัญญัติคราวนี้ ทั้ง ๑๕ แปลงนี้รับเงินไปเรียบร้อย ๑๑ แปลงครับ แต่ ๑๕ แปลงนี้รับเงินไปเรียบร้อย ก็ไม่ได้ฟ้องร้อง ไม่ได้ทักท้วง แต่ว่าพอจะให้โอนสิทธิทั้ง ๑๐ รายก็ไม่ปลงใจที่จะโอน แต่รายที่ ๑๑ นั้นท่านกลับไปฟ้อง

20 ดำเนินคดีต่อศาลอยู่ ให้ศาลเป็นผู้ตัดสิน ก็คิดว่าเป็นการเจรจกันตามรัฐธรรมนูญตามที่ท่านได้กล่าวแล้ว

ส่วนปัญหาที่เหลือ ก็มีปัญหาอีกอันหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ที่ท่านถามว่ามีการทำอุโมงค์เชื่อมต่อกับรถไฟฟ้านั้น เงินรายได้ได้เข้าไปเอื้อเพื่อประโยชน์กันอย่างไร

25 แล้วมีเงินรายได้ได้เข้ากับรถไฟฟ้านั้น เราถึงทราบ ก็ได้มีการทำความเข้าใจแล้วก็ได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้วแล้วเงินก็เข้าสู่รัฐเรียบร้อยแล้ว ก็เป็นธรรมดาครับ ในต่างประเทศในการสร้าง ไม่ว่าจะผ่านทางยกระดับลอยฟ้าหรือถนนหนทางต่าง ๆ เขาก็เอื้อเพื่อเชื่อมโยง

๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัตริรัตน์ ๑๕/๒

กั้นกับประชาชน อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถึงจะเป็นศูนย์การค้า บริษัท ห้างร้าน
ก็ตาม ก็มีการเชื่อมต่อกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน

5

- ๑๖/๑

ปัญหาอีกอันหนึ่งที่ผมคงจะต้องตอบให้ทราบก็คือ รถไฟฟ้านี้ได้ทำสัญญา
 ให้บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ หรือบีเอ็มซีแอล (BMCL) ให้เป็นผู้ลงทุนซื้อรถไฟฟ้ามา
 5 แล้วก็ให้เป็นผู้ดำเนินการ คือเรื่องของการเดินรถ ขัปรถ อาณัติสัญญาควบคุมรถต่าง ๆ
 เป็นระยะเวลา ๒๕ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๖๒ โดยบริษัทผู้ลงทุนได้ลงทุนครั้งแรก
 ประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท บริษัทให้ผลตอบแทนกับรถไฟฟ้าเป็นส่วนแบ่งรายได้จากค่า
 โดยสารและค่าพัฒนาเชิงพาณิชย์ในสถานี รวมส่วนแบ่งตลอดอายุสัมปทานจะได้
 10 ผลประโยชน์ประมาณ ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งคืนให้กับรถไฟฟ้า หลังจากนั้นรถไฟฟ้าก็จะ
 คงกลับไปเป็นของรัฐตามเดิม ปัจจุบันนี้ถ้าเพื่อจะลงทุนอย่างนี้ก็เป็นความร่วมมือกับรัฐ
 แต่ขณะนั้นยังไม่มีร่างพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น คือได้เรียนท่านประธานแล้วว่ารถไฟฟ้า
 ถือกำเนิดในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีบรรหาร ศิลปอาชา แล้วก็มีการให้สัมปทานกับ
 บริษัทรถไฟฟ้ากรุงเทพ เป็นเวลา ๒๕ ปี ในสมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย
 ขณะนี้ก็ยังดำเนินการอย่างนี้อยู่ แล้วก็พระราชบัญญัตินี้ก็มีมาหลายรัฐบาลแล้วก็จะวนอยู่
 15 ตรงนี้ว่าในที่สุดรถไฟฟ้าจะต้องมีกรรมสิทธิ์ในทางที่ดิน จำเป็นจะต้องได้กรรมสิทธิ์มา
 เมื่อไม่ได้มาด้วยทุกวิถีทางแล้วจำเป็นจะต้องเวนคืน จึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อทราบ
 ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบขอบคุณครับท่านประธาน ผม สุรชัย

20 เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
 แล้ว ก็ต้องขอบคุณสำหรับคำชี้แจงของท่าน ข้อเท็จจริงก็มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าโครงการ
 รถไฟฟ้าสายเฉลิมรัชมงคล ซึ่งจะต้องเข้าไปรอนสิทธิ์ที่ดินของพี่น้องประชาชนบางส่วน
 ตามรายละเอียดของแผนผังและรายชื่อที่แนบท้ายร่างกฎหมายฉบับนี้นั้น เงินค่าทดแทน
 ที่จ่ายให้กับพี่น้องประชาชน เราใช้งบประมาณของแผ่นดินไปจ่าย แต่ผู้ที่ได้รับสัมปทาน
 25 เข้าไปดำเนินธุรกิจบนเส้นทางนี้นั้น หน่วยงานของรัฐได้ขายสัมปทานให้บริษัทเอกชน คือ
 บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือบีเอ็มซีแอลไว้แล้ว โดยได้สิทธิสัมปทาน
 ๒๕ ปี ผมเรียนครับว่าที่ท่านรัฐมนตรีได้บอกว่า เมื่อปี ๒๕๔๓ นั้นคือปีของการลงนาม

๓๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

จรรยาสุต ๑๖/๒

สัญญา แต่ไม่ได้หมายความว่าสัญญาเริ่มนับตั้งแต่วันนั้น เท่าที่ผมทราบข้อมูลมาก็คือ ๒๕ ปี ก็จะนับจากวันหรือปีที่สามารถให้บริการเดินรถได้ นั่นคือประเด็นที่ ๑

- 5 ประเด็นที่ ๒ ก็คือ เงินสัมปทานที่ได้มาที่ท่านบอกว่า ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท นั้น ผมต้องการความชัดเจนว่า เมื่อรัฐเป็นคนลงทุนเองประมาณแผ่นดินของรัฐซึ่งมาจาก ภาษีอากรของพี่น้องประชาชนไปจ่ายในการเข้าไปรอนสิทธิในที่ดินของพี่น้องประชาชน ค่าสัมปทานที่ได้ต้องเอาเข้าแผ่นดินทั้งหมด ไม่ใช่จัดให้เป็นส่วนหนึ่งของรายได้ของ รฟม. นี่คือประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณาดูแลต่อด้วยนะครับ ถ้าเอาเงิน
- 10 ของรัฐ เอาภาษีประชาชนไปลงทุน แล้วขายสัมปทานได้เสร็จ เงินที่ได้จากการขาย สัมปทานท่านไม่คืนให้แผ่นดิน ผมว่าอย่างนี้เป็นการเอาเปรียบพี่น้องประชาชน เพราะว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านก็ไม่เขียนตรงไปตรงมาให้รู้ ท่านก็เขียนแต่หลักการ เหตุผลว่า เพื่อกิจการขนส่งมวลชน -----

15

- ๑๗/๑

แต่จริง ๆ แล้วมีเรื่องของธุรกิจแอบแฝงอยู่ แล้วผมกำลังจะกราบเรียนต่อไปว่า
 เมื่อโครงการนี้ไม่ใช่โครงการเพื่อกิจการขนส่งมวลชน โดยแท้ เพราะมีเรื่องของธุรกิจ
 5 เข้าไปแอบแฝง ซึ่งผมก็ทราบครับว่าทั่วโลกเขาก็ทำกัน ไม่ว่าจะลอยฟ้าหรือใต้ดิน
 ก็จะมีพื้นที่บางส่วนในการที่จะจัดเพื่อประโยชน์ในเรื่องของห้างสรรพสินค้า ร้านค้า
 ในเชิงพาณิชย์ต่าง ๆ ถ้าไม่มีแนวคิดในเรื่องพวกนี้เจือปน ผมกราบเรียนท่านประธาน
 ครับว่า แนวที่จะต้องเวนคืนหรือแนวที่จะต้องไปรอนสิทธิพื้น้องประชาชนจะหด
 เล็กลง แต่เพราะการออกแบบมีแนวคิดเรื่องของเชิงพาณิชย์เข้าไปเจือปนตั้งแต่ต้น
 10 ท่านก็จะเผื่อพื้นที่ส่วนหนึ่งสำหรับการจัดทำในเชิงพาณิชย์ก็คือที่ตั้งร้านค้า หรือ
 ห้างสรรพสินค้าอยู่ในบริเวณสถานีด้วย ถ้าลำพังเฉพาะตัวสถานีแท้ ๆ อย่างเดียว
 โดยไม่คิดว่าจะต้องใช้พื้นที่ในเชิงพาณิชย์ด้วย แนวที่ประชาชนจะเดือดร้อน
 เพราะการถูกรอนสิทธิก็จะหดเล็กลง ท่านมองเห็นไหมครับ ปัญหาอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้น
 เมื่อข้อเท็จจริงชัดเจนว่า การที่เราใช้อำนาจรัฐเข้าไปบังคับเอาที่ดินจากประชาชน แม้ไม่ได้
 15 เอาในเชิงของกรรมสิทธิ์มา แต่ไปรอนสิทธิเขา ซึ่งเพื่อนสมาชิกก่อนหน้าก็มีคนอภิปราย
 ไปแล้วว่า กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ของประชาชนที่กฎหมายรับรองไว้ เขามีสิทธิ
 ทั้งเหนือพื้นดินและใต้พื้นดิน ท่านจะมาบอกว่าท่านทำงานเลยระดับที่ประชาชนทั่วไปจะใช้
 ไม่กระทบกระเทือน ไม่จริงหรือครับ ท่านจะไปรู้ได้อย่างไรว่าในอนาคตเขาจะใช้ที่ดิน
 เพื่อประโยชน์อะไร แต่ประเด็นที่ผมกำลังจะกราบเรียนก็คือว่า เมื่อเราบังคับเอาที่ดินจาก
 20 ประชาชนโดยใช้งบประมาณของแผ่นดินแล้ว มีการเอาไปทำในเชิงพาณิชย์เจือปน
 มากหรือน้อยสุดแล้วแต่รายละเอียดของโครงการ ผมจะไม่ตะลงไป ท่านต้องเอา
 หลักเกณฑ์นี้มาเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดค่าทดแทนให้กับพื้น้องประชาชนด้วย
 ตรงนี้แหละครับเรื่องจะไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าจะไป
 มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมหรือไม่ในการพิจารณาอุทธรณ์ของ
 25 พื้น้องประชาชนว่า หลังจากที่ถูกกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ ท่านจะใช้อำนาจรัฐไปบังคับ
 การเจรจาถือว่าจบแล้ว ส่วนข้อต่อสู้ในประเด็นเรื่องความไม่พอใจในค่าทดแทนการเวนคืน
 หรือการรอนสิทธิ ก็จะมีกระบวนการคือการอุทธรณ์ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ใน
 ฐานะที่เป็นกระทรวงที่กำกับดูแลการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.)

๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา ๑๓/๒

- ก็กราบเรียนผ่านท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ช่วยกรุณาเอาแนวคิดนี้ไปพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้กับพี่น้องประชาชนอย่างเป็นธรรม สมน้ำสมเนื้อ เพราะอะไร
- 5 ครับท่านประธาน ถ้าเราใช้อำนาจรัฐไปเวนคืนที่ดิน หรือไปรอนสิทธิที่ดินของพี่น้องประชาชนเพื่อประโยชน์ของสาธารณะโดยแท้ โดยไม่มีเรื่องของเชิงพาณิชย์ไปเจือปน
- เกณฑ์ในการกำหนดค่าทดแทนจะเป็นอย่างหนึ่ง แต่พอมีเชิงพาณิชย์ไปเจือปนแล้ว
- ทั้งในเรื่องการขายสัมปทานให้เอกชนไปทำ ซึ่งแน่นอนผมเชื่อว่าทุกคนคงทราบดีว่า
- 10 ไม่มีเอกชนรายใดที่จะมาลงทุนแล้วไม่หวังผลประโยชน์ตอบแทน นั่นคือกำไร เพราะปรัชญาของการทำธุรกิจแน่นอนครับทำเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ก็คือต้องการกำไร ต่างกับปรัชญาของการบริการสาธารณูปโภคเพื่อพี่น้องประชาชนว่า รัฐให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับสาธารณะ โดยไม่มีปรัชญาเรื่องของการมุ่งกำไรมาเป็นสิ่ง
- 15 ประชาชนจะมีหลักประกันอะไรในชีวิตว่า วันดีคืนดีรัฐอยากจะไปจับมือกับเอกชนทำโครงการใดโครงการหนึ่ง รัฐก็ใช้อำนาจในความเป็นรัฐบังคับเอาที่ดิน เอาอสังหาริมทรัพย์จากพี่น้องประชาชนไป แล้วท่านก็ไปทำมาหากินร่วมกับเอกชน แล้วความเดือดร้อนของ
- 20 พี่น้องประชาชนอยู่ตรงไหน นี่คือนี่สิ่งที่ผมกำลังจะกราบเรียนท่านว่า กรุณาดูให้เกิดความเป็นธรรม แล้วถ้าเป็นไปได้ เวลาท่านเสนอร่างกฎหมายให้วุฒิสภาพิจารณาหลักการและเหตุผล เขียนให้ตรงไปตรงมาได้ไหมครับ พวกกันให้ชัดเจนเลยครับว่า ส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของขนส่งมวลชน และส่วนหนึ่งเพื่อตอบแทนเอกชนซึ่งเป็นผู้ลงทุนแทนรัฐ เราก็เห็นใจเขา แต่กฎหมายต้องเขียนให้ชัดเจน เพราะอะไรครับ-----

- ๑๘/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

- เพราะที่สุคเวลาประชาชนที่ถูกรอนสิทธิหรือถูกเวนคืน เขาใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อท่านรัฐมนตรี แล้วเขายังไม่พอใจ เขามีสิทธิฟ้องศาล ศาลก็จะเปิดกฎหมายดูให้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้นั้น
- 5 อำนาจรัฐไปรอนสิทธิพี่น้องประชาชนเขาเพื่อประโยชน์อะไร ถ้าเพื่อประโยชน์สาธารณะ อย่างเดียวร้อยเปอร์เซ็นต์ ศาลเขาก็จะพิจารณาให้ความเป็นธรรมในเกณฑ์อย่างหนึ่ง แต่ถ้า มีเรื่องเชิงพาณิชย์ มีเรื่องของธุรกิจเข้าไปเกี่ยวข้อง เช่น ไม่ได้บริการฟรี มีการเก็บเงิน ค่าโดยสารจากพี่น้องประชาชน มีการหาประโยชน์จากพื้นที่ที่จะบังคับเอาจากพี่น้อง ประชาชน ศาลเขาจะใช้ดุลพินิจในการกำหนดค่าทดแทนอีกอย่างหนึ่งครับ นี่แหละ
- 10 เขาเรียกว่าหลักความเป็นธรรมกับสังคม แล้วผมกราบเรียนว่าทั้งหมดที่ผมพูดนั้นผมไม่ได้ ขัดขวางหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการนี้ ผมเห็นด้วยว่าการพัฒนาสังคม การพัฒนาเมืองในเชิง เศรษฐกิจต้องมี แต่ว่าสิ่งที่เรามองข้ามไม่ได้ก็คือ การสร้างความเป็นธรรมให้กับเจ้าของที่ดิน ที่ถูกรอนสิทธิด้วย ใครที่ไม่เคยถูกรอนสิทธิไม่เคยถูกเวนคืน จะไม่รู้ถึงความเจ็บปวดหรอก ครับว่า วันดีคืนดีสิ่งที่เราพัฒนาลงที่ดิน บ้านช่องที่เราพัฒนาไว้จะต้องย้ายหาที่อยู่ใหม่
- 15 ขณะเดียวกันต้องมาใช้เวลาเป็นความกับรัฐในเรื่องของการเรียกร้องค่าทดแทน ซึ่งใช้เวลา หลายปี เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถทำเรื่องพวกนี้ควบคู่ไปก็คือ พัฒนาโดยภายใต้หลักการ พื้นฐานสำคัญ คือการให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนด้วยแล้วนั้น สังคมจะไม่มี ความขัดแย้ง แล้วกิจการต่าง ๆ ของรัฐจะเดินหน้าไปได้ด้วยความรวดเร็ว แล้วก็พี่น้องประชาชน ให้ความร่วมมือ ก็ฝากท่านบรรดาผู้บริหารของ รฟม. ด้วยนะครับ ท่านจะเป็นต้นทาง
- 20 ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายฉบับนี้ในการทำความเข้าใจเรื่องของการกำหนด ค่าทดแทน คำนึงเรื่องพวกนี้ด้วยครับว่า จริง ๆ เราไม่ได้เวนคืนหรือรอนสิทธิเพื่อประโยชน์ ของสาธารณะเพียงอย่างเดียว มีเรื่องของเชิงพาณิชย์เข้าไปเกี่ยวข้อง เอาข้อมูลตรงนี้ไป ประกอบการพิจารณาในการจ่ายค่าทดแทนด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีไม่มีอะไรตอบนะครับ ต่อไปเชิญ

- 25 ท่านสุพจน์ เลียดประดม ครับ

นายสุพจน์ เลียดประดม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายสุพจน์ เลียดประดม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด เท่าที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องตัว ร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์ที่เพื่อนสมาชิกได้สอบถาม ผมเห็นว่า

๓๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๑๘/๒

ยังมีอีกบางประเด็นที่เป็นประเด็นสำคัญ ท่านยังไม่ได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ แล้วผมเองก็มี
คำถามที่จะได้สอบถามท่านรัฐมนตรีไปในคราวเดียวกัน เนื่องจากเหตุผลของตัวร่าง
5 พระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ มีข้อความค่อนข้างชัดเจนที่ท่านจำเป็นต้องนำเสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อวุฒิสภาคือ พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง
โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องการกำหนดลักษณะ
ภาระในอสังหาริมทรัพย์ หรือในเรื่องเงินค่าทดแทน นั่นก็มีความหมายคือ ท่านจำเป็นต้อง
10 ต้องให้สภาแห่งนี้ได้ออกกฎหมายเพื่อไปบังคับกับผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์นั้น
ประเด็นคำถามผมก็คือ ได้มีเพื่อนสมาชิกสอบถามหลายท่านเลยเกี่ยวกับเรื่องหลักเกณฑ์
การให้ค่าตอบแทน ซึ่งผมพยายามฟังท่านผู้ชี้แจง ท่านก็ไม่ได้ตอบประเด็นนี้ ท่านมี
หลักเกณฑ์อย่างไรในการให้ค่าตอบแทน รวมทั้งค่าตอบแทนที่ให้ไปแล้วกับผู้ที่ยัง
ไม่ยอมรับในเรื่องนี้ที่ทางรถไฟฟ้าจะให้จะแตกต่างกันไหม หรือยี่งคือจะได้
ค่าตอบแทนมากขึ้น อันนี้เป็นประเด็นที่หนึ่ง อยากให้ท่านผู้ชี้แจงได้ตอบสภาแห่งนี้
15 ให้ชัดเจน

ประการต่อมาเกี่ยวกับเรื่องค่าขาดประโยชน์ ผมเข้าใจว่าถ้าท่านให้
ผลตอบแทนตามตารางวาหรือตารางเมตรในที่ดินที่ต้องตกอยู่ในภาระ ผมเชื่อว่าอีกส่วนหนึ่ง
มีค่าขาดประโยชน์ คนที่ได้ทำธุรกิจหรือที่พักอาศัย ตรงจุดนั้นเมื่อเขาไม่สามารถใช้สิทธิ
ของเขาได้เต็มที่ในอสังหาริมทรัพย์ -----

20

- ๑๕/๑

25

ประเด็นตรงนี้ท่านได้พิจารณาอย่างน้อยแค่ไหน มีตัวอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการเวนคืน
 5 สร้างถนน การค้ำนี้เมื่อเปลี่ยนทำเลไป ลูกค้าของเขา ทำเลการค้าของเขานี้ เขาอาจจะทำ
 การค้าแตกต่างจากที่เดิมอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นถ้าขาดประโยชน์ตรงนี้ท่านได้มีการ
 พิจารณาอย่างน้อยแค่ไหน ประเด็นเรื่องผลตอบแทน ผมไม่แน่ใจว่าผลตอบแทนที่ท่านให้
 มีความทันสมัยอย่างน้อยแค่ไหนในการที่จะให้พี่น้องประชาชนได้พอใจ

ประการต่อมาผมเองได้ฟังการเวนคืนในบางโครงการในกรุงเทพมหานคร
 อยู่ในขณะนี้แม้จะไม่ใช่โครงการลักษณะนี้แต่ก็กระทบสิทธิกับพี่น้องประชาชน ยกตัวอย่าง
 10 เช่น โครงการเชื่อมถนนรามอินทรา กับบางนาตราด ผมฟังพี่น้องประชาชนที่เขาโดน
 ถนนเวนคืนไม่มีใครอยากย้ายที่ครับท่าน เขาไม่อยากจะเงินของภาครัฐเลย การชดเชย
 นอกจากตัวอสังหาริมทรัพย์ การเยียวยาเขาทางจิตใจท่านมีอย่างน้อยแค่ไหน ประเด็นต่าง ๆ
 เหล่านี้อยากให้ท่านได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ให้ชัดเจน เพราะว่าเหตุผลที่ท่านได้นำตัวร่าง
 พระราชบัญญัติแห่งนี้มา หลัก ๆ คือเรื่องเงินทดแทน เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าท่านยัง
 15 ไม่ได้ตอบ ผมเข้าใจว่าก็ยังไม่ชัดเจนที่ท่านสมาชิกจะให้เห็นชอบกับตัวร่างพระราชบัญญัติ
 ในวาระที่ ๑ นี้ ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเดชอุดม ไกรฤทธิครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ : ท่านประธานที่เคารพครับ กราบขอบพระคุณครับ
 ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ ขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนผ่านไปยังท่านผู้ชี้แจงนะครับ
 20 ผมยังคิดว่าคำชี้แจงนี้ไม่ชัดเจน เพราะผมได้เรียนหรือไปตามมาตรา ๘๔ ของรัฐธรรมนูญ
 (๒) ว่า เรื่องคุณธรรมจริยธรรมและหลักธรรมาภิบาลอยู่ตรงไหน เพราะว่าในหลักการ
 และเหตุผลที่ท่านเขียนมาที่ผมบอกว่าผมยังรับไม่ได้ เพราะว่าท่านเขียนอย่างนี้ เหตุผล
 ท่านเขียนมาว่า เนื่องจากการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจ
 และทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็น
 25 สำหรับกิจการขนส่งมวลชน โดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นี้หมายความว่า
 อย่างไรครับ ท่านกำลังเขียนเรื่องกฎหมายเยียวยาความรับผิดชอบของท่านที่จะต้องเจรจากับ
 กับเขาในเรื่องเวนคืนใช้ไหมครับ ท่านมาที่รัฐสภาแห่งนี้เพื่อจะมาเขียนกฎหมายเพื่อ
 หรือครับ ผมถามผู้เสนอร่างกฎหมายท่านนี้ก็มีความหมายอยู่แล้ว แล้วท่านบอกว่าเวนคืน

เฉพาะส่วน ท่านจอสั่งหาทรัพย์สินใหม่ครับ ประเภทไหนครับ คำว่า “อสังหาริมทรัพย์”
 ก็รวมทุกส่วนนะครับ ท่านแยกได้หรือครับ โดยข้อเท็จจริงก็แยกไม่ได้ ท่านก็ยอมรับว่า
 5 ข้อเท็จจริงนี้เมื่อชุดไปแล้ว ๑ โมงก็เสียหายหมด ผมถึงบอกว่าอันนี้ไม่มีเหตุผลครับ หลักการ
 และเหตุผลของท่านนี้ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ไม่สอดคล้องกับหลักคุณธรรมจริยธรรม
 ที่ผมถามว่า แล้วท่านผู้ว่าการฯ นี้มีไหมในการเสนอกฎหมายนี้ใครเป็นคนเสนอ ได้อ่าน
 กฎหมายมาตรานี้หรือเปล่า ผมไม่แน่ใจครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าสิ่งที่ท่านกำลัง
 เสนอให้ผมอนุมัตินี้ เรามาเขียนโดยไม่จำเป็นจะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เห็นชัด ๆ
 10 เลยครับว่าท่านเลียงบาลี ผมขออนุญาตอีกทีที่ว่าไม่น่าจะเป็นกฎหมายอย่างนี้ขึ้นมาเลย
 อายเขาครับ เพราะว่าสิ่งที่ท่านไม่สามารถจะเสนอหลักการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญคือ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ท่านกลับมาออกกฎหมายที่ประหลาดที่เราไม่เคยเห็น แล้วก็บอก
 นี้ไม่ใช่เวนคืน ไปถามนักกฎหมายสิครับว่า ชุด ๑ โมงก็ได้คืนนี้ไม่ใช่เวนคืนหรือครับ
 ชุด ๑ โมงก็ได้บ้านท่านเวนคืนใหม่ครับ ไม่มีครับ ไม่มีที่ไหนที่ท่านจะมาบอกผมว่า
 15 ไม่ใช่เวนคืน แล้วกฎหมายที่ผิดรัฐธรรมนูญอย่างนี้ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาคงให้ท่าน
 ผ่านไปไม่ได้ เพราะแม้กระทั่งหลักการนี้ก็ไม่ผ่านแล้วครับ นี่ยังไม่พูดถึงเรื่องประโยชน์
 ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้พูดไปแล้วยังมีอีกมาก ในต่างประเทศ
 หลายเจ้าของที่ดินท่านก็คงทราบครับ ทั้งท่านผู้มาชี้แจงและท่านผู้เป็นเจ้าของโครงการ-----

บางประเทศนี้เจ้าของที่ดินเขาไม่ยอมให้เวนคืน เพราะว่าเขาต้องเสียภาษีสูง ท่านเคยพูดถึง
 5 เพราะค่าภาษีผมจะสูง ค่ารายปีจะสูงมาก นี่ก็สิ่งที่เกิดขึ้นครับ ท่านยังไม่ได้ออกพวกเรา
 หหมดเลย ผมเอาเฉพาะข้อเดียนี่ว่าท่านเอาหลักการกฎหมายอย่างนี้มาจากไหนตอบนะครับ
 ตอบให้ชัดเจนเลย แล้วผมจะฟังครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

10 กราบเรียนท่านประธานสภา ผมขอตอบปัญหาของผมผ่านไปยังท่านเดชอุดมก่อนนะครับ
 กฎหมายอันนี้ไม่ได้ใช้คำว่า “เวนคืน” ใช้คำว่า “พระราชบัญญัติกำหนดการระ
 ในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน” ผมเข้ามาก็เจอกฎหมายแล้ว เนื่องจาก
 กฎหมายนี้ทำกันมานานแล้ว ได้มีการสอบถามเจ้าหน้าที่ที่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายของ
 กระทรวง แล้วก็มีการกรรมการกฤษฎีกา เขาก็ร่างมาอย่างนี้ เป็นชื่อแล้วก็เป็นการ
 15 มาตราทั้ง ๕ มาตรา ก็ได้อธิบายกันแล้ว ก็ไม่ได้มีอันนี้ ขอกราบเรียนให้ท่านทราบว่า
 มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย มีทั้งกฤษฎีกา มีทั้งฝ่ายกฎหมายของกระทรวง เขาทำกันไว้
 ก่อนแล้ว จังหวะเหมาะก็ได้ขึ้นมา กว่าจะผ่านสภาล่างถึงสภานี้ก็ใช้เวลาหลายเดือนทีเดียว
 ครับ

20 สำหรับอีกปัญหาหนึ่งของท่านสุพจน์ที่อยากจะทราบหลักเกณฑ์ ผมขอเรียน
 อย่างนี้ครับ หลักเกณฑ์ในการประเมินที่ดิน แล้วก็กำหนดค่าตอบแทนของเจ้าของที่ถูก
 รอนสิทธินี้ เขามีคณะกรรมการแล้วก็มีการเปรียบเทียบตามหลักวิชาการ ซึ่งผมจำไม่ได้แล้ว
 มีทั้งการคำนวณ วัสดุจะมีเทคนิคพอสมควร ใครจะขออนุญาตท่านประธานให้คุณปานเทพ
 ศรีไสว ซึ่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายกรรมสิทธิ์ของรถไฟฟ้ามหานคร ซึ่งดำเนินการเรื่องนี้มา
 จะได้สามารถอธิบายให้ท่านผู้มีเกียรติฟังได้ ขออนุญาตท่านประธานครับ

25 นายปานเทพ ศรีไสว (ผู้ชี้แจง) : ผม ปานเทพ ศรีไสว ผู้อำนวยการ
 ฝ่ายกรรมสิทธิ์ที่ดินรถไฟฟ้ามหานคร ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ในการกำหนดค่าทดแทนของ
 การกำหนดการนี้ ตามพระราชบัญญัติแล้วได้มีการกำหนดเป็นกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒)
 ออกตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชน

๔๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉันทันติยร์ดี ๒๐/๒

- พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้กำหนดค่าทดแทนต่าง ๆ เบื้องต้นมีการกำหนดค่าทดแทน ค่าทดแทนนี้
- 5 อย่างไม่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ยกมาว่า เราได้ใช้ราคาอะไร ปัจจุบันนี้เราได้ใช้ราคาที่ไม่ใช่ราคาประเมิน เป็นราคาซื้อขายที่เราสามารถจะสอบถามได้มาคิดค่าทดแทน โดยใช้หลักเกณฑ์ในการคิดค่าภาระดังนี้ ราคาที่ดินที่เราใช้ในการวิเคราะห์แล้วคูณด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของที่ดิน คือการใช้ที่ดินเป็นสัดส่วนเท่าไร คูณด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของความลึก ซึ่งความลึกส่วนใหญ่แล้วนี้ ตามบัญชีที่กำหนดจะกำหนดไว้หลายขนาดด้วยกันมีดังนี้ มากกว่าหรือเท่ากับ ๑๒ เมตร คิดร้อยละ ๕๐ ของราคาที่ดิน มากกว่า ๕๐
- 10 แต่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑๒ เมตร แต่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๕๐ เมตร ร้อยละ ๓๐ มากกว่า ๕๐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ ๖๐ ร้อยละ ๒๐ แล้วมากกว่า ๖๐ ขึ้นไป ร้อยละ ๑๐ ซึ่งค่าทดแทนต่าง ๆ นี้เราจะมีคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของกำหนดภาระโดยใช้การคำนวณออกมา ผมกราบเรียนว่าตามบัญชีที่ ๑๗ แปลง และ ๑๑ ราย ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้เห็นตามบัญชีแนบท้ายอยู่นี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นพื้นที่ ท่านนึกภาพตาม พื้นที่ถนนอโศก-----

15

- ๒๑/๑

ถนนอโศกเป็นถนนที่ค่อนข้างจะแคบไปหน่อย พื้นที่ที่โคนนี้จะโดนในพื้นที่ด้านหน้าอาคารเพียง ๑ เมตร ถึง ๑.๕๐ เมตร ซึ่งในถนนอโศกทั้ง ๒ ข้างจะมีแนวที่มีการถอยร่น

5 อยู่แล้ว ๑๕ เมตร ดังนั้นพื้นที่ที่เรากำหนดภาระ ซึ่งบริเวณนั้นมีความลึกถึง ๒๐ เมตรลงไปถึง ๒๒ เมตร ดังนั้นการกระทบกระเทือนตรงนั้นก็กระทบกับพื้นที่ด้านอาคาร

อีกประการหนึ่งในกรณีที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ถามว่ามีรายที่ ๖ ที่ ๘ ชื่อศุภลาชัย ซึ่งเราก็อทราบกันดีว่าเป็นบริษัทใหญ่เกี่ยวกับเรื่องหมู่บ้านจัดสรร ตรงนั้นไม่ใช่เป็นหมู่บ้านจัดสรร เป็นออฟฟิศ แต่ไม่โดนออฟฟิศเขา โคนพื้นที่ด้านหน้าเท่านั้นเอง

10 ซึ่งการกำหนดบริเวณนี้ ผมยกตัวอย่างทั้งหมดนี้เรากำหนดโดยใช้สูตรอันนี้แล้ว โดยพื้นฐานของราคาที่อยู่อาศัยทั้งซ้ายขวาตารางวาละ ณ การเวนคืนในปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๔ นั้น ตารางวาละ ๓ แสนบาท แต่ ๓ แสนบาท เราไม่ได้จ่ายให้ ๓ แสนบาท เราเอาเข้ามาสู่อย่างที่ผมกราบเรียนว่าที่ดินคุณด้วยค่าสัมประสิทธิ์ และสัมประสิทธิ์ความลึกก็จะออกมาเป็น ๓ แสนบาท คุณด้วยบริเวณนั้น เขาใช้พื้นที่ส่วนเดียวคือ ๑.๐ และคุณด้วย ๐.๓ ก็คือ

15 ร้อยละ ๓๐ ก็จะออกมาเป็นค่าทดแทน ซึ่งทั้งหมดนี้ ๑๗ แปลง ๑๑ ราย ได้รับค่าทดแทนที่เราได้วางเงินค่าทดแทนไว้หมดแล้ว แล้วก็ไม่ได้อุทธรณ์ค่าทดแทนต่อกระทรวงคมนาคม มีรายเดียวที่อุทธรณ์และฟ้องคดี ก็รายที่ ๑๑ คือ นางสาวพร ทองธิว ผมขอกราบเรียนไว้ให้ท่านทราบเบื้องต้นก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีเพื่อนสมาชิกท่านใดประสงค์จะขออภิปราย

20 อีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : หากไม่มี ผมขอปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปจะเป็นการลงมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง

25 เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน ขอเชิญท่านสมาชิก

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

เขาวเรศ ๒๑/๒

เข้าห้องประชุมเพื่อลงมติ เมื่อท่านเข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนด้วยนะครับ
ท่านสมาชิกเข้ามาแล้ว โปรดเสียบบัตรแสดงตนด้วยครับ

5 (มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๑ คน)

- ๒๒/๑

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๘๑ ท่าน
 5 ครบองค์ประชุมแล้ว เดี่ยวผมจะขอมตินะครับ หากท่านเห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ไว้พิจารณาถนัด เห็นด้วย หากไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรให้ถัด ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงมติได้ครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงมติก่อน

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ : ท่านประธานครับ ผม ยุทธนา ยุพฤทธิ์
 เห็นชอบครับ

10 ประธานวุฒิสภา : ทุกท่านลงมติหมดแล้วนะครับ ปิดการลงมติ ขอผลครับ
 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : จำนวนผู้เข้าประชุม ๘๔ ท่าน เห็นด้วย ๘๐
 ไม่เห็นด้วย ๘ งออกเสียง ๖ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ไว้พิจารณาถนัด ที่ประชุมจะให้คณะกรรมการคณะใดเป็นผู้พิจารณา เชิญท่านคำณูณ
 สิทธิสมาน ครับ

15 นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมการ ในคณะกรรมการวิสามัญ
 กิจการวุฒิสภา ขอเสนอให้มอบหมายให้คณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา
 เป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดการะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน
 โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนาและ
 20 เขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

25 ประธานวุฒิสภา : หากไม่มี ถือว่าที่ประชุมมอบให้คณะกรรมการ
 การคมนาคมเป็นผู้พิจารณานะครับ ที่ประชุมจะใช้เวลาแปรญัตติก็วันครับ ท่านคำณูณครับ

๔๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชารัตน์ ๒๓/๑

นายคำคุณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำคุณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอกำหนดเวลา
5 แปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้องนะครับ มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : หากไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

10 จบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ นะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

15

20

25

ประธานวุฒิสภา : ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
 ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว และได้เสนอมายังวุฒิสภา
 5 เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕
 ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณา
 ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๕ วัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ เนื่องด้วยท่านชุมพล ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 10 คิดภารกิจ จึงได้มอบหมายให้ท่านศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 พาณิชยกรรมร่วมการประชุมเพื่อชี้แจงนะครับ ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึก
 หลักการและเหตุผลครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
 จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

15 “บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ.

20 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังต่อไปนี้
 (๑) กำหนดให้โรงเรียนกีฬาเป็นส่วนราชการในสถาบัน (แก้ไขเพิ่มเติม
 25 มาตรา ๓)
 (๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “สภาวิชาการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
 (๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้สภาสถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคล
 ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๕)

- (๔) กำหนดให้มีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนราชการมีฐานะเทียบเท่าคณะ
ในสถาบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- 5 (๕) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบัน
สภาวิชาการ และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบัน กรรมการสภาวิชาการ
และกรรมการวิทยาเขต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๘)
- 10 (๖) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ การแต่งตั้ง และการพ้นจากตำแหน่ง รวมทั้ง
อำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๔)
- (๗) กำหนดคุณสมบัติ การแต่งตั้ง และการพ้นจากตำแหน่งของ
รองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี
ประจำวิทยาเขต (เพิ่มมาตรา ๓๒/๑ และมาตรา ๓๒/๒)
- 15 (๘) กำหนดให้มีคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
และผู้อำนวยการ โรงเรียนกีฬา เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย
สำนักงานอธิการบดี และ โรงเรียนกีฬา แล้วแต่กรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ และ
เพิ่มมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดี รองคณบดี และรองคณบดีประจำวิทยาเขต
20 (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)
- (๑๐) กำหนดปริญญาในสถาบันให้มีสามชั้น คือ ปริญญาเอก ปริญญาโท
และปริญญาตรี และกำหนดให้สภาสถาบันมีอำนาจออกข้อบังคับกำหนดประกาศนียบัตร
บัณฑิตชั้นสูง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๑)
- 25 (๑๑) กำหนดให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๕๒)

เหตุผล

- 5 โดยที่ปัจจุบันการศึกษาด้านการศึกษามีการพัฒนาองค์ความรู้ในระดับที่สูงขึ้น สถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาด้านกีฬาโดยตรง มีความพร้อมทางด้านบุคลากรและสถานที่ จึงเห็นควรกำหนดให้สถาบันมีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกได้ เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบกับสมควรปรับปรุงโครงสร้างของสถาบัน ระบบการบริหารงานบุคคลและการบริหารงบประมาณ เพื่อให้เกิด
- 10 ความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

- กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายศิริวัฒน์
- 15 ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจาก ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ท่านชุมพล ศิลปอาษา ให้เป็นผู้นำเสนอ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมวุฒิสภา โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

- การศึกษาด้านการศึกษามีการพัฒนาองค์ความรู้ในระดับที่สูงขึ้น สถาบัน
- 20 การพลศึกษาถือเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาด้านกีฬาโดยตรง มีความพร้อมทางด้านบุคลากร และสถานที่ จึงเห็นสมควรให้สถาบันมีอำนาจในการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและ ปริญญาเอก เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาและประกอบสมควรปรับปรุงโครงสร้าง ของสถาบันระบบการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญของการแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
- 25 การพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในประเด็นที่สำคัญ ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การบริหารงานบุคคล

๑. กำหนดให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลตามกฎหมาย
5 ว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่
กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้

๒. กำหนดให้โรงเรียนกึ่งพหุศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นสถานศึกษา

๓. กำหนดคุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่ง วิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรง
ตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของรองอธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

10 ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้ช่วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

๔. กำหนดการเข้าสู่ตำแหน่ง วิธีการแต่งตั้ง และการพ้นจากตำแหน่งของ
คณบดี รองคณบดี และรองคณบดีประจำวิทยาเขต

ประเด็นที่ ๒ การบริหารงบประมาณ

กำหนดให้สภาสถาบันมีอำนาจในการวางระเบียบ ออกข้อบังคับเกี่ยวกับ
15 การบริหารการเงิน ตั้งแต่ที่มาของแหล่งเงินงบประมาณ การจัดเก็บและการรักษา
งบประมาณ การบริหารและจัดการงบประมาณกับจัดทำคำขอใช้เงินรายได้ การจ่ายเงิน
รายได้ การจัดทำบัญชีและรายงานการเงิน รวมถึงการกำกับติดตามและตรวจสอบ
ความถูกต้อง โปร่งใสในการใช้จ่ายงบประมาณจากเงินรายได้ของสถาบัน

ประเด็นที่ ๓ การพัฒนาองค์กร

๑. มีการปรับโครงสร้างองค์กร และโครงสร้างการบริหารงานของสถาบัน
20 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวและสามารถรองรับภารกิจของ
สถาบันได้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน

๒. เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียน นักศึกษา
และประชาชน โดยการจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น

25 โดยสรุปดังที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการตรากฎหมายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการ
เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน และสามารถ
รองรับภารกิจในการบริหารจัดการการศึกษา การพัฒนาการศึกษาของชาติให้มีมาตรฐาน

๕๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๒๔/๓

ทัดเทียมกับนานอารยประเทศได้ตามความคาดหวังของสังคม ทั้งนี้ โดยการประกอบ
ภารกิจดังกล่าวจะไม่มี的增加บุคลากรและเงินงบประมาณแต่อย่างใด -----

5

- ๒๕/๑

10

๕๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

บัญชีดำ ๒๕/๑

เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน จึงขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณา

5 ขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติ
ในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมได้มอบหมายให้
คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา พิจารณาว่าจะให้คณะกรรมการสามัญ
ประจำวุฒิสภาคณะใดเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖

10 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการกีฬา
เป็นผู้พิจารณา และโดยที่รองประธานคณะกรรมการการกีฬา ท่านพิสิฐ เกตุผาสุข
ได้มีหนังสือขออนุญาตให้ นายสมพงษ์ ชาตะวิถี อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
นายสมชาย ประเสริฐศรี รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาฝ่ายบริหาร และ นายสุรพล
ทิพย์เสนา นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ เข้าร่วมการประชุมด้วย เพื่อประโยชน์
15 แก่การพิจารณา ผมได้อนุญาต เชิญผู้ชี้แจงเข้าประจำที่ครับ

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านรองประธานคณะกรรมการการกีฬามีอะไร
เพิ่มเติมไหม เชิญครับ

นายพิสิฐ เกตุผาสุข (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

20 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติมอบหมายให้
คณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ทำการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
พลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ เพื่อเป็นข้อมูล
ประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา ในขั้นพิจารณารับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
ในวาระที่ ๑ นั้น กระผม นายพิสิฐ เกตุผาสุข ในฐานะรองประธานคณะกรรมการ
25 ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการการกีฬา วุฒิสภา ซึ่งเดินทางไปราชการ
จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติสถาบันพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ เพื่อเป็นข้อสังเกตต่อที่ประชุมวุฒิสภา
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้

LIART

๑. ประเด็นเรื่องกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๗ คน ควรให้มี
 5 สักส่วนของนายกสมาคมกีฬา ๑ คน ซึ่งมาจากสมาคมกีฬาที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คำว่า
 “แห่งประเทศไทย” ตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย เนื่องจากในสักส่วนของ
 คณะกรรมการสภาสถาบันควรมีผู้แทนจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์โดยตรงจากการ
 ปฏิบัติจริง เพื่อให้สามารถสะท้อนมุมมองของผู้ปฏิบัติ และนำไปสู่การกำหนดนโยบาย
 หรือแนวทางในการพัฒนาด้านการพลศึกษา สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ และสามารถ
 นำมาปฏิบัติได้จริง รวมทั้งให้ผู้ปฏิบัติได้รับทราบแนวทางและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของ
 10 นโยบายในการพัฒนาการศึกษาด้านการพลศึกษาของประเทศ อันจะส่งผลให้การพัฒนา
 ด้านการพลศึกษาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุดต่อไป

๒. ประเด็นการจัดการศึกษาด้านพลศึกษาในระดับที่สูงขึ้น สถาบัน
 การพลศึกษาจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของบัณฑิต มหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตให้เป็น
 ผู้มีความรู้และมีคุณภาพอย่างแท้จริง เพื่อจะเป็นประ โยชน์ต่อวงการกีฬาและพลศึกษา
 15 ของประเทศ

๓. ประเด็นการบัญญัติคำว่า “และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาดังกล่าว”
 ในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติที่แก้ไขมาตรา ๑๕ (๑) เนื่องจากปัจจุบันมีสาขาวิชาต่าง ๆ
 5 ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาเป็นจำนวนมาก เช่น จิตวิทยา โภชนาการกีฬา เทคโนโลยี
 การกีฬา กฎหมายทางการกีฬา เป็นต้น ซึ่งสาขาวิชาต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจะนำมาต่อยอด
 ไปสู่ความรู้ที่จะนำไปพัฒนากีฬาให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น การบัญญัติถ้อยคำแก้ไขมาตรา ๑๕
 (๑) นี้จะสร้างความเข้าใจในนิยามศัพท์ของการพลศึกษาในโลกปัจจุบันได้อย่างชัดเจน
 ถูกต้องยิ่งขึ้น รายละเอียดข้อสังเกตดังกล่าวปรากฏตามเอกสารที่เสนอต่อที่ประชุมแล้ว

10 จึงขอกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกเพื่อโปรดพิจารณารับ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : รายงานท่านสมาชิก ๓ ท่าน ตามลำดับที่จะอภิปราย
 มีท่านดวง ท่านเจริญ แล้วก็ท่านสมล ตามด้วยท่านวิชาญ เป็น ๔ ท่าน เจริญท่านดวง
 อันตะไชย ครับ

15 นายดวง อันตะไชย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ดวง
 อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในหลักการนั้นก็เห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าต้อง
 กราบเรียนท่านประธานเพื่อจะได้บันทึกในสภาเอาไว้ว่า ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนผิดฝาคิดตัว ความจริงต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ที่ได้กรุณาชี้แจงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะร่างพระราชบัญญัติ
 20 ฉบับนี้เป็นเรื่องของสภาสถาบันการพลศึกษา เป็นเรื่องของการศึกษา แต่ว่าไปสังกัดอยู่
 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คนที่จะมาชี้แจงนำเสนอวันนี้เป็นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ คนที่ฟังทางบ้านจะได้เข้าใจว่าท่านได้รับมอบหมายมาจากท่านรัฐมนตรี
 ต่างกระทรวงแต่อยู่พรรคเดียวกัน

25 ประการที่ ๒ ที่ผมบอกว่าผิดฝาคิดตัวนอกจากคนชี้แจงที่เสนอต่อร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่คนละครกระทรวง ตัวพระราชบัญญัติฉบับนี้พอเริ่มต้นร่างนี้ก็ควร
 ที่จะต้องทำให้ชัดเจนทั้งหมด ตั้งแต่มาตราแรกจนถึงมาตราสุดท้ายนั้นพูดถึงเรื่องการจัด
 การศึกษาพลศึกษาของประเทศ ตั้งแต่ตำแหน่งของคน ตั้งแต่ความเจริญก้าวหน้าเป็นเรื่อง
 ของการจัดการศึกษา โดยเฉพาะเพิ่มปริญญาโทและปริญญาเอกขึ้นมา และที่น่าสนใจมาก

ก็คือว่าไปออกแบบวิธีการใช้จ่ายงบประมาณแบบมหาวิทยาลัยเลย เกิดเป็นสภาสถาบัน
 พลศึกษาขึ้นมา ท่านประธานจำไว้จะครบว่าจะเกิดสภาสถาบันอื่นที่ ๒ เกิดขึ้นมา ถ้าวันนี้
 5 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไป ซึ่งผมก็ไม่ได้คัดค้าน ก็คือจะมีสภาสถาบันอาชีวศึกษา
 เกิดขึ้น เพราะว่าตอนนี้เขากำลังจัดตั้งเป็นสถาบันอาชีวศึกษา ก็จะมีสภาเกิดขึ้น เอาละ
 ประเด็นที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี แล้วก็ผู้ชี้แจงมีประเด็น
 ที่เป็นข้อสังเกตดังต่อไปนี้ ขอประทานอนุญาตได้ลำดับความในฐานะที่ผมเป็นครู ที่เรียนครู
 มาด้านนี้ เพื่อจะได้บันทึกในสภาว่า ความจริงที่ผมได้พูดตั้งแต่ตอนต้นว่า สถาบัน
 10 การพลศึกษานั้นแท้จริงหัวใจสำคัญก็คือวิทยาลัยพลศึกษานั้นเอง หรือที่เรียกชื่อเดิมว่าเป็น
 โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย ผมคิดว่าตรงนี้พี่น้องประชาชนจะได้เข้าใจ ท่านรัฐมนตรีจะได้
 เข้าใจว่าไม่ได้เกี่ยวกับกระทรวงการท่องเที่ยวเลย สมัยก่อนนั้นเป็นเครือข่ายเดียวกับ
 วิทยาลัยครู วิทยาลัยพลศึกษา ถ้าอยู่มหาสารคามจะเห็นชัดเจน หรือวิทยาลัยพลศึกษา
 แห่งแรกคือที่เชียงใหม่ แห่งที่ ๒ ก็คือที่จังหวัดมหาสารคาม และก็มีพร้อมกันทั่วประเทศ
 15 ๑๗ แห่งทั่วประเทศจนถึงปัจจุบัน ประเด็นสำคัญก็คือว่า สมัยนั้นสามารถที่จะผลิตคน
 ออกมาเป็นครูบาอาจารย์ได้ทั่วประเทศ ไม่น่าว่าอยู่ในสภาแห่งนี้ก็จะมีคนที่จบ ปกศ. สูง
 เอกพลศึกษาไปสอน -----

- ๒๗/๑

- นั่นก็คือจบครุมาทั้งหมดครับ เรียนครุมาเหมือนกันทั้งหมดครับ ไปอยู่ในสังกัดวิทยาลัย
 วิชาการศึกษา ผมลำดับความให้เห็นเพื่อที่จะย้ำสิ่งที่ผมบอกว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 5 พูดถึงครุ พูดถึงการจัดการศึกษา ไม่ได้พูดถึงกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา และผม
 จะพาท่านประธานไปดูข้างในว่าไม่ได้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเลย นั่นคือที่มาของ
 พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา ปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ และจะแก้ไขเพิ่มเติมเป็น
 ให้มีสภาสถาบัน ท่านประธานที่เคารพ คำถามแรกถ้าดูในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ
 เรื่องของการบริหารงานบุคคล ท่านประธานเปิดเข้าไปดูจะพบว่าตอนหลักการอยากให้มี
 10 สภาสถาบันขึ้นมามีอำนาจในการบริหารงานบุคคล งานบุคคลทั้งหมดถ้าท่านประธาน
 ไปดูโครงสร้างของสถาบันพลศึกษา มีคนทั้งหมด ๑,๔๐๑ คน เป็นครุทั้งหมดครับ ไม่ได้
 มีตำแหน่งอื่นเลย ท่านอธิบดียืนยันได้ว่าเป็นครุทั้งหมด พอเป็นครุทั้งหมด เขียนเอาไว้
 มีรูปแบบนี้โดยให้สภาสถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคล แต่พอไปเขียนล่าสุด
 ที่สภาผู้แทนราษฎรแก้ไขเพิ่มเติมที่บอกว่า ในมาตรา ๗ สภาสถาบันการพลศึกษา
 15 ให้แก้ไข มีองค์ประกอบของสภาดังต่อไปนี้ กรรมการสถาบันโดยตำแหน่ง ปลัดกระทรวง
 การท่องเที่ยวและการกีฬา ไม่เกี่ยวนะครับ ท่านไม่มีทางจะเข้าใจว่าครุพลศึกษาเป็นอย่างไร
 ความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างไร เป็นครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญ ครูพิเศษ ไม่มีทาง เรื่องการ
 เลื่อนระดับตำแหน่ง หรือผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือเลขาธิการคณะกรรมการ
 โอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ผมเอ่ยชื่อขึ้นมาเพื่อจะชี้ให้สภา
 20 ได้เห็นว่า พอเราเขียนให้คนเป็นครุ เขียนสถาบันเป็นครุ ผลิตครุขึ้นมา ก็ไม่ควรที่จะต้อง
 เอาคนที่ไม่เข้าใจครุเข้ามาเป็นกรรมการสถาบัน ผมได้บอกว่าผิดฝาผิดตัวท่านประธานครับ
 ที่หนักไปกว่านั้นท่านไปแก้ไขเพิ่มเติมว่า ให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษาเป็นกรรมการสภาสถาบัน โดยตำแหน่ง ท่านเขียนไปว่าอย่างนี้ท่านทราบไหม
 ว่า สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) มีกี่คน แปลว่า
 25 ก.ค.ศ. ทั้งหมดเข้ามาเป็นคณะกรรมการสภาสถาบันหมดเลย ในร่างเดิมนั้นคือเลขาธิการ
 ก.ค.ศ. ยังพอฟังได้ ก็มีคำถามต่อไปว่า ทำไมท่านเอาเฉพาะเลขาธิการ ก.ค.ศ. เอาเฉพาะ
 เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- ท่านประธานสภากลางใหม่ครับ เป็นบุคลากรที่เป็นนักการศึกษาทั้งนั้น รวมทั้งท่านอธิบดี
กรมพลศึกษาด้วย เพื่อเป็นกรรมการสภาสถาบัน แต่ไปเขียนรวมว่า เอาบุคลากร
- 5 เอาคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แปลว่าเอามาทั้งหมด ๒๐ คน
๓๐ คน ใช่หรือไม่

ประการที่ ๒ ที่จะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า อำนาจของสภาสถาบันนั้น
มีความแตกต่างจากรูปแบบการบริหารงานบุคคล ตามพระราชบัญญัติครูและบุคลากร
ทางการศึกษาปี ๒๕๔๗ อย่างไร เพราะท่านใช้มาตรฐานเดียวกันกับ ก.ค.ศ. ใช่หรือไม่

10 หรือว่าให้อำนาจของสภาสถาบันนั้นมาออกแบบตำแหน่งใหม่เหมือนกันกับอาจารย์
มหาวิทยาลัย เพราะรูปแบบของท่านที่เสนอมาราวนี้เหมือนกับมหาวิทยาลัยไม่มีอะไร
ผิดเพี้ยนเลย

- ประการที่ ๓ เมื่อยกระดับขึ้นมาเป็นสอนปริญญาโท ปริญญาเอกแล้ว
ทำไมตอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านรัฐมนตรีอาจจะตอบไม่ได้ เพราะท่านอยู่
- 15 กระทรวงพาณิชย์ เสียหายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไม่มา
ท่านอธิบดีตอบได้หรือเปล่า ผมไม่ทราบ ว่าทำไมเมื่อท่านออกมาเป็นรูปแบบมหาวิทยาลัย
ทั้งหมดเลย หน้าตาทั้งหมดเลยทำไมเราไม่เขียนกฎหมายแยกออกมาเลย มาเป็นสภาสถาบัน
ที่ดูแลบริหารจัดการตามภารกิจของสภาที่ท่านได้ตั้งขึ้นตามภารกิจว่า ท่านจะดูแลเรื่อง
นั้นธนาคาร กีฬาของคนไทยกีฬาของประเทศไทย จะดูแลเรื่องของวัฒนธรรมพื้นที่บ้านที่เป็น
- 20 กีฬาพื้นบ้านทั้งหมด-----

- ทำไมท่านไม่แยกออกมาให้เสร็จสรรพไปเลย ทำไมท่านยังคงไปสังกัดอยู่กระทรวง
 การท่องเที่ยวและกีฬาอยู่เหมือนเดิม เพราะเวลาเขียนแล้วต้องออกไปเลย ท่านประธาน
- 5 ตามผมมาครับ พอเขียนไปสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แปลว่าต้องไปผูกพันกับ
 การท่องเที่ยวต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เหมือนกับว่าไม่สามารถหลุดออกไปการจัดการของ
 ตัวเอง ท่านอาจจะเถียงผมว่าในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานั้นมีการแข่งขันกีฬา ท่าน
 ประธานคนละอย่างครับ การแข่งขันกีฬาในการท่องเที่ยวก็เป็นภารกิจหนึ่ง แต่การแข่งขัน
 กีฬานั้นเป็นการแข่งขันกีฬา ไม่ใช่การจัดการศึกษาเกี่ยวกับการกีฬาเหมือนร่าง
- 10 พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นคนละอย่างกัน จำเป็นที่จะต้องแยกออกมา จะสังกัด
 กระทรวง ศึกษาธิการก็ได้ จะไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพราะรูปแบบของท่านเป็นเหมือน
 ทบวงมหาวิทยาลัย ผมจะพาท่านประธานไปดูว่าที่ผมบอกว่า ถ้าท่านออกแบบเอาไว้
 อย่างนั้น หน้าที่ภารกิจของท่านในมาตรา ๗ นั้นมีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการพัฒนาบุคลากร
 พลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ บุคลากรที่
- 15 เกี่ยวข้อง รวมไปถึงทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้านกีฬาไทย ท่านประธาน
 เห็นไหมครับว่าต้องแยกออกมาทำเฉพาะ แต่การแข่งขันกีฬาฟุตบอล การแข่งขันกีฬา
 ของประเทศเป็นอีกแบบหนึ่ง ยิ่งท่านประธานไปดูโรงเรียนวันนี้ โรงเรียนเปลี่ยนระดับ
 ยกสถานะมาเป็นส่วนราชการในสถาบัน นั้นแปลว่ายกระดับขึ้นมา ไม่เหมือนเดิม
- ประการต่อมาผมมีคำถามถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี เรื่องการ
- 20 บริหารงบประมาณ คำถามก็คือว่าท่านรายงานต่อสภาว่า รูปแบบการบริหารงบประมาณนั้น
 เป็นประหนึ่งว่าเหมือนกับการบริหารงบประมาณของมหาวิทยาลัย ผมเข้าใจถูกหรือไม่ว่า
 ท่านกำลังใช้รูปแบบเดียวกับการบริหารงบประมาณของมหาวิทยาลัย ก็คือท่านเขียนบอกว่า
 ทุกมหาวิทยาลัยก็มีการบริหารจัดการรายได้ ไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง
 การคลัง แปลว่ามีรายได้ก็ไม่ต้องส่ง รัฐบาลมีหน้าที่ในการสนับสนุนงบประมาณ
- 25 อย่างพอเพียงหรือไม่ สภาจะได้ตัดสินใจได้ว่าความตั้งใจของท่านทั้งหมดตั้งแต่หลักการ
 ผมว่าหัวใจสำคัญอยู่ที่ให้โรงเรียนกีฬาเป็นส่วนราชการ หัวใจสำคัญอันที่ ๒ ก็คือว่าให้คนที่
 เป็นครูทั้งหมดมีตำแหน่ง สถานะ มีความก้าวหน้า หัวใจอันที่ ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ให้มีสภาสถาบัน มีอำนาจในการบริหารงานบุคคล ตลอดจนงบประมาณทั้งหมด

- แล้วที่นี้ท่านกล่าวต่อสภาแบบนี้ได้ในปีหน้าทำให้เพิ่มงบประมาณ โครงการผลิต
 5 ประโยชน์โทก็ดี ประโยชน์เอกก็คืออะไรต่าง ๆ หรือเจตนารมณ์ต้องการขณะนี้ในหลักการ
 10 บอกว่าเรื่องการศึกษา มีสาขาอาชีพอื่นเกี่ยวข้องมากมาย ซึ่งผมจะกราบเรียนยกตัวอย่าง
 ให้ท่านประธานทราบ เรื่องโค้ช (Coach) ออกแบบเสื้อผ้า ถ่ายภาพบำบัด อ่านข่าว เขียนข่าว
 กีฬา เป็นผู้จัดการส่วนตัวหาหรือตีราคาต่อรองนักกีฬากับผู้ว่าจ้างอาชีพอะไรก็ตามอาชีพ
 มากมาย เมื่อเราตั้งสถาบันขึ้นมาเปิดถึงปริญญาโท ปริญญาเอก การเตรียมความพร้อม
 เรื่องพวกนี้ทั้งตัวบุคลากร โดยเฉพาะครูอาจารย์เอง แล้วก็เตรียมเรื่องหลักสูตรก็ตาม
 15 เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นเราออกร่าง พ.ร.บ. ทั้งที่ ผ่านทั้งที่แล้วไม่ได้เตรียมเรื่องพวกนี้
 ซึ่งมีอาชีพหลากหลาย ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นภาพชัด มีเด็กคนหนึ่งตอนที่
 ผมเป็นรองอธิบดี เรียนได้เกรดเฉลี่ยไม่ถึง ๒.๐๐ ชอบเล่นกีฬามากแต่เล่นกีฬาไม่เก่ง ซึ่งพอ
 เขามีฐานะ แล้วพ่อเขาถามไปว่ามีที่ไหนบ้าง คือไม่ต้องเป็นนักกีฬา แต่สามารถมีอาชีพกีฬา
 ได้ ก็ไปเจอที่นิวซีแลนด์ พ่อเด็กไปเรียนที่นั่นได้เกียรตินิยม เป็นโค้ช เป็นอะไรต่าง ๆ อ่าน
 20 ข่าวกีฬา ซึ่งประเทศเราไม่มี ที่นี้ถ้าท่านประธานดูเพื่อเชื่อมโยง ในโลกนี้คนที่มีความ
 ความสามารถพิเศษบางประเทศบอกมี ๕ เปอร์เซ็นต์ จากเด็กทั้งหมดแต่ละรัฐที่เกิดมา
 ที่นี้ความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาของประเทศเราอาจจะมี ๓ - ๕ ตัวเลขนี้ยังวิจัยไม่ชัด
 แต่ความสามารถพิเศษของคนกลุ่มนี้ สมมุติว่ามี ๓ เปอร์เซ็นต์ ก็มีปีละประมาณ
 ๒๐,๐๐๐ คน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๑๐ จะกราบเรียนท่านประธาน
 25 เพื่อให้ทางผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีได้กลับไป เป็นความโชคร้ายของประเทศเรา
 ในมาตรา ๑๐ วรรคท้าย เขาว่าอย่างนี้ “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ
 ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น” เพราะฉะนั้น
 ผู้มีความสามารถทางกีฬาซึ่งมีมาก แล้วท่านประธานท่านคงทราบ อาชีพที่มีความสามารถ
 สร้างรายได้ให้ตัวเองได้อย่างรวดเร็วและมากที่สุด คือกีฬา อาชีพอื่นจะยากมาก มีลูกของ
 30 คนขับรถที่หาคู่ใหญ่ ขณะนี้เรียนยังไม่ทันจบเลย มีเงินเดือน ๕๐,๐๐๐ บาท เก่ง เป็นประตู
 ฟุตบอล เขาจองตั้งแต่ล่วงหน้า แต่ประเทศเรานั้นการส่งเสริมจากรัฐบาล ผู้มีความสามารถ
 พิเศษยังไม่เข้มแข็งพอ ถ้าเพื่อท่านรัฐมนตรีจะได้กลับไปให้เจ้าหน้าที่สรุปว่า พ.ร.บ.
 การศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๑๐ วรรคท้าย จากการเสนอนี้ก็นำไปสู่การวางรูปแบบให้เป็น

ประโยชน์กับประเทศชาติ ก็คือผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ด้านอื่นกระผมไม่ได้
 กราบเรียน ไม่ว่าด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา แต่เฉพาะเมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 5 มา ทำไมที่กระผมพูดขึ้นต้นอย่างนี้ ถ้าท่านไปดูที่โรงเรียนกีฬาก็ดี หรือสถาบันพลศึกษา
 ก็ตาม นักศึกษาก็ตาม เด็กส่วนใหญ่ที่ไปเรียนก็คือ บางคนอาจจะเข้าที่อื่นไม่ได้ แต่ทั้ง ๆ
 ที่บางคนจะปนอยู่ ก็คือผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านรัฐมนตรี
 จะได้สรุปอันแรกก็คือ การไม่เพิ่มงบ ไม่เพิ่มอุปกรณ์ ท่านต้องกราบเรียนท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ทราบ เพราะฉะนั้นปริญญาโท
 10 ปริญญาเอก ก็เข้มแข็งไม่พอ

ประการที่ ๒ กระผมกราบเรียนว่า สถาบันต้องเริ่มวางหลักสูตรที่นอกจาก
 เล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ อาชีพต่าง ๆ ที่มีรายได้มากมาย ไม่ว่าอ่านข่าวกีฬา บางคนไม่เก่งกีฬา
 แต่สามารถอ่านข่าว เขียนข่าวกีฬา หรือ ไม่ก็เป็นโค้ชเป็นอะไรที่ผมกราบเรียน หรือไม่
 อาหารทางด้านกีฬา หรือพวกกายภาพบำบัดพวกนี้ซึ่งไปช่วยเสริมทางแพทย์ กระผมคิดว่า
 15 มีความจำเป็น เพื่อประหยัดเวลาสภา กระผมมีข้อสังเกต กระผมเห็นด้วยที่จะให้โรงเรียน
 กีฬามาอยู่ในสถาบัน กระผมเห็นด้วยที่จะให้ปริญญาตรี ๓ ชั้น ทั้งปริญญาโท ปริญญาเอก
 คนเหล่านี้จะได้มีความก้าวหน้า แต่ขณะนี้การเตรียมความพร้อมทั้งครูผู้สอน ทั้งหลักสูตร
 ผมคิดว่าสถาบันต้องรีบดำเนินการ ถ้าเพื่อรัฐมนตรีต้องการสร้างจุดเด่นของตรงนี้ให้เป็น
 รูปแบบในเอเชียของเรา จำเป็นต้องจ้างชาวต่างประเทศมาเป็นอาจารย์ให้ก็จำเป็น อันนี้
 20 ผมคิดว่าถ้าเราไม่คิดแบบนี้ เาคนของเรามีจำกัดมาสอนโอกาสที่จะเพิ่มศักยภาพนั้น
 ค่อนข้างจะไปได้ช้า อันนี้ก็เรียนเพื่อไปสร้างความน่าเชื่อถือให้กับประเทศในอาเซียน
 ของเรา อันนี้มีความจำเป็น กระผมมีข้อสังเกตในมาตรา ๙ เมื่อสักครู่กรรมการ
 ก็ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ในกรรมการสภาสถาบันนี้ -----

เมื่อสักครู่นี้ผมคิดว่าเป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ที่กระผมคิดว่า

เพื่อเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาจะได้ช่วยกันแปรญัตติ มีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น ในมาตรา ๗

- 5 ซึ่งยกเลิกในข้อความมาตรา ๑๖ เดิม เมื่อสักครู่กรรมการเสนอว่า กรรมการสถาบัน
ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิควรจะประกอบอย่างน้อยควรมีสัดส่วนของสมาคมกีฬา กระผมเห็นด้วย
แต่กระผมคิดว่าควรที่จะเพิ่ม ก็คือตัวแทนนักกีฬาน่าจะมีใน ๗ คนนี้ เพราะอย่างน้อยเขาก็จะ
ได้มีส่วนเข้ามานั่งดูและวางแผนว่าประเทศนี้จะเดินหน้าอย่างไร อย่างน้อย ๑ คน อีกคนหนึ่ง
10 ที่ผมคิดว่าน่าจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้วย คือตัวแทนจากแพทยสภา คือตัวแทนจากแพทย์ที่เป็น
แพทย์ เพราะนักกีฬาที่เจ็บไข้ได้ป่วยหรือนักกีฬาอย่างเมื่อ ๑ - ๒ อาทิตย์ ที่ผ่าน ครม. คือ
สารต้องห้าม จำเป็นต้องใช้บุคลากรเหล่านี้มา เพราะว่าเกี่ยวข้องตั้งแต่เรื่องการออกกำลังกาย
จุดเริ่มต้นการวอร์ม อัพ (Warm up) อะไรก็ตาม ผมคิดว่าใน ๗ คน น่าจะเพิ่ม ๒ - ๓ ส่วนนี้
ประการที่ ๓ ใน (๖) ถ้าเพื่อทำนกรรมการจะได้้นำข้อสังเกตไปเวลาเป็น
กรรมการ กรรมการสามัญ ๔ คน ที่เลือกจากอาจารย์ ๓ คน เลือกจากโรงเรียนครุศึกษา
15 ๑ คน กระผมคิดว่ากรรมการ ๒๐ กว่าคน ตัวแทนคนเหล่านี้ยังน้อยไป น่าจะเพิ่ม ๑ - ๒ คน
โรงเรียนกีฬาทั้งประเทศมีหลายแห่ง เขามีตัวแทนครูเข้ามานั่งในกรรมการสภาสามัญแค่คน
เดียว ผมคิดว่าน่าจะไม่เพียงพอ กระผมตั้งข้อสังเกตเรียนท่านประธาน เพื่อว่าท่านสมาชิก
วุฒิสภาจะช่วยกันแปรญัตติในประเด็นเหล่านี้

ในประเด็นสุดท้าย กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์กับ

- 20 ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่าน ทางกระทรวงต้องรีบตั้งทีม
สำหรับเติมความเข้มแข็งและประสิทธิภาพทั้งการบริหาร ทั้งหลักสูตรและทั้งงบประมาณ
น่าจะต้องนำเรื่องเสนอ ครม. ใหม่เป็นแพคเกจ (Package) เฉพาะ แต่ถ้าท่านเพียงแต่ได้ผ่าน
ร่างพ.ร.บ. เพียงเปลี่ยนจากโรงเรียนกีฬามาอยู่ที่สถาบัน เราก็ไปแบบนี้เรื่อย ๆ คนที่ไม่
สามารถเรียนฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คนที่ไม่สามารถเรียนภาษาได้แต่เขาเก่งกีฬา เขาจะได้มีโอกาส
25 แล้วก็เรียนอย่างมีความสุขและก็เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ นักกีฬาบางคนปีหนึ่ง
เขาทำได้ตั้งหลายพันล้านบาท ประเทศเราได้ปีละ ๓ - ๕ ล้านบาท อาจจะมีอยู่บ้างแล้ว
เพราะฉะนั้นเป็นโอกาสของประเทศไทย เมื่อสักครู่ผมกราบเรียนขึ้นต้นกับท่านประธานว่า
ประเทศทุกประเทศของเราเคยสำรวจว่าผู้มีความสามารถพิเศษทั้งคณิตศาสตร์ ภาษา ทั้งกีฬา

ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่อันนี้เป็นตัวเลขคร่าว ๆ แต่เฉพาะกีฬาปีหนึ่งประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน คนเหล่านี้ถูกซ่อนอยู่ เป็นเพชรที่ถูกซ่อนร่างพ.ร.บ. ฉบับนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นให้คนเหล่านี้ได้พบทั้งความสำเร็จและสร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติ ก็ขอกราบเรียนท่านประธาน
5 ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คำถามที่ท่านสมาชิกได้ตั้งไว้ เดี่ยวตอนท้ายผมจะได้ให้ทาง
ท่านรัฐมนตรีหรือว่าผู้แทนจากกระทรวงได้ตอบนะครับ อาจารย์สุมล สุตะวิริยะวัฒน์
10 เชิญครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอแสดงความ
คิดเห็นในเรื่องของร่าง พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่) พ.ศ. ดิฉันมีความเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นจากการศึกษาที่ได้อ่านจากสำนักกฎหมายของวุฒิสภา
15 ที่ได้ส่งให้มวลสมาชิกได้รับทราบก่อนนั้น ดิฉันเห็นว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีข้อดีมากกว่า
ข้อเสีย เมื่อเราเป็นนิติบัญญัติ เมื่อกฎหมายดี ๆ ออกมา แน่นนอน ดิฉันเห็นด้วยที่จะต้องให้
สภาแห่งนี้รับหลักการในวาระที่ ๑ แต่ดิฉันมีข้อกังวลอยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ นั่นก็คือว่า ด้านการบริหารงบประมาณหรือเงินรายได้ ซึ่งเพื่อน
สมาชิกได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ คือท่านดวง อันตะไชย ขอเอ่ยนาม โดยการบริหาร
20 งบประมาณจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นบอกว่า ต่อไปนี้สถาบันการพลศึกษาที่จะร่าง
ขึ้นมาใหม่แก้ไขจาก พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้น มีความสามารถในการบริหารจัดการเงินรายได้
เฉกเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย-----

- เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ไประบบการงบประมาณ การเบิกจ่ายทุกอย่าง จัดทำบัญชีตรวจสอบ
ของขั้นตอนของเงินรายได้ทั้งหมดทั้งปวง สถาบันสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องขอ
- 5 ความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง นั้นหมายถึงสถานะของสถาบันแห่งนี้เหมือน
มหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นเมื่อเหมือนมหาวิทยาลัย ดิฉันก็กังวลว่าเป็นอย่างไรเกือบ
ทุกมหาวิทยาลัย เกือบทุกสถาบันที่ว่า เริ่มต้นมีปรัชญา มีวัตถุประสงค์ เพื่อเรื่องนี้เฉพาะ
นานไปเข้า นานเรื่อย ๆ ไปก็จะเพี้ยน ก็จะเปลี่ยนวัตถุประสงค์ มีหลายสาขาวิชาตั้งเป็น
มหาวิทยาลัยขึ้นมา เหมือนที่เราเห็นอยู่แล้วว่า ในมหาวิทยาลัยที่เป็นเฉพาะทางหลายแห่ง
- 10 หลายประเภท หลายวิชาชีพได้กลายเป็นเปิดหลายสาขาเพื่อการเป็นมหาวิทยาลัย ดิฉันกังวล
ตรงนี้ เพราะท่านเริ่มที่จะมีสถานะเรื่องเงินเทียบเท่ามหาวิทยาลัยแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้
ปรัชญาที่ท่านอุทิศสำคัญคิดขึ้นมาตั้งแต่วันแรกด้วยความหวังดีต่อประเทศชาติ เพื่อให้วิชา
พลศึกษา เพื่อให้วิชาชีพนี้มีความมั่นคง เพราะมีความสำคัญต่อร่างกาย ต่อจิตใจของ
มวลประชาชาติในประเทศก็แล้วแต่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่กลัวจะเปลี่ยน เพราะฉะนั้นดิฉัน
- 15 จะคอยตามดูว่า สถาบันแห่งนี้จะเปลี่ยนสถานะอีกนานสักเท่าไร ถ้าไม่ตายเสียก่อน
อีกประเด็นหนึ่งที่ดิฉันกังวล ก็คือว่า ไหน ๆ เมื่อท่านร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
ขึ้นมาใหม่ ที่กำลังจะเข้าสู่วุฒิสภาในวาระที่ ๑ นั้น เหตุไฉนจึงไม่ให้สถาบันแห่งนี้หลุดพ้น
จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งดิฉันเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก คือท่านดวง
อันตะไชย ขอเอ่ยนาม ควรอยู่ในสังกัดของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเมื่อก่อน
- 20 ก็เป็นเช่นนั้น แต่หลังจากปี ๒๕๔๖ ถ้าจำไม่ผิด ได้มีการปฏิรูประบบราชการอะไรนั้นก็ไปเอา
เรื่องของกีฬาเข้าไปสู่การท่องเที่ยว ก็เลยทำให้เพี้ยนไปหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ หรือผิดพลาด
อย่างที่ท่านดวงว่า ดิฉันไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเลยที่ทุกวันนี้เรื่องของภารกิจกีฬาไปอยู่ใน
กระทรวงนี้ โดยเฉพาะเรื่องของการศึกษา เพราะดิฉันเห็นว่า วัตถุประสงค์หรือปรัชญา
ของการศึกษา ของพลศึกษา บอกอยู่แล้วว่าเป็นเรื่องของการศึกษา แล้วทำไมไม่อยู่
- 25 กระทรวงศึกษาธิการ บ้านเมืองเราการศึกษาทุกวันนี้ก็ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
ที่ภาษาอังกฤษเขาใช้ว่าไม่เป็นยูนิตี (Unity) กระจัดกระจายมากมายมหาศาล จนไม่รู้ว่
อะไรคืออะไร กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่ทำหน้าที่ในเรื่องของการศึกษาอย่างเดียว ยังมี
กระทรวงมหาดไทยก็พลอยไปด้วย ไปจัดการศึกษา วัตถุประสงค์ ทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นการศึกษา

- ไม่รวมเป็นหนึ่งเลย มิน่าการศึกษาของเราจึงก้าวไม่ไปถึงไหน ไม่ผิดที่สังคมหรือใครต่อใคร
 บอกว่า การศึกษาของไทย ๑๐๐ กว่าปี ทำไมยังอยู่กับที่ เพราะอย่างนี้ เพราะเราไปหวัง
 5 เรายังไปดึงเอาไว้ ทั้ง ๆ ที่ท่านไม่ได้จัดการศึกษาเลย กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา
 ดิฉันไม่เข้าใจ เพราะคำว่าพลศึกษา ท่านทราบไหมว่ามีวิชาอยู่ ๒ วิชา ในคำว่า “พลศึกษา”
 นั้นมีว่าด้วยวิชาสุขศึกษา วิชาสุขศึกษาก็คือวิชาที่ว่าด้วยเรื่องของสุขภาพ ไม่รู้จะเป็นชื่อที่
 วิลิสมาหราหรืออะไรก็ตาม แต่ว่าด้วยเรื่องของสุขภาพ กับอีกวิชาหนึ่ง ก็คือว่าด้วยเรื่องของ
 พลศึกษา คือเรื่องของกีฬาประเภทต่าง ๆ -----

เพราะฉะนั้นในปรัชญาในเนื้อหาของวิชานี้ มันบอกอยู่แล้วว่าเป็นการศึกษา ซึ่งแตกต่างกับ
 การส่งเสริมการกีฬาของประเทศ เพราะฉะนั้นเหตุไฉนเมื่อท่านอุตสาหกรรมออกกฎหมายฉบับนี้
 5 ออกมาแล้ว ยังไปผูกกรมเข้ากับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไม่ต้องห่วงกระทรวง
 การท่องเที่ยวและกีฬาได้เข้ามาเกี่ยวแน่ จะเรื่องของการที่ท่านส่งเสริมการกีฬาของประเทศซึ่ง
 สมาคมทั้งหลายเอาไปเลย แต่สถาบันแห่งนี้ ดิฉันจะต้องแปรญัติให้สถาบันนี้มาอยู่ใน
 กระทรวงศึกษาธิการจึงจะถูกต้องวัตถุประสงค์ แล้วก็ไม่ต้องฝัดฝัดตัวอย่างที่ท่านดวงว่า
 เพราะฉะนั้นดิฉันขอเรื่องด้วยซ้ำไปว่า ท่านรัฐมนตรีที่ท่านไม่ได้มาในวันนี้ ด้วยความเคารพ
 10 ว่าท่านให้สถาบันแห่งนี้กลับมาอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการที่กรมพลศึกษาเขาเสียเถิด
 เอาไปทำไม เพราะท่านไม่มีศักยภาพเพียงพอ ดิฉันประมาณเลย เพราะเนื่องจากว่าท่าน
 ไม่ได้จัดการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจัดการศึกษาทุกเรื่อง แล้วเหตุไฉนจึงไปเอาสถาบัน
 ของพลศึกษาแห่งนี้ไปอยู่ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แล้วทำไมข้าราชการประจำที่
 อยู่ในสถาบันแห่งนี้ไม่เรียกร้องขึ้นมาบ้าง ว่าท่านต้องการมาอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ
 15 เพราะฉะนั้นตรงนี้ฝากไว้ด้วยว่า ขอให้ท่านนี้ได้คิดเถิดว่า ผลประโยชน์ของชาตินั้น
 สำคัญยิ่งกว่าการที่ท่านจะต้องมาดูแลเรื่องงบประมาณ เรื่องอะไรก็แล้วแต่ดิฉันไม่ก้าวล่วง
 ไปถึงตรงนั้น แล้วก็ไปเหนียวรั้งให้สถาบันแห่งนี้อยู่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผม วิชาญ
 ศิริชัยเอกวัฒน์ ขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ที่จะต้องสนับสนุน เพราะว่าเห็นด้วยกับการที่จะขยายการศึกษาจากระดับ
 ปริญญาตรีขึ้นไป ให้สูงขึ้นไปปริญญาโทหรือปริญญาเอกก็ตามทางด้านการพลศึกษา
 25 แต่ผมไม่เห็นด้วยในการที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ในความดูแลของกระทรวง
 การท่องเที่ยวและกีฬา สาเหตุที่ไม่เห็นด้วยมีหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมจะขออนุญาต
 เสริมต่อยอดในเรื่องของความคิดตรงนี้ ก็คือว่าเมื่อปี ๒๕๔๕ เราได้มีการปฏิรูประบบ
 ราชการ สมัยก่อนนี้มี ๒ กระทรวงที่ดูแลเรื่องการศึกษา ก็คือ กระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็

ทบวงมหาวิทยาลัยที่ระดับอุดมศึกษา และเราปฏิรูประบบราชการ เห็นว่าเป็นเรื่องการศึกษา
ที่น่าจะมาอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการด้วยกัน โดยแยกออกเป็น ๕ แห่งด้วยกัน

- 5 แล้วทุกอย่างก็ลงตัว ที่จริงวันนี้ไม่ใช่ครั้งแรก ท่านได้ทำมาแล้วครั้งหนึ่งก่อนหน้านี้
ก็คือว่าในรัฐบาลชุดนี้ ก็คือการตั้งสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา ซึ่งขณะนั้นวุฒิสภาเรา
ไม่เห็นด้วย ก็ไม่ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น แต่เนื่องจากว่าด้วยเหตุผลบางประการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยกขึ้นมา แล้วก็ให้ความเห็นชอบ โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก
เพราะฉะนั้นก็เลยเป็นการแปลกแยกครั้งแรกของการศึกษาระดับอุดมศึกษา แต่ครั้งนี้
- 10 ผมคิดว่าวุฒิสภาได้รับบทเรียนแล้ว แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือเห็นความสำคัญของการศึกษา
ทางด้านการศึกษา แต่คิดว่าที่ได้ฟังหลาย ๆ ท่านคงจะพูดไป ที่ทุกท่านพูดมาก่อนหน้านี้
ก็คือว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่สถาบันพลศึกษาจะไปอยู่ในสังกัดของกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะถามรัฐบาล รัฐมนตรีอาจจะตอบในนามรัฐบาล
ได้หรือเปล่า ผมไม่แน่ใจว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรเรื่องการอุดมศึกษา ถ้าท่านมีนโยบาย
- 15 ที่จะให้หน่วยงานกระทรวงที่ดูแลเฉพาะต่าง ๆ สามารถตั้งสถาบันตัวเองได้ ในเรื่อง
สถาบันอุดมศึกษา ต่อไปในอนาคตเราอาจจะเห็นว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอยึด
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มาเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัด คณะแพทยศาสตร์ที่อยู่ใน
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กระทรวงสาธารณสุขอาจจะขอจับมารวมใหม่ตั้งเป็นมหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขใหม่ -----

20

- ๓๓/๑

25

- ถ้าเป็นอย่างนั้นรัฐบาลต้องตอบครับว่า ปรัชญาการศึกษาของท่านอยู่ตรงไหน การที่เรา
จัดระบบเพื่อให้การศึกษาโดยมีสภาการศึกษาเป็นตัวครอบคลุม การศึกษาทุกระดับ
5 ตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัย อุดมศึกษาของเราได้สถาบันการศึกษาที่ดูแลอยู่
แล้ววันนี้ท่านกำลังจะสร้างความแปลกแยกออกไป ก็คือว่าตั้งสถาบันนี้ขึ้นมา ทั้งที่เป็นเรื่อง
ของสถาบันการศึกษาครับ ส่วนท่านจะสอนให้คนให้เป็นอะไรนั้นอีกเรื่องหนึ่ง จะเป็น
นักกีฬา โอ.เค. สถาบันก็ดูแลเรื่องการสร้างคนให้เป็นนักกีฬา สร้างคนไปสอนให้คนเป็น
นักกีฬา แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเอากระทรวงกีฬามาครอบการจัดการศึกษาอย่างที่
10 กำลังทำอยู่ อันนี้คือสิ่งแรกที่ยากจะขอคำตอบจากรัฐบาลเพื่อความแน่ชัดว่า ท่านมีนโยบาย
เรื่องอุดมศึกษาอย่างไร แล้วก็ในอนาคตถ้าคิดว่าท่านจะให้ทำอย่างนี้ ในอนาคตจะมี
สถาบันที่แปลกแยกอย่างนี้ออกไป โดยกระทรวง ทบวง กรมอื่นอีกหรือไม่ อย่างไร

- ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะเรียนถามนะครับ เมื่อท่านรัฐมนตรีได้เกริ่นนำ
ในตอนแรกผมคิดว่าท่านคงพูดผิด ก็คือเรื่องของการที่ว่าการตั้งสถาบันแห่งนี้จะไม่มีการ
15 เพิ่มคน เพิ่มงบประมาณ ณ วันนี้ผมเชื่อว่าท่านไม่มีหรอก แต่เมื่อท่านตั้งเสร็จแล้วท่านจะมี
คณะวิชาต่าง ๆ ท่านต้องรับบุคลากร รับอาจารย์ใหม่เพิ่ม ท่านต้องของบประมาณ ท่านต้องมี
การปรับปรุงตึกอาคาร แม้แต่ป้ายชื่อสถาบันท่านเปลี่ยน ท่านก็ต้องใช้งบประมาณแล้ว
เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่าจะไม่ใช้งบประมาณ จะไม่มีการเพิ่มบุคลากรนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้ตระหนักในสิ่งเหล่านี้ด้วยว่า ณ วันนี้วันที่ท่านขอวันนี้
20 ไม่ได้เพิ่มงบประมาณแน่นอน ปีงบประมาณที่ผ่านปีไม่มี แต่ปีต่อ ๆ ไปผมไม่เชื่อว่าท่าน
จะไม่เพิ่มงบประมาณ เพราะฉะนั้นใน ๒ ประเด็นนี้ขอตั้งเป็นข้อสังเกตฝากท่านประธานไป
ยังรัฐบาลแล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ครับ

- 25 รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลานครินทร์
ขออนุญาตที่จะมีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่..)
พ.ศ. ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่ไปแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งในส่วนนี้ผมก็ขออนุญาตที่จะมีความเห็นหลาย ๆ ประการ เพื่อประกอบการที่วุฒิสภาจะได้พิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ในวาระที่ ๑
- 5 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งได้นำเสนออีกนัยอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าเป็นเรื่องของการแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติเดิม เหตุผลของการแก้ไขปรับปรุงนี้ เท่าที่ได้ศึกษาแล้วก็ได้ฟังคำชี้แจง ทั้งของท่านรัฐมนตรีและของทางคณะกรรมการการศึกษาที่ได้ไปศึกษาล่วงหน้าในเรื่องนี้
- 10 หลักใหญ่ใจความแล้วก็คือ การที่จะขยายระดับการศึกษาจากระดับปริญญาตรีซึ่งมีอยู่แล้ว ในพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งในครั้งนีขอมายขยายเป็น ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกด้วย นั่นก็หมายถึงว่าการเปลี่ยนแปลงจากสถาบัน การพลศึกษาเดิมซึ่งเน้นในระดับปริญญาตรี ซึ่งก็เป็นที่รู้กันอยู่ว่าการศึกษาในระดับ
- 15 ปริญญาตรีนั้นก็เน้นไปในเรื่องของการผลิตบุคลากรเป็นด้านหลัก แต่เป็นบุคลากรที่อยู่ใน ระดับปริญญา ซึ่งก็คงถูกต้องแล้วในพระราชบัญญัติเดิมที่ดำเนินการเช่นนั้น แต่เมื่อขยาย การศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ซึ่งนั่นก็หมายถึงว่ามีระดับบัณฑิตศึกษาขึ้น
- นั่นหมายถึงว่าสถาบันแห่งนี้ได้ปรับเปลี่ยนภารกิจไปสู่การเป็นสถาบันทางวิชาการมากขึ้น แทนที่จะเป็นสถาบันที่เป็นการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีเพียงอย่างเดียว ผมอยาก
- เรียนว่าการเปิดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น นั่นหมายถึงว่าสถาบันการศึกษาแห่งนั้น
- 20 ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของการผลิตองค์ความรู้และวิชาการ การเปิดบัณฑิตศึกษาในระดับ ปริญญาโทอาจจะเป็นการเน้นในเรื่องของการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้สูงขึ้นกว่า การศึกษาขั้นปริญญาตรี แต่การเปิดระดับการศึกษาในระดับปริญญาเอกหรือระดับ
- คุณวุฒิบัณฑิตนั้น ผมอยากเรียนว่าเป้าหมายและปรัชญาสำคัญของการเปิดระดับปริญญาเอก ก็คือการพัฒนาองค์ความรู้และวิชาการนะครับ -----

ไม่ใช่เรื่องของการผลิตบุคลากรเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ผลิตคนไปเพื่อให้เขาเรียกว่าเป็น
 ดอกเตอร์นำหน้า แต่เป็นเรื่องของการผลิตองค์ความรู้และวิชาการเป็นด้านหลัก แต่ในการ
 5 ผลิตองค์ความรู้และวิชาการนั้นต้องใช้บุคคล ซึ่งอย่างน้อยมีความรู้ในระดับปริญญาโท
 เข้าไปอยู่ในกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ นั้นแหละคือทำให้เกิดการศึกษา
 ในระดับปริญญาเอก และผลิตบุคคลขึ้นมา บุคคลที่เข้าไปสู่กระบวนการพัฒนาองค์ความรู้
 มีอยู่ ๒ กลุ่มหลัก

10 กลุ่มหนึ่งคือครูบาอาจารย์ที่มีหน้าที่ในการดูแล การค้นคว้าวิจัยซึ่งเป็นคน
 ที่มีวุฒิมีระดับการศึกษาในขั้นสูงแล้ว และดูแลในการพัฒนาความรู้และวิชาการ

กลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เข้าไปร่วมในกระบวนการสร้างองค์ความรู้ ก็คือคนที่
 ไปเรียนในระดับปริญญาเอก เพราะฉะนั้นการเปิดการศึกษาในระดับปริญญาเอก ก็หมายถึง
 เป็นกระบวนการพัฒนาองค์ความรู้ที่ใช้ผู้มีความรู้ซึ่งเป็นครูบาอาจารย์แล้วเป็นผู้นำและเป็น
 ผู้รับผิดชอบ และมีผู้ร่วมก็คือผู้ที่เข้าไปศึกษาในระดับปริญญาเอก และในที่สุดก็ได้ความรู้
 15 และวิชาการมา และได้บุคคลที่จบปริญญาเอกแถมมาด้วย นั่นคือกระบวนการศึกษาในระดับ
 ปริญญาเอก

เพราะฉะนั้นเมื่อสถาบันแห่งนี้ได้เปลี่ยนจากการศึกษาระดับปริญญาตรี
 มาเปิดปริญญาโท เอาละครับ ยังยอมรับได้ว่าอาจจะไม่ใช่เรื่องของการพัฒนาความรู้
 และวิชาการเป็นด้านหลัก แต่การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้สูงขึ้นกว่าระดับปริญญา
 20 ตรี แต่เมื่อเปิดปริญญาเอก เป้าหมายหลักและสำคัญไม่ใช่ผลิตคนให้ได้ออกมาได้เรียกว่า
 ดอกเตอร์ ย้ำอีกทีหนึ่ง การเปิดปริญญาเอก คือการสร้างองค์ความรู้และได้ผลพลอยได้ คือ
 ได้บุคคลที่เข้าไปร่วมในการสร้างองค์ความรู้จบปริญญาเอกมาด้วย ซึ่งตรงนี้เองที่เป็นปัญหา
 สำคัญในการศึกษา ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทย แต่หลายแห่งทั่วโลก แต่ในประเทศไทยนั้น
 ก็เป็นปัญหาหลักและปัญหาสำคัญอยู่ในขณะนี้ ก็คือการที่เปิดหลักสูตรปริญญาเอก โดยที่
 25 ไม่ได้เป็นการเน้นการสร้างองค์ความรู้ แต่เป็นการเปิดปริญญาเอกเพื่อให้คนจำนวนหนึ่ง
 ได้มีวิชาสอนในระดับปริญญาเอก และมีคนจำนวนหนึ่งเข้าไปเรียนปริญญาเอก และจบ
 ออกมา ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้จบปริญญาเอกและได้ถูกเรียกว่าเป็นดอกเตอร์ แต่ไม่ได้อยู่ใน
 กระบวนการของการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมและประเทศชาติ

๓๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อิสรีย์ ๓๔/๒

และได้มีประชาชนนำความรู้นั้นไปใช้ในการพัฒนาประเทศชาติเป็นส่วนรวม อันนี้คือปัญหา
สำคัญของการศึกษาของบ้านเราในระดับปริญญาเอกในขณะนี้ ซึ่งผมอยากจะขอฝากไว้
5 ไม่เฉพาะเพียงแต่การอภิปรายสำหรับกรณีของร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่เป็นการขอฝากไว้
สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศไทยในระดับอุดมศึกษา ผมขอพูดในเรื่องนี้เพราะว่า
มีบทบาทและเกี่ยวข้องอยู่ในอดีตกับการบริหารการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ในฐานะ
เป็นอธิการบดี และเป็นสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามาด้วย
และเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโท
10 ปริญญาเอก ที่มุ่งเน้นการพัฒนางานวิจัยและสร้างบุคลากรและองค์ความรู้ทางวิชาการ และ
ได้ผลพลอยได้ ก็คือผู้ไปเรียน ได้จบปริญญาเอก แต่ไม่ใช่มุ่งเน้นที่จะผลิตคนปริญญาเอก
แต่ไม่ได้สร้างองค์ความรู้และวิชาการ เพราะปรัชญาของการเปิดปริญญาเอกนั้นเป็นปรัชญา
เพื่อการสร้างองค์ความรู้และได้บุคคลแถมเข้ามาเป็นการจบปริญญาเอก ขอย้ำอีกที เมื่อเป็น
เช่นนี้สถาบันพลศึกษาที่กำลังจะเปิดปริญญาโทและปริญญาเอก ถามว่าท่านได้ทำอะไร
15 ในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อนำเข้าไปสู่การเปลี่ยนแปลง จากการศึกษาที่ท่านเคยให้
การศึกษาในระดับปริญญาตรีมาเป็นการศึกษาในระดับปริญญาโท และเพิ่มปริญญาเอก
เข้าไปด้วย ว่าท่านได้เตรียมการอะไรในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สถาบันที่ท่านจะ
ปรับเปลี่ยนไปเพื่อให้เปิดชั้นปริญญาเอก ได้สามารถสร้างบุคคลในระดับปริญญาเอก
สร้างองค์ความรู้ในระดับปริญญาเอกและแถมบุคคลที่ไปสร้างองค์ความรู้ได้จบปริญญาเอก
20 ผมดูในสิ่งที่ท่านนำเสนอ ในร่างพระราชบัญญัติที่ท่านเสนอนี้แล้วไม่ได้มีอะไรที่บ่งชี้ไปใน
เช่นนั้นเลย ขออนุญาตว่าไปเป็นเรื่อง ๆ เลย

อันดับแรก พระราชบัญญัตินี้ที่ท่านขอปรับปรุงนี้ ท่านขอปรับปรุงส่วนใหญ่
ไปเน้นในเรื่องของการบริหารจัดการ ไปเน้นในเรื่องจะให้มหาวิทยาลัย มีคณบดี มีตำแหน่ง
นั้น ตำแหน่งนี้ มีโครงสร้างอย่างนั้นอย่างนี้ ถูกต้องครับ การบริหารสถาบันอุดมศึกษาก็ต้อง
25 มีเช่นนั้น ก็ไม่ว่ากันนะครับ -----

- ๓๕/๑

LIRT

๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุนารี ๓๕/๑

- แต่หัวใจสำคัญที่ท่านนำเสนอและขอปรับปรุง ท่านต้องขอเปิดปริญญาโทและปริญญาเอก ท่าน
ไม่ได้ไปดูแลในเรื่องของวิชาการเลย ท่านไปขอปรับปรุงสภาวิชาการเพียงเล็กน้อยมาก หัวใจ
- 5 สำคัญของการจัดการศึกษาโดยเฉพาะท่านจะเปิดระดับบัณฑิตศึกษา ตัวสำคัญคือสภาวิชาการ
การบริหาร โครงสร้างบริหารในระดับอธิการบดี รองอธิการบดี คู่มือบริหารจัดการตรงนั้นเป็น
เรื่องของการบริหารจัดการในเรื่องงบประมาณ เรื่องอะไรต่ออะไร เรื่องบุคลากรจำนวนหนึ่ง
แต่ภาพรวมก็คือการบริหารจัดการทั่วไปมากกว่า แต่หัวใจของการจัดการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาที่ท่านขอเพิ่มขึ้นมาใน พ.ร.บ. นี้ ซึ่งเป็นเรื่องหลัก ท่านไม่ได้ไปดูแลเรื่องสภา
- 10 วิชาการเลย เปลี่ยนน้อยมาก ผมขอไล่มาตั้งแต่สภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรใหญ่ ท่านไปเน้น
เรื่องบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการจัดการแข่งขันกีฬา จัดอะไรต่อมิอะไร ไม่ว่า
กัน แต่ท่านไม่ได้ใส่ใจให้เอาบุคคลที่เกี่ยวข้องกับทางวิชาการเข้าไปอยู่ในสภาของสถาบัน ซึ่ง
เป็นสภาใหญ่เป็นอันดับแรกก่อน เพิ่มเติมเลยนะครับ ของเดิมทั้งนั้นไม่ต่างจาก พระราชบัญญัติ
สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ พอสภาวิชาการอย่างที่ผมได้นำเรียนไป ท่านปรับปรุงน้อย
- 15 มาก แล้วส่วนที่ปรับปรุงก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความเข้มแข็งทางวิชาการเลย ทั้งในเชิงของ
โครงสร้างเรื่องของสภาวิชาการ เรื่องของบทบาทอำนาจหน้าที่ ภารกิจของสภาวิชาการ ท่านลอง
ไปดู พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยหลัก ๆ ที่สำคัญที่เขาเปิดการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก
ที่เป็นมหาวิทยาลัยเข้มแข็งจริง ๆ ไม่ใช่มหาวิทยาลัยที่เปิดปริญญาโท ปริญญาเอก โดยเฉพาะ
ปริญญาเอก เพื่อให้คนจบปริญญาเอก แต่ไม่ใช่เพื่อสร้างองค์ความรู้และวิชาการ ทำไมท่านไม่
- 20 ไปดูองค์ประกอบสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยที่เขาเน้นความเข้มแข็งทางวิชาการแล้วเปิด
ปริญญาเอกมาเพื่อความเข้มแข็งทางวิชาการ และที่ท่านปรับปรุงมาไม่ได้มีอะไรที่ไปปรับปรุง
ให้เข้มแข็งขึ้นมาจากแค่ท่านเปิดปริญญาตรีเลย ผมไม่ขอลงรายละเอียดก่อน แต่ขออภิปรายเป็น
เบื้องต้นไว้ ถ้าหากว่า พ.ร.บ. นี้ผ่านวาระที่ ๑ ผมจะขอไปแปรญัตติหรือถ้าหากได้นั่งเป็น
กรรมธิการอยู่ด้วยก็อาจจะพิจารณาในฐานะกรรมธิการ เพราะเรียนตรง ๆ ว่ามีจุดอ่อนเยอะ
- 25 มาก พ.ร.บ. นี้ ขอภัยซึ่งต้องพูดถึง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยอื่น พ.ร.บ. นี้ไม่ต่างจาก พ.ร.บ. ของ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครที่เข้ามาในขณะนั้น ซึ่งเข้ามาที่วุฒิสภาแล้ว ผมเรียนตรง ๆ ว่า
วุฒิสภาแทบจะรู้เลย โชคดีที่รู้ไปแล้ว ส.ส. เขาเห็นด้วย และทำให้ พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร

LIRT

ผ่านมาได้ แต่เรียนตรง ๆ ว่าเรื่อกันมามโหฬารเลย มี พ.ร.บ. ที่เข้ามาตรงนี้แล้วเราไม่ได้รู้เลย
 อยู่มหาวิทยาลัยหนึ่งคือมหาวิทยาลัยพะเยา ถ้าท่านจะมีโอกาสไปดูหรืออะไรต่ออะไร

- 5 จะเห็นว่าเป็น พ.ร.บ. ที่วุฒิสภาไม่ได้แตะต้องอะไรเลย เพราะเขาเขียนมาครบถ้วน
 กระบวนการพร้อมที่จะเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งแยกไปจากมหาวิทยาลัยนเรศวรแล้วพร้อม
 ที่จะเปิดสถาบันเปิดปริญญาเอกได้เลย ในความพร้อมนี้เขามีมาก่อนและในความพร้อม
 ใน พ.ร.บ. แต่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ของท่านเมื่อจะเปิดปริญญาเอกมีอะไรอีกมากมายเลยที่จะต้อง
 พุดถึงกันก็ขออนุญาตที่จะอภิปรายล่วงหน้าเอาไว้ก่อน

- 10 ต่อไปก็คือการบริหารงานบุคคล ท่านไปเขียนเอาไว้ในมาตรา ๕
 พระราชบัญญัติบริหารงานบุคคล ท่านลอกของเดิมมาทั้งหมดเลย การบริหารงานบุคคล
 เมื่อท่านเปิดบัณฑิตศึกษาไม่ใช่แค่บริหารงานบุคคลแบบเปิดเฉพาะปริญญาตรี
 การบริหารงานบุคคลในกรณีที่ท่านเปิดปริญญาตรี ท่านอาจจะใช้ พ.ร.บ. กฎหมายว่าด้วย
 ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นไปในเรื่องของ
 15 การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในสถานการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน สถาบันที่เกี่ยวข้องกับอาชีวศึกษาและสถาบันที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการจัดการ
 ในลักษณะอื่น ๆ-----

- แต่ถ้าท่านจะเปิดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ระเบียบ
 ข้าราชการที่เปิดโอกาสให้ท่านสามารถบริหารบุคคลให้คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ
- 5 ต่อการบริหารจัดการในระดับปริญญาเอกนั้น ท่านจะต้องไปใช้ พ.ร.บ. ระเบียบบริหาร
 บุคคลสถาบันอุดมศึกษา ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัย
 อื่น ๆ ในขณะนี้ จริงอยู่ครับ ใน พ.ร.บ. นั้น เขาอาจจะพูดเอาไว้ข้อหนึ่งใน พ.ร.บ.
 ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา เขาได้เขียนเอาไว้ว่า ในมาตรา ๕
 ของ พ.ร.บ. นั้น เขียนว่า “พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับกับกระทรวงศึกษาธิการที่มี
- 10 วัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาเกี่ยวกับอาชีวศึกษาและการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”
 นั้นหมายถึงว่าถ้าหากว่าเป็นการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาก็จริง แต่เป็นการศึกษา
 ด้านอาชีวศึกษาแล้ว ก็ไม่ควรที่จะใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
 สถาบันอุดมศึกษาเพราะการจัดการศึกษาของอาชีวศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้านอาชีวศึกษา
 นั้น เขาก็เน้นอยู่ในระดับปริญญาตรี แต่เมื่อท่านจะเปิดปริญญาโท ปริญญาเอก แล้วท่าน
- 15 ไปเน้นการใช้ระเบียบ ไปเน้นพระราชบัญญัติบริหารบุคคล ข้าราชการครู บุคลากร
 ทางการศึกษา เหมาะสมสำหรับการบริหารงานบุคคลที่สอนในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า
 แต่ถ้าจะสอนปริญญาโท ปริญญาเอก และท่านไปใช้ระเบียบนั้นอยู่จะไม่เหมาะสม
 สอดคล้อง คล่องตัว และเป็นส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้และวิชาการ ซึ่งเป็นไปตาม
 หลักปรัชญาของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ก็อยากให้คุณไปดู ท่านอาจจะเขียนเอาไว้
- 20 นิดหนึ่งในมาตรา ๕ ว่า “เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น” นั้นหมายถึงว่า
 การเขียนตรงนี้ไว้ ถ้าหากว่ามีพระราชบัญญัติเอาไว้ว่าให้ไปใช้พระราชบัญญัติอื่นได้
 ท่านอาจไปใช้ระเบียบของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่พอผมไปดูแล้ว
 ท่านไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นเลยใน พ.ร.บ. ใหม่ ถ้ามีท่านช่วยชี้แจงผมด้วย แต่ผม
 พยายามอ่านดูแล้วว่าที่ท่านเขียนไว้ “เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น” ไม่มี
- 25 อะไรที่ไปเชื่อมโยงกับระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเลย นั้นหมายถึงว่า
 ไม่เปิดโอกาสให้ท่านไปใช้ระเบียบข้าราชการพลเรือนสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระเบียบ
 ที่มีความคล่องตัว มีความเหมาะสม สอดคล้องต่อการที่จะใช้ในการบริหารการศึกษาระดับ
 บัณฑิตศึกษา และมีประสิทธิภาพด้วย ก็อยากให้คุณลองไปช่วยดูให้ครบถ้วนในส่วนนี้

ต่อไปไม่ว่าในการดูแลและบริหารมหาวิทยาลัยนั้น มหาวิทยาลัยโดยทั่วไป
 จะมี เขาเรียกว่า คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้
 5 บุคคลอื่น ๆ ภายนอกที่อาจจะไม่ใช่เป็นฝ่ายวิชาการ หรืออาจจะเป็นฝ่ายวิชาการก็ตาม
 แต่มีภาคส่วนต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เข้ามาร่วมเป็นกรรมการคณะหนึ่งในการส่งเสริม
 สนับสนุนกิจการของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะท่านตั้งสถาบันการพลศึกษามานี้ เน้นว่า
 ท่านจะเป็นสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีปรากฏอยู่ในวรรคสองของมาตรา ๗ เป็นนิติบุคคล
 แล้วก็ในมาตรา ๗ เอง ให้สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษา
 10 ทั่วไป จะมีกรรมการส่งเสริม ท่านอาจจะบอกว่ากรรมการส่งเสริมของท่าน ท่านอาจจะ
 ไม่ต้องการแยกออกมา แล้วท่านไปใช้คำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่ง
 ประเทศไทย” ซึ่งดูเหมือนว่าเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนของภาคส่วนอื่น ๆ ท่านเลขาธิการ
 เป็นบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนของภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬามานั่งอยู่แล้ว แต่ผมก็มี
 ข้อสังเกตว่าอาจจะพอไหม เพราะในสิ่งที่ท่านกำลังจะทำนี้ ท่านไม่ใช่ผลิตเพียงนักกีฬา
 15 นักกีฬานั้นอาจจะไปเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย นั่นคือตัวนักกีฬา
 แต่ท่านต้องการจะทำภารกิจอื่นด้วยอีกในทางวิชาการ ท่านจะเปิดวิทยาศาสตร์สุขภาพ
 ท่านจะเปิดวิทยาศาสตร์การกีฬา ท่านจะเปิดอะไรต่อมิอะไรอีก ไซ้ อาจจะเชื่อมโยงสัมพันธ์
 กับเรื่องของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก แต่ผมคิดว่าบริบทของมัน มันกว้างกว่านั้นเยอะ
 นะครับ มันกว้างกว่าเพียงแค่เป็นโอลิมปิก เป็นเรื่องของการที่จะต้องไปดูบริบทอื่น ๆ
 20 ทางด้านการกีฬาอีกมากมาย-----

- หรือทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทางด้านสันตนาการ ทางด้านอื่นใด ซึ่งนั่นแหละ
 กรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันอุดมศึกษา หรือทางสถาบันการพัฒนาการศึกษา
 5 จะเข้ามามีบทบาท และโดยปกติแล้วมหาวิทยาลัยทุกแห่งจะให้ประธานคณะกรรมการ
 ส่งเสริมเข้ามาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ตรงนี้อาจจะให้ท่านกลับไป
 ดูว่า ท่านมีอะไรที่มีสัดส่วน ที่มีส่วนของเชิงเปรียบเทียบกับในส่วนนี้ได้ ถ้าจะเป็น
 สถาบันอุดมศึกษาทั้งที่ และท่านต้องการยกระดับให้เป็นเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัย โดยการ
 เปิดบัณฑิตศึกษา เปิดปริญญาโท ปริญญาเอก ผมคิดว่าให้ไปดูโครงสร้างบริหาร
 10 จัดการ การบริหารวิชาการ การบริหารงานบุคคลที่มหาวิทยาลัยอะไรต่าง ๆ เขาคำเนินการ
 กัน จริงอยู่ครับสถาบันการพลศึกษาแห่งนี้ท่านมีส่วนราชการย่อย ที่ไม่ใช่เป็นส่วน
 ซึ่งผลิตบุคลากรหรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับปริญญาอยู่ด้วย เช่น
 โรงเรียนการกีฬา ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผลิตบุคลากรทางด้านการศึกษาด้วย แต่ไม่ใช่ในระดับ
 ปริญญาอยู่ด้วย ซึ่งตรงนี้อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่เมื่อท่านบริหารเข้าจริง ๆ ก็จะกลายเป็น
 15 ข้อจำกัดอยู่มากมายและพอสมควร ผมเคยมีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปร่วมในการจัดตั้ง
 มหาวิทยาลัยใหม่ เรียนได้ว่าหลายแห่ง ได้เข้าไปร่วมในการตราพระราชบัญญัติ และเข้ามา
 อยู่ในสภาแห่งนี้ก็เกี่ยวข้องกับการตราพระราชบัญญัติ ได้เห็นปัญหาและได้เห็นอะไรต่อ
 อะไรต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะการตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ที่เป็นกรควบรวมหน่วยงานต่าง ๆ
 แล้วปรากฏว่าหน่วยงานที่ไปควบรวมนั้นเป็นหน่วยงานที่มีการจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำ
 20 กว่าปริญญาอยู่ด้วย ในเบื้องต้นถ้าท่านจัดการศึกษาเพียงระดับปริญญาตรีจะไม่เป็นอะไร
 อาจจะทำพอกลมกล่อมบริหารจัดการไปได้ แต่เมื่อไรที่ท่านมุ่งเน้นการจัดการศึกษาในระดับ
 ที่สูงขึ้นกว่าปริญญาตรี มุ่งเน้นไปสู่การจัดการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ผมเรียน
 กับท่านได้ตรง ๆ เลยว่าจะมีอะไรต่ออะไรที่พันแข้งพันขา เพราะฉะนั้นข้อกัณฑ์ที่ต้องใช้
 ภาษาพื้นบ้าน มีอะไรที่นิ้วนิยจนในที่สุดจะไปในระดับสูงไม่รอด เพราะในระดับที่ต่ำกว่า
 25 ปริญญาตรีนี้แหละจะกระตุกขาท่าน มันจะนิ้วนิยจนในที่สุดที่เราอยากในระดับสูงๆ ให้ดีก็
 ทำไม่ได้ อันนี้เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยหลายแห่งที่เกิดขึ้นจากการควบรวม
 สถาบัน มาจากวิทยาลัยเทคนิคบ้าง มาจากโรงเรียนการอาชีพบ้าง มาจากอะไรต่ออะไรบ้าง
 แล้วเวลาไปหลอมรวมเข้าเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว อนาคตพพที่นิ้วนิย ๆ อยู่ตรงนั้นนี่นะครับ

เป็นตัวพันแข่งพันขาที่ทำให้ท่านเดินต่อในระดับที่สูงขึ้น เป็นไปด้วยความยากลำบากมาก
 ก็ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเอาไว้ในส่วนของโรงเรียนกีฬา ไม่ได้บอกว่าจะไม่ให้มีโรงเรียน
 5 กีฬา แล้วที่ท่านมีอยู่เดิมก็อยู่ในโครงสร้างของสถาบันพลศึกษาแล้ว แต่ก็ไม่ได้บอกว่าผิด
 อะไรในส่วนเดิม เพราะท่านจัดการศึกษาแต่ละระดับปริญญาตรี แต่วันนี้ท่านเปิดปริญญาโท
 ปริญญาเอก แล้วถ้าท่านไม่สามารถแก้พันขาการอื่นใดที่จะเน้นไปในเรื่องของการผลิต
 บุคลากรที่ในระดับอื่นที่ไม่ใช่ระดับปริญญาหรือสูงกว่าปริญญาตรีแล้ว ท่านจะเดินหน้า
 10 ในสิ่งที่ท่านฝืนฝืน ถ้าเต็มไปด้วยพันขาการแล้วจะเดินยากลำบากมาก และในที่สุดสิ่งที่ท่าน
 ต้องการอยากให้เห็น อยากจะทำให้มันดี อยากจะทำให้มันสมบูรณ์จะไปไม่ได้ และถ้าท่าน
 เปิดปริญญาโท ปริญญาเอกขึ้นมาแล้ว เป็นปริญญาโท ปริญญาเอกที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ได้
 ส่งผลแก่สถาบันการศึกษาที่เรากำลังจะจัดตั้งขึ้นมา จะพัฒนาขึ้นมา จัดตั้งมาแล้วแต่จะ
 พัฒนาขึ้นมาให้มีคุณภาพ ให้เป็นแหล่งความรู้และวิชาการ เป็นแหล่งที่จะสร้างองค์ความรู้
 ใหม่ ๆ ทางด้านการพลศึกษา หรือสาขาอื่นใดที่เกี่ยวข้องอย่างที่ท่านกำหนดเอาไว้ เช่น
 15 สันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอะไรแล้วนี่
 ซึ่งเป็นเรื่องวิชาการชั้นสูงทั้งนั้น และยังต้องการอาศัยองค์ความรู้ ซึ่งเกิดขึ้นจาก
 การเปิดบัณฑิตศึกษาแล้ว ถ้ายังมีส่วนอื่นที่เป็นพันขานาวเนี่ยอยู่ ผมเรียนได้เลยว่า
 สิ่งที่ท่านบอกว่าเล็ก ๆ แต่จะกลายเป็นเรื่องใหญ่ แล้วในที่สุดจะแก้ปัญหามาและทำสิ่งดี ๆ
 20 ทำสิ่งที่ใหญ่ ๆ กว่าไม่ได้ ไม่ได้บอกว่าโรงเรียนการกีฬาไม่คืนะครับ -----

แต่ภารกิจกับสิ่งที่เป็นส่วนของโรงเรียนก็พบกับความคาดหวังที่ท่านต้องการปรับเปลี่ยน
 สถาบันการพลศึกษาจากแค่เปิดปริญญาตรีเป็นปริญญาโท ปริญญาเอก ไม่ใช่เป็นเรื่องที่
 5 ไปด้วยกันได้เท่าที่ควรนัก อันนี้ก็ขออนุญาตพูดในฐานะที่มีประสบการณ์อยู่กับการบริหาร
 สถาบันอุดมศึกษา และมีประสบการณ์อยู่กับการไปช่วยเหลือเข้าไปมีส่วนร่วม เข้าไปเป็น
 กรรมการสภามหาวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการจัดตั้งใหม่ ๆ
 หลายแห่ง และเคยทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินสถาบันอุดมศึกษา ประเมินอธิการบดีมาหลาย
 สถาบันก่อนที่จะมาทำหน้าที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้ ก็ขออนุญาตฝากตั้งข้อสังเกต
 10 ท่านไว้ แล้วถ้าผ่านวาระที่ ๑ และผมมีโอกาสเข้าไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญด้วย ผมก็จะ
 ขอเอาสิ่งที่ผมได้อภิปรายไว้เป็นอย่างน้อย เข้าไปเป็นส่วนที่จะต้องเขาไปถกเถียงกันในชั้น
 กรรมาธิการหรือไม่ก็ขึ้นแปรญัตติอื่นใดด้วย ก็ขออนุญาตที่จะอภิปรายฝากเป็นข้อสังเกต
 ในเบื้องต้นไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกสนใจที่จะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เป็นอย่างมากครับ ผมขอจัดลำดับคิวเพื่อท่านจะได้เตรียมตัว ต่อจากอาจารย์ประเสริฐ
 ก็เป็นอาจารย์กอบกุล แล้วก็ท่าน พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสังบุญย์ ต่อด้วยอาจารย์มณฑิธร
 บุญตัน แล้วก็อาจารย์ทัศนาศ นุญทอง อาจารย์สุรียา ปันจอร์ อาจารย์วีรวิท คงศักดิ์
 เชิญอาจารย์กอบกุลครับ วันนี้มีแต่อาจารย์เต็มไปหมดเลย สิ่งใดที่ซ้ำแล้วท่านไม่ต้อง
 20 อภิปรายนะครับเพื่อกระชับ ผมมีอีกหลายฉบับที่จะต้องพิจารณา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : ขอบพระคุณคะท่านประธาน
 ดิฉัน รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันจะพยายามอภิปราย
 ให้กระชับแล้วก็ไม่ให้ซ้ำกับท่านที่อภิปรายมาแล้ว เพราะว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่ก็คงจะ
 คล้ายคลึงกันในส่วนที่เป็นความห่วงใย ดิฉันขอกราบเรียนท่านเจ้าของกระทรวงแล้วก็
 25 ทางสถาบัน ตั้งแต่ท่านอธิการบดีลงมาว่า ที่เราพูดกันในวันนี้เราพูดด้วยความห่วงใย
 ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยในหลักการและเหตุผลที่จะให้สถาบันมีความก้าวหน้า แต่สถาบัน
 การพลศึกษาจะมีความก้าวหน้าประเด็นสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงตลอดเวลา ประเด็นหลักเลย
 ก็คือเรื่องคุณภาพการจัดการศึกษา ความคุ้มค่าของการลงทุน ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

และยังฝาก ๔ คำนี้ไว้กับท่านผู้เกี่ยวข้องให้ไปหาคำตอบให้ได้อย่างชัดเจนก่อนว่า
 ถ้าท่านจะขยายการศึกษาให้เป็นระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ของสถาบันการพลศึกษา
 5 ท่านได้คำนึงถึงคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างถึถ้วนหรือยัง ความคุ้มค่าของการลงทุน
 เงินรายได้หรือเงินงบประมาณที่จะลงไปต่อการผลิตนักศึกษา ๑ หัว ประสิทธิภาพและ
 ประสิทธิผลของการบริหารจัดการทุกเรื่อง เรื่องเหล่านี้เป็นความห่วงใยของเรา
 ดิฉันคิดว่าหลาย ๆ ท่านในที่นี้เราเห็นด้วยที่จะให้มีการพัฒนา แต่เราห่วงใยมาก ๆ และอยาก
 เรียนฝากไปถึงเจ้ากระทรวงซึ่งวันนี้ไม่ได้มาว่า ความผิดพลาด ผิดตัว เริ่มต้นแล้วจะทำให้
 10 การแก้ไขปลายทางยาก กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดิฉันอยากใส่การท่องเที่ยวฯ
 (ไปยาลน้อย) ด้วยเข้าไป เพราะเอาการท่องเที่ยวไปผูกไว้กับการกีฬา ซึ่ง ๒ เรื่องนี้
 ก็ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว แล้วก็บุคลากรตั้งแต่เจ้ากระทรวงลงไปถึงเจ้าหน้าที่ ดิฉันอยากเรียน
 ถามว่าท่านมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางลงมาถึงการจัดการศึกษา
 พลศึกษามากน้อยแค่ไหน ตรงนั้นดิฉันอยากให้ท่านไปทำเรื่องของการท่องเที่ยวให้ดีมาก ๆ
 15 เพราะเรื่องการท่องเที่ยวสำคัญมาก ๆ เลยในการเป็นแหล่งรายได้ที่ไม่ต้องลงทุน ไปทำเรื่อง
 การกีฬาให้ดี ๆ แต่ไม่ต้องมายุ่งกับเรื่องการจัดการศึกษา เพราะฉะนั้นการจัดการศึกษา
 เขามีสถาบันที่รับผิดชอบอยู่แล้ว ถ้าท่านจะเป็นสถาบันเอกเทศอิสระในกำกับขึ้นกับ
 กระทรวงศึกษาธิการเลย หรือท่านจะไปอยู่กับมหาวิทยาลัยใดมหาวิทยาลัยหนึ่งที่เป็น
 มหาวิทยาลัยรัฐ ดิฉันคิดว่าจะทำให้ร่าง พ.ร.บ. สถาบันการพลศึกษาที่จะออกใหม่มีความ
 20 สมบูรณ์ แล้วก็ทำให้หลาย ๆ เรื่องได้ดีกว่าที่เขียนมา ซึ่งสุดท้ายก็จะไปถึงความเจริญก้าวหน้า
 ของสถาบันนั่นเองว่า ท่านจะปลดตัวเองออกจากพันธนาการที่ท่าน ส.ว. ประเสริฐได้พูดถึง
 ขออนุญาตเอ่ยนาม เพราะถ้าพันธนาการที่ท่านปลดไม่ออกเนื่องจากผูกอยู่กับกระทรวง
 การท่องเที่ยวและกีฬา ก็จะทำให้สถาบันการพลศึกษาเองเจริญก้าวหน้าไม่ได้ -----

๘๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ถ้ารวม ๑๕/๒

ความเข้มแข็งทางวิชาการของสถาบันในระดับโท ระดับเอกได้อย่างไร เพราะว่าสภาวิชาการ
ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยอื่นผู้ที่จะมาเป็นมหาวิทยาลัยอื่น ผู้ที่จะมาเป็นองค์ประกอบ
5 กรรมการสภาวิชาการจะต้องเป็นศาสตราจารย์ทั้งหมด อาจจะมีรองศาสตราจารย์ได้บ้าง
แต่ก็ต้องมีประสบการณ์ยาวนาน สำหรับสถาบันการพลศึกษาดิฉันไม่แน่ใจว่าจะมี
ศาสตราจารย์ในสาขาพลศึกษาและสาขาที่ท่านได้เอ่ยถึงประมาณ ๔ – ๕ สาขา จำนวน
ทั้งสิ้นที่ท่าน และจะมาเป็นองค์ประกอบของกรรมการสภาวิชาการได้อย่างไร ในเมื่อ
ท่านเลือกคณบดีมา ๑ คน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา ๑ คน และหัวหน้าส่วนราชการอื่น
10 ก็คือสาย ข สาย ค อีก ๑ คน แล้วก็อีก ๓ คนท่านเลือกจากคณาจารย์ประจำจากวิทยาเขต
๒ คน ข้าราชการครูของโรงเรียนกีฬาอีก ๑ คน ดิฉันมองไม่เห็นเลยว่ากรรมการสภาวิชาการ
อย่างนี้จะสามารถควบคุมและส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับสถาบันการพลศึกษา
ที่จะจัดการศึกษาถึงปริญญาเอกได้อย่างไร เราจะรับประกันคุณภาพตรงนี้ให้กับสาธารณชน
ทราบได้อย่างไร เพราะเงินภาษีของประชาชนที่จะต้องมาให้เป็นเงินงบประมาณ เป็นเงิน
15 ก้อนของท่าน จำเป็นอย่างยิ่งต้องพิสูจน์ให้ประชาชนเห็นว่าคุ้มค่าแก่การลงทุนและเป็น
ประโยชน์จริง ๆ ไปถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของวิชาการ
ซึ่งดิฉันเป็นห่วงมากที่ไม่ได้เขียนอะไรไว้เลยเกี่ยวกับสภาวิชาการ นอกจากบอกว่า
๓ คนมาจากไหน เพราะฉะนั้นอยากให้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติจะสมบูรณ์ได้
สภาวิชาการมีความสำคัญ และสภาวิชาการจะทำหน้าที่แตกต่างจากสภาสถาบันอย่างไร-----

20

- ๔๐/๑

25

หรือจะโยงกันอย่างไร สัมพันธ์กันอย่างไร หรือจะขัดแย้งกันอย่างไร เพราะฉะนั้น
ต้องกำหนดใน พ.ร.บ. ให้ชัดเจน เพราะมีเช่นนั้นแล้วก็จะปัญหาในอนาคต

- 5 ประเด็นสุดท้ายคือการบริหารฝ่ายบุคคลและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
ดิฉันจะไปเน้นที่การพัฒนาทรัพยากรบุคคล เพราะด้านอื่นท่าน ส.ว. ท่านอื่นได้พูดถึงแล้ว
การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในระดับผู้สอน ในระดับผู้ที่จะมาสอนปริญญาโทและปริญญา
เอก ท่านมีแนวทางอย่างไร เพราะการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้สามารถเป็นขึ้นไปถึง
ศาสตราจารย์ในแต่ละสาขาของท่าน มันไม่ใช่เรื่องง่าย แม้ว่าท่านจะอ้างว่าอาจจะใช้ พ.ร.บ.
- 10 สถาบันอุดมศึกษาบางส่วน ท่านจะมีบุคคลที่จะมาจากเลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา
เข้ามานั่งในสภาสถาบันของท่าน โดยตำแหน่งขั้นพื้นฐานด้วย ดิฉันก็ยังไม่เห็นว่า
จะสามารถทำให้ท่านพัฒนาทรัพยากรบุคคลในสายวิชาการ ขึ้นไปจนถึงเป็นศาสตราจารย์
และสามารถสร้างองค์ความรู้ใน ๖ สาขาที่ท่านพูดถึงนี้ได้อย่างไร โดยเฉพาะในสาขาต่าง ๆ
ดิฉันยังไม่เห็นว่าวิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างนี้ กว้างมากนะคะ วิทยาศาสตร์สุขภาพนี้
- 15 ในขนาดมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาที่มีแพทยศาสตร์ศึกษา ก็ยังจำเป็นที่จะต้องกำหนดสาขา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อหาบุคลากรหรืออาจารย์ คณาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถด้วย
ความลำบาก เพราะฉะนั้นถ้าท่านจะมีวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬาและกี
ฬศึกษาการกีฬา นันทนาการ สาขาที่ดิฉันเป็นห่วงคือวิทยาศาสตร์การกีฬาและวิทยาศาสตร์
สุขภาพ ซึ่งบุคลากรที่ท่านจะพัฒนาให้เป็นสายวิชาการที่ท่านจะมาสอนได้ จะทำได้อย่างไร
- 20 ถ้าทำไม่ได้ภายใน ๕ ปี ๑๐ ปี ๒๐ ปี หรือท่านจะไปสร้างความสัมพันธ์หรือว่าไปใช้วิธีการ
ที่จะแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยที่เขามีการจัดการศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาและ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล อาจจะต้องแลกเปลี่ยนอาจารย์มาช่วยสอน
หรือว่ามาช่วยควบคุมวิทยานิพนธ์ ท่านจะทำได้อย่างไร และนักศึกษาที่จะศึกษาในแต่ละ
สาขา เขจะมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาสาขาอื่นได้อย่างไรในปีแรก ๆ ดิฉันห่วงมากเลย
- 25 สถาบันเฉพาะทางเวลาจัดการศึกษาแล้ว จะขาดอันหนึ่งก็คือขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
นักศึกษาในสาขานี้กับนักศึกษาในสาขาอื่น ๆ เพราะท่านไม่ใช่มหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ
อันนี้เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง ผู้ที่จบออกไปก็จะมีครบในทางความคิด เพราะไม่เคยมี
ปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาสาขาอื่นเลย ไม่ว่าจะเรียนตั้งแต่ชั้นไหนมา และในสาขาที่ท่านพูด

- กว้างว่าสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาดังกล่าว ดิฉันคิดว่ากว้างเกินไป เพราะสาขาไหน
- ท่านก็บอกว่าเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาดังกล่าวได้หมดเลย ซึ่งสิ่งที่เขียนในร่าง พ.ร.บ. แบบนี้
- 5 ดิฉันว่าคงจะกว้างเกินไป แต่อย่างไรก็ดีในขั้นตอนของวาระ ๒ วาระ ๓ เราคงจะมีโอกาสไป
- แปรญัตติอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ร่าง พ.ร.บ. นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าหากว่าจะผ่านการ
- รับวาระ ๑ ในวันนี้ แต่หากไม่ผ่าน ดิฉันก็คิดว่าท่านอาจจะต้องไปคิดถึงประเด็นหลักที่ดิฉัน
- พูดถึงว่ารูปแบบของสถาบันไม่น่าจะฝัดฝาดตัวมาอยู่ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ซึ่งถ้าต้องแก้ตรงนั้นร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้จะผ่านไม่ได้ จะต้องกลับไปแก้ก่อน เพราะฉะนั้น
- 10 ดิฉันก็เรียนฝากไว้ว่าประเด็นสำคัญมาก เพราะเป็นประเด็นหลัก ขอบพระคุณค่ะ
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
- วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ เชิญครับ
- พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
- ที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี
- 15 ท่านประธานก็ได้ฟังคำอภิปรายจากบรรดาท่านสมาชิกวุฒิสภาที่มีประสบการณ์ด้าน
- เป็นศาสตราจารย์ เป็นครูบาอาจารย์มาหลายท่าน ท่านก็จะมีมุมมองในลักษณะที่ได้เน้น
- ในเรื่องรูปแบบในร่างพระราชบัญญัตินี้ สำหรับมุมมองของผม ผมอยากจะมองไปอีก
- มุมมองหนึ่งว่า กีฬานั้นสร้างคน คนนั้นสร้างชาติ แล้วก็นักกีฬานั้นต้องมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้
- รู้ชนะ รู้ภัย-----

20

- ๔๑/๑

25

ที่นี้การกีฬาที่ผมเป็นตำรวจ ทำไมผมขออภิปรายเรื่องนี้ เพราะผมสนใจว่าในการสร้าง
 การกีฬา อยากจะยกระดับเรื่องการศึกษาให้มาสร้างลักษณะนิสัยของคน ท่านประธานคง
 5 จะสังเกตเห็นว่า ในปัจจุบันนี้สังคมไทยเรามากจะมีปัญหาในเรื่องลักษณะนิสัย กฎกติกา
 มารยาทแทบจะไม่ต้องพูดถึงกัน ผมก็อยากจะให้นักการเมืองหลายท่านเป็นนักกีฬา
 เพราะเป็นนักกีฬาแล้วรู้แพ้ รู้ชนะ ถ้ารู้แต่ชนะอย่างเดียวก็เกิดปัญหา ประเด็นนี้ที่หลายท่าน
 ได้อภิปรายไปแล้วว่า เป็นการยกระดับการศึกษา เป็นการยกระดับสถาบันหรือว่าตำแหน่ง
 10 หน้าที่ของผู้บริหารต่าง ๆ นั้น ก็ไม่คิดใจ ผมเห็นด้วย และขอสนับสนุน แต่ผมคิดใจใน
 เรื่องนี้ ก็คือว่าจะไปสร้างอย่างไรให้คนไทยนอกจากจะมีสุขภาพร่างกายดีและมีจิตวิญญาณ
 ของความเป็นนักกีฬาด้วย คำว่า มีจริยธรรม คุณธรรม มีกฎกติกา กฎกติกานั้นต้องถือปฏิบัติ
 แต่มารยาทไม่ต้องไปถือปฏิบัติ เพราะนิสัยเป็นอย่างนั้นเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากฝาก
 ท่านประธานไปถึงทางรัฐบาล ท่านลงทุน มีงบประมาณเอาไปบริหารตรงนี้ แล้วคนไทย
 ของเราทำไมถึงจะเป็นคนที่มีลักษณะนิสัยที่น่าจะยอมรับได้ ท่านสังเกตเห็นไหมครับ
 15 แม้แต่ละคร ไทยก็อิจจาริษา ตบตีกัน ทะเลาะเบาะแว้งกัน ที่อื่นเขาจะต้องสร้างให้คน
 รักษาดี ให้คนขยัน ให้รักษาดีบ้านเมือง ให้รู้จักเสียสละ เห็นชาติบ้านเมืองเป็นเรื่องใหญ่
 เรื่องส่วนตัวเป็นเรื่องเล็ก แต่สังคมไทยเราต้องยอมรับว่าเรื่องส่วนตัวกับเรื่องพวกพ้อง
 เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องชาติบ้านเมืองเอาไปไว้ก่อน ตรงนี้ท่านที่จะไปใช้งบประมาณเยอะเยอะ
 ไปบริหาร ผมอยากให้คุณระดับเรื่องนี้จะครับว่า ทำอย่างไรถึงแม้ว่าจะยกระดับ โรงเรียน
 20 การกีฬาเป็นสถาบันการศึกษาแล้ว ให้กระจายไปถึงทุกจังหวัด นอกจากสุขภาพร่างกายดี
 ไม่ต้องเป็นจีโรค จียา แล้วทางโรงพยาบาลก็ไม่ต้องใช้งบประมาณมาก และก็สร้างลักษณะ
 นักเรียน สร้างเด็กนักเรียนสมัยใหม่นี้แหละ ที่โบราณมักจะพูดกับหลายคนพูดว่า
 ลักษณะนิสัยของเด็กปัจจุบัน คือนิสัยของผู้ใหญ่ในวันนี้ เพราะฉะนั้นนิสัยของพวกเรา
 ยังมีปัญหาอยู่ ผมเองก็ไม่ใช่ว่าผมเป็นคนดีเลิศประเสริฐศรี ความชั่วเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ทำได้
 25 แต่ไม่ใช่ว่าเป็นคนดี แต่เป็นที่น่าห่วงใยว่า ถ้ารัฐบาลนำการศึกษาไปสร้างลักษณะนิสัยคน
 ให้เคารพกฎกติกา มีมารยาท รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย แล้วก็รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา
 ผมคิดว่างบประมาณเรื่องนี้ไปก็จะไม่เสียหายอะไร เหมาะเสียอีกที่น่าจะสนับสนุน

แล้วในมุมมองของผมนั้นก็จะไปมองในเรื่องว่า ท่านจะไปสร้างสุขภาพกาย สุขภาพใจ
 ลักษณะนิสัยของคนรุ่นใหม่ที่จะต้องฝากประเทศชาติไว้กับคนรุ่นใหม่ ฝากไว้ได้อย่างไร
 5 ก็หวังว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ผมสนับสนุนและก็คิดว่าน่าจะได้รับการปรับปรุง จากที่หลายท่าน
 ได้อภิปรายไปแล้วในเรื่องการยกระดับเกี่ยวกับการศึกษา ผมถึงว่านั่นคือรูปแบบ แต่เนื้อหา
 สาระต้องฝากท่านรัฐมนตรีด้วยว่าจะสร้างนิสัยคนไทยอย่างไรให้เป็นคนไทยรุ่นใหม่
 หลาย ๆ ประเทศเขาเริ่มยอมรับ เดียวนี้เขาไม่ค่อยจะยอมรับ ผมเรียนตรง ๆ ว่าขณะนี้ทาง
 10 ประเทศเพื่อนบ้านใกล้ ๆ เรา เขาไม่ค่อยอยากให้คุณที่วิไทยหรือ เขากลัวคนของเขาเสียนิสัย
 แล้วก็เรื่องที่น่าเล่าฝากท่านไว้อีกหนึ่งก็คือ นักธุรกิจใหญ่ ๆ ในเมืองไทยที่เขาเชื่อสาย
 จีน เขาห่วงใยลูกหลานเขาว่าจะเสียนิสัยอย่างนี้ เขาส่งไปเรียนเมืองจีน แต่ลูกเขาบอกว่า
 เสียสร้างฐานะไว้ร่ำรวยขนาดนี้จะไปทำไม เดียวเดียวตายแล้วก็ไปของหมด พ่อเขา
 ปวดร้าวขนาดไหน เพราะฉะนั้นลักษณะนิสัยตรงนี้ก็หวังว่า การสร้างโรงเรียนกีฬาของท่าน
 คงจะยกระดับนิสัยให้เยาวชนรุ่นใหม่ของเราเป็นคนที่มีความประพฤติดีแล้ว
 15 มีมารยาท โดยไม่ต้องใช้กฎ มีมารยาทคืออยู่แล้ว ก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์บ้างนะครับ
 ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์มณฑิธร บุญตัน ครับ

- นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
- กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นกระผมต้องขอเรียนเกี่ยวกับเรื่อง
- 5 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า นอกจากผมจะเห็นด้วยกับหลายท่านในความห่วงใยเกี่ยวกับการยกระดับการศึกษาในเรื่องพลศึกษาไปถึงระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยที่ยังขาด
- ความชัดเจนในเรื่องของการยกระดับองค์ความรู้แล้ว กระผมมีประเด็นที่น่าเป็นห่วงซึ่งไม่ได้
- รับการบรรจุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ปัจจุบันนอกจากการแข่งขันกีฬาของบุคคล
- ทั่วไป ซึ่งเรารู้จักกันคืออยู่แล้วเรายังมีการแข่งขันกีฬาสำหรับคนพิการตั้งแต่ระดับประเทศ
- 10 ซึ่งเราก็มีทั้งกีฬานักเรียน เรามีกีฬาเยาวชน เรามีกีฬาคนพิการแห่งชาติเสร็จแล้วเราก็มีกีฬา
- ระดับภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นเอเชียเนปาลเกมส์ เดิมทีเรียกว่าเฟสปิกเกมส์ไปจนถึงระดับสากล
- ซึ่งก็มีพาราลิมปิกและสเปเชียลโอลิมปิก ทั้งหมดทั้งปวงเหล่านี้ประเทศไทยในช่วง
- ระยะเวลา ๑๐ ปีที่แล้ว ตอนที่ประเทศอื่นยังไม่ตื่นตัวในเรื่องนี้เท่าไร ถือว่าเป็น
- เจ้าเหรียญทองในภูมิภาคนี้ แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไปแล้วจะเห็นได้ว่ามีความตื่นตัวของการ
- 15 จัดการแข่งขันกีฬาคนพิการในภูมิภาคนี้ขึ้นมามาก ในขณะที่ประเทศไทยเรายังใช้นักกีฬา
- ที่ซ้ำหน้า และเราก็ยังใช้วิธีการเตรียมนักกีฬาคนพิการแบบเดิม ๆ ก็คือเก็บตัวระยะเวลา
- เผาะขน การดูแลเรื่องสวัสดิการก็ดี เรื่องของประเภทกีฬาก็ดี ค่าตอบแทนก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ดี
- ไม่เป็นผล จริง ๆ นั่นไม่ได้เป็นสาระของกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมกำลังจะชี้ให้เห็นว่าในขณะที่
- เราพยายามเข้าสู่สากลในเรื่องนี้ องค์ความรู้เกี่ยวกับกีฬาคนพิการในประเทศไทยค่อนข้าง
- 20 น้อย การพัฒนากีฬาคนพิการจึงอยู่ในสภาพดำเนินการแบบตามยถากรรม มีผู้ซึ่งเป็น
- นักวิชาการด้านกีฬาคนพิการอยู่ไม่กี่คน ส่วนใหญ่ก็เป็นการสังสมประสพการณ์ มีงานวิจัย
- เกี่ยวกับกีฬาที่เกี่ยวข้องกับคนพิการหรือผู้มีความสามารถพิเศษจำนวนไม่มาก เพราะฉะนั้น
- ไม่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ความสำคัญกับกีฬา ซึ่งน่าจะสร้างชื่อเสียงให้กับ
- ประเทศชาติเราไว้ ณ ที่ใดเลย แม้แต่ประเภทกีฬาคนพิการในระดับพาราลิมปิกเกมส์
- 25 มีประเภทกีฬาหลายชนิด ซึ่งควรที่จะต้องได้รับการบรรจุไว้ในกีฬาคนพิการแห่งชาติ
- ในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าเนื่องจากเราขาดผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทกีฬา
- เหล่านั้น ประเภทกีฬาจึงถูกแช่แข็งไว้เพียงไม่กี่ประเภทจนถึงทุกวันนี้ อันนี้ก็ทำให้เกิดการ
- เสียเปรียบของประเทศไทย เพราะฉะนั้นหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบ

- ในวาระที่ ๑ ถ้าจะได้มีการแปรญัตติเพิ่มเติมในเนื้อหาสาระ เช่น ในเรื่องของอำนาจหน้าที่
 ในเรื่องของการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านกีฬาคณพิการหรือกีฬา
 5 สำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ผมคิดว่าจะต้องมีการพิจารณาเพิ่มเติมครับ
 เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้วอุตสาหกรรมระดับฐานะจากวิทยาลัยพลศึกษาเดิม สถาบันพลศึกษา
 เดิมซึ่งสอนกันถึงแค่ระดับปริญญาตรีไปถึงปริญญาโท ปริญญาเอก แต่ไม่ได้มีการยกระดับ
 องค์ความรู้ ไม่ได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องที่ควรจะต้องศึกษาวิจัย ในเรื่องที่ยังขาดแคลน
 10 อยู่ในประเทศไทย ก็จะเป็นสิ่งที่น่าเสียดาย ขณะนี้ก็ปรากฏว่าการจัดการดูแลการบริหาร
 จัดการนักกีฬาก็ดี การดูแลพัฒนาประเภทการกีฬาที่ดีก็ยังคงมีความสับสนอยู่เป็นอย่างมาก -----

จำเป็นที่จะต้องให้มีการชี้แจงในทางวิชาการเกี่ยวกับเรื่องนี้ กระผมคิดว่ามีความจำเป็น
 5 อย่างยิ่งที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องหยิบยกประเด็นที่มีความขาดแคลนด้าน
 องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องเอามาเขียนไว้ อย่างน้อยที่สุดก็จะได้ชี้ให้เห็นว่า ภายใต้ระบบ
 การศึกษาในปัจจุบันของไทยยังไม่ตอบคำถามยังไม่ตอบโจทย์ที่มีความขาดแคลน
 ทางด้านการศึกษาวิจัย มีความขาดแคลนทางด้านบุคลากรในสาขาวิชาที่ได้กล่าวมาแล้วนี้
 หากไม่เช่นนั้นแล้วก็จะถูกเข้าใจไปว่า เราเพียงต้องการยกระดับวิทยฐานะให้บุคลากร
 ที่ทำงานอยู่ในบางหน่วยงาน เพียงเพื่อที่จะให้คนเหล่านั้นมีปริญญาบัตร มีเงินเดือน
 10 เพิ่มขึ้น เข้าสู่ตำแหน่งบริหารได้เร็วขึ้น แต่สาขาวิชาที่ประเทศไทยยังมีความขาดแคลน
 กลับไม่มีแนวทางที่ชัดเจน ไม่ได้ระบุวิธีการที่จะได้มาซึ่งความรู้เหล่านั้น ผมก็ขอแสดง
 ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตไว้ในขั้นนี้เท่านี้ก่อนนะครับ ถ้ามีโอกาสได้แปรญัตติก็จะขอ
 มีส่วนร่วมในการร่วมร่างแล้วก็เสนอความเห็นเพิ่มเติมเพื่อที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วก็ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศชาติในการพัฒนา
 15 การกีฬาหรือในเรื่องพลศึกษาได้ดียิ่งขึ้น ส่วนประเด็นในเรื่องของสังกัด ผมเองก็มีความเห็น
 สอดคล้องกับหลายท่านที่มีความเห็นในเรื่องของการที่จะให้สถาบันการศึกษาคควรที่จะ
 มีลักษณะการดำเนินงานเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งอยู่ในระบบของมหาวิทยาลัย
 มากกว่าที่จะแยกออกไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านมณเฑียรศรีรับ เชิญท่านทัศนา บุญทอง ครับ
 รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ดิฉัน รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ทัศนา บุญทอง สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา
 ภาควิชาชีพ ขออนุญาตที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งได้นำเสนอเพื่อพิจารณาในวันนี้ ก่อนอื่นดิฉันขอเรียนว่า การพลศึกษา
 25 และการกีฬาเป็นเรื่องสำคัญแล้วก็เป็นสิ่งจำเป็น เพราะว่าการกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน
 ซึ่งความจริงแล้วเป็นการพัฒนาคนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมทีเดียว
 ทั้งนี้ เพราะว่าร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของมนุษย์เป็นเรื่องเดียวกัน มีความสัมพันธ์
 กันเป็นองค์รวม ซึ่งเมื่อร่างกายเราไม่มีโรค ร่างกายเราแข็งแรงจิตใจเราก็สบาย กีฬาช่วยให้

ร่างกายแข็งแรง การออกกำลังกายก็ช่วยให้มนุษย์หลังสารชนิดหนึ่งที่เรียกว่า เอนดอร์ฟิน (Endorphin) ซึ่งจะช่วยให้อารมณ์ดีใจปลอดโปร่ง สุขสบาย สุขภาพจิตก็แข็งแรงขึ้น แล้วก็การกีฬา

5 ยังช่วยฝึกให้คนเรามีกติกา มีวินัย ทำงานเป็นทีม แล้วก็เคารพในระเบียบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ เป็นพื้นฐานของสังคมคุณภาพนั่นเอง ดิฉันจึงเห็นด้วยแล้วก็ขอสนับสนุนที่จะให้มีการ พัฒนาสถาบันพลศึกษาที่จะทำให้เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูง ให้สามารถพัฒนาองค์ความรู้ ให้มากขึ้น แล้วก็ส่วนในความเห็นส่วนตัวของดิฉันนั้นเห็นว่าควรจะเป็นสถาบันอุดมศึกษา

10 ที่จะผลิตบุคลากรทางด้านการศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของการกีฬาของประเทศเรา แต่เมื่อได้อ่านพระราชบัญญัติ สถาบันการพลศึกษาที่ท่านได้นำเสนอแล้ว ทำให้พบว่ามีเรื่องที่น่าสังเกตแล้วก็ป็นข้อ

คำถามอยู่มากมายหลายประเด็น ความจริงเพื่อน ๆ สมาชิกก็ได้อภิปรายไปเยอะแล้ว แล้วก็ในประเด็นหลัก ๆ ดิฉันก็เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกทุกท่านเลยทีเดียวนะ ที่นี้ประเด็น

15 ที่ดิฉันจะขอเรียนย้ำนั้นคิดว่าประเด็นตั้งต้น ก็คือประเด็นเรื่องของสังกัดนั่นเอง มีความจำเป็นมากที่จะต้องทำให้ชัดเจนในเรื่องนี้ ดิฉันเห็นด้วยกับท่านสมาชิกทุกท่านเลย ขออนุญาตที่จะเอ่ยนาม -----

- ตั้งแต่ท่านดวง อันทะไชย ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ซึ่งได้อภิปรายในเรื่องของสังกัด แล้วก็ท่านดวงได้ใช้คำว่า ผิดฝาผิดตัว ซึ่งดิฉันเห็นด้วยแล้วก็ได้
- 5 อาจจะยืนยันคำกล่าวนั้นด้วยเช่นเดียวกันว่า สถาบันการพลศึกษาของท่านนั้นน่าจะสังกัดกระทรวงศึกษาธิการแทนที่จะเป็นสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หากท่านดูตามเหตุผล พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ ว่า
- 10 การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อให้การศึกษาระดับนี้จะเป็นการศึกษาให้ได้ปริญญาได้ทั้ง ๓ ปริญญา คือตั้งแต่ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอก ซึ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้จึงสังกัดอยู่ใน
- กระทรวงศึกษาธิการ ส่วนมาตรา ๒๑ นี้ได้ระบุว่า กระทรวง ทบวง กรมอื่นใดก็สามารถที่จะจัดการศึกษาที่เรียกว่า การศึกษาเฉพาะทางตามความเชี่ยวชาญ ความสามารถ ความเป็นเฉพาะที่ท่านมีอยู่ อย่างเช่นว่า การศึกษาพาณิชยวิ ในเรื่องของการนำร่องหรือว่าเมื่อหลายปี
- 15 มาแล้วนี้มีการศึกษาเรียกว่าวิศวกรรมชลประทานอย่างนี้เป็นต้น แต่เมื่อวิศวกรรมชลประทานได้เปิดการสอนในระดับมหาวิทยาลัย กรมชลประทานก็ได้ยกเลิกการศึกษาที่เป็นเฉพาะทางนั้นเพื่อให้เข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยให้มีการศึกษาที่เรียกว่ามีการค้นคว้าวิจัย
- เพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างองค์ความรู้ในเรื่องดังกล่าวแล้วนั้น ดังนั้นเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ท่านได้นำเสนอนี้เลยไม่แน่ใจว่าท่านประสงค์จะจัดเป็นการศึกษาเฉพาะทางหรือว่าเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษา เมื่ออ่านลงไปในรายละเอียดแล้วก็พบว่าท่านผสมผสาน
- 20 กันอย่างน่าแปลกใจ เพราะหากว่าท่านประสงค์จะเป็นเฉพาะทาง ท่านก็สามารถจะอยู่ในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานั้นได้ ไม่น่าจะให้ปริญญาได้ ๓ ระดับ ถ้าเพื่อระดับเดียว
- อย่างที่ใคร ๆ เขากล่าวนั้นก็อาจจะมีความเป็นไปได้ แต่ว่าในความเป็นจริงแล้วแม้แต่ระดับเดียวก็ไม่น่าจะให้ได้ ท่านลองศึกษาการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขที่ได้จัดการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล เขาเป็นเจ้าของวิทยาลัยพยาบาลนี้อยู่ถึง ๑๕ แห่ง แต่ว่า
- 25 วิทยาลัยพยาบาลเหล่านั้นก็ไม่สามารถจะให้จัดการศึกษาในระดับปริญญาได้ แต่สถาบันการศึกษาเหล่านั้นต้องไปแอฟฟิเลียต (Affiliate) หรือเข้าไปสมทบกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในส่วนกลางก็ได้สมทบกับมหาวิทยาลัยมหิดล ในส่วนภูมิภาค

๕๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

วนิดา ๔๔/๒

- ในภาคเหนือก็สมทบกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคใต้ก็มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อที่จะให้นักศึกษาสามารถ
- 5 จะรับปริญญาของมหาวิทยาลัยเหล่านั้นได้ อย่างนี้ก็เป็นการผลิตบุคลากรที่เรียกว่า กระทบสาธารณสุขมีความเชี่ยวชาญอยู่ คือได้ดูแลในเรื่องของสุขภาพ นอกจากนั้นแล้วก็ ยังผลิตบุคลากรในสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องนี้อีก แต่ว่าทั้งนี้เขาก็ได้ใช้เกณฑ์มาตรฐานตามที่ คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดแต่ไม่สามารถให้ปริญญาได้ แต่ว่าของท่านเองนั้น
- 10 ท่านจะจัดในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่ว่าจะให้ปริญญา ๓ ระดับ ซึ่งก็น่าจะต้อง ไปสังกัดที่กระทรวงศึกษาธิการ อันนี้จึงขอความกระจ่างในเรื่องนี้ด้วย ส่วนประเด็น รายละเอียดอื่น ๆ ในเรื่องของสาระอื่นใดนี้สมาชิกหลายท่านก็ได้แสดงความเห็นค่อนข้าง ชัดเจนแล้วนะคะ คิดนั้นก็คงจะมีคำถามเช่นเดียวกัน แล้วก็เพิ่มเติมในเรื่องของมาตรา ๑๖ (๔) เรื่องของกรรมการสถาบันของท่าน คือคล้าย ๆ กับกรรมการสภามหาวิทยาลัยนั้นแหละ
- 15 ท่านบอกว่าให้รองอธิการบดีหรือรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ๓ คนเป็นกรรมการ สถาบัน -----

- ๔๕/๑

ดิฉันเคยนั่งอยู่ในสภามหาวิทยาลัยหลักของรัฐอย่างน้อยสิบกว่าปี และก็มีมหาวิทยาลัยเอกชนต่าง ๆ อีกหลายแห่ง ไม่มีมหาวิทยาลัยใดที่ให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยมาจาก

- 5 ร่องอธิการบดี เหตุผลหรืออะ ก็คือว่าร่องอธิการบดีเป็นคนทำอธิการบดีแต่งตั้ง คนทำอธิการบดีแต่งตั้งและท่านให้เข้ามาเพื่อที่จะมาเป็นพวกเดียวกับท่านในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องในการบริหารมหาวิทยาลัย ดังนั้นก็จะมีข้อคำถาม จะมีข้อติเตียน จะมีอะไรต่าง ๆ ตามมาอีกมากมายทีเดียว อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตที่ว่าหลายคนก็จะบอกว่าท่านก็มีพวกของท่านเอง ซึ่งท่านแต่งตั้งมาเอง เป็นร่องอธิการบดี
- 10 ของท่านเองกลับเข้ามาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย อันนี้ก็เป็นข้อสังเกต

ส่วนการบริหารงานบุคคลก็ดี การบริหารวิชาการ สภาวิชาการ และการบริหารอื่น ๆ เพื่อนสมาชิกก็ได้อภิปรายค่อนข้างชัดเจนมากทีเดียว ดิฉันมีข้อคำถามเช่นเดียวกับท่านเหล่านั้น และก็คงจะขอฟังคำตอบ ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน

- 15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์สุริยา ปันจอร์ เชิญครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูล ขอร่วมแสดงความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งจริง ๆ แล้วมีเนื้อหาสาระไม่มากนัก จึงทำให้สมาชิกวุฒิสภาก็ต้องอภิปรายที่ซ้ำซากกันอยู่พอสมควร กระผมเองก็ต้องขออนุญาต

20 ท่านประธานที่จำเป็นในบางเรื่องบางส่วนที่จะต้องขออภิปรายซ้ำ แต่เป็นการซ้ำเพื่อขยายความ

เรื่องแรกที่ยากจะนำเสนอตรงนี้ก็คือเรื่องของผู้รักษาการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็สืบเนื่องมาจากหลาย ๆ ท่าน ถ้าจำไม่ผิดประมาณ

- ๔ - ๕ ท่านด้วยกันที่ผ่านมา ได้นำเสนอว่าไม่เห็นด้วยที่จะให้กระทรวงการท่องเที่ยวและ
- 25 กีฬาเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากว่าถ้าพูดถึงเรื่องของการศึกษาก็คงจะไม่คลาดเคลื่อนจากกระทรวงศึกษาธิการ แต่ผลผลิตจากการศึกษา ก็ออกจากกระทรวงศึกษาธิการ ผลผลิตออกมาก็คือการกีฬา เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าเริ่มต้นโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบ ผลผลิตกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้รับผิดชอบแล้วนำไปขยาย

นำไปพัฒนาเพื่อประเทศชาติ เพราะหลาย ๆ ท่านพูดในทำนองเดียวกันว่า การกีฬา การสร้าง
 คนให้เป็นนักกีฬาก็คือการสร้างชาติเช่นเดียวกัน เพราะอะไรครับ เพราะถ้าเราสามารถสร้าง
 5 คนให้เป็นนักกีฬาได้ นักกีฬาจะซึมซับในเรื่องของกฎ กติกา มารยาท มิฉะนั้นเขาไม่สามารถ
 ที่จะลงสู่สนามได้ ถ้าเขาไม่คำนึงถึงกฎ กติกา มารยาท เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถสร้างให้
 คนเหล่านี้หรือนักกีฬาเกิดการซึมซับ ซึมซาบเป็นชีวิตวิญญูณในเรื่องของกฎ กติกา มารยาท
 นั่นคือการสร้างชาติ เดียวนี้ ปัจจุบันนี้เรามีปัญหาเรื่องกฎ กติกา มารยาทในสังคม จึงทำให้
 10 อย่างที่เราท่านทั้งหลายทราบกันอยู่ว่า ขณะนี้บ้านเมืองเรานั้นกำลังมีปัญหาเรื่องกฎ กติกา
 มารยาท เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะแก้ไขปรับปรุงร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้
 ขอนำเสนออย่างนี้ครับว่า ขอประทานโทษ ถ้าสมมุติท่านรัฐมนตรีบอกว่า -----

- จะแก้ได้อย่างไร จะปรับได้อย่างไร ที่มาของเรื่องก็คือพลศึกษา แล้วจะเปลี่ยนไปเป็น
 กระทรวงศึกษาธิการได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมขอแนะนำเสนออย่างนี้ครับ ผ่านท่านประธาน
 5 ไปถึงท่านรัฐมนตรีและถึงรัฐบาลว่า ขอปรับอย่างนี้ครับว่า ให้ทั้ง ๒ กระทรวงร่วมกัน
 รับผิดชอบ ร่วมกันรักษาการในกฎหมายฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา ในส่วนที่
 เกี่ยวกับคุณภาพ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินอะไรต่าง ๆ ให้เป็นหน้าที่ของ
 กระทรวงศึกษาธิการ ส่วนเรื่องของผลผลิตและพัฒนาากลุ่มคนเหล่านี้ที่จบการศึกษา
 ไปแล้ว ไม่ว่าจะป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ก็ให้เป็นหน้าที่
 10 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต่อไป มีตัวอย่างมากมายท่านประธานครับ
 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ซึ่งผ่านสภาในสมาชิกรัฐสภาชุดนี้
 เมื่อประมาณสักปี ๒ ปีที่ผ่านมา ในกฎหมายฉบับนั้นตอนสุดท้ายในมาตรา ๕ ได้บังคับ
 อย่างชัดเจนว่า ผู้รักษาการนั้นมี ๒ กระทรวง ด้วยเหตุผลว่า กรุงเทพมหานครแน่นอนครับ
 ขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็มีหน้าที่ที่จะรักษากฎหมายฉบับนี้
 15 ในขณะที่เดียวกันนั้นกระทรวงศึกษาธิการก็ต้องเข้ามาดู เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องของ
 การศึกษาโดยตรง เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ไม่แปลกเลย มีกฎหมายหลายฉบับ มีบางฉบับ
 เท่าที่ได้ศึกษาสอบสืบแล้วปรากฏว่ามีกระทรวงที่รักษาการถึง ๔ กระทรวงก็มี แต่ผม
 จำไม่ได้ เท่าที่จำได้ก็คือ พระราชบัญญัติบริหารองค์การศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐
 มีผู้รักษาการถึง ๒ กระทรวง ๑. คือกระทรวงศึกษาธิการ ๒. คือกระทรวงมหาดไทย
 20 แต่หลังจากปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นกระทรวงวัฒนธรรมหลังจากปฏิรูป
 การศึกษาจนถึงบัดนี้ ถามว่า กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ในเรื่องอะไรบ้าง ก็สามารถที่จะ
 แยกแยะในการบริหารและจัดการเพื่อให้กฎหมายฉบับนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ อันนี้
 ประเด็นที่ ๑ ผมขอแนะนำเสนอว่าถ้าไม่สามารถที่จะปรับได้อย่างที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่าน
 แนะนำเสนอ ก็ให้ ๒ กระทรวงเป็นผู้รักษาการ ประเด็นที่ ๑ ครับ
 25 ประเด็นที่ ๒ ที่ผมเป็นห่วงมากที่สุดก็คือเรื่องคุณภาพ ท่านประธานครับ
 ขณะนี้ ปัจจุบันนี้มีสถาบันเกิดขึ้น แล้วก็มีสถาบันระดับอุดมศึกษาก็เกิดขึ้นจนมีมากมาย
 กายกองทั่วประเทศ สิ่งที่เป็นห่วงกันมากและเป็นห่วงนักหนานั้นก็คือเรื่องของคุณภาพ
 ผลผลิตของสถาบัน เพราะว่าทำไปทำมาเรานั้นในเรื่องของปริมาณผลิตได้มากเท่าไรยิ่งดี

- สถาบันต่าง ๆ รับไม่อื่น ผลิตออกไปโดยไม่คำนึงถึง ๑. คุณภาพไม่คำนึง ๒. จะมีงานทำ หรือไม่มีงานทำไม่เกี่ยว ผลิตออกไปแล้วก็ปล่อยขอประธานโทษที่จะต้องกล่าวคำนี้
- 5 เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นภาพ เสมือนอย่างกับเต่าที่ไข่ออกลูกมาแล้วก็ปล่อยตามยถากรรม ไม่เหมือนกับไก่ที่ออกลูกมาแล้วก็คอยกกลูกของตนเองจนลูกโต เลี้ยงตัวเองได้ถึงจะปล่อย แต่เต่าไม่เลยครับ แดกออกมาตัวใครตัวมัน ซึ่งเป็นอย่างนี้ก็เท่ากับว่าขาดความรับผิดชอบ เป็นห่วงจริง ๆ ประเด็นที่ ๒ ครับ

- ประเด็นที่ ๓ ที่ผมเป็นห่วงมาก ๆ ก็คือเกรงว่าอาจจะเป็นเรื่องของจินตนาการ
- 10 หรือเป็นเรื่องคิดล่วงหน้าอย่างที่วาก็ได้ ด้วยวิตกกังวล ก็คือเกรงว่าสถาบัน โดยเฉพาะ กรรมการ โดยเฉพาะสภาของสถาบัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่ง -----

- โดยเฉพาะข้อ ๗ (๗) มีอำนาจในการที่จะอนุมัติหลักสูตร ถ้าเกิดว่าท่านใดท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นนักวิชาการอยู่ในสถาบันคิดขึ้นมาว่า อยากจะเปิดหลักสูตรใหม่ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
- 5 พลศึกษา ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสุขภาพพลานามัย ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถาบันพลศึกษา แล้วในที่สุดก็ร่างหลักสูตรขึ้นมา เกิดสภาสถาบันเห็นชอบ ท่านประธานครับ ถ้าสภาเห็นชอบอนุมัติหลักสูตรแล้วก็เปิดสอน ซึ่งถ้าเป็นอย่างนี้ แทนที่จะเป็นต้นมะม่วง แล้วผลิตลูกออกมาเป็นมะม่วงซึ่งเป็นพันธุ์ที่แท้จากต้นเผ่าเหล่ากอของมะม่วงจริง ๆ กลับออกมาเป็นละมุด ออกมาเป็นฝรั่งอย่างนี้ ซึ่งไม่น่าจะเกิด แต่ก็วิตกกังวล เพราะอะไร
- 10 ครับ เพราะว่าเมื่อก่อนวิทยาลัยครูผลิตครูอย่างเดียว ครูมีคุณภาพ มีศักยภาพ สามารถที่จะถ่ายทอดแบบปฐนียบุคคล แต่หลังจากที่ปรับเปลี่ยนจากวิทยาลัยครูเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ขณะนี้มีหลักสูตรที่หลากหลาย แล้วผลิตโดยไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะเป็นละมุด จะเป็นฝรั่ง แล้วไม่ได้คำนึงว่าจะเป็นลูกเต่า ไม่คำนึงก็เลยกลายเป็นสังคมปัจจุบันมีปัญหาในสิ่งเหล่านี้ ท่านประธานครับ ก็ด้วยความเป็นห่วง
- 15 ต่อไปก็อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องของการบริหารการเงิน ซึ่งครั้งหนึ่ง มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร เราในคณะกรรมการก็ได้พยายามท้วงติงเกี่ยวกับเรื่องรายได้ จริงอยู่ที่สถาบันนี้ไม่ได้มอง ไม่ได้คิดถึงเรื่องงบประมาณแผ่นดิน แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือ เรื่องของการบริหารการเงิน ถ้ามองแต่มุมที่จะได้โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบจากการบริหารการเงินก็รู้สึกเป็นห่วง
- 20 และประเด็นสุดท้ายที่อยากจะนำเสนอตรงนี้ และอยากจะเรียนถามตรงนี้ ก็คือว่า ขณะนี้ผมดูเอกสารที่มีอยู่ในมือขณะนี้ น่าจะพร้อมในการที่จะเปิด น่าที่จะพร้อมที่จะดำเนินการ แต่มีอยู่บางประเด็นท่านบอกด้วยเหตุผลว่าเนื่องจากนักศึกษาและข้าราชการ มีผลกระทบทางด้านกฎหมาย จึงมีเหตุจำเป็นที่จะต้องขยาย จึงมีเหตุจำเป็นที่จะต้องเปิดสถาบันพลศึกษาขึ้น ซึ่งดูเหมือนกับเป็นเหตุผลเพื่อผลประโยชน์ของคนกลุ่มหนึ่ง โดยไม่ได้
- 25 มองถึงผลประโยชน์รวมของประเทศชาติ คุณจะแคบไป ตรงนี้ก็อยากจะขอคำตอบด้วยจริงอยู่ว่าบุคลากรที่อยู่ภายในเท่าที่จำได้ก็ ๑,๔๐๐ กว่าคน ถ้าอ้างว่าผลกระทบจากการไม่ขยายกับกลุ่มคนเหล่านี้ ผมมองว่าเป็นเหตุผลที่น้อยเกินไป ต้องมองถึงทั้งประเทศชาติ

๕๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

วินัย ๔๗/๒

ถึงจะยอมรับกันตรงนี้ได้ แต่ถึงอย่างไรผมก็เห็นด้วยเพื่อที่จะได้พัฒนาการศึกษา เห็นด้วย แต่อยากจะขอคำตอบด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุชาติชัยครับ ท่านวีรวิท คงศักดิ์ ครับ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา สรรพภาควิชาชีพ ผมขออนุญาตเสนอ
10 ข้อคิดเห็นในฐานะที่ผมเคยเป็นผู้บัญชาการวิทยาลัยการทัพอากาศ ซึ่งดูแลในเรื่องการศึกษา ระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาโทมาแล้ว แล้วก็ในฐานะที่เคยกำกับดูแล นโยบายในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของกองทัพไทยและกองทัพอากาศ ผมอยากเรียนอย่างนี้ครับ ในเรื่องของการพัฒนาบุคลากรนั้นไม่ว่า เราออกกฎหมาย
15 มาหรือออกแนวทางปฏิบัติแล้วก็ได้ตามนั้น แต่ในสิ่งที่เรากำลังคุยกันวันนี้ ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกได้ให้ข้อคิดเห็นในหลายอย่าง กระผมอยากจะเรียนว่าในขั้นนี้เรากำลัง พิจารณารับหลักการในวาระ ๑ ก็คือหลักการทั้ง ๑๑ ข้อ ที่ประกอบในกฎหมายนั้น ผมมี
ข้อสังเกตอยู่ ๓ หลักการ ที่ผมคิดว่าอาจจะจะเป็นหลักการที่น่าจะพิจารณาทบทวนว่า สิ่งเหล่านี้ เป็นอย่างไร

- ๔๘/๑

20

- หลักการแรกก็คือ (๔) เกี่ยวกับกำหนดให้มีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ มีฐานะเทียบเท่าคณะในสถาบัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ แต่อันนี้ พออ่านไปในสาระ
- 5 ข้างในแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า ผมไม่แน่ใจว่าบัณฑิตวิทยาลัยนั้น ถ้าเป็นภาษาอังกฤษก็จะ ใส่คำว่า “เอส” (S) หรือเปล่า เพราะว่าในตัวโครงสร้างนั้นบอกว่า บัณฑิตวิทยาลัยเป็นคณะ
- 10 เข้าใจครับ เพราะว่าอันนี้ก็คือดูแลการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป แต่พอมาถึงสภาวิชาการ แล้วก็ในมาตรา ๑๐ นั้น มาตรา ๑๐ ของตัวร่างได้บอกว่า การยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัยนั้น
- ให้ออกเป็นราชกฤษฎีกา แล้วก็ในมาตรา ๑๒ ก็บอกว่า ให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่
- เสนอแนะในการยุบบัณฑิตวิทยาลัย ผมเลยไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องการ
- ก็คือว่า ต้องการให้มีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อดูแลการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป และในสิ่ง
- อันนี้ท่านจะให้มีในวิทยาเขตด้วยหรือเปล่า เพราะว่าในขณะที่ท่านออกพระราชบัญญัติ
- มาที่จะให้ตั้งบัณฑิตวิทยาลัย แต่ขณะเดียวกันไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๐ ว่าการยุบเลิกนั้น
- ให้ใช้พระราชกฤษฎีกา แล้วก็ไปให้อำนาจกับสภาวิชาการเป็นผู้มีอำนาจเสนอแนะต่อ
- 15 สภามหาวิทยาลัย คืออันนี้ผมขอความกระจ่างด้วยครับ เพราะว่าเมื่อเราออกหลักการมาแล้ว
- ว่าในพระราชบัญญัติเป็นบัณฑิตวิทยาลัย ถ้าจะยกเลิกก็ต้องยกเลิกด้วยพระราชบัญญัติ อันนี้
- ก็คงจะต้องขอความกระจ่างในจุดนี้ด้วย

- หลักการข้อนี้ผมมีข้อสังเกตก็คือ ใน (๕) เกี่ยวกับเพิ่มเติมองค์ประกอบ
- อำนาจหน้าที่ของสภาสถาบัน สภาวิชาการ แล้วก็การพ้นจากตำแหน่งกรรมการสถาบันและ
- 20 สภาวิชาการ กรรมการวิทยาเขต ผมอ่านทั้งหมดแล้ว ในฐานะที่ทำงานด้านการบริหารงาน
- บุคคลมา สาระทั้งหมดที่ออกมาในร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องของสิทธิบุคคลทั้งนั้น
- เป็นการขยายอัตรา เป็นการดำเนินการเพื่อให้คนนั้นได้รับสิทธิประโยชน์และมีคนเข้ามาสู่
- ตำแหน่งต่าง ๆ แต่สิ่งที่ไม่ได้บ่งบอกถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดในเรื่องของการศึกษาก็คือ คุณภาพ
- การศึกษาและมาตรฐานการศึกษา แม้กระทั่งกรรมการสภาสถาบัน จริงอยู่ครับ มีเลขาธิการ
- 25 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วก็มิฉะนั้นคณะกรรมการอุดมศึกษา แต่ไม่มีส่วนหนึ่ง
- ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของมาตรฐานการศึกษาเข้ามาเป็นคณะกรรมการในเรื่องนี้ ผมคงจะต้อง
- ขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มเติมเพื่อให้มีครบถ้วนว่า สิ่งที่สำคัญของการศึกษานั้น ไม่ใช่
- การกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน แต่สำคัญก็คือการกำหนดมาตรฐานในสิ่งที่เราควรจะ

กำหนดขึ้นมา เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้คือสิ่งที่ผมอยากเรียนว่า อ่านไปแล้วมีความเข้าใจว่า
 เราไม่ได้มีแนวคิดที่ลึกซึ้งจริงๆ ในการที่จะพัฒนาการศึกษาระดับพลศึกษา ซึ่งอันนี้เป็น
 5 สิ่งที่น่าเสียดาย เพราะว่ากฎหมายเราออกมาแล้ว เราน่าจะพัฒนาเรื่องของขีดความสามารถ
 ในเรื่องของการกีฬาในด้านต่าง ๆ ที่ท่านมีความตั้งใจ แต่สาระที่ออกมานั้นกลายเป็นเรื่อง
 ของการให้สิทธิประโยชน์กับบุคลากรทั้งหลาย

ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนในเรื่องของหลักการ ซึ่งเพื่อนสมาชิก
 หลายท่านได้พูดก็คือ ในหลักการข้อ ๑๐ กำหนดปริญญาในสถาบันให้มี ๓ ชั้น คือ
 10 ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
 ท่านรัฐมนตรีและผู้เสนอร่าง บางครั้งเราคงต้องมองว่าขีดความสามารถของเราทำได้
 แค่ไหน กองทัพอากาศและกองทัพไทยเคยมีแนวคิดที่จะพัฒนาการศึกษาให้ถึงขั้น
 ระดับปริญญาเอก ถึงแม้ว่าโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียน
 นายเรืออากาศนั้น ผลิตปริญญาตรีมาจำนวนมากกว่า ๕๐ ปีแล้ว แต่เราเองก็ก้าวไปได้แค่
 15 ปริญญาโทเท่านั้นที่จะให้ และเฉพาะในบางสาขา นอกนั้นก็เป็นการแอฟฟิเลียท
 ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ เป็นการผนวก หรือการไปเสริมปริญญาจากส่วนอื่น อย่างเช่น
 ในส่วนของวิทยาลัยการทัพอากาศในปัจจุบัน เรายังไม่กล้าที่จะออกกฎหมายมาเพื่อจะ
 ให้เป็นปริญญาโท แต่เราไปทำโครงการปริญญาโทร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อย่างนี้เป็นต้น -----

เพราะฉะนั้นเราต้องมองว่าขีดความสามารถของเรากับการที่จะยกระดับการศึกษาเข้าไปสู่
 5 ตรงนั้น เข้าสู่มาตรฐานเขาหรือไม่ แต่ถ้าเมื่อเราทำไปแล้วออกมาได้ปริญญาโท ปริญญาเอก
 ก็จริง แต่ไม่มีใครเขาให้การรับรองหรือให้การรับหน้าถือตาปริญญาตรงนั้นก็คงไม่มีคุณค่า
 แล้วผู้ที่จบก็คงไม่มีความภาคภูมิใจ ถ้าดูตามร่างมาตรา ๕๑ เดิม ทางวิทยาลัยพลศึกษานั้น
 สามารถที่จะประสาทปริญญาตรีได้อยู่แล้ว และในมาตรา ๕๒ ได้มีอีกว่าเป็น
 ประกาศนียบัตร เรียกว่าประกาศนียบัตรบัณฑิต ก็คือสูงกว่าปริญญาตรี หรือเราพูดกันง่าย ๆ
 ก็คือว่าแต่เดิมก็ทำได้แล้วถ้าจะเปลี่ยนประกาศนียบัตรบัณฑิตเป็นปริญญาโท แต่ในร่างใหม่
 10 ที่ออกมานั้นท่านกระโดดก้าวไปอีกข้างหนึ่ง ก็คือในมาตรา ๕๑ ที่ท่านแก้ไขออกมาใหม่นั้น
 เป็นปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี และมาตรา ๕๒ ก็มาแก้ไขเป็นประกาศนียบัตรบัณฑิต
 และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ก็คือจบปริญญาโทก็มาต่อได้ จะต่อปริญญาเอกก็ได้
 ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าท่านเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งได้ไหมครับ ว่ามาตรา ๕๑ กับมาตรา ๕๒
 ในขั้นต้นจะเป็นอย่างไร จริงอยู่ครับ ในขณะที่เราเข้ามาถึงในวาระ ๒ เราคงไม่สามารถ
 15 จะแปรญัตติเพื่อให้ท่านลดการศึกษาระดับปริญญาเอกได้ แต่ถ้าเพื่อท่านมีความยืดหยุ่นตัว
 ในการพิจารณากฎหมาย ผมคิดว่าน่าจะเป็นไปได้ นะครับ สิ่งที่จะเป็นไปได้อีกอันหนึ่ง
 ก็คือว่า อาจจะมีการแปรญัตติหรือเพิ่มข้อความในบางส่วน ซึ่งผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรี
 ว่า น่าจะมีการเตรียมไว้ในระดับนี้ก็คือว่า การจัดการศึกษาในระดับปริญญาเอกนั้นมีเงื่อนไข
 อะไรบ้าง หรือในการดำเนินการต่าง ๆ นั้น ขอให้นึกถึงมาตรฐานการศึกษาเป็นหลัก
 20 ในประเด็นสุดท้าย ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกได้พูดถึงเรื่องของปริญญาเอก
 ค่อนข้างมาก แต่ผมอยากจะให้ข้อคิดไว้หนึ่งว่า ในประเทศไทยนั้นเราเริ่มมีปริญญาเอก
 มาก แต่การยอมรับในความรู้ความสามารถ หรือศักดิ์ศรีของปริญญาเอกนั้นเราเริ่มมีน้อยลง
 เราคงจะเหมือนกับปริญญาบางประเทศที่เราได้ปริญญาเอกมาแล้ว เราก็รู้สึกว่าจะไม่มี
 ความภาคภูมิใจ แล้วทุกคนไม่เคารพนับถือ แต่วันนี้ประเทศไทยเราเริ่มจะมีคนที่จบ
 25 การศึกษาปริญญาเอกที่มีวุฒิการศึกษาที่หลายคนไม่เชื่อถือ ปกติแล้วการเป็นคณาจารย์บัณฑิตนั้น
 คือเป็นผู้ที่ได้รับความรู้ขั้นสุดยอด เป็นอาจารย์ เป็นนักวิจัยที่ดีที่จะสร้างคุณค่าให้กับสังคม
 เรื่องนี้สามารถจะวางระบบการศึกษาร่วมกับสถาบันที่ได้รับการรับรองคุณภาพเพื่อแก้ไข
 ปัญหาของชาติได้ แต่วันนี้เรามีปริญญาเอกอยู่ประมาณหลายพันคน แต่ถามว่าปัญหา

๑๐๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นันทวรรณ ๔๕/๒

- ของชาติเราขณะนี้เราทำได้หรือไม่ ในการที่จะแก้ปัญหาในแต่ละส่วน เพราะฉะนั้น
ผมอยากเรียนว่ามาตรฐานการศึกษาปริญญาเอกนั้นน่าจะรวมไว้ที่แห่งเดียว จะเป็น
- 5 กระทรวงศึกษาธิการหรือสำนักงานมาตรฐานการศึกษาหรืออะไรก็แล้วแต่ การที่จะประเมิน
ปริญญาเอกนั้นจะต้องมีแหล่งเดียว ไม่ใช่ในแต่ละสถาบันจะไปประเมินได้ เพราะฉะนั้น
ผมก็ยังมีความเห็นเหมือนกับเพื่อนสมาชิกว่า การประสาทปริญญาเอกของสถาบัน
การศึกษาพลศึกษานั้นไม่น่าจะเป็นผลที่จะสมควรกระทำ เพื่อให้เรามองในภาพใหม่
ของประเทศ แต่ในเมื่อหลักการในข้อ ๑๐ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าท่านสามารถประสาท
- 10 ปริญญาเอกได้ ถ้าเรารับหลักการในวาระ ๑ แล้ว เราก็ไม่สามารถจะไปตัดทอนตรงนี้ได้
ก็ต้องขอความกรุณาท่านรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าท่านจะมาแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา อยากจะเรียนว่าจะกำหนดอะไรในข้อมูลที่จะเป็นเงื่อนไขได้ไหมครับ
เราอาจจะยอมรับได้ในเรื่องของหลักการว่าท่านมีปริญญาเอก แต่กระบวนการในการทำนั้น
อย่าให้ถือว่าเป็นมาตรฐาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเกรงว่าออกมาสักพักหนึ่งท่านจะใช้
- 15 ข้อ ๕๒ ในมาตรา ๕๒ ใหม่ ก็คือออกคุชฎีบัณฑิต อาจจะไม่มียุชฎีบัณฑิตที่ออกมา
สักคนหนึ่ง แต่มีคุชฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์เข้ามาแล้ว สิ่งพวกนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่าเราอย่าไปหลง
ได้ดีกับสิ่งที่เป็นวุฒิการศึกษา แต่เราต้องมองคุณค่าและความสามารถของคน ก็คงจะเรียนว่า
เรื่องของการรับหลักการนั้นก็มืออยู่ ๓ ประเด็นที่ผมได้เรียนไปแล้ว -----

อย่างไรก็ตามในเมื่อกฎหมายอันนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว ในส่วนตัวผมนั้น
ผมคงรับหลักการ แต่ฝากขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีช่วยพิจารณาในเรื่องของการประสาท
5 ประโยชน์เอกด้วยว่า เราจะมีทางทำอะไร ที่จะให้คุณค่าของประโยชน์เอกของประเทศไทยนั้น
ดีกว่าประเทศอื่น ๆ เราอย่าพยายามให้ประโยชน์เอกนั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีคุณค่าเลยในสายตา
ของคนไทยด้วยกัน และในสายตาของนักวิชาการต่างประเทศ โดยที่ท่านอาจจะเรียน
ในคณะกรรมการที่จะเพิ่มเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการที่จะประสาทประโยชน์เอกไว้ด้วย
ขอขอบคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อภิปรายกันมา ๒ ชั่วโมง ผมว่าได้เวลาอันสมควรก็ขอปิด
การอภิปรายนะครับ ผมจะให้ทางท่านรัฐมนตรีศิริวัฒน์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ตอบ
ชี้แจงทุกคำถามของท่านสมาชิกทั้ง ๑๐ กว่ารายที่ท่านอภิปรายนะครับ หลังจากนั้นก็จะลงมติ
ในวาระที่ ๑ เชิญท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงคำถามครับ

15 นายพิสิฐ เกตุผาสุข (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพเป็นอย่างสูง กระผม นายพิสิฐ เกตุผาสุข ในฐานะรองประธาน
คณะกรรมการ ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านสำหรับ
ข้อสอบถาม ข้อสงสัย แล้วก็ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจน
ในการชี้แจง ผมจึงขออนุญาตให้ท่านสมพงษ์ ชาตะวิถี อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
20 และคณะเป็นผู้ชี้แจง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอธิการบดีสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ ชาตะวิถี (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
และสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ กระผม นายสมพงษ์ ชาตะวิถี อธิการบดี
25 สถาบันการพลศึกษา ก่อนอื่นผมต้องขอกราบขอบพระคุณสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน
ที่ท่านได้กรุณาให้ข้อสังเกตแล้วก็ข้อเสนอแนะว่ามีประโยชน์ แล้วก็ประเด็นต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง ผมขออนุญาตกราบเรียนโดยสรุปอย่างนี้ว่า ที่จริงแล้วสถาบันการพลศึกษานั้น
เดิมทีกรมพลศึกษาได้รับโอน โรงเรียนพลศึกษากลาง ที่ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้

- เป็นเบื้องต้น เพื่อที่จะเชื่อมโยงไปถึงโครงสร้างการบริหารแล้วก็ไปเกี่ยวข้องกับมาตราต่าง ๆ ในความเป็นมา ฉะนั้นการดำเนินการพลศึกษาเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๐๗๕ ปรับมาเป็น
- 5 วิทยาลัยพลศึกษา เมื่อ ๑ มกราคม ๒๔๙๖ จัดตั้งเป็นฝักหัดครูพลศึกษามัย เมื่อปี ๒๕๐๑ แล้วก็ขยายหลักสูตรมาเรื่อย ๆ สอนระดับปริญญาตรี แล้วในขณะเดียวกันที่สอนปริญญาตรีไปครั้งหนึ่งแล้วนั้น ก็เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อปี ๒๕๑๔ ซึ่งผมก็ได้เข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา แล้วก็จบในปีการศึกษานั้นเหมือนกัน ได้โอนเปลี่ยนวิทยาลัยวิชาการศึกษา ช่วงหนึ่งนั้นก็ไปอยู่ที่ มศว. แล้วขณะเดียวกันท่านศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญสม มาร์ติน ได้เห็นว่าสถาบันการพลศึกษา ซึ่งสังกัดกรมพลศึกษาเดิมน่าจะมีบทบาทต่อ
- 10 ลูกหลาน ผมต้องกราบขอพระคุณผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาแล้วว่า พลศึกษามีคุณค่าทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม กรมพลศึกษาได้เห็นความสำคัญ แล้วก็เปิดวิทยาลัยพลศึกษา เมื่อปี ๒๕๑๕ ที่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มหาสารคาม แล้วก็ขยายต่อมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งระยะหนึ่งก็ได้จัดการศึกษาควบคู่ไปกับสถาบันราชภัฏ ซึ่งไปอาศัย
- 15 พระราชบัญญัติของสถาบันราชภัฏจัดการศึกษาอยู่ ๑๐ กว่าปีที่ผลิตบัณฑิตมาแล้ว ซึ่งก็ไปอาศัยเพียงกฎหมายเท่านั้นเอง แต่การปฏิบัติการกิจหน้าที่ทั้งด้านบุคลากร อาคาร สถานที่ พัสดุ อุปกรณ์นั้น วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง ๑๗ แห่ง จัด ๑๐ กว่าปีนั้นใช้ต้นทุนเดิมของวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมดทั้งสิ้นเลยครับ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๔๕ มีการปฏิรูประบบราชการ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เมื่อปี ๒๕๔๕ -----

- ได้โอนสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันทางพลศึกษาโดยตรงที่จัดการศึกษาทางด้าน
- สาขาวิชาพลศึกษากีฬา แล้วพระราชกฤษฎีกาก็ได้โอนกิจการบริหารอำนาจหน้าที่ของ
- 5 ส่วนราชการไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เมื่อปี ๒๕๔๕ อันนี้คือ
- ที่มาที่ไป และในขณะเดียวกันการจัดการศึกษาที่มีประสบการณ์เป็นเวลานานมา จนกระทั่ง
- ปี ๒๕๔๘ ก็มีผลบังคับใช้พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา ซึ่งผลิตบัณฑิตได้แค่ปริญญา
- ตรี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ฉะนั้นตรงนี้เอง ๑๗ สถาบัน ๑๗ วิทยาเขต
- ได้เล็งเห็นความสำคัญว่า ลูกหลานทั้งหลายควรจะ ได้มีการจัดการศึกษาที่สูงขึ้น ผมอยากจะ
- 10 กราบเรียนภารกิจที่เกี่ยวข้องจริง ๆ โดยมาตรา ๗ เดิม พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่มีอยู่ในมือท่านนั้นก็จัดการศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้นเอง ไม่ได้
- จัดการศึกษาเหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือวิทยาลัยครูเดิม หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ผม
- ไม่กล่าวนาม จะจัดการศึกษาที่หลากหลายของสถาบันการพลศึกษาจะจัดการศึกษาเฉพาะ
- ตามพันธกิจที่ระบุในมาตรา ๗ เท่านั้น คือด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ
- 15 วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องเท่านั้นเอง
- ประการที่ ๒ ในมิติไฮเออร์ เอ็ดดูเคชัน (Higher Education) ของอุดมศึกษา
- จริง ๆ จะต้องมีการวิจัยและให้บริการวิชาการกับชุมชนสังคม แล้วก็สร้างองค์กร
- แห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- ประการที่ ๓ นอกจากนั้นยังจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถ
- 20 พิเศษ ก็คือทางการกีฬา แล้วก็บุคคลที่บกพร่องทางด้านร่างกาย เดี่ยวผมจะกราบเรียนว่า
- ทางด้านร่างกายที่บกพร่องก็ยังจัดการศึกษาในส่วนนี้อยู่
- สุดท้ายก็มีการทะนุบำรุงศิลปปะการละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ซึ่งเราขาด
- ไม่ได้ เพราะคนไทยก็อยากจะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและกีฬาไทยอยู่ด้วยในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ผมอยากจะกราบเรียนเรื่องโครงสร้างการบริหาร เพื่อให้เกี่ยวโยงไปถึงโรงเรียนกีฬา ฉะนั้น
- 25 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสถาบันการพลศึกษาที่เดิมปฏิบัติการอยู่กับที่ใหม่
- จะเกี่ยวข้อง ถ้าหากมีพระราชบัญญัติใหม่รองรับก็จะมีส่วนที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้นมาในส่วน
- ประการแรกคือ มีสถาบันการพลศึกษา แล้วก็มีสำนักงานอธิการบดี
- ก็จะแบ่งเป็นกองต่าง ๆ กองกลาง กองบริหารงานบุคคล กองส่งเสริมวิชาการ

กองนโยบายและแผน กิจการนักศึกษา แล้วก็กองการประกันคุณภาพการศึกษาที่ท่าน
 เป็นห่วง กองส่งเสริมพัฒนาโรงเรียนกีฬา และมีวิทยาเขตอยู่ ๑๗ แห่งทั่วประเทศไทย
 5 และมีโรงเรียนกีฬาอยู่อีก ๑๑ แห่ง มีคณะอยู่เพียง ๓ คณะ เท่านั้นเองท่านครับ เราจะไม่เปิด
 คณะที่หลากหลาย คือถ้ามีพระราชบัญญัติฉบับนี้เกิดขึ้นก็จะมีคณะบัณฑิตวิทยาลัย
 คณะศิลปศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เดียวผมจะ
 กราบเรียนว่าทั้ง ๓ คณะจะจัดการศึกษาเฉพาะในมาตรา ๗ อย่างไร นอกจากนั้น โรงเรียน
 กีฬา ๑๑ แห่ง ก็ผลิตนักเรียน โรงเรียนกีฬาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖
 10 เท่านั้นเอง ซึ่งเรียนวิชาสามัญทั่วไปตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และเรียนวิชา
 กีฬา ซึ่งเรียน ๒ อย่างควบคู่กันไป ซึ่ง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ก็มาประเมิน
 เป็นประจำทุกปี แล้วก็ผ่านเกณฑ์การประเมินในส่วนนี้ด้วย เมื่อเด็กนักเรียน โรงเรียนกีฬาจบ
 ม. ๖ แล้ว เด็กพวกนี้จะไปไหน มีการสำรวจเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็จะไปศึกษาต่อที่วิทยาเขตสถาบัน
 15 การพลศึกษา ซึ่งมีศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศอยู่ ฉะนั้นกีฬาของประเทศไทยเรานั้นถ้าหากจบ
 จากโรงเรียนกีฬา ถ้าปูพื้นฐานดี ๆ ก็จะนำไปสู่ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่อยู่ในวิทยาเขตอีก
 ๑๗ แห่ง ขณะนี้รัฐบาลได้เห็นความสำคัญ โดยสำนักงบประมาณก็ได้จัดตั้งศูนย์กีฬาเพื่อ
 ความเป็นเลิศเชื่อมโยง นักเรียนเหล่านี้ก็จะได้เรียนในสาขาวิชาที่ตัวเองถนัด อาจจะไปเป็นผู้
 ฝึกสอนกีฬาในวิทยาเขต ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นตรงนี้เองถ้าอยู่ ๑๖ ปี แล้วมาต่ออีก
 20 ๕ ปี หรือ ๖ ปีในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ก็จะสร้างความเป็นเลิศให้กับกีฬาของประเทศชาติที่
 ป้อนนักกีฬาเข้ากับสมาคม ผมกราบเรียนว่าในกีฬาอีเวนต์ (Event) ใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็น
 ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ หรือแม้แต่โอลิมปิกคราวนี้ที่จะมีจัดขึ้นที่ลอนดอน ก็ล้วนแล้วแต่เป็น
 นักศึกษาจากสถาบันการพลศึกษา -----

- จากโรงเรียนกีฬา มีนักยิงปืนจากสถาบันวิทยาเขตเรา มีนักมวยสากลจากวิทยาเขตเรา
 ที่ได้แชมป์เหรียญโอลิมปิกมา ก็เป็นการเพาะพันธุ์จากโรงเรียนกีฬา แล้วก็จากวิทยาเขต
 5 และนอกจากนั้นถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้การรับรอง แล้วก็มีร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับปรับปรุงใหม่นี้ก็จะมีศูนย์ที่เกิดขึ้น ก็คือศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่เกิดขึ้น แล้วก็
 พัฒนาต่ออย่างชัดเจนแยกออกมา มีศูนย์ธุรกิจและการจัดการกีฬาและนันทนาการ เช่น
 มวยไทย ก็เป็นศูนย์ธุรกิจทางการกีฬา ซึ่งต่างประเทศก็เอาไปใช้มากมายยกอง แต่เรายัง
 ไม่มีการควบคุมมาตรฐานดูแล ศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปะมวยไทย ศูนย์วิจัยและ
 10 สารสนเทศเพื่อการพัฒนา อันนี้เราก็จะทำอยู่ในกรอบ เราไม่กระโดดไปทีเดียว แต่เราค่อย ๆ
 เสริมความเข้มแข็งไปทีละน้อย ๆ แล้วก็ในที่สุดเราก็จะสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ
 ในโอกาสต่อไป ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ว่า มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน
 ที่ได้กรุณาพูดให้ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เหมือนกัน ผมก็จะขอตอบรวบรัดในประเด็น
 ที่คล้ายกันไปในตัวนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
 15 ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบริหารงานบุคคล ส่วนที่ ๑ เป็น
 ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการจัดการศึกษาที่สูงขึ้นเป็นลำดับที่ ๒
 ผมอยากจะกราบเรียนให้ความเห็นต่อท่านผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า ทำไมเราต้องจัดการศึกษา
 ที่สูงขึ้นในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ผมอยากจะกราบเรียนว่า ณ ปัจจุบันนี้
 การเรียนการสอนในวิชาสาขาที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อสักครู່ท่านผู้ทรงเกียรติ
 20 ได้กรุณาบอกว่า คนพิการ ไม่มีใครดูแลเลย แล้วเวลานี้เราก็จัดการศึกษาหลักสูตรผู้นำและ
 ผู้ฝึกสอนพลศึกษาและกีฬาให้กับคนพิการอยู่ในวิทยาเขตด้วยแล้ว แล้วมีนักศึกษาคคนพิการ
 ก็ไปศึกษาต่อที่วิทยาเขตต่างทอง ก็ประสบความสำเร็จเป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
 ที่สามารถตอบ แล้วก็สามารถรavnนักกีฬาให้เป็นวิทยาศาสตร์การกีฬา ผ่อนคลายตามหลัก
 วิทยาศาสตร์การกีฬาของต่างประเทศได้เป็นอย่างดี การศึกษาเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬาที่เป็น
 25 สपोर्ट โคชชิง (Sport coaching) ทั้งหลาย ณ เวลานี้ต่างประเทศก็มีผู้ฝึกสอนกีฬาที่
 จบถึงปริญญาเอกทั้งหมดแล้ว ที่เราไม่ทันเหตุการณ์ ไม่ทันสมัย ไม่ทันเวลากับเรื่อง
 การพัฒนากีฬา ก็คือศาสตร์สาขาวิชาพลศึกษากีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา แม้แต่เรื่องอาหาร
 นักกีฬา จะเป็นสपोर्ट อิดิชั่น (Sport edition) ก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร นักกีฬาเราก็ยังกิน

สะเปะสะปะ ขาดผู้ฝึกสอน ขาดนักโภชนาการ ฉะนั้นแม้แต่เรื่องการเคลื่อนไหวของนักกีฬา
 ทั้งหมดที่เป็นไบโอแมคคานิกส์ (Biomechanics) ก็ยังขาดแคลนอยู่ว่า ถ้าหากเราสามารถ
 5 สอนนักกีฬาให้มียุทธศาสตร์ความรู้ทางการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่า
 ก็จะทำประโยชน์ให้กับนักกีฬา แล้วการบริหารการจัดการกีฬา แล้วเวลานี้ท่านทั้งหลาย
 บอกว่าชอบเอาเปรียบ เอาแต่ชนะ ไม่มีคุณธรรม จริยธรรมทั้งหลายเหล่านี้ เพราะเรื่อง
 การบริหารจัดการกีฬา การสอนกีฬาทั้งหลาย ฉะนั้นตรงนี้เอง ผมมีความเชื่อมั่นว่า
 ถ้าหากเราสามารถที่จะผลิตบัณฑิตสูงขึ้นให้มีคุณธรรม จริยธรรม แล้วก็มีหลักวิชาการ
 10 ด้านบริหารจัดการกีฬา สมาคมกีฬาทั้งหลายที่เอาเปรียบกัน ทะเลาะเบาะแว้ง มีปัญหา
 มากมายกายกอง แม้แต่กฎหมายทางการกีฬาก็ยังไม่มีใครสนใจที่จะดูแลในส่วนนี้ด้วย
 ไกลบ้านเรา สิงคโปร์มีการเรียนกฎหมายทางการกีฬาถึงปริญญาเอกเป็นมหาวิทยาลัยเล็ก ๆ
 อันนี้ก็สามารถที่จะมาดูแลเป็นสปอร์ต ออฟ ลอว์ (Sport of law) ก็ช่วยในการแก้ปัญหา
 เพราะองค์กรกีฬาทั้งหลายเหล่านี้ในแง่บริหารจัดการกีฬา ตั้งแต่สมาคมกีฬา การกีฬา
 15 แห่งประเทศไทย โอลิมปิก แล้วยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่จะไป
 เกี่ยวข้องกับสหพันธ์กีฬาทั้งหลายเหล่านี้ เป็นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้นเลย ฉะนั้นใน
 สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องความก้าวหน้าทางด้านศาสตร์ของกีฬา ผมเชื่อว่าปัจจุบันมีการพัฒนา
 กีฬาเพื่อรองรับการดำเนินเกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมกีฬาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง แม้แต่ผู้ฝึกสอน
 ต้องเรียนเรื่องคอมพิวเตอร์ ไซน์ ฟอว์ โคชชิง แอนด์ สปอร์ต (Computer science for
 20 coaching and sport) ซึ่งโค้ชต่างประเทศก็เรียนมากมายกายกอง แต่โค้ชเมืองไทยเราก็ไปยื่น
 สิ่ง ๆ อยู่ในสนามเท่านั้นเอง หรือสปอร์ต มีเดีย (Sport media) ก็เป็นเรื่องสื่อสารมวลชน
 หรือระบบสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารทางการกีฬา ก็ล้วนแต่เป็นเรื่องสำคัญที่สุด
 ที่จะต้องดูแล เช่น อินฟอร์เมชัน (Information) ของกีฬาทั้งหมดเลย ที่จะเอาไปแข่งขันกับ
 ต่างประเทศเขา -----

25

ฉะนั้นผมเชื่อว่าในโลกยุคปัจจุบันเรายังตามหลังประเทศต่าง ๆ อีกมากมาย ฉะนั้น
 การจัดการศึกษาที่สูงขึ้นเป็นการจัดการศึกษาที่เจาะลึกเฉพาะในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
 5 ตามมาตรา ๗ เท่านั้นเอง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความรู้ ศาสตร์ทางพลศึกษา กีฬา
 ความเชี่ยวชาญที่เกิดขึ้น มีการวิเคราะห์ วิจัย ณ ปัจจุบันนี้เราได้ลงทุนสร้างศูนย์วิทยาศาสตร์
 การกีฬาที่มีเครื่องมือ เครื่องมือ ผมอยากกราบเรียนเชิญชวนท่านทั้งหลายไปเยี่ยมชม
 ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของเรา ถ้าพูดในประเทศไทยในมหาวิทยาลัยทั้งหลายที่มีเครื่องมือ
 เครื่องมือ แล้วก็มีครูบาอาจารย์ที่ไปจบวิทยาศาสตร์การกีฬามา ส่วนหนึ่งแล้วก็มาช่วยดูแล
 10 ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้ง ๑๗ แห่ง อันนี้ก็อยากจะกราบเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 เป็นพื้นฐานครับ

(นายตวง อันทะไชย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ตวงประท้วงอะไร เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผมตวง อันทะไชย
 สมาชิกวุฒิสภา คือความจริงผู้ชี้แจงควรจะตอบประเด็นที่สมาชิกได้ถาม ในหลักการเราเห็น
 20 ด้วยหมด

ประการแรก เรื่องของการบริหารงานบุคคล เราถามว่าท่านจะใช้แบบใด
 ประการที่ ๒ เรื่องงบประมาณ

20 ประการที่ ๓ ทุกคนจะถามว่าทำไมไปซ่อนอยู่ในกระทรวงการท่องเที่ยว
 และกีฬา

ที่ท่านพูดมาเราเห็นด้วยหมดท่านอธิบดี เพราะฉะนั้นท่านตอบมาเลยว่าที่สภา
 สงสัยนี้ท่านจะอย่างไร หรือมีอะไรซ่อนไว้ข้างหลังเราจะได้ทราบ ไม่ต้องอ่านยาว
 25 ขนาดนั้น เอาให้ตรงกับที่เราถามก็แล้วกันครับ

30 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพงษ์ครับ ตอบตรงประเด็นที่ท่านดวงได้ทักท้วงมา เชิญครับ

นายสมพงษ์ ชาทะวิที (ผู้ชี้แจง) : ขออนุญาตครับ ขอบคุณมากครับ สาเหตุ
 35 ที่ผมจะตอบประเด็นแรกเลย ก็คือเรื่องกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่ดูแลสถาบัน

การพลศึกษา ขออนุญาตกราบเรียนว่าผมได้ทำความไปตั้งแต่แรกบอกว่าเป็นการปฏิรูประบบราชการแต่เดิมที่มีความเป็นมาที่ผมกราบเรียนไปทั้งหมดแล้วส่วนหนึ่งว่า

- 5 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มาดูแลสถาบันการพลศึกษา ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาก็มีเรื่องกีฬาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งก็เป็นการปฏิรูปมาในอดีตที่ผ่านมา ผมอยากกราบเรียนเป็นเบื้องต้นอย่างนี้ว่า ด้วยความเคารพท่านตรงไปตรงมา แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองใด ๆ แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคคลใด ๆ ผมอยากจะกราบเรียนในฐานะที่ผมมาบริหารงานอยู่ในวาระที่ผ่านมา สาเหตุที่เป็นไปตามกฎหมายปฏิรูปการศึกษา ปี ๒๕๔๕ นั้น
- 10 ผมกราบเรียนว่าเพื่อน ๆ อธิการบดีในมหาวิทยาลัยหลายคนอิจฉาผมครับ ที่อิจฉาเพราะว่าผมเล่าให้ฟังเกี่ยวกับเรื่องการบริหาร ไม่ว่าจะบริหารงานบุคคล บริหารการงบประมาณ กิจการเงินประโยชน์ที่สถาบันอยู่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ประการที่ ๑ ก็คือสถาบันสามารถที่จะเชื่อมโยง ทำงานตามภารกิจของกิจการจัดตั้งสถาบันได้อย่างคล่องตัว รวดเร็ว ผมไม่ต้องไปเรียงแถวเข้าเป็นมหาวิทยาลัย
- 15 ที่ ๒๐๐ กว่าจะเสนอเรื่องอะไร ไปก็เข้าสู่กระทรวง แล้วก็ไปสู่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สอว.) ไปสู่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (องค์การมหาชน) ผ่านกระทรวงก็ไปอยู่สำนักงานงบประมาณในแง่ของงบประมาณ ฉะนั้นตรงนี้เองก็เป็นการปฏิบัติภารกิจได้คล่องตัว แล้วก็รวดเร็ว

และในอีกประเด็นหนึ่งก็คือพลศึกษากีฬาก็ทำงานอยู่ในกระทรวง

- 20 การท่องเที่ยวและกีฬาที่มีหน่วยงานดูแลการกีฬาอยู่ เช่น โอลิมปิก (Olympic) การกีฬา เพราะการผลิตพลศึกษากีฬาก็เข้าสู่ขบวนการของโอลิมปิกทั้งสิ้น มีสมาคมกีฬาที่อยู่ในโอลิมปิก อยู่ในกีฬาแห่งประเทศไทย มีกรมพลศึกษา มีสมาคมกีฬาทั้งหลายเข้าไปเกี่ยวข้อง ก็เกิดความคล่องตัวในการที่จะบูรณาการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ก็เป็นการเชื่อมโยงหน่วยงานทั้งบริหารจัดการเข้าไปเป็นการพัฒนากีฬาของชาติร่วมกัน มีการบริหารจัดการ
- 25 ที่เซฟ (Save) เวลาได้รวดเร็วมากเลยในแง่ของการบริหารงานบุคคลที่ดี ก็เป็นส่วนที่เกี่ยวข้อง ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เรื่องการบริหารงานบุคคล ผมตอบรวมไปกับทุกท่านเลยว่าการบริหารงานบุคคล ผมอยากให้ย้อนกลับไปดูมาตรา ๓๘ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผมขอสรุปสั้น ๆ ว่า สถาบันการพลศึกษา มีการบริหารงานบุคคลโดยใช้พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานั้นเอง ฉะนั้นตรงนี้เอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในอุดมศึกษาของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนนั้นก็ใช้ในระดับปริญญาตรีอยู่เช่นเดียวกัน

10 ฉะนั้นประเด็นที่ ๑ พ.ร.บ. ข้าราชการครูก็จะมีตำแหน่งว่าด้วยการบริหารงานบุคคลตาม ก.ค.ศ. กำหนด คือมีตั้งแต่ครูผู้ช่วย ครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ แล้วก็มีสายผู้บริหาร ก็ขึ้น โดยตรงกับ มีรองผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา แล้วก็มีผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬา ฉะนั้นบุคลากรสายสนับสนุนก็เข้า
15 มาตรา ๓๘ ค (๒) ก็คือเจ้าหน้าที่พนักงานข้าราชการพลเรือนทั้งหลายก็เข้าไปอยู่ในระเบียบครูและบุคลากรทางการศึกษา ในขณะเดียวกัน

ในประเด็นที่ ๒ ข้าราชการพลเรือนในอุดมศึกษา ซึ่งอาจารย์ผมทั้งหมด ข้าราชการพลเรือนทั้งหมด ก็ไปเข้ากฎหมาย ก.พ.อ. ตำแหน่งคณาจารย์ เรียกว่า ตำแหน่งคณาจารย์ ก็จะมีอาจารย์ มีผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ แล้วก็ศาสตราจารย์ที่มีการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ณ เวลานี้ครับ ครบอาจารย์ผมมีผู้ช่วยศาสตราจารย์
20 มีรองศาสตราจารย์ ก็เป็นไปตามปกติ เกือบ ๓๐ คนแล้ว

อันนี้ก็ป็นเหตุหนึ่งที่เป็นการบริหารงานบุคคล ซึ่งโดยกำหนดข้าราชการครูทั้งหลาย แล้วก็คณาจารย์ทั้งหลายก็ไปใช้พระราชบัญญัติอุดมศึกษา ก.พ.อ. กำหนดโดยอนุโลม อันนี้ก็คือเรื่องพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบริหารงานบุคคล สิทธิประโยชน์ทั้งหลายก็ไม่มีปัญหาอะไรที่เกี่ยวข้องครับ

25 ที่นี้เรื่องงบประมาณที่ท่านเป็นห่วงนั้น ขอกราบขอบพระคุณท่านอย่างสูงครับ งบประมาณแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนด้วยกัน ก็คืองบประมาณแผ่นดินที่ได้มา กับงบประมาณที่เป็นรายได้ของวิทยาเขตหรือของสถาบัน สำนักงานอธิการบดีไม่มีรายได้ครับ วิทยาเขต ๑๗ แห่งมีเงินรายได้ ซึ่งเป็นเงินรายได้ที่น้อยมาก สถาบันของผมเก็บค่าบำรุง

๑๑๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

รณาวดี ๕๔/๒

การศึกษาถูกที่สุดในประเทศไทย เพราะมีลูกหลานคนจนมาศึกษาต่อ ฉะนั้นการบริหารเงิน
งบประมาณ ทั้งเงินรายได้นั้นก็จะเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง ตามระเบียบพัสดุ
5 ของกรมบัญชีกลางทั้งหมดเลย ไม่มีหนีไปไหนเลย แต่เงินรายได้นั้นก็จะมีวางแผน
ใช้เงินรายได้ก่อนข้างจะรัดกุมก็คือ วิทยาเขตจะต้องดำเนินการจัดทำคำขอ ทำแผน
ทำโครงการเสนอขึ้นมาต่อคณะกรรมการพิจารณาของกรรมการวิทยาเขต ซึ่งมีประธาน
กรรมการวิทยาเขตเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบร่วมกับคณะกรรมการ หลังจากนั้นก็ยังส่งมาที่
ส่วนกลาง จะมีคณะกรรมการส่วนกลางและสำนักงานบัญชีช่วยกลั่นกรอง มีเจ้าหน้าที่ที่อยู่
10 สำนักงานงบประมาณ ผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยดูแลกลั่นกรอง แล้วนำเข้าสภาวิชาการ แล้วนำเข้า
สภาสถาบัน เป็นผู้พิจารณาเงินรายได้เป็นรายปี ปีหนึ่งวิทยาเขตหนึ่งไม่กี่ล้าน
๔ - ๕ ล้านบาท โดยสภาสถาบันนั้นจะเป็นผู้พิจารณากลับกรองเงินรายได้ แล้วก็ให้
ความเห็นชอบ แล้วในขณะที่เดียวกันการนำไปใช้จะต้องปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง ใช้ระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุทั้งหมดเลยครับ ฉะนั้นตรงนี้เองก็เป็นการกำกับติดตาม
15 ดูแล ถ้าหากมีการผิดพลาดก็จะมีข้อบังคับ แล้วมีพระราชบัญญัติของสภากำหนดไว้ว่า
สามารถที่จะปลดผู้ที่กระทำผิดได้ตลอดเวลา ในส่วนที่ท่านเป็นห่วงเรื่องการควบคุม
มาตรฐานการจัดการศึกษา ผมอยากจะกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่า มาตรฐานการศึกษาเราได้
วางไว้ตั้งนานแล้ว ตั้งแต่เริ่มเป็นสถาบันการพลศึกษาที่มีพระราชบัญญัติปี ๒๕๔๘ เป็นต้น
มานั้น เราดูไว้ ๔ เรื่อง ทางด้านกายภาพ ทางด้านวิชาการ ทางด้านการเงิน ทางด้านบริหาร
20 จัดการ ฉะนั้นการผลิตบัณฑิตที่ท่านกรุณาเป็นห่วง ต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ครับว่า บัณฑิตที่ผลิตขึ้นมาจะถูกรับควบคุมการบริหารจัดการโดยสภาวิชาการ
สภาวิชาการมีบทบาทภารกิจหน้าที่ก็คือ -----

- ๕๕/๑

LIART

อันแรกเลยจะพิจารณาเรื่องมาตรฐานหลักสูตร พิจารณาเรื่องกระบวนการเรียนการสอน
 ต้องทำ มอก. ๓ ถึง มอก. ๕ ๖ ๗ มาตรฐานเกณฑ์การสอน การวิจัย การวัดผล การศึกษา
 5 การพิจารณาคำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผล การประกันคุณภาพต่อสภาสถาบัน
 ฉะนั้นสภาสถาบันจะต้องเสนอรายละเอียดที่เป็นการประเมินตนเองสู่สำนักงานรับรอง
 มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา สู่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 เพื่อที่จะให้มาประเมินเป็นรายภาคและเป็นรายปี และประเมินทุก ๔ ปี อันนี้ก็เป็นเรื่อง
 กระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพ ซึ่งมีสภาวิชาการควบคุมอยู่ แล้วบทบาทภารกิจ
 10 หน้าที่ของสภาใหญ่ สภาสถาบันก็เป็นภารกิจหน้าที่ที่จะต้องควบคุมดูแลในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 ซึ่งมีอำนาจหน้าที่สภาวิชาการ ถ้าหากท่านเปิดดู แล้วก็มีสภาสถาบันก็มีอำนาจหน้าที่
 ที่จะกำกับดูแลเรื่องหลักสูตร เรื่องประกันคุณภาพ โดยเฉพาะ (๕) ถ้าท่านกรุณา ก็คืออนุมัติ
 หลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 15 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างนี้ท่านสมพงษ์ครับ การประเมินอย่างที่สมาชิกวุฒิสภา
 เขาถามว่าใช้ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ประเมินหรือเปล่า ท่านสมพงษ์ตอบสั้น ๆ
 ผมว่าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวข้างล่างจะเกิดอารมณ์ถามคำถามเยอะเยอะเลย

นายสมพงษ์ ชาตะวิถี (ผู้ชี้แจง) : ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดวงครับ

นายดวง อันทะไชย : ท่านประธานที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย
 สมาชิกวุฒิสภา ความจริงท่านผู้ชี้แจงก็ไม่ต้องอ่านมาก ท่านตอบคำถามอย่างที่เรากล่าวไป
 อย่างเช่น คำถามแรก เราถามว่า ทำไมไปซ่อนอยู่ในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 เพราะเขียนกฎหมายต้องเขียนออกมา เพราะจัดการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรี ปริญญาโท
 25 ปริญญาเอก ตอนที่เขียน ท่านเป็นอธิบดีไม่บอกเขาหรือว่าจะต้องมาจัดการศึกษา ไม่ได้ถาม
 ว่ามีใครอิจฉา มีใครเห็นดีเห็นชอบ ไม่เกี่ยวกับสภา นั่นคือสิ่งที่สภาอยากรู้ เพราะเราจะ
 แปรญัตติ นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ แปลว่าผู้ชี้แจงไม่ทำการบ้านมา คำถามเขาคำถามว่า พอออก
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อำนาจในการบริหารงานบุคคล เดิมที่ใช้พระราชบัญญัติสภาครู
 5 และบุคลากรทางการศึกษาปี ๒๕๔๗ มอบมาให้กับสภานี้ทำทั้งหมดใช่หรือไม่ คำถาม
 อยู่ตรงนั้น ความจริงถ้าท่านไปดูมาตรา ๕ เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้อำนาจการบริหารงานบุคคล
 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีอำนาจ ใช้แทน ก็คือให้สภาทำแทนหมด
 ไม่ได้ไปทำตามที่ท่านว่า คือสภาจะได้ชัดเจนว่า อำนาจทั้งหมดถ่ายโอนมาให้สภานี้ทำ
 10 สามารถที่จะออกระเบียบ กฎ เลื่อนตำแหน่ง ทำได้หมด แล้วเขียนไว้ตอนท้ายว่า “เว้นแต่
 พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น” คำถามก็คือว่ามีอะไรที่แตกต่างไปจาก
 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เขียนเอาไว้ชัดเจน

ประการสุดท้าย เรื่องงบประมาณ คำถามเราถามว่า ทำเหมือนกับ
 ทบวงมหาวิทยาลัยใหม่ ไม่ต้องอธิบายอย่างอื่นได้เงินมาเท่าไร ไม่ต้องอธิบาย ทำเหมือน
 15 ทบวงมหาวิทยาลัยใหม่ คือถ้ารูปแบบเหมือนมหาวิทยาลัยนอกระบบใหม่ คือถ้าเหมือน
 มหาวิทยาลัยนอกระบบ แปลว่าท่านสามารถใช้จ่ายเงินได้โดยอิสระ แปลว่ามีรายได้ไม่ต้อง
 ส่งกระทรวงการคลัง แปลว่าไม่ต้องขออนุมัติจากกระทรวงการคลัง สภาอยากรู้ ท่านตอบมา
 เท่านั้นเอง ไม่ต้องบอกลงทะเบียนลูกที่สุด มีแต่คนยากจน ไม่เกี่ยว กฎหมายมีเขียนเอาไว้
 20 อย่างนี้ใช่หรือไม่ ตอบสภาคด้วย ผมคิดว่าตรงนี้ชัดเจน ถ้าจะให้ดีท่านตอบอย่างนี้ แล้วไม่ต้อง
 อ่าน จะได้เร็ว สภาจะได้เข้าใจ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพงษ์ทำความเข้าใจนิดหนึ่ง คือสมาชิกที่อภิปรายทุกท่าน
 มีประสบการณ์ ผ่านการเป็นคณบดี อธิการบดี รองอธิการบดี อยู่ในสภามหาวิทยาลัย
 เยอะแยะ ท่านตอบสั้น ๆ อย่างที่ท่านดวงท่านถาม ท่านไม่ต้องอธิบายอย่างอื่นแล้ว
 25 เพราะว่าผมเข้าใจทุกท่านรู้ เพราะว่าผมต้องเรียกอาจารย์ทั้งนั้นเลย เพราะคนเหล่านี้
 ถ้าไม่เกี่ยวข้องเป็นคณบดีหรืออธิการบดีโดยตรง ก็จะเป็นผู้อำนวยการที่เกี่ยวกับการศึกษา
 ทั้งนั้นเลย เชิญท่านชี้แจงเอาตรงประเด็น ผมว่าสภาแห่งนี้พร้อมที่จะลงมติอยู่แล้ว

๑๑๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ที่พารรณ ๕๕/๓

นายสมพงษ์ ชาติวิถิ (ผู้ชี้แจง) : กราบขอพระคุณครับ เรื่องของการ
บริหารงานบุคคลนั้น สภายังต้องใช้ระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ระเบียบข้าราชการ
5 ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมดเลย เพียงแต่ผ่านสภา แล้วสภาจะต้องนำเสนออย่าง
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อันนี้ประเด็นที่ ๑

- ๕๖/๑

- ประเด็นที่ ๒ เรื่องงบประมาณ งบประมาณนั้นโดยโครงสร้างการบริหารงานของกระทรวงที่ดูแลอยู่ ฉะนั้นสถาบันการพลศึกษาก็ทำรายละเอียดงบประมาณผ่าน
- 5 กระบวนการ ก็คือผ่านท่านปลัดกระทรวงแล้วก็เสนอกระทรวงเพื่อที่จะเสนอสำนักงบประมาณ แล้วก็สำนักงบประมาณก็พิจารณากลับมา อันนี้ก็จะเป็นไปตามระบบของการบริหารงานในกระทรวง ท่านครับ อันนี้เป็นส่วนการใช้งบประมาณก็อยากจะกราบเรียนท่านว่า การใช้งบประมาณนั้นเป็น ๒ ส่วน ส่วนเรื่องงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาก็ใช้ตามระเบียบเหมือนกับมหาวิทยาลัยทั่วไป ตามระเบียบของส่วนราชการที่ขึ้นตรงกับ
- 10 กรมบัญชีกลาง ขึ้นตรงกับเรื่องของกระทรวงการคลังทุกอย่าง ส่วนเงินรายได้ที่ท่านกรุณาเป็นห่วงถามนั้น เงินรายได้ก็จะนำเข้าสู่สภาเพื่อขออนุมัติคืออย่างที่ผมกราบเรียนไปทั้งหมดว่า จะต้องทำแผนขึ้นมาและสภาอนุมัติ ผมมีปัญหาอย่างนี้ท่านครับ ก็คือเรื่องการจัดผู้ฝึกสอนกีฬา ที่ผมอยากจะกราบเรียนขอใช้ตรงนี้เองก็คือเวลาผมอยากได้ผู้ฝึกสอนกีฬา อยากพานักกีฬาไปแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศ ต่างประเทศ จะต้องไปผ่านกรมบัญชีกลาง กระทรวง
- 15 การคลัง และตามระเบียบนี้ใช้ไม่ได้ ใช้ได้น้อยมาก ไม่เกิดความคล่องตัว มีปัญหามาก ผมจึงขออนุญาตว่าถ้าการบริหารงบประมาณผ่านสภา ทำระเบียบแนวทางขออนุมัติสภา ฉะนั้นจะต้องไปออกระเบียบข้อบังคับเป็นเรื่อง ๆ ไป ผ่านสภาและสภาอนุมัติก็จะใช้ตรงนี้จะจัดการศึกษาได้คล่องตัวเท่านี้เองครับ ก็เหมือนกับมหาวิทยาลัยทั่วไป

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
- 20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ตอบไปตอบมาเดี๋ยวท่านถามไม่ตรงคำตอบครับ ท่านวิชาญมีอะไรครับ

- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิชาญ
- ศิริชัยเอกวัฒน์ ผมถามท่านรัฐมนตรีไว้ ๒ ประเด็น เพราะท่านพูดไว้ในเรื่องงบประมาณว่า
- 25 จะไม่เพิ่มงบประมาณ ไม่เพิ่มคน ซึ่งผมเรียนท่านว่าท่านคงพูดผิด ท่านบอกว่าถ้าวันนี้อาจจะไม่เพิ่มคน ไม่เพิ่มงบประมาณ แต่ไม่ใช่ในอนาคตอันใกล้ หมายถึงว่าหลังจากงบประมาณปีหน้าเป็นต้นไป เพราะว่าท่านต้องเพิ่มแน่นอน เพราะมีความจำเป็นจะต้องเพิ่มบุคลากร เพราะว่าท่านยกระดับแล้ว ขณะนี้อาจจะยกคนปัจจุบันขึ้นมา แต่ในอนาคตต้องเพิ่มแน่นอน อีกประเด็นหนึ่งคือนโยบายของรัฐบาล ความชัดเจนว่าการจัดตั้งสถาบันการศึกษา

๑๑๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๖/๒

๕ อุดมศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในระดับถึงปริญญาเอกนี้ รัฐบาลจะเอานโยบายนี้เป็น
บรรทัดฐานใหม่ว่า ในอนาคตต่อไปก็จะให้หน่วยงานระดับกระทรวงต่าง ๆ สามารถตั้ง
มหาวิทยาลัยหรือว่าสถาบันอุดมศึกษาของตนเองขึ้นมา อย่างเช่น กรณีแพทยศาสตร์อย่างที่
ยกตัวอย่างไป หรือว่าเกษตรศาสตร์ หรือว่าสาขาอื่น ๆ กระทรวงอื่น ๆ ก็ตาม ซึ่งถ้าเป็น
อย่างนั้น ท่านรัฐมนตรีต้องทบทวนว่านโยบายในการที่จะเอาสถาบันอุดมศึกษาไปรวมอยู่
ในแห่งอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นความคิดที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องอย่างไร
ขอขอบคุณครับ

- 10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ฝาก ๒ คำถามไว้ ท่านคำนำนครับ เดี่ยวท่านรัฐมนตรีค่อยชี้แจง
นายคำนำน สิทธีสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ คำนำน
สิทธีสมาน ความจริงผมอยากจะถามทางด้านฝ่ายการเมืองโดยตรง คือเท่าที่ฟังมาทั้งหมด
แล้วก็ฟังที่ทางผู้ชี้แจงเคยชี้แจงในกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ผมว่าประเด็นที่
15 สมาชิกสงสัยก็คือว่า เราเข้าใจว่าเป็นอุบัติเหตุทางการปฏิรูประบบราชการที่สถาบัน
การพลศึกษานี้บังเอิญมาหลุดอยู่ในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่ที่นี้คือการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาซึ่งก็เขียนในทำนองมหาวิทยาลัย
นอกระบบของวุฒิสภาที่ผ่านมา ครูปาอาจารย์ส่วนใหญ่ซึ่งบัดนี้เป็นสมาชิกวุฒิสภา
ท่านไม่สู้จะเห็นด้วย ที่ระบบการศึกษาของชาตินี้แทนที่จะรวมศูนย์อยู่ในกระทรวง
20 ศึกษาธิการ อยู่ในแห่งของที่แต่ก่อนเป็นทบวงมหาวิทยาลัย เดี่ยวนี้เป็นสำนักงาน
การอุดมศึกษา ต้องมีอันระเห็จหรือกระเด็นออกมาอยู่ตามกระทรวงต่าง ๆ เราเคยพบเห็น
กระทรวงวัฒนธรรมก็มีสถาบันจัดการศึกษาถึงปริญญาเอกเหมือนกัน ทีนี้ถ้าท่านผู้ชี้แจง
ชี้แจงว่าการมาอยู่ในกระทรวงท่องเที่ยวนี้ดีเสียอีก ไม่ต้องไปเข้าคิวกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ
อีก ๒๐๐ แห่งนี้ ทีนี้ผมก็อยากจะถามทางฝ่ายการเมืองที่กรุณาตอบ ตกลงนี้เป็นนโยบาย
25 ของรัฐบาลหรือเปล่า ๑. เราจะปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป หรือว่าถ้าดีแล้ว อีกหน่อย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ไปสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์-----

- ๕๗/๑

สถาบันการศึกษาที่จัดสอนทางด้านภาคอุตสาหกรรมก็ไปสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
 หรือว่าเราจะมีนโยบายที่จะทำอะไรที่กระเด็นออกมา ซึ่งเป็นผล ซึ่งผมเข้าใจว่าเป็นผล
 5 ที่ไม่คาดคิดจากการปฏิรูประบบราชการ เมื่อปี ๒๕๔๕ ซึ่งในประเด็นกระทรวง
 การท่องเที่ยวและกีฬาที่ยังมีข้อถกเถียงกันอยู่มากว่ามันสมควรที่จะเอากีฬาไปท่องเที่ยว
 ไปอยู่ด้วยกันหรือไม่ แล้วตอนนี้มีสถาบันการศึกษา ซึ่งท่านก็เขียนพระราชบัญญัติ
 แบบมหาวิทยาลัยนอกระบบทั้งหลายไปอยู่ในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 10 ที่นี้ทางฝ่ายราชการประจำเขาก็คงตอบไม่ได้ แต่ที่นี้เป็นนโยบายฝ่ายการเมืองว่าท่านจะมี
 ทิศทางการมองปัญหาอย่างนี้ในระยะยาวไกลต่อไปอย่างไร หรือว่าผ่านไป หรือต่อไป
 เราอาจจะเห็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่กระจัดกระจายไปอยู่
 ในกระทรวงต่าง ๆ แล้วการกระจัดกระจายแบบนี้ตกลงมันดีหรือไม่ดี เพราะว่าเวลารัฐบาล
 เสนอร่างกฎหมายต่อสภาก็ต้องบอกว่าดีทั้งนั้น แต่ที่นี้ผมว่าในนโยบายของรัฐบาลก็ไม่ได้
 เขียนไว้ว่าจะจัดระบบการศึกษาแบบนี้ ก็จะขออนุญาตเรียนถามเป็นความรู้ แล้วผมว่า
 15 เป็นสิ่งที่สมาชิกอยากจะได้ยิน อยากจะได้ฟังจากฝ่ายการเมือง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง ๒ คำถาม คำถามของท่านวิชาญ
 แล้วก็คำถามของท่านคำณูณ เชิญครับ

นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 20 กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายศิริวัฒน์
 ขจรประศาสน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้รับมอบหมายจากท่าน
 รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ต้องขอขอบพระคุณ
 ท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตที่เชื่อว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก
 ในทุก ๆ ประเด็นของท่านสมาชิกทุกท่านไม่ว่าจะเป็นท่านดวง ท่านเจริญ ท่านสุมล
 25 ท่านวิชาญ ท่านประเสริฐ ท่านกอบกุล ท่านวิชัย ท่านมณฑิเตอร์ ท่านทัศนีย์ ท่านสุริยา
 ท่านวีรวิท และท่านคำณูณ ผมเองก็ได้จัดบันทึกในทุก ๆ ประเด็นที่เป็นข้อสังเกต
 ข้อเสนอแนะที่เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ แล้วผมก็จะนำเอาข้อเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้
 ไปนำเสนอ นำเรียนให้กับท่านรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

๑๑๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ราชรี ๕๗/๒

การท่องเที่ยวและกีฬา ท่านชุมพล ศิลปอาชา ท่านได้รับทราบรวมถึงเสนอให้กับทางรัฐบาล
ได้มีการหาแนวทางในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ หาข้อสรุปที่เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์
5 ควบคู่กับการพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของทางคณะกรรมการฯ ข้อเสนอแนะ
ในทุก ๆ ข้อเสนอแนะของท่านเมื่อสักครู่ที่ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการ
ที่จะไปกำหนดแนวทาง หรือว่าการหาข้อสรุปในการดำเนินการต่อไปอย่างแน่นอน
ขอบคุณครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมชายครับ เชิญท่านคำณูณก่อน เดี่ยวท่านสมชายต่อครับ
นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำณูณ สิทธิสมาน
คือได้ยินแล้วก็เข้าใจ แต่ว่าผมกำลังจะต้องลงมติ ให้ผมลงมติดังไรครับ ท่านไม่ได้ตอบ
เลยว่าตกลงนโยบาย คือภาพรวม รัฐบาลชุดนี้มองปัญหาการศึกษาที่สถาบันการศึกษาระดับ
ปริญญาเอกมันกระเด็นออกมาจากนอกแท่งของกระทรวงศึกษาธิการอย่างไร ท่านเห็นว่า
15 มันดีแล้ว ปล่อยไปอย่างนี้ หรือว่าจะพิจารณาต่อไปอย่างไร เราจะได้มองทิศทางออก หรือว่า
มันเป็นวาระที่กำลังสงสัยเหมือนกัน กำลังจะไปศึกษาดู หรือว่ายังไม่มีทิศทางอะไรเลย ผมก็
จะได้ลงมติได้ถูก คือผมไม่อยากจะเกิดอุบัติเหตุในการลงมติเหมือนคราวสถาบันการศึกษา
อื่นที่เข้ามา แล้วก็การตอบคำถามไม่สามารถที่จะสร้างความมั่นใจได้ เพราะผมเชื่อว่าในใจ
คือสิ่งที่สมาชิกเป็นห่วงก็คือว่าการศึกษาของชาติ โดยเฉพาะระดับปริญญาตรี ปริญญาโท
20 ปริญญาเอก แล้วเขียนกฎหมายไว้ในเชิงมหาวิทยาลัยนอกระบบ ถ้ามันรวมอยู่ในที่เดียวกัน
เรามองนะครับ เรามองว่าน่าจะดีกว่า น่าจะมีการประสานงานที่ดีกว่า แต่ที่นี้ฟังจากผู้ชี้แจง
ซึ่งผมก็เข้าใจท่านนะครับ ก็ต้องบอก ท่านเป็นฝ่ายประจำ ท่านก็ต้องบอกว่ามันอยู่อย่างนี้
ก็คืออยู่แล้ว ไม่มีข้อติดขัด ที่นี้ผมก็เลยอยากทราบนโยบายโดยรวมของรัฐบาลว่ามีแล้วหรือยัง
แล้วถ้าไม่มี เมื่อไรจะมี ผมจะได้ลงมติได้ถูก ขอบพระคุณครับ

25

- ๕๘/๑

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจงหน่อยไหม ท่านสมชายจะเกี่ยวเนื่องกันหรือเปล่า
5 ครับ

- นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ ผม นายสมชาย แสวงการ
สมาชิกวุฒิสภา ความจริงกฎหมายฉบับนี้ผมก็เฝ้าฟังอยู่นานแล้ว เดิมไม่ตั้งใจจะแสดง
ความคิดเห็น เพราะว่าเห็นใจท่านรัฐมนตรี คือกราบเรียนท่านประธานเลยนะครับ ผมต้อง
ขอร้องท่านรัฐมนตรี ความจริงท่านก็เป็นคนหนุ่มตั้งใจดี แต่เรื่องเหล่านี้ต้องเรียนว่า
10 รัฐมนตรีเข้าสังกัดนี้เข้าใจว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไม่มีรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของพรรคมอบนะครับ รัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้องถ้าไม่สามารถมาชี้แจงได้ ก็มี ก็คือให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ซึ่งคุณกฤษฎีกา ทำหน้าที่เสนอกฎหมายของรัฐบาล คือรัฐมนตรีวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
เข้ามาชี้แจงต่อวุฒิสภาหรือไม่ ประการที่ ๒ ก็คือหารือเลื่อนระเบียบวาระออกไป
15 ที่นี้พอมมาเป็นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งต้องมาตอบเรื่องการศึกษา
ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผมก็ทราบและคาดหมายมาตั้งแต่ต้นอยู่แล้วว่า
ท่านคงจะลำบากใจ เป็นผม ผมก็ตอบไม่ได้ ผมเรียนท่านคือตอบแบบในทางการเมืองนี้
ขอขอบคุณพ่อแม่ พี่น้อง ผมคิดว่าท่านทำได้ แต่ว่าพอตอบเรื่องเล็ก ๆ ที่ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย
หลายท่านก็เป็นอธิการบดี หลายท่านก็เป็นห่วงเป็นใย ที่นี้ท่านก็ตอบลำบาก แล้วก็
20 โดยเฉพาะสุดท้ายคือท่านคำถามถึงเรื่องนโยบายของรัฐบาล ผมก็เป็นห่วงว่าการลงมติ
จะอิหลักอิเหลื่อ แล้วเราก็เคยมีประสบการณ์การลงมติไม่ผ่านร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
สถาบันแห่งหนึ่งไปแล้ว อันนี้ด้วยความเป็นห่วงนะครับ แล้วก็ผมไม่แน่ใจว่าถ้าเราลงมติ
รับหลักการไปแล้ว ในอนาคตท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ท่านจะมาตอบอีกหรือไม่ หรือในชั้นคณะกรรมการจะเดินหน้ากันต่ออย่างไร คำถามที่
25 ค้างคาจะทำอย่างไร ก็มี ๒ ทาง คือ ๑. ยอมรับการลงมติ ถ้าไม่ผ่านก็ว่ากันไป หรือถ้าผ่าน
แล้วท่านรัฐมนตรีจะช่วยกรุณาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาท่านมา
ชี้แจง หรือ ๒. จะชะลอไว้ก่อนแล้วรอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ในสัปดาห์ถัดไป ผมก็เสนออันนี้ผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยความเข้าใจ
ขอบพระคุณครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจง เชิญท่านรัฐมนตรีศิริวัฒน์ครับ

นายศิริวัฒน์ จจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายศิริวัฒน์ จจรประศาสน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ต่อข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของท่านสมาชิก

10 ทุก ๆ ท่าน จริง ๆ ผมก็ขออนุญาตเรียนตรง ๆ อย่างนี้ว่า เรื่องนี้น่าจะเป็นเรื่องที่มีความ
ละเอียดอ่อนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการที่จะเป็นข้อสรุปในหลาย ๆ
ประเด็น ผมคิดว่าคงจะต้องอาศัยการบูรณาการร่วมกันของหลาย ๆ หน่วยงาน ผมเชื่อว่า
ถ้าวันนี้ผมนำเอาข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านไป แล้วก็ไปนำเสนอ
ให้กับท่านรองนายกรัฐมนตรี รวมถึงทางคณะรัฐมนตรีด้วย ผมเชื่อว่าจะหาแนวทาง
15 ในส่วนของการดำเนินการที่ได้ข้อสรุปต่อไปแล้วก็จะเกิดประโยชน์ วันนั้นก็คงจะต้อง
ขอขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเฉลิมชัย เชิญครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม : ขอขอบคุณครับท่านประธาน

20 ผม พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม สมาชิกวุฒิสภา ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ
ครั้งนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่มีร่างกฎหมายที่สร้างความหนักใจให้กับสมาชิกวุฒิสภาผ่านเข้ามา
เพื่อการพิจารณา มีสมาชิกอย่างน้อย ๒ ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ร่างกฎหมายท่านองแบบนี้
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาติ ต้องเรียนตามตรงว่าสร้างความหนักใจให้จริง ๆ ครั้งที่แล้ว
สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนาได้สร้างความหนักใจให้กับสมาชิกวุฒิสภาด้วยองค์ประชุมของ
25 สมาชิกประมาณนี้ ๑๐๐ ท่าน บวกลดนิดหน่อย ผลของการลงมติออกมาคือร่างกฎหมาย
ไม่ผ่าน แล้วสิ่งที่ตามมาคือ ร่างกฎหมายไม่ได้รับการแก้ไข ครั้งนี้เป็นอีกครั้งหนึ่ง
มีความคลุมเครือในร่างกฎหมาย มีความสับสนในทิศทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

๑๒๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

วรุษ ๕๘/๓

ของชาติ ผมหนักใจจริง ๆ ผมอ่านร่างกฎหมายฉบับนี้หลายรอบ แล้วคิดทบทวนไปเหมือน
เมื่อครั้งสถาบันดนตรีก็ยถาภวิวัฒนาเข้ามา ถ้าไม่ผ่านคือร่างกฎหมายนี้ทั้งร่างก็จะผ่านในชั้น
5 สภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่งแน่นอน แล้วก็จะไม่ได้รับการแก้ไข-----

- ๕๘/๑

๑๒๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

มยรี ๕๕/๑

รัฐมนตรีผู้รักษาการตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็จะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬาท่านเดียว แทนที่จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการถ้าจะมีการแปรญัตติ
5 เพิ่มเข้าไป เพราะฉะนั้นอีกทั้งท่านรัฐมนตรีที่มาชี้แจงต้องเรียนตามตรงครับว่า ท่านก็ยังไม่
คำตอบแก่สภายังไม่ชัดเจน ผมเห็นเหมือนกับท่านสมชาย ขออนุญาตเอ่ยนาม ถ้ายังไม่มี
ความชัดเจนในร่างกฎหมายฉบับนี้ที่จะให้สมาชิกลงมติด้วยความสบายใจ ด้วยความไม่รู้ลึก
กระอักกระอ่วนใจว่าถ้าไม่ผ่าน กฎหมายฉบับนี้ก็จะไม่ได้รับการแก้ไข และจะได้รับการ
ยืนยันในชั้นสภาผู้แทนราษฎรอีกแน่นอน ถ้าผ่านก็จะเป็นการประทับตราการร่างกฎหมาย
10 ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในชั้นอุดมศึกษาอีกครั้งหนึ่ง อีกหน่อยก็จะมีสถาบันการศึกษา
ผมขอยกตัวอย่างเช่น สถาบันเพื่อการประกันภัย สังกัดกระทรวงพาณิชย์ อาจจะมีสถาบัน
การศึกษาเพื่อการต่างประเทศ สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ฝึกรอบมณฑลต่าง ๆ ในชั้น
ปริญญาโทและปริญญาเอก และจะมีอย่างนี้อีกมากมายตามมาในอนาคต ผมจึงขอร้อง
ท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณาพิจารณาว่า ครั้งนี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของการศึกษาในระดับ
15 อุดมศึกษาของชาติ ผมเชื่อครับว่าจะมีอย่างนี้ตามมาอีก ไม่อยากจะคิดว่าร่างนี้ที่ผ่านมาในชั้น
สภาผู้แทนราษฎรด้วยความเกรงใจท่านรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลในฐานะรัฐมนตรีต่างพรรค
แต่ทำไมอย่างนี้มีมาอีกครั้งหนึ่งเหมือนเมื่อครั้งสถาบันดนตรีก็ลยณัฒนาที่จะอยู่ใน
กระทรวงวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ผมขอร้องว่าให้ท่านช่วยกรุณาถอนร่างฉบับนี้
ออกไปก่อน นี่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ อย่าสร้างความหนักใจให้กับสมาชิกวุฒิสภา
20 อีกครั้งหนึ่ง ขอความกรุณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือท่านสมาชิกครับ อย่างนี้นะครับ ขณะนี้เนื่องจากว่า
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษาเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน ซึ่งเรา
เรื่องนี้มาตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคม เวลานี้เราจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
25 ณ วันนี้เราเหลืออีก ๕ วัน แล้วไม่รู้สภาจะปิดวันไหน ผมเกรงว่าถ้าเกิดชะลอการลงมติไป
หรือการพิจารณาไป ถ้าสภาปิดอาทิตย์นี้เรายังเริ่มต้นได้ คือหมายความว่าหยุดการนับลง
ณ วันที่ปิด แล้วไปเปิดอีกทีก็คือวันที่ ๑ สิงหาคม แต่ผมไม่มั่นใจว่าถ้าเกิดการปิดสภา
ซึ่งขณะนี้ก็มีพระราชกฤษฎีกาในการปิดนั้น ถ้าเกิดลากยาวออกไปเกิน ๕ วัน ก็หมายความว่า

๑๒๔

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๕๕/๒

เราพิจารณากฎหมายฉบับนี้ไม่ทันก็ตกไปทันทีในชั้นของวุฒิสภา ก็คือเท่ากับเรายืนยัน
ร่างของสภาผู้แทนราษฎร ก็เหมือนกัน เหมือนกับที่เราลงมติไปแล้วไม่ผ่าน ถ้าสภา
5 ผู้แทนราษฎรหยิบขึ้นมา ก็ไม่มีการพิจารณาในชั้นของวุฒิสภา เพราะฉะนั้นผม
ขออนุญาตขอเดินหน้าต่อ แล้วผลจะเป็นอย่างไรนั้นอยู่ที่มติของท่าน เพราะผมเชื่อว่า
ท่านรัฐมนตรีท่านก็ไม่สามารถที่จะตอบยืนยันในความคิดเห็นของท่านสมาชิก คำถามที่
ขึ้นมานะครับ เพราะเป็นนโยบาย เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตที่จะดำเนินการต่อ ผมจะ
ลงมติในวาระที่ ๑ ท่านสมาชิกครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้า
10 ห้องประชุม ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับหรือไม่รับ
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา ท่านสมาชิกเข้ามาแล้ว ผมขอตรวจสอบองค์ประชุม
ก่อนที่จะลงมติ เชิญท่านแสดงตนนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม หรือท่าน
ที่ประชุมอยู่ขอให้ท่านหยุดการประชุม แล้วเชิญมาที่ห้องประชุมเพื่อที่จะลงมติในวาระที่ ๑
ครับ -----

15

- ๖๐/๑

๑๒๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๖๐/๑

ท่านเข้ามาแล้ว ท่านก็เสียบบัตรตรงช่องเสียบบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตน ผมต้องขอตรวจสอบ
องค์ประชุมก่อนจะลงมติครับ เชิญท่านสมาชิกครับ ท่านได้เสียบบัตรในช่องเสียบบัตร
5 กดปุ่มแสดงตน ชื่อของท่านนั้นจะปรากฏอยู่ในบัญชีชื่อแสดงตน ถ้าลงมติเรียบร้อยแล้วทุกท่าน
ผมขอส่งผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขณะนี้สมาชิกมาแสดงตนทั้งหมด ๘๓ ท่าน ท่านชรินทร์
10 อีกท่านหนึ่งเป็น ๘๔ ท่าน ครบองค์ประชุม ผมจะขอมติที่ประชุม ต่อไปผมจะขอมติ
ในระเบียบวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบที่จะให้รับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นชอบด้วยกับ
สภาผู้แทนราษฎร คือท่านจะไม่รับร่างนี้ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ
15 ทุกท่านลงมติเรียบร้อยแล้วปิดการลงมติ ส่งผลการลงมติครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๘๔ ท่าน เห็นด้วยคือให้รับร่างนี้ไว้พิจารณา
ในวาระที่ ๑ คือ ๕๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๘ ท่าน งดออกเสียง ๘ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน
20 เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชาญ
ศิริชัยเอกวัฒน์ ขออีก ๑ ท่าน เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๘๕ ท่าน เห็นด้วยอีก ๑ คะแนน ผู้เสนอ เชิญท่านคำณูณครับ

25 นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คำณูณ
สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะตัวแทนคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา

LIRT

๑๒๖

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๖๐/๒

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๒๗ คน โดยเป็นส่วนของสมาชิกวุฒิสภา ๒๔ คน และของ
คณะรัฐมนตรี ๓ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

5 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญเสนอรายชื่อเลยครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำณูณ สิทธิสมาน
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษา

10 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๒๔ คน ดังต่อไปนี้ครับ

๑. นางนฤมล ศิริวัฒน์

๒. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลุกสวัสดิ์

๓. นายปรเทพ สุจริตกุล

๔. นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง

15 ๕. นายสุโข วุฑฒิโชติ

๖. นายพิสิฐ เกตุผาสุข

๗. รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์

๘. นายสุพจน์ เลียดประดม

๙. นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์

20 ๑๐. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ

๑๑. นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ

๑๒. รองศาสตราจารย์ หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล

๑๓. นางภารดี จงสุขชนามณี

๑๔. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ

25 ๑๕. พลตำรวจเอก พิชิต ควระเดชะคุปต์

๑๖. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

๑๗. นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง

- ๖๑/๑

๑๒๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ปฐมรัตน์ ๖๑/๑

๑๘. รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์
๑๙. นายวัชชัย บุญมา
5 ๒๐. นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง
๒๑. นายธันว์ ออสุวรรณ
๒๒. นางยุวดี นิมสมบุญ
๒๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุณสมภพ
๒๔. นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์
- 10 ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รับรองถูกต้องครับ ในส่วนของรัฐมนตรี เชิญท่านเสนอชื่อครับ
นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
- 15 กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๑. นายสมพงษ์ ชาตะวิถี
๒. นายสมชาย ประเสริฐศรี
- 20 ๓. นายสุรพล ทิพย์เสนา
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ มีสมาชิกเสนอชื่อเป็นอย่างอื่นอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
- 25 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านรายชื่ออีกครั้งครับ
นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
การพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๒๗ คน

LIRT

๑๒๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ปฐมรัตน์ ๖๑/๒

๑. นายสมพงษ์ ชาทะวิถี
๒. นายสมชาย ประเสริฐศรี
- 5 ๓. นายสุรพล ทิพย์เสนา
๔. นางนฤมล ศิริวัฒน์
๕. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลากสวัสดิ์
๖. นายปรเทพ สุจริตกุล
๗. นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง
- 10 ๘. นายสุโข วุฑฒิโชติ
๙. นายพิสิฐ เกตุผาสุข
๑๐. รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์
๑๑. นายสุพจน์ เลียดประดม
๑๒. นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์
- 15 ๑๓. พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ
๑๔. นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ
๑๕. รองศาสตราจารย์ หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล
๑๖. นางภารดี จงสุขชนามณี
๑๗. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ
- 20 ๑๘. พลตำรวจเอก พิเชิต ควระเดชะคุปต์
๑๙. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล
๒๐. นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง
๒๑. รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์
๒๒. นายชวิชัย บุญมา
- 25 ๒๓. นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง
๒๔. นายธันว์ ออสุวรรณ
๒๕. นางยุวดี นิมสมบุญ

LIART

๑๒๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

พุทธศักราช ๒๕๖๑/๓

๒๖. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ

๒๗. นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมจะแปรญัตติสักก็วัน เชิญท่านคำนวณครับ

นายคำนวณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำนวณ สิทธิสมาน ในฐานะเดิม ขอ ๗ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาครับ

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ
(สมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี กำหนดการแปรญัตติ ๗ วันนะครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี แล้วขอขอบคุณทางกรมการผู้มาชี้แจง เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องด่วน เรื่องที่ ๒ นะครับ

20 (การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ ค่ะ

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.

25 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
 5 ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. แล้ว และได้เสนอมายังวุฒิสภา
 เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕
 ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณา
 ให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาการพิจารณาอีก ๕ วัน สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้มี ท่านสุกมล คุณปลื้ม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมได้มาร่วมการประชุม
 10 เพื่อชี้แจงด้วยนะคะ ต่อไปเชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลค่ะ
 นายวุฒิชัย วัชรรัตน์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ

15

พ.ศ.

หลักการ

20

ให้มีกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่เอกสารจดหมายเหตุเป็นข้อมูลที่แสดงและอธิบายถึงข้อเท็จจริง
 25 รวมทั้งความเป็นมาที่เกิดขึ้นในอดีต การเก็บรักษาและอนุรักษ์เอกสารดังกล่าวไว้ให้มีสภาพ
 สมบูรณ์หรือเกิดความชำรุดเสียหายน้อยที่สุด -----

- เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของชาติจึงมีความสำคัญสมควรกำหนดให้มีระบบการเก็บรักษา อนุรักษ์ และคุ้มครองเอกสารจดหมายเหตุ
- 5 ตลอดจนให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติ เพื่อเป็นสถานที่เก็บรักษา อนุรักษ์ และให้บริการแก่ประชาชนในการศึกษา การค้นคว้า หรือการวิจัยเอกสารจดหมายเหตุ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์หวัระ จันทร์รัตนปรีดา
- 10 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีจะแถลงหรือชี้แจงเพิ่มเติมไหมคะ เชิญค่ะ
- นางสุกมล คุณปลื้ม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางสุกมล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังชน ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมตามที่รัฐบาลเห็นสมควรที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.
- 15 ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญและเห็นชอบให้เสนอร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากการบริหารจัดการและการปฏิบัติราชการของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐที่เป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานสังกัดรัฐสภา ศาล องค์การตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐได้จัดทำหรือผลิตเอกสารต่าง ๆ มากมาย ซึ่งเอกสารเหล่านั้นประกอบด้วย
- 20 ข้อมูลหลักฐานการปฏิบัติงานสำคัญที่แสดงให้เห็นประวัติและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของประเทศ ฉะนั้นการรวบรวมและจัดเอกสารที่สิ้นกระแสการใช้งาน กล่าวคือเอกสารที่ปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว และไม่มีอะไรที่จะต้องปฏิบัติต่อไปอีก ให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร เพื่อประเมินคุณค่าเอกสารว่าเอกสารใดเป็นเอกสารจดหมายเหตุที่จะต้องส่งให้กรมศิลปากรจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ และส่งเก็บรักษาไว้ใน
- 25 หอจดหมายเหตุแห่งชาติ เพื่อจัดเก็บอย่างเป็นระบบตามมาตรฐานจดหมายเหตุสากล แล้วนำมาให้บริการแก่ประชาชน โดยให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้บริการศึกษาค้นคว้า และวิจัยเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็นมาของประเทศ การดำเนินงานของรัฐบาลและเรื่องราวหรือเหตุการณ์เกี่ยวกับประชาชน สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

๑๓๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

เกศราภรณ์ ๖๒/๒

จดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและอภิปรายร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.

5 พร้อมทั้งลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๓๗ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตราพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อบริหารจัดการงานด้านจดหมายเหตุให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเพื่อเป็นการอนุรักษ์เอกสารจดหมายเหตุซึ่งเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของชาติให้ครบถ้วน สมบูรณ์ และยั่งยืนสืบไป

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกะ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประธานวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดเป็นผู้พิจารณา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ ซึ่ง

15 คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นผู้พิจารณา ประธานคณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมจะแถลงเพิ่มเติมใหม่คะ เชิญท่านอาจารย์ต๋องใจคะ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณต๋องใจ บุณสมภพ (ประธานคณะกรรมการ) :

20 กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ตามที่ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เนื่องจากที่ประชุมได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ นั้น -----

25

- ๖๓/๑

LIART

๑๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๖๓/๑

- ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณศรีใจ บุรณสมภพ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
การศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ขอเสนอรายงานการพิจารณา
5 ของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม
ประชุมเพื่อให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นายสุพล
ทิพย์เสนา นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ นางเรวดี สกฤตพาณิชย์ ผู้เชี่ยวชาญ
เฉพาะด้านกฎหมายมรดกทางศิลปวัฒนธรรม นางสุรีย์รัตน์ วงศ์เสงี่ยม ผู้อำนวยการ
สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ และนางจุฑาทิพย์ อังสุสิงห์ หัวหน้ากลุ่มบริหารเอกสาร
10 คณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม
วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ โดยคณะกรรมการ
เห็นว่า วุฒิสภาควรรับร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ไว้พิจารณา
เนื่องจากจดหมายเหตุเป็นข้อมูลที่แสดงและอธิบายถึงข้อเท็จจริง รวมทั้งความเป็นมา
15 ที่เกิดขึ้นในอดีต การเก็บรักษาและการอนุรักษ์เอกสารไว้ให้มีสภาพสมบูรณ์หรือ
เกิดความเสียหายน้อยที่สุด เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า ทั้งทางประวัติศาสตร์และ
ความสำคัญอื่น ๆ สมควรกำหนดให้มีระบบการเก็บรักษาอนุรักษ์และการคุ้มครองเอกสาร
จดหมายเหตุ ตลอดจนให้มีหอจดหมายเหตุเพื่อเป็นสถานที่เก็บรักษาอนุรักษ์และให้บริการ
แก่ประชาชนในการศึกษา การค้นคว้า หรือการวิจัยเอกสารจดหมายเหตุเหล่านั้น ทั้งนี้
20 คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. แล้ว
เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาดังที่ปรากฏในเอกสารรายงานของ
คณะกรรมการ จึงขอกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน
ได้โปรดพิจารณารายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ
พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๓๖ พร้อมทั้งข้อสังเกตเพื่อประกอบ
25 การพิจารณาของวุฒิสภาต่อไป ขอบขอบคุณ

LIRT

๑๓๔

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๖๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ ร่าง พ.ร.บ. จดหมายเหตุแห่งชาติ

5 พ.ศ. มีทั้งสิ้น ๓๒ มาตรา เชิญท่านสมาชิกอภิปราย เชิญท่านมณเฑียร บุญตัน
ต่อด้วยท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านสุรศักดิ์และท่านสุรชัย ๔ ท่าน เชิญท่านมณเฑียรคะ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น กระผมขออนุญาตเรียน

แสดงความเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุฯฉบับ ซึ่งถือเป็น

10 สิ่งที่น่ายินดีที่ประเทศไทยจะได้มีกฎหมายว่าด้วยเรื่องของจดหมายเหตุเป็นครั้งแรก

เพราะว่าการเก็บรักษาเอกสารของเรานั้นเท่าที่ทราบมายังไม่ค่อยเป็นระบบเท่าที่ควรแล้วก็

ยากต่อการศึกษา ยากต่อการสืบค้น กระผมมีประเด็นที่อยากจะให้ข้อสังเกตไว้เพื่อว่า

มีโอกาสนี้ได้รับร่างนี้ไว้พิจารณาแล้วก็จะได้ขอแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการต่อไป -----

15

- ๖๔/๑

5 กระผมคิดว่าเมืองไทยเรายังมีปัญหาในเรื่องของการจัดเก็บเอกสารในส่วนที่เป็นเอกสาร
 อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมาตรฐาน แล้วก็ก็เป็นเหตุให้ขณะนี้แต่ละหน่วยงานของรัฐก็มีวิธีการ
 10 จัดทำ จัดเก็บ และเผยแพร่เอกสารที่ไร้มาตรฐานโดยสิ้นเชิง ทำให้เอกสารนั้นไม่มี
 ความต่อเนื่อง ไม่สามารถที่จะนำไปสู่การทำงานต่อเนื่องโดยไม่มีการทำงานซ้ำ โดยไม่มี การ
 นำกลับไปผลิตใหม่ได้ หลายครั้งมีการบันทึกข้อความลงในคอมพิวเตอร์ แต่ไม่ได้มีการเก็บ
 ไว้อย่างเป็นระบบ เพราะฉะนั้นเมื่อจะมีการใช้ใหม่ก็ต้องผลิตใหม่ แล้วก็ยังหนีไม่พ้นการ
 15 เก็บรักษาในลักษณะของเอกสารกระดาษ กรณีที่เป็นเอกสารเก่าแก่ที่ได้ผลิตขึ้นก่อนยุค
 10 ที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ก็พอที่จะอนุรักษ์ได้ แต่ว่าในยุคนี้
 ก็ยังปรากฏว่าไม่มีมาตรฐานหรือไม่มีการระบุที่กำหนดในเรื่องของรูปแบบเอกสารที่เป็น
 อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นมาตรฐาน เพราะฉะนั้นในโอกาสที่จะมีพระราชบัญญัติกำหนดเหตุ
 20 ผมงจึงขอเรียนตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ในขั้นนี้ก่อนว่า ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ประเทศไทย
 โดยรัฐบาลจะต้องมาตั้งสติคิดถึงเรื่องของการกำหนดให้มีมาตรฐานการจัดทำ จัดเก็บ
 15 และเผยแพร่เอกสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้มีการปฏิบัติ
 ที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเพื่อเป็นหลักประกันการเข้าถึง การใช้ประโยชน์
 การศึกษา การวิจัย ความต่อเนื่อง ความยั่งยืน และการไม่ถูกผูกขาดโดยธุรกิจค่ายใดค่ายหนึ่ง
 หรือสังกัดใดสังกัดหนึ่ง การกำหนดมาตรฐานของเอกสารซึ่งเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็จะเป็น
 20 วิธีการเตรียมการจัดทำหรือจัดเก็บเอกสารในหोजจดหมายเหตุที่เป็นระบบตั้งแต่เริ่มต้น
 20 จะเป็นการประหยัดเวลา จะเป็นการประหยัดพลังงาน และจะเป็นการทำให้เอกสารใน
 หोजจดหมายเหตุนั้นเป็นเอกสารที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ผมคิดว่าใน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จำเป็นต้องกำหนดคำนิยาม ซึ่งอธิบายความหมายของคำว่า
 “เอกสาร” ที่ชัดเจนยิ่งกว่านี้ เพื่อนำไปสู่การที่รัฐบาลจะต้องมากำหนดมาตรฐานของ
 การจัดทำและการจัดเก็บเอกสารต่อไป ทั้งนี้ผมคิดว่าถ้าเราสามารถที่จะตกลงกันได้
 25 สามารถที่จะอาศัยโอกาสในการที่จะมีพระราชบัญญัติกำหนดเหตุ เป็นความชอบธรรม
 เป็นเหตุให้นำไปสู่การกำหนดมาตรฐานการจัดทำหรือจัดเก็บเอกสาร โดยเฉพาะในรูปสื่อ
 อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งจะต้องเป็นสื่อที่ใช้ไปชั่วลูกชั่วหลาน แล้วก็น่าจะเป็นสื่อที่เป็นระบบที่จะ
 30 อำนวยความสะดวกในการจัดเก็บและการเผยแพร่ไว้อย่างดีตลอดชั่วลูกชั่วหลานได้

๑๓๖

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ชรินทร์ทิพย์ ๖๔/๒

เพราะฉะนั้น โอกาสอันสมควรในครั้งนี้น่าจะเป็นโอกาสที่รัฐบาลไม่ควรปล่อยให้ผ่านพ้นไป โดยที่ไม่ก่อให้เกิดความริเริ่มนี้ขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้นท่านก็จะได้ออกสารที่มีความต่างมาตรฐาน 5 กันโดยสิ้นเชิง ท่านจะได้เอกสารที่มีความผิดพลาดและแก้ไขไม่ได้อีกมากมาย ท่านจะได้รับ เอกสารที่พอนำไปจัดเก็บแล้ว การศึกษา การสืบค้น หรือการนำกลับมาพิจารณาใช้ใหม่ อีกสัก ๑๐๐ ปีข้างหน้าจะเป็นไปด้วยความยุ่งยากลำบาก ประชาชนซึ่งมีข้อจำกัดหรือมี 10 วิธีการเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์ในลักษณะที่ต่างกันก็อาจจะประสบความยุ่งยาก เพราะฉะนั้น ก็เลยขออนุญาตเรียนเสนอไว้ว่านอกจากสิ่งที่บัญญัติไว้ ซึ่งค่อนข้างสมบูรณ์พอสมควร ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หากจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงนิยามของคำว่า “เอกสาร” -----

- ๖๕/๑

๑๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎุทธ ๖๕/๑

5 ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ครอบคลุมถึงวิธีการจัดทำ จัดเก็บและเผยแพร่ซึ่งเป็นมาตรฐานเดียวกัน เป็นมาตรฐานที่สร้างหลักประกันในการเข้าถึง สร้างหลักประกันการจัดเก็บไว้เพื่อการศึกษ เพื่อการสืบค้นในชั่วลูกชั่วหลานได้ก็จะเป็นประโยชน์และเป็นคุณูปการอย่างยิ่งต่อประเทศชาติของเรา ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุมลค่ะ

10 นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันขอแสดงความ
15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. กล่าวได้ว่า ดิฉันดีใจ
และเห็นด้วยที่ประเทศไทยของเรา ซึ่งดิฉันถือว่าเป็นชาติที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน
ควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับจดหมายเหตุแห่งชาติ เพราะจดหมายเหตุเป็นหลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์ที่มีค่ามหาศาล แล้วเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่ง ถ้าไม่มีหน่วยงานใด
20 ที่จะรับผิดชอบเฉพาะเรื่องนี้แล้วละก็ ในการที่จะเก็บ ในการที่จะจัดเก็บ ในการที่จะรักษา
ในการที่จะอนุรักษ์จดหมายเหตุไว้ แล้วเราจะรู้เรื่องที่จะเป็นบทเรียนไม่ให้กระทำผิดซ้ำรอย
ในอดีตได้อย่างไร แล้วเราจะได้รับบทเรียนจากสิ่งที่อดีตได้จารึกไว้ดี ๆ เป็นแบบอย่าง
ได้อย่างไร แล้วยิ่งกว่านั้นเราจะมีบทเรียนที่สำคัญยิ่งเลย คือส่งต่อลูกหลานต่ออนุชนรุ่นหลัง
ก็จะไม่มี เพราะเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องที่ดีฉันถือว่าเป็นสิ่งที่ดีมากที่รัฐบาลนี้ได้ออกกฎหมายฉบับนี้
25 ขึ้นมาเป็นครั้งแรก จากเอกสารที่ดิฉัน ได้ศึกษาจากวุฒิสภาได้สรุปในระยะอันสั้น ๆ นั้น
ดิฉันมีตั้งข้อสังเกตอยู่ ๒ ข้อที่จะฝากไว้

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า ดิฉันเห็นควรว่าในเมื่อเรามีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
แล้ว ควรที่จะให้มีการตั้งหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด เพื่อที่จะทำไป เพื่อที่จะ
รองรับสนองต่อเหตุผลในการที่ท่านตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ดิฉันฟังจาก
25 ประธานคณะกรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา
ท่านตรึงใจ ขออภัยนาม เพื่อค้นคว้า เพื่อเป็นการเก็บ แล้วทุกจังหวัดในประเทศไทยล้วนแต่มี
จดหมายเหตุ ล้วนแต่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ล้วนแต่มีสิ่งที่เป็นวัฒนธรรมอันสูงยิ่ง
เพราะฉะนั้นควรจะมีประจำจังหวัด ซึ่งดิฉันเห็นว่าใช้งบประมาณไม่มากนัก จังหวัดหนึ่ง ๆ

๑๓๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎุทธ ๖๕/๒

อาจจะมีแค่ ๑ คน หรือไม่เกิน ๓ คน ใช้งบประมาณไม่มาก รัฐบาลนี้ใช้งบประมาณ
เรื่องประชานิยมออกมากมายนานหลายปีกับเงินแค่นี้ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งดิฉันว่าไม่มากเลย
5 สถานที่อาจจะยังไม่ต้องตั้ง ไปฝากไว้กับวัฒนธรรมจังหวัดซึ่งมีอยู่แล้วทุกจังหวัด ไม่ยาก
แต่ให้มีเจ้าหน้าที่เฉพาะเรื่องนี้ก็ไม่มีใครสนใจ ดิฉันว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ยาก ในเมื่อเรามี
กฎหมายฉบับนี้แล้ว ควรที่จะให้รัฐบาล ถ้าไม่ได้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๕๖ นี้
ก็ของบกลางจากท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งมีมากมายในการจัดบุคลากรลงไปก่อน สถานที่
ยังไม่ต้องพูดถึง ก็สามารถทำได้ในการที่จะดูแลเรื่องของจดหมายเหตุแห่งชาติของประจำ
10 จังหวัดนั้น ๆ ใหญ่ เล็กแล้วแต่จังหวัดที่จะมีความสำคัญ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่
ดิฉันว่าท่านต้องรีบทำ ขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่มานั่งฟัง ดิฉันฝากเรื่องนี้ไว้ด้วยอย่างยิ่งเลย
ประเด็นที่ ๒ ที่ดิฉันฝากท่านก็คือว่า ในปัจจุบันนี้หน่วยราชการต่าง ๆ
มีจดหมายเหตุมากมาย แล้วเจ้าหน้าที่ที่ทำเรื่องเอกสารหรือว่าหลักฐานที่ว่าเป็นจดหมายเหตุ
นี่คือเจ้าหน้าที่สารบรรณของหน่วยงานแต่ละแห่งนั้น แล้วบางหน่วยงานก่อตั้งหรือสถาปนา
15 มานับเป็นร้อย ๆ ปี-----

- ๖๖/๑

๑๓๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นิมิตดา ๖๖/๑

ถามว่าจดหมายเหตุเหล่านั้นมีใครสนใจ ไม่มีค่ะ แล้วเป็นความยากลำบากของเจ้าหน้าที่
สารบรรณอย่างยิ่งเลยว่าจะทำอะไรคืนต่อจดหมายเหตุ ต่อเอกสารที่เป็นจดหมายเหตุ
5 มากมายนี้ จะทำอะไรมากมายท่วมไม่รู้ที่ต่อที่ผู้ เอกสาร เพราะฉะนั้นถ้าท่านผูกโยง
กับประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า ถ้าท่านมีเจ้าหน้าที่เฉพาะประจำอยู่จังหวัด ๑ คนถึงไม่เกิน ๓ คน
ก็ลงไปดูเฉพาะตรงนี้ในจังหวัดนั้น ๆ เขาก็จะสามารถช่วยบรรเทาความลำบากใจของ
เจ้าหน้าที่สารบรรณที่จะรวบรวมเอกสารจดหมายเหตุที่สำคัญของจังหวัดนั้น ๆ ไว้ให้เป็น
สมบัติของชาติ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงคิดว่าถ้าไม่มีการกระทำ อุตส่าห์ร่างพระราชบัญญัตินี้
10 ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาแล้ว แล้วท่านไม่สามารถทำ ๒ ประเด็นที่ดิฉันตั้งข้อสังเกตนี้ได้
ก็น่าเสียดายอย่างยิ่ง เพราะมีเอกสารจดหมายเหตุประจำจังหวัดอีกเยอะเลยที่เสียหายหรือ
สูญหายไปอย่างน่าเสียดาย แล้วเหตุการณ์อย่างนั้นเรียกกลับคืนมาไม่ได้ เพราะฉะนั้น
กราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ขอบพระคุณ
ท่านที่มานั่งฟังดิฉัน ตรงนี้ก็คือว่าท่านโปรดทำเถอะเรื่องไม่ยากเลยในการที่จะให้มี
15 หอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด แล้วก็มีเจ้าหน้าที่อย่างน้อย ๆ ถ้ายังตั้งไม่ได้ ก็ให้มี
เจ้าหน้าที่ที่แฝงไว้ ผากไว้กับวัฒนธรรมจังหวัด ให้มีหน้าที่เรื่องจดหมายเหตุเฉพาะเลยของ
จังหวัดนั้น ๆ ๑ คนหรือ ๒ คนก็พอแล้ว ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ค่ะ

20 พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตอภิปรายร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ นะครับ ท่านประธานครับ ลักษณะนิสัยประจำชาติของคนไทยนั้นไม่ค่อยชอบ
บันทึก ชอบพูด ลักษณะนิสัยประจำชาติอันนี้ก็ติดมาตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่ง
ปัจจุบัน ท่านประธานคงจะสังเกตได้ว่าเราพูดกันมาก แต่จะให้จดบันทึกอะไรเหมือน
25 ต่างประเทศเขา โดยเฉพาะประเทศตะวันตกนั้นไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นในการที่จะ
พัฒนาความเจริญก้าวหน้าทางวิศวกรรมหรือทางวิทยาศาสตร์เราถึงได้ล่าช้า เมื่อมี
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมคิดว่า เด็กในอนาคตคงจะแก้ลักษณะนิสัยประจำชาติที่ไม่ดีนี้
ได้ จดหมายเหตุนี้มีความสำคัญตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ปกติแล้วจะเป็นหน้าที่ของมหาดเล็ก

- ที่จะต้องบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้ในหอศาสตราคม พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
 เจ้าอยู่หัว ท่านได้ทรงเห็นความสำคัญของหนังสือราชการ ท่านได้มีพระราชกระแสรับสั่ง
- 5 ผมขออนุญาตอ่านพระราชกระแสรับสั่งของท่านว่ามีข้อความดังนี้ “เรื่องตราเป็น
 อันได้ความถูกต้องตามที่พระยามหาอำมาตย์แจ้งความ แต่มีความเสียใจที่เป็นตราแกะใหม่
 ทั้ง ๒ ดวง รุ่งเดียวกันกับนารายณ์ทรงราหู ตราเก่าเป็นจะหายหกตกหล่น ด้วยเหตุคำมคธ
 คำไทยเจืออยู่ แต่คำเขมรไม่เข้าใจเลย ขอให้ล่ามเขมรเขียนอักษรขอมบรรทัดหนึ่ง อักษรไทย
 อ่านเป็นสำเนียงเขมรบรรทัดหนึ่ง คำแปลภาษาเขมรเขียนลงไว้ได้คำเขมรที่เขียนอักษรไทย
- 10 หนังสือชนิดนี้ควรจะเข้าอาร์ไคฟส์ (Archives) ขอให้เก็บให้จงดี” ถ้าเกิดสมมุติว่าไม่มี
 พระราชกระแสรับสั่งอันนี้ ผมก็ไม่แน่ใจว่าป่านี่เราจะมีหอสมุดจดหมายเหตุในภูมิภาค
 ต่าง ๆ ให้เห็นหรือไม่ จดหมายเหตุที่เป็นสิ่งซึ่งสำคัญนะครับ ท่านได้ตรัสอีกตรงหนึ่งว่า
 เราจะหาหลักฐานราชการในสมัยก่อน ๆ ถ้าหากอยู่แล้ว ฉะนั้นถ้าเริ่มต้นเสียแต่บัดนี้
 ในเวลาอีก ๑๐๐ – ๒๐๐ ปี เด็ก ๆ จะแต่งหนังสือเรื่องอะไรก็จะมาหาหลักฐานได้จากหอนี้
- 15 ไม่ต้องลำบากเหมือนคนชั้นพ่อ อันนี้ก็ทำให้เห็นว่าหอจดหมายเหตุนี้มีความสำคัญ-----

ผมได้ค้นคว้าหลักฐานที่ทางฝ่ายวิชาการจัดทำให้ ก็ทราบว่าปัจจุบันนี้ก็มีหอจดหมายเหตุ
 อยู่ทั้งหมด ๕ แห่ง เป็นสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่กรุงเทพมหานคร แล้วก็ของ
 5 ส่วนภูมิภาคอีก ๔ แห่ง แล้วก็จะมีหอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉพาะอีก ๑ แห่ง ทั้งหมด
 ดำเนินงานอยู่ได้โดยกฎกระทรวง ผมอยากจะทราบคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีว่า
 กฎกระทรวงเดิมที่มีอยู่ ที่ใช้บังคับให้มีการจัดตั้งหอจดหมายเหตุแห่งชาติ มีปัญหาข้อ
 ขัดข้องอะไร มากน้อยเพียงใด ถึงทำให้เราต้องขยายแก้จากกฎกระทรวงนั้นมาเป็นร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ เหตุผลนี้ไม่ได้ต้องการที่จะคัดค้านนะครับ เพียงแต่เพื่อประโยชน์
 10 แก่เพื่อนสมาชิกในการที่จะตัดสินใจว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๑
 หรือไม่ ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. มีอยู่หลายประการ
 สำหรับด้านต่อต่างประเทศ ก็จะเป็นกฎหมายที่เป็นส่วนสำคัญในการพิทักษ์และคุ้มครอง
 เอกสารสำคัญของชาติให้เป็นมรดกของประเทศชาติต่อไป ของต่างประเทศเขามีตัวนี้
 มากมาย เวลาเราไปทัศนศึกษาเราก็คงจะมีโอกาสได้ไปดูและไปเห็น สำหรับประเทศไทย
 15 เราหลายท่านก็คงไม่ได้มีความสนใจที่จะไปเยี่ยมชมหรือไปดู ข้อดีของด้านต่างประเทศ
 คือว่าเป็นกฎหมายที่มีส่วนสำคัญในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ ขณะนี้
 เราก็ทราบอยู่แล้วว่าประเทศไทยนั้นเราเสียค่าทรัพย์สินทางปัญญามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ด้านคอมพิวเตอร์ อะไรต่าง ๆ สิ่งเก่า ๆ ของเราซึ่งมีอยู่ก็ไม่ได้รับการดูแลที่จะนำสิ่งนี้ให้
 เป็นประโยชน์ต่อประเทศ เป็นกฎหมายที่มีส่วนสำคัญในการคุ้มครองและป้องกันเอกสาร
 20 สำคัญไม่ให้ถูกนำออกนอกราชอาณาจักร ถ้าเพื่อท่านเคยดูรายการ เดอะ ฮิสทรี แชนเนล
 (The History Channel) ในทีวีก็จะเห็นว่าบางครั้งเอกสารประวัติศาสตร์ที่สำคัญ
 ของประเทศไทยไม่ได้อยู่ในประเทศ กลับไปอยู่ที่ต่างประเทศ ในอังกฤษหรือในฝรั่งเศส
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเมื่อมี พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จะดีขึ้น ข้อดีอีกอันหนึ่งก็เป็น
 ต่อหน่วยงาน จะทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบคือกรมศิลปากรมีอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนขึ้น
 25 แต่เดิมนั้นเขาก็จะทำอะไรที่ลำบาก สำหรับประชาชนนั้นก็คงจะไม่ต้องกล่าวยาเพื่อ
 ประหยัดเวลา ก็จะได้มีโอกาสที่จะค้นคว้า

คราวนี้มาสิ่งที่แปลก คือบทลงโทษของพระราชบัญญัติฉบับนี้ค่อนข้าง
 จะรุนแรง โดยเฉพาะในหมวด ๕ บทกำหนดโทษ

๑๔๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

จันทร์ตรี ๖๗/๒

- มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
- มาตรา ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
- 5 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
- มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- โทษนี้ก่อนข้างจะรุนแรง คือไปขึ้นศาลแขวงในต่างจังหวัดไม่ได้ อาจจะต้อง
- 10 มาขึ้นศาลอาญาที่กรุงเทพมหานคร เพราะเดี๋ยวจบร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เราจะต้องพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. อีกฉบับหนึ่ง ผมก็เพิ่งทราบว่าโทษเกิน ๕๐,๐๐๐ บาทอาจจะต้องมาขึ้นศาล ที่กรุงเทพมหานคร เพื่อความชัดเจนก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านรัฐมนตรีช่วยกรณาริบาย ว่าทำไมบทกำหนดลงโทษถึงจำเป็นที่จะต้องมีโทษที่รุนแรง ในภาพรวมผมพร้อมที่จะ สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน
- 15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรชัยค่ะ

- ๖๘/๒

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ผมเห็นด้วย
 5 กับหลักการของการที่จะมีพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. เนื่องจากว่าจะทำให้ ประเทศไทยมีหน่วยงานซึ่งเข้ามารับผิดชอบโดยตรงในการเก็บรักษา รวบรวมเอกสาร จดหมายเหตุที่มีความสำคัญและควรที่จะรักษาไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ แต่ว่ามีประเด็นอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีเพื่อเป็นข้อมูล หากเป็นไปได้
 10 วุฒิสภามีการแก้ไขท่านจะ ได้มีความเข้าใจว่าเหตุใดวุฒิสภาแก้ไข แล้วก็ท่านจะได้กรุณาเห็น ด้วย

ประเด็นที่ ๑ ก็คือจากร่างกฎหมายฉบับนี้ซึ่งมีอยู่ ๓๐ กว่ามาตรานั้น
 เรากำหนดให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งจะเป็ศูนย์กลางในการเก็บรวบรวมเอกสาร
 จดหมายเหตุเพียงแห่งเดียว ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร ผมยังเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่ได้
 อภิปรายไปก่อนหน้านี้แล้วว่า เพื่อให้การเก็บรวบรวมเอกสารต่าง ๆ นั้นสามารถทำได้
 15 อย่างทั่วถึง ในขณะที่เดียวกันประชาชนซึ่งอยู่ในส่วนภูมิภาคในจังหวัดต่าง ๆ มีโอกาสที่จะ
 ได้ใช้เอกสารจดหมายเหตุที่มีการเก็บรวบรวมตามกฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ในการ
 ศึกษาค้นคว้าอย่างทั่วถึง เราน่าจะมีเรื่องของการจัดตั้งหอจดหมายเหตุแห่งชาติประจำจังหวัด
 ในทุก ๆ จังหวัด ซึ่งในร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงในรายละเอียดตรงนั้นไว้ ผมเกรงว่า
 ในอนาคตอาจจะต้องมาทำการปรับปรุงแก้ไขโดยการออกเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 20 ในภายหลัง เพราะฉะนั้นถ้าเราคิดอะไรล่วงหน้าตั้งแต่ตอนนี้ได้ก็จะทำให้เห็นภาพรวมของ
 ภาระงานในเรื่องของเอกสารจดหมายเหตุของชาติได้กว้างขวางขึ้น นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเมื่อผมไปดูในเรื่องของกรอบอำนาจหน้าที่ของ
 หอจดหมายเหตุแห่งชาติที่บัญญัติอยู่ในมาตรา ๑๑ ก็มีสิ่งที่ทำให้สะดุดความคิดอยู่
 ๒ - ๓ อนุ อนุแรกก็คืออำนาจในการติดตาม รวบรวม หรือรับมอบเอกสารจดหมายเหตุ
 25 จากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งอำนาจในมาตรา ๑๑ (๒) นี้จะไปสอดคล้องกับหน้าที่ของหน่วยงาน
 ตามมาตรา ๙ ก็คือหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารราชการในการปฏิบัติงาน
 หรือที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด
 เพื่อส่งมอบให้กับกรมศิลปากรต่อไป ไม่มีบทบังคับท่านรัฐมนตรีที่จะเป็นบทบังคับเด็ดขาด

- ให้หน่วยงานของรัฐจะต้องส่ง ท่านเขียนกฎหมายในลักษณะแบบนี้โดยใช้คำว่า “เพื่อส่งมอบ” นั้น ก็แปลว่าหน่วยงานของรัฐจะส่งหรือไม่ส่งก็ได้ ก็จะทำให้อำนาจหน้าที่
- 5 ของหอสมุดแห่งชาติที่ท่านไปเขียนอยู่ในมาตรา ๑๓ (๒) ว่าเรามีอำนาจหน้าที่ในการ รวบรวม แต่เมื่อรวบรวมไปยังหน่วยงานของรัฐแล้ว หน่วยงานของรัฐไม่ให้ความร่วมมือ บอกว่ายังทำสำเนาไม่เสร็จ บอกว่าเป็นเอกสารที่เขายังจำเป็นต้องใช้งาน ขอเก็บไว้ก่อน ใครจะเป็นคนตัดสินใจว่าเอกสารนั้นสิ้นกระแสการใช้งานแล้ว ไม่ควรที่หน่วยงานต้นสังกัด จะหวงเก็บไว้อีกต่อไป ควรที่จะส่งให้กับหอสมุดแห่งชาติเพื่อให้โอกาสประชาชนใช้
- 10 ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าได้ ตรงนี้ก็จะปัญหาในอนาคตในทางปฏิบัติเมื่อกฎหมาย ฉบับนี้ประกาศใช้เนื่องจากมาตรา ๑๓ เขียนไว้ไม่มีบทบังคับให้หน่วยงานของรัฐต้องทำ หน้าที่ส่งให้กับหอสมุดแห่งชาติ ขณะเดียวกันก็ยังขาดกลไกที่จะมาเป็นตัวชี้ว่า ถ้ามี ข้อถกเถียงระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ต้องส่งเอกสารซึ่งเข้าลักษณะการเป็นจดหมาย เหตุให้กับหอจดหมายเหตุแห่งชาติแล้ว ๒ หน่วยงานนี้เห็นไม่ตรงกัน กลไกหรือกฎเกณฑ์
- 15 ในกฎหมายตามร่างฉบับนี้ไม่มีเขียนไว้เลยครับว่าใครเป็นคนตัดสินใจหรือจะใช้เกณฑ์อะไร เป็นคนตัดสินใจที่สุดก็จะทำให้อำนาจหน้าที่ในมาตรา ๑๓ ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการที่จะรวบรวมเอกสารจากส่วนราชการ ซึ่งผมเชื่อว่าอย่างนี้ ท่านประธานเชื่อว่าเอกสารที่เข้าลักษณะการเป็นหอจดหมายเหตุแห่งชาตินั้น จะเป็นเอกสาร ซึ่งอยู่ในภาครัฐมากกว่าภาคเอกชนด้วยซ้ำไป ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นปัญหาที่จะทำให้การรวบรวม
- 20 เอกสารภาครัฐไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

- ประเด็นที่ ๓ ก็คืออำนาจหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่กำหนดไว้
- อยู่ใน (๖) และ (๗) ผมจะกราบเรียนควบกันไปเลย ๒ อนุมาตราก็คือว่า (๖) บอกว่ามี
- 5 อำนาจหน้าที่รวบรวมเอกสารสำคัญของชาติ กับ (๗) จัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า
- ประเด็นคำถามที่จะเกิดเป็นข้อสงสัยก็คือว่า หอจดหมายเหตุรวบรวมเอกสารสำคัญของชาติ
- แล้วนั้น ถ้าในเหตุการณ์เดียวกันมีเอกสารหลายด้าน หลายแง่ หลายมุม มีหลักประกันอะไร
- ทางกฎหมายว่าจะต้องรวบรวมให้ครบทุกด้าน ทุกมุม เพื่อนำไปสู่การจัดทำบันทึก
- ประวัติศาสตร์ว่าประวัติศาสตร์ของชาติในอนาคตที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีต
- 10 หรือจากเหตุการณ์ในปัจจุบันจะไม่ถูกบิดเบือนด้วยการรวบรวมเอกสารเพียงบางแง่บางมุม
- โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏการณ์ที่พวกเรากำลังประสบการณ์ปัญหาอยู่ก็คือปัญหาเรื่อง
- ความขัดแย้งของผู้คนในสังคม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ ในอนาคตอีก
- ๓๐ ปี ๔๐ ปี รุ่นลูกหลานของพวกเราเขาอยากถอยหลังมาศึกษาว่าในอดีตเมื่อ ๓๐ ปี ๔๐ ปี
- ที่แล้วประเทศของเราเคยมีปัญหาคความขัดแย้งในสังคมค่อนข้างสูงมาก แล้วหาทางออก
- 15 จากปัญหาได้อย่างไร สาเหตุของปัญหาเกิดมาจากที่ไหน เขาก็จะไปที่นี่ท่านรัฐมนตรีครับ
- ไปหอจดหมายเหตุแห่งชาติศึกษาจากเอกสารที่มีการรวบรวมไว้ในมาตรา ๑๓ (๖)
- เพราะฉะนั้นถ้าการรวบรวมเอกสารตามมาตรา ๑๓ (๖) รวบรวมได้อย่างครบทุกแง่ทุกมุม
- และโดยไม่มีอคติหรือเอนเอียงไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรุ่นลูกหลานเราในอนาคตเขาจะค้นพบ
- เหตุการณ์ที่แท้จริงอย่างถูกต้อง เราก็จะได้เรียนรู้จากประวัติศาสตร์ของเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้
- 20 แต่ในกฎหมายของท่านไม่ได้พูดในแง่มุมต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ว่าถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ
- เจ้าหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติทำหน้าที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเรื่องรวบรวม
- เอกสาร ไม่ว่าจะเรื่องรวบรวมจัดทำประวัติศาสตร์ แล้วจะกลายเป็นบันทึกของชาติไปนั้น
- เราจะมีมาตรฐานในการควบคุมตรวจสอบ หรือที่สุดให้สังคมหรือประชาชนมีโอกาสในการ
- โต้แย้งได้อย่างไรบ้าง ไม่ต้องไปมีบทลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ เอาแค่เพียงให้ประชาชน
- 25 มีโอกาสตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำเอาเอกสารที่ท่านรวบรวมไว้ตาม (๖) เอาบันทึก
- ประวัติศาสตร์ที่ท่านจัดขึ้นตาม (๗) นั้นบรรจุไว้เป็นเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติ ควรที่จะ
- มีขั้นตอนหรือมีกระบวนการให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ไม่เช่นนั้นเราอาจจะ
- ต้องเจอบทเรียนซ้ำกับในอดีตบ่อยครั้งที่เราจะบอกว่า ต้องมาชำระประวัติศาสตร์ของชาติ

สำหรับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่บอกว่าในอดีตที่เกิดขึ้น แล้วถูกบันทึกไว้ผ่านเอกสาร
 นั้นเป็นการบันทึกที่ไม่ถูกต้อง หรือเป็นเอกสารซึ่งบันทึกไว้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วก็
 5 มีกระแสเรียกร้องว่าประวัติศาสตร์ตรงนั้นไม่ถูกต้อง ต้องมาชำระกันเสียใหม่ ผมไม่อยากจะให้
 หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ไปเดินช้ำรอยกับประวัติศาสตร์ที่เคยมีข้อผิดพลาดในการบันทึกไว้
 อย่างนี้ในอดีต

ประเด็นถัดไปที่อยากจะกราบเรียนก็คือ ในกฎหมายฉบับนี้นั้นมีกฎหมาย
 อยู่แง่มุมหนึ่งพูดถึงเรื่องของการห้ามจัดส่งเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติออกไปนอก
 10 ราชอาณาจักร ว่าเอกสารอะไรที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นเอกสารจดหมายเหตุแห่งชาติแล้ว
 ห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี โดยความเห็นชอบของ
 รัฐมนตรี ซึ่งปรากฏความนี้อยู่ในมาตรา ๒๐ ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านรัฐมนตรีผ่าน
 ท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ท่านรัฐมนตรีคงทราบว่ากฎหมายอย่างนี้ก็มีใช้ใน
 พระราชบัญญัติโบราณวัตถุ แล้วท่านรัฐมนตรีก็คงจะทราบเหมือนอย่างผมทราบ หรือคงเคย
 15 พบเห็นเหมือนอย่างที่เราเคยพบเห็นนะครับ วัตถุโบราณของประเทศไทยไปปรากฏอยู่
 ต่างประเทศเต็มไปหมด ไม่ว่าจะเป็นเศียรพระพุทธรูป ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธรูป แม้กระทั่ง
 ทับหลังนารายณ์บรรทมสินธุ์ เรายังพบว่าไปปรากฏอยู่ในพิพิธภัณฑ์ของเมืองชิคาโก
 ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อหลายปีที่แล้วท่านรัฐมนตรีจำได้ไหมครับ ก็มีกฎหมายเขียนไว้
 20 อย่างนี้ท่านประธาน เขียนห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร แต่ที่สูดในทางปฏิบัติเราควบคุม
 ไม่ได้ ด้วยเหตุผลอะไร -----

- มีอะไรเป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้กลไกของกฎหมายที่เขียนห้ามไว้เหมือนกับที่เรากำลังเสนอ
 5 ให้วุฒิสภาพิจารณา ปราบกฏอยู่ในมาตรา ๒๐ ของร่างกฎหมายฉบับนี้ที่เขียนราว ๆ อย่างนี้
 แหละครับ แล้วท่านปฏิบัติได้ไหม ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีลองไปศึกษาทบทวน
 ตรวจสอบดูว่าในอดีตโบราณวัตถุที่เรามีกฎหมายห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร
 แต่ปรากฏว่าไปปรากฏอยู่นอกประเทศเต็มไปหมดนั่นเกิดจากข้อบกพร่องผิดพลาด
 บกพร่องเพราะกฎหมายหรือบกพร่องเพราะเจ้าหน้าที่ ถ้าบกพร่องเพราะเจ้าหน้าที่
 บทกำหนดโทษต้องมีครับ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ อยู่ในมาตรา ๓๒ ก็คือ
 10 “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
 หรือทั้งจำทั้งปรับ” เขาไปใหม่ครับ เพราะอันนี้เป็นโทษสำหรับคดีความผิดในศาลแขวง
 เท่านั้นเอง แล้วก็มีความผิดของผู้ส่งออก ไม่ได้ใช้บังคับกับความผิดของเจ้าหน้าที่
 สุดท้ายที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตก็คือในภาพรวมของกฎหมายฉบับนี้
 ท่านประธานครับจะมีส่วนหนึ่งซึ่งเชื่อมโยงไปสู่เรื่องของลิขสิทธิ์ว่าลิขสิทธิ์ของเอกสาร
 15 จดหมายเหตุที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับหอจดหมายเหตุนั้น ควรเป็นลิขสิทธิ์ของรัฐ
 ไม่ว่าจะจดหมายเหตุหรือเอกสารจดหมายเหตุนั้นจะได้เก็บรวบรวมมาจากภาครัฐ
 หรือภาคเอกชนก็ตาม โดยเฉพาะในมาตรา ๑๐ ที่พูดถึงการรวบรวมเอกสารจดหมายเหตุ
 ที่อยู่ในความครอบครองของภาคเอกชน ก็ให้สิทธิในการที่กรมศิลปากรจะไปเจรจา
 กับเจ้าของเอกสาร เพื่อที่จะขอเอกสารนี้มาตรวจสอบแล้วก็เอามาเก็บรักษาไว้ แต่ว่า
 20 ในนี้เราไม่ได้พูดถึงเลยครับว่า ถ้าขอมาแล้ว เก็บเอกสารแล้ว วิธีการในการทำสัญญาจะต้อง
 ขอชื่อหรือเป็นเรื่องของการให้ เขามอบให้ด้วยความสมัครใจ แล้วลิขสิทธิ์ในเอกสารต่าง ๆ
 เหล่านี้จะเป็นของรัฐหรือยังคงเป็นของเอกชนอยู่ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะทำให้เกิด
 ปัญหาที่จะต้องมาพิจารณา มาตีความกันต่อไปในอนาคต เราไปเขียนห้ามแต่เฉพาะ
 ห้ามทำซ้ำ ห้ามผลิตสำหรับเอกสารจดหมายเหตุ แต่ถ้าจดหมายเหตุนั้นเป็นจดหมายเหตุที่
 25 เราไปขอมาจากภาคเอกชนล่ะ ผลในทางกฎหมายเป็นอย่างไร เชื่อมโยงไปกับเรื่องของ
 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งผมคิดว่าเรายังขาดความชัดเจนในเรื่องนี้อยู่ในกฎหมาย
 ฉบับนี้ ทั้งหมดเป็นความเห็นที่จะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
 แต่ที่สุดก็เรียนท่านรัฐมนตรีครับว่าเห็นด้วยในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ มีผู้ประสงค์จะอภิปรายอีก ๔ ท่าน
5 ท่านสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ท่านเจริญ ภักดีวานิช ท่านทวีศักดิ์ กิตบรรจง และท่านสมักร
เชาวภาพันธ์ เชิญท่านสิริวัฒน์คะ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสิริวัฒน์
ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากนครศรีธรรมราช ท่านประธานครับ ผมมีข้อสังเกตที่อยากจะ
ตั้งไว้ในที่นี้ ๒ ประการ แล้วก็อยากจะตั้งเป็นข้อเสนอแนะอีก ๒ ประการต่อ
10 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าโดยหลักการนั้นผมไม่ขัดข้อง
ในเรื่องของการที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นได้ถูกรับไว้พิจารณา
ในวาระที่ ๑ แต่อย่างไรก็ตาม ข้อสังเกต ๒ ข้อที่ผมได้เรียนท่านประธานไว้ก่อนหน้านี้
และข้อเสนอแนะ ๒ ข้อนั้น จำเป็นที่จะต้องขอโอกาสท่านประธานในการที่จะได้อภิปราย
เพื่อบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้

15 ข้อแรกท่านประธานครับ ผมนั่งอ่านดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๓๐ กว่า
มาตรา ท่านประธานคงจะได้มองเห็นว่าชื่อของมัน คือร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุ
แห่งชาติ ผมขีดเส้นใต้คำว่า ชาติ แต่ว่าเมื่อท่านประธานได้เข้าไปอ่านดูเนื้อในทั้งหมด
ผมคิดว่าเราจะต้องมาตั้งสติหรือทบทวนกันหน่อยว่าจริง ๆ ถูกหรือไม่ ระหว่างชื่อที่เรา
บอกว่าจดหมายเหตุแห่งชาติ เพราะข้างในนั้นแทบทั้งหมดเป็นเรื่องของรัฐครับท่านประธาน
20 ตรงนี้เป็นหัวใจและเป็นประเด็น -----

- ผมคิดว่าประเด็นเรื่องของการเข้าใจหรือนิยามในเรื่องของความเป็นชาตินั้น จนถึง
 ๕ วันนี้ผมไม่แน่ใจว่าเราจะตรงกันหรือไม่ ระหว่างรัฐบาลที่ได้นำเสนอกับประชาชน
 หรือระหว่างภายในรัฐบาลด้วยกันเอง ในสภาผู้แทนราษฎรเอง หรือแม้กระทั่งใน
 สมาชิกวุฒิสภาเอง แน่นนอนความแตกต่างเป็นไปได้และเราก็เคารพในความแตกต่างนั้น
 แต่ผมคิดว่าเมื่อเราตราเป็นกฎหมาย ประเด็นนี้สำคัญ คำว่า “ชาติ” ผมคิดว่าจะต้องมี
 ประชาชนอยู่ในนั้นด้วย ถ้าคำว่า “ชาติ” ไม่มีประชาชนอยู่ในความหมายในคำว่าชาตินั้น
 ผมคิดว่าถึงที่สุดแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ควรจะเปลี่ยนชื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติ
 10 จดหมายเหตุแห่งรัฐ แต่ถ้าเกิดว่าท่านคิดว่าชื่อร่างนั้นถูกต้อง คือร่างพระราชบัญญัติ
 จดหมายเหตุแห่งชาตินั้นถูกต้องแล้ว ผมคิดว่าอาจจะต้องมีการแก้ไขอีกพอสมควรทีเดียว
 นี่เป็นสาระสำคัญ เป็นระดับจิตวิญญาณของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะต้องแก้ไขมาก
 พอสมควรว่า แล้วประชาชนจะอยู่ตรงไหนในจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ ตรงนี้ผมต้องพูด
 เพราะว่าคำว่า “ชาติ” ท่านประธานจะได้มองเห็นมาตลอด ถึงแม้ว่าคำนี้อาจจะมีการ
 15 เปลี่ยนแปลงไป ไม่เหมือนกันนะครับในแต่ละยุคแต่ละสมัย ผมเข้าใจว่าหลายปีติด
 ที่ผ่านมาแม้แต่กระทั่งจนถึงปัจจุบันคำว่า “ชาติ” คนมักจะหมายถึงรัฐ ชาติไทยก็อาจจะ
 หมายถึงรัฐไทย ทำเพื่อชาติก็อาจจะแค่หมายถึงทำเพื่อรัฐ นี้โดยส่วนใหญ่แน่นอนว่าอาจจะ
 กระแสหรือว่าอาจจะมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่พยายามช่วยกันเถียงว่าชาติไม่ใช่แค่รัฐ
 แต่ถึงที่สุดท่านประธานก็จะได้แลเห็นว่าไม่ว่าเราถกเถียงกันในมิติทางด้านเศรษฐกิจ
 20 การเมือง สังคม หรือกระทั่งมาว่าด้วยเรื่องของมิติทางกฎหมายที่เรากำลังจะพิจารณานี้
 เราก็จะมีความแตกต่างกัน ผมต้องเรียนท่านประธานว่าผมถึงแม้ว่าจะรับร่างอันนี้
 แต่ข้างในนั้นต้องขออนุญาตว่าจะต้องแปรญัตติพอสมควรทีเดียว เว้นไว้เสียแต่ว่าทางรัฐบาล
 ท่านบอกว่า เอาละ ง่ายนิดเดียว ขอแก้คำว่า “จดหมายเหตุแห่งชาติ” เป็น “รัฐ” เสีย ข้างใน
 ก็อาจจะไม่ต้องแก้ ซึ่งผมก็รับได้ คือไม่ได้แปลว่าผมจะคัดค้านว่ารัฐไม่ควรจะต้องบันทึก
 25 เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ รัฐก็บันทึกไป แต่ในเมื่อจะใช้คำว่าชาติแล้ว ประชาชน
 ควรจะต้องมีสิทธิในการที่จะบันทึก หรือถูกรวบรวมข้อเท็จจริงในอีกด้านหนึ่ง ต้องอย่าลืม
 นะครับว่ารัฐกับประชาชนไม่ได้กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันมาตลอดทุกเหตุการณ์
 ทุกประวัติศาสตร์ ฉะนั้นหัวใจหรือหลักการของมันก็คือว่าเราจะยินยอมหรือไม่ว่า

ให้ความจริงเป็นความจริงที่รอบด้านพอ เพื่ออะไร เพื่อจะได้บันทึกความจริงไม่ใช่ด้านเดียว
สำคัญตรงไหน สำคัญตรงที่ว่าเราจะให้ลูกหลานของเราในอนาคตข้างหน้าได้มีโอกาส
5 ในการที่จะพิจารณาความจริงรอบด้าน เพื่อให้เขาได้มองความจริงรอบด้านแล้วก็จะได้
เรียนรู้กระทั่งสรุปเอาไปเป็นบทเรียน อันนี้เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๑

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ เป็นข้อสังเกตที่เชื่อมโยงกัน แต่ผมขออนุญาตได้
ยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้ทางรัฐบาลหรือว่าผู้ที่นำเสนอกฎหมายอันนี้ท่านได้กรุณาตอบ
ชี้แจงว่า กรณีตัวอย่างดังต่อไปนี้สามารถอยู่ในการรวบรวมเอกสาร หรือกระทั่งบันทึกไว้
10 ในส่วนของจดหมายเหตุแห่งชาติได้หรือไม่ประการใด ยกตัวอย่างเอาประวัติศาสตร์
ผมมีประวัติศาสตร์ ๒ ส่วน ประวัติศาสตร์ระยะใกล้ กับประวัติศาสตร์ระยะที่ไกลหน่อย
ประวัติศาสตร์ระยะใกล้ประมาณสัก ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา ผมยกตัวอย่างนะครับ เหตุการณ์
ที่เราเรียกว่า เหตุการณ์ ร.ศ. ๑๓๐ เป็นกบฏ กบฏแปลว่าพ่ายแพ้ คณะนายทหารกลุ่มหนึ่ง
ได้รวมตัวกันและลุกขึ้นมาต้องการจะเปลี่ยนระบอบการปกครอง-----

15

- ๓๒/๑

๑๕๑

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ศกิมมา ๗๒/๑

จากระบบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕
รัตนโกสินทร์ศกผ่านมาได้ ๑๓๐ ปี แต่แพ้ครับ นั่นอาจจะเป็นเหตุการณ์แรก ๆ ที่จะเชื่อมต่อ
5 มายังอีกเหตุการณ์หนึ่งก็คือเมื่อมีการอภิวัฒน์การปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ พ.ศ. ๒๔๗๕
เราทราบกันว่าคณะราษฎรได้ทำการอภิวัฒน์หรือเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบ
สมบูรณาญาสิทธิราชย์หรืออาญาสิทธิ์หรือสิทธิธรรมทั้งหลายทั้งปวงอยู่ที่กษัตริย์ มาเป็น
ประชาธิปไตยที่แปลว่าประชาชนเป็นใหญ่ หรืออำนาจสูงสุดอยู่ที่ประชาชน นี่ทั้งคำแปล
และเป็นหลักการ ท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่าง ๒ เหตุการณ์นี้คล้ายกัน แต่เหตุการณ์ใด
10 จะได้รับการบันทึก ผมอ่านเจอ พ.ศ. ๒๔๗๕ ก่อนข้างบ่อยครับ นักเรียน นักศึกษาก็ได้อ่าน
แปลว่าก็ได้รับการบันทึกไว้ในที่ต่าง ๆ ตามสมควร แต่เหตุการณ์ ร.ศ. ๑๓๐ ซึ่งปีนี้ครบ
๑๐๐ ปีพอดี ครบศตวรรษ เหตุการณ์นี้ถูกบันทึกไว้ได้ไหมครับ ลึนกระแสความการใช้งาน
ตามนิยามศัพท์แล้วหรือไม่ อย่างนี้ครับ ถ้าหากว่าท่านกลับไปหาข้อสังเกตข้อที่ ๑ ของผม
ก็คือว่าทุกส่วน ทุกมุมควรจะได้ได้รับการบันทึกหรือถูกรวบรวมเป็นเอกสารก็ควรจะได้รับ
15 การบันทึกด้วย ไม่ว่าจะฝ่ายแพ้หรือฝ่ายชนะก็ถูกบันทึก ถ้าอย่างนี้ลูกหลานเราในอนาคต
ได้ประโยชน์แน่ ๆ แต่ถ้าเมื่อไรที่ถูกบันทึกแต่เฉพาะฝ่ายที่ชนะ เช่น พ.ศ. ๒๔๗๕ พูดอย่าง
ตรงไปตรงมาก็คือเจ้าแพ้คณะราษฎรซึ่งประกอบด้วยทหารกับฝ่ายพลเรือนที่เป็นแกนนำ
อย่างท่านปรีดี พนมยงค์ ชนะจะบันทึกไว้เฉพาะประวัติศาสตร์ที่คณะราษฎรชนะใช่หรือไม่
ฝ่ายแพ้ไม่ได้บันทึกใช่หรือไม่ เช่นกัน ร.ศ. ๑๓๐ ฝ่ายเจ้าชนะ ฝ่ายทหารแพ้อย่างนี้เราจะ
20 บันทึกกันไว้อย่างไร มีประวัติศาสตร์ระยะใกล้อีกท่านประธานครับผมขออนุญาต
ประหยัดเวลาแล้วไม่พูดครบทุกเหตุการณ์หรอก แต่เอาเฉพาะเหตุการณ์ที่สำคัญ ๑๔ ตุลาคม
๒๕๑๖ นักศึกษา ประชาชน นักเรียน พ่อค้าทั้งหลายอาจจะได้บอกว่าเป็นฝ่ายชนะ เราบันทึก
ไว้ไหมครับ ฝ่ายทหารซึ่งไม่ใช่ทั้งกองทัพ โดยเฉพาะผู้นำก็แล้วกันนะครับ แพ้ต้องหนี
ออกนอกประเทศ จอมพล ถนอม จอมพล ประภาส และคณะ อย่างนี้เราจะบันทึกไว้
25 ไหมครับ แล้วมีเหตุการณ์ที่ติดกันเลย ๓ ปีห่างกันเท่านั้นเองก็คือ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕
ซึ่งคนมักจะเข้าใจ ๒ เหตุการณ์นี้ว่าเป็นเหตุการณ์เดียวกัน แล้วไปเรียกรวมว่าเหตุการณ์
๑๖ ตุลา ซึ่งไม่ใช่ครับ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ กับ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ นั้น
นักเรียน นักศึกษาและประชาชนถูกล้อมฆ่า ล้อมปราบอย่างป่าเถื่อนทารุณที่สุดใน

๑๕๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ศส. ๓๒/๒

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วเย็นวันนั้นก็จึงถูกรัฐประหารซ้ำ เหตุการณ์อย่างนี้ถูกบันทึกไว้
ใหม่ครับ แล้วเหตุการณ์เมื่อพฤษภาคม ๒๕๓๕ ผมยกตัวอย่างเป็นเหตุการณ์สุดท้าย
- 5 ก็แล้วกันครับท่านประธาน พฤษภาคม ๒๕๓๕ ซึ่งมีรากฐานมาจากนักศึกษา
ประชาชนได้ด้านรัฐประหารเมื่อกุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ผมพูดคำนี้ท่านประธานอาจจะยัง
ไม่คุ้นเคยเห็นไหมครับ เป็นเหตุการณ์ที่เชื่อมต่อกันเลยแต่ว่าไม่ถูกบันทึก ๒๕๓๔
มีนักศึกษา มีผู้นำกรรมกรถูกจับกุมด้านรัฐประหาร พลเอกชาติชาย นี่เป็นประวัติศาสตร์
ที่ใกล้ตัวผม เพราะผมเป็นคนหนึ่งที่ด้านรัฐประหารแล้วถูกจับเป็นจำเลยที่ ๑ พร้อมกับพวก
- 10 ๑๕ คน เมื่อกุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ด้านรัฐประหารทันที ไม่ได้เพื่อปกป้องรัฐบาลชาติชาย
เพราะกำลังประท้วงรัฐบาลชาติชายอยู่เรื่องราคาขายพาราตกต่ำ แต่เห็นว่าเมื่อทหารเข้ามา
ยึดอำนาจนั้นก็ไม่ได้รังเกียจทหาร แต่กรรมที่ทหารทำไว้คือการกระทำไม่ถูกต้อง ขัดกับ
หลักการประชาธิปไตย อย่างนี้ถูกบันทึกใหม่ครับ ไม่ใช่เพื่อตัวเองอะไรนะครับ แต่ผม
เรียนว่านี่เป็นกรณีตัวอย่างว่าเราจะบันทึกไว้อย่างไร ทั้งตัวเรื่องที่เป็นเรื่องจากภาคประชาชน
- 15 ชุมชนท้องถิ่น มีอีกมากมายนะครับเราจะบันทึกอะไรหรือไม่ ผมไม่ได้คัดค้านขัดแย้ง
แต่ประการใดถ้าจะบันทึกของรัฐหรือของส่วนอื่น แต่เราจะกระทำให้กว้างขวางเพียงใด
นี่เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๒.๑ ก็คือประวัติศาสตร์ระยะใกล้

- ๓๓/๑

ผมขออนุญาตไป ๒.๒ สุดท้าย ประวัติศาสตร์ระยะไกล ลึนกระแสดความ
 ใช้งานแล้วหรือไม่ ประวัติศาสตร์ระยะไกลน้อยของเรา เรามักจะเรียนจากหนังสือเรียนว่า
 5 ประเทศไทยเราเริ่มต้นประวัติศาสตร์จากสุโขทัย จริงหรือครับ ถ้าผมมีคำถามอย่างนี้ แล้วผม
 มีข้อมูลอื่นเข้ามา ข้อมูลที่ผมเสนอมีโอกาสถูกรวบรวมไว้หรือไม่ เช่น พ่อขุนศรีนาวนำถุม
 อันนี้ขออนุญาตยกอ้าง ดอกเตอร์ดิเรก ถึงฝั่ง สมาชิกวุฒิสภาเรา ท่านให้หนังสือผมเล่มหนึ่ง
 ท่านจำพ่อขุนบางกลางหาวได้ใช่ไหมครับ สมัยเด็ก ๆ เรียนว่า พ่อขุนบางกลางท่าว ต่อมา
 ก็เปลี่ยนเป็น พ่อขุนบางกลางหาว ร่วมกับพ่อขุนผาเมือง ใช่ไหมครับ ที่บอกว่าเราขับไล่ขอม
 10 แล้วเราก็มีแค่นั้น เหมือนกับว่าคนไทยอพยพมาจากอัลไต มาตั้งอาณาจักรอ้ายลาว
 แล้วนำนเจ้าหนีชาวฮั่นหรือหนีจีนที่ถูกราน อ่างอย่างนั้น แล้วก็มาไล่ขอมที่เขาอยู่ในดินแดน
 เดิมแต่โบราณ คูสิครับ ไปยกดินแดนเหล่านี้ให้กับขอมทั้งหมด คือไม่ได้บอกว่าตัวเอง
 อยู่ตรงนี้ตั้งแต่เดิม แต่ต่อมานักประวัติศาสตร์ก็ยอมรับแล้วว่าคนไทยอยู่ตรงนี้แหละ
 อาจจะทำอพยพไปมาก็แล้วแต่ ประวัติศาสตร์แบบนี้เราจะบันทึกไว้อย่างไร กระแสหลัก
 15 บอกว่า เราเริ่มต้นประวัติศาสตร์ไทยเมื่อประมาณ พ.ศ. ๑๗๐๐ กลาย ๆ ใกล้เคียง พ.ศ. ๑๘๐๐
 ก็คือกรุงสุโขทัย ปฐมกษัตริย์เราเรียกว่า พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ก็คือพ่อขุนบางกลางหาวนี้
 แต่พ่อขุนผาเมืองไปไหน แล้วพ่อของขุนผาเมือง ก็คือขุนศรีนาวนำถุม เราก็ไม่รู้จักกันเลย
 ซึ่งนักประวัติศาสตร์หลายคนก็ยอมรับแล้ว อาจจะตั้งบ้านเมืองไว้ก่อนที่แถวนี้ครับ แต่ว่า
 ต่อมาพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ ท่านแผ่อิทธิพล ท่านจึงส่งคนของท่านมาก็แล้วแต่ นี่เป็นตัวอย่าง
 20 ระยะไกล ยังไม่นับอื่น ๆ อีกมากมาย ย้านนครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี ยันตรงนี้
 ท่านประธาน สมุทรสงคราม ทวาราวดี ท่านจะบันทึกไว้ไหมครับ ศรีวิชัย ตามพรลิงค์
 ขออนุญาตว่าควรอ่านว่า ตาม พระ ลิง แปลว่า ลืมทองแดง ไม่ใช่ ตาม พอน ลิง ท่านประธาน
 เราจะได้รับการบันทึกไว้ไหมครับ อันนี้ข้อสังเกตที่ผมอยากจะตั้งไว้ต่อรัฐบาลที่ได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา เพราะว่ามีประวัติศาสตร์อีกมากมาย รวมถึงประวัติศาสตร์
 25 ชุมชนท้องถิ่นที่เราจะมีช่องทางใดในการที่จะถูกรวบรวมไว้ได้ด้วย เพราะผมไม่ยาก
 ลงรายละเอียดว่า อำนาจในการที่จะรวบรวมนั้นก็อยู่ที่กลไกราชการ ไม่ใช่อยู่ที่กลไกอื่น
 แล้วอำนาจที่จะถูกตรวจสอบอยู่ที่ไหนครับ ผมไม่เห็นในเนื้อความ ๓๒ มาตรา ใครมีอำนาจ
 ผู้นั้นต้องถูกตรวจสอบ นี่เป็นหลักการของโลก ใครที่ไม่อยากถูกตรวจสอบอย่ามีอำนาจ

กระท้งรื่องอำนาจในการที่จะรวบรวมประวัตศาสตรั ท่านประธานที่เคารพ ผมจิงขอ
ตั้งข้อสังเกต ๒ ข้อ ส่วนข้อเสนอแนะผมก็มี ๒ ข้อ ค้งนี้

- 5 ข้อแรก ผมอยากจะทำรเรียนท่านประธานด้วยความเคารพผ่านไปย้ง
ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่า จะต้องเปิดโอกาสให้มีการปรับแก้ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ทุกภาคส่วนมีโอกาสได้รวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงเข้ามาสู่
ท่านอย่างกังวลเลยว่ประวัตศาสตรันั้นอาจจะทำให้เกิดความแตกแยก เปล่าครับ มนุษย์
มีปัญหา มนุษย์สามารถที่จะเรียนรู้งจากความเจ็บปวด จากความจริงได้ แต่ในขณะเดียวกัน
- 10 ไม่ได้แปลว่ผมจะส่งเสริมให้มีประวัตศาสตรัเฉพาะสงครามหรือรบพุง มีประวัตศาสตรัรัก
มากมายไปหมด ประวัตศาสตรัร่วมมือมากมายไปหมด ยกตัวอย่างเช่น ในอุษาคเนย์ หรือ
ในอาเชียนเรา ถ้าเรายกประวัตศาสตรับาดหมางหรือมีแต่รบ ๆ อาจจะเพ็รวบรวมคนไทย
ให้มารักกัน แล้วก็ให้รู้ว่าม็ศัทรูอย่างนี้ แต่ถึงที่สุดพอในชั้นหลังท่านประธานจะได้แลเห็น
เราก่อตั้งอาเชียน เรากลับเป็นอุปสรรคเสียดเองในการที่จะสร้างความตระหนักของ
- 15 พลเมืองไทย ว่ตัวเองต้องเป็นพลเมืองอาเชียนด้วย คือมีบ้านอีกหลังหนึ่งใหญ่กว่เดิม
ก็คืออาเชียน แต่เรากลับไม่มีความตระหนัก คือไม่มีสำนึกในความเป็นพลเมืองอาเชียน
อย่างนี้ผมคิดว่ก็เป็นประวัตศาสตรัที่ควรจะต้องมาคว่ว่าทำอย่างไรจิงจะให้รอบด้าน-----

นี่เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๑ ครับท่านประธาน ให้รอบด้าน มาจากหลายภาคส่วน ประวัติศาสตร์
ท้องถิ่นก็ต้องเอาเข้ามาด้วย ประวัติศาสตร์ชุมชนก็ต้องเอาเข้ามาด้วย ภาคประชาชน

5 จะต้องเปิดโอกาสให้เข้ามาด้วย

ข้อที่ ๒ ข้อสุดท้ายท่านประธาน ผมเห็นด้วยกับการให้มีประวัติศาสตร์ชุมชน
ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ที่หลากหลายมากขึ้นที่ถูกบันทึกไว้ในระบบจดหมายเหตุแห่งชาติ
ของเรา แต่ผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะต้องตั้งหรือขยายหน่วยงานให้มากออกไป พอแล้วครับ
ถ้าอะอะอะไรแล้วเราจะต้องตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้นระดับจังหวัด ระดับอะไร ผมคิดว่า

10 เป็นการเปลืองทรัพยากรโดยใช้เหตุ เราหาผู้รับผิดชอบบนโครงสร้างเดิมได้ครับ ท่านลอง
ไปดูครับ ในกระทรวงวัฒนธรรม ในกรมศิลปากร ท่านอาจจะมีพิพิธภัณฑ์ประจำจังหวัด
หรือไม่ ผมคิดว่ามีทุกจังหวัด ให้ช่วยบูรณาการภารกิจนี้ได้ไหมครับ เพิ่มภารกิจ เพิ่มบทบาท
ให้ท่าน หรือดึงภาคส่วนเอกชน หรือภาคส่วนประชาชน หรือกระทั่งส่วนราชการ
ส่วนท้องถิ่นเข้ามาบูรณาการได้ไหมครับ ไม่ต้องไปตั้งหอจดหมายเหตุจังหวัดหรอกครับ

15 เพราะท่านทราบอยู่เนะครับว่าปัจจุบันและในอนาคตไม่นานหรือประเทศนี้เดินไม่ได้
งบประมาณที่เก็บภาษีตอนนี้ไปถอนขนห่านเอกชนเยอะเนะครับ เอสเอ็มอี (SMEs) ที่ควร
ส่งเสริมเขา ไม่ควรเก็บภาษีเขามาก กลับไปเก็บเยอะ อันนี้ไม่ถูกเนะครับ ควรจะไป
เก็บภาษีบริษัทขนาดใหญ่ แต่ทำไมไม่เก็บเพราะมีอิทธิพลกันหรือไม่อย่างไร อันนี้ผมจึงเรียนว่า
ควรจะต้องมานั่งดูตรงนี้ครับว่า เราควรที่จะต้องให้มีการลดภาระงบประมาณ อย่าไป

20 ตั้งหน่วยงานเพิ่ม ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ณ ขณะนี้เราใช้สำหรับค่าใช้จ่ายประจำ คือเราใช้เงิน
ที่เก็บจากภาษีมาหล่อเลี้ยงระบบราชการที่ใหญ่โตเทอะทะเกินจำเป็นเสีย

๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ อีก ๔ - ๕ เปอร์เซ็นต์ จ่ายค่าน้ำคอกเบี้ย เราเหลืองบประมาณทำไร

ท่านประธาน ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ทำนั่นเองที่เป็นงบพัฒนาหรืองบลงทุน
ดังนั้นถ้าหากว่าเราค่อย ๆ เพิ่มหน่วยงานขึ้นไปเรื่อย ๆ อะอะคิดอะไรไม่ออก

25 เราองค์กรในเซชัน (Organization) เพิ่มองค์กรไว้ก่อน แต่ว่าวิชัน (Vision) มิชชัน
(Mission) หรือว่ายุทธศาสตร์เรากลับไม่ได้มานั่งดู ภารกิจเราไม่ได้มานั่งดูจริงจัง ผมคิดว่า
อันนี้จะเป็นอันตราย เป็นภาระกับงบประมาณให้กับลูกหลานหรือให้กับสังคมไทยต่อไป

ในอนาคต ดังนั้นผมจึงฝากข้อเสนอแนะ ๒ ประการไว้ในที่นี้ด้วย ขอบพระคุณท่านประธาน
 ครับ

5 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเจริญ ภัคดีวานิช ค่ะ

นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง กระผมมีประเด็นสั้น ๆ ท่านประธาน
 เพื่อประหยัดเวลา อันแรกก่อน กราบเรียนท่านประธานผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
 10 ฉบับนี้ แล้วก็ยังมีบางมาตราที่คิดว่าเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาน่าจะได้อะไรช่วยกันแปรญัตติ อันแรกก่อน
 ท่านประธาน มาตรา ๒๕ ถ้าท่านประธานดู คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมจดหมายเหตุ
 ในนี้จะมีอยู่ ๗ คน ถ้าเผื่อว่าจะเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิ อาจจะเป็นอดีตอธิบดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน
 หรือคนที่มีความรู้ด้านสักคน ๒ คนจะเป็นการดี ท่านประธานลองอ่านดูในมาตรา ๒๕
 กรรมการจะมีอธิบดี มีข้าราชการปัจจุบัน ถ้าเราเอาปราชญ์ชาวบ้านเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิ
 15 สัก ๒ คน คิดว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ในการบริหารกองทุนมากยิ่งขึ้น อันนี้อันดับแรก

มาตราที่ ๒ ที่กระผมตั้งข้อสังเกตและนำเสนอใจเพื่อช่วยกันแปรญัตติ คือ
 มาตรา ๒๖ วรรคห้า มาตรา ๒๖ คณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุมีอำนาจ
 หน้าที่ (๕) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อรัฐมนตรี ถ้าเผื่อกองทุนนี้
 เห็นว่าเป็นกองทุนที่สำคัญและจำเป็นต้องการสนับสนุนที่ให้กองทุนได้รับงบประมาณจาก
 20 รัฐบาลมากยิ่งขึ้น ถ้าเป็นไปได้ ถ้าเผื่อว่าช่วยกันแปรญัตติให้รายงานรัฐสภาด้วย การรายงาน
 ต่อรัฐสภานั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็จะช่วยกัน เมื่อรายงานกองทุน
 สมมุติจะครบ รัฐบาลปีงบประมาณให้แก่ ๒๐ กว่าล้านบาท เราเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง
 สำคัญ มีผลงานที่ชัดเจน จะช่วยทดแทนให้กับกองทุนเอง ผมคิดว่า (๕) ถ้าเราแปรญัตติ
 เพิ่มเข้าไปนอกจากรายงานต่อคณะรัฐมนตรีแล้วให้รายงานต่อรัฐสภาด้วย

25 ประเด็นที่ ๓ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาก็ได้กราบเรียนท่านประธาน
 เรื่องโทษ โดยเฉพาะหมวด ๕ บทกำหนดโทษ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ แต่ผม
 จะเฉพาะมาตรา ๓๐ ท่านประธานครับ มาตรา ๓๐ -----

- มาตรา ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษ
 จำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อสักครุนี้หลายท่าน
 5 ก็กราบเรียนท่านประธานว่าโทษนี้ค่อนข้างสูง ที่นี้สูงสัมพันธ์กับอะไรท่านประธานช่วยค
 ณะครับ มาตรา ๒๑ โทษจำคุกไม่เกินห้าปีเหมือนกัน ท่านประธานโยงกลับไป
 มาตรา ๒๑ เพื่อเชื่อมโยง ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อ ขาย แลกเปลี่ยน จำหน่าย ผสมสนใจพรรคสุดท้าย
 ท่านประธานครับ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งเอกสารจดหมายเหตุ เมื่อสักครุนี้
 เพื่อนสมาชิก ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ท่านสุรชัย หลักเกณฑ์ว่าจดหมายเหตุหรือเอกสารนี้
 10 เป็นเอกสารสำคัญ หลักเกณฑ์หรือว่ามีความจำเป็น ที่นี้คนที่รับไว้ของท่านประธานรับไว้
 หรือชาวบ้านรับไว้ไม่รู้ แล้วเกิดต้องมาดำเนินคดีจำคุก ๕ ปี กระผมคิดว่าตรงนี้ความ
 เชื่อมโยงระหว่างที่เขียนในมาตรา ๒๑ พรรคสุดท้ายกับโทษที่ได้รับตามมาตรา ๓๐
 ในบางเรื่องขาดความชัดเจนผมคิดว่าค่อนข้างรุนแรง เฉพาะในร่างพระราชบัญญัติกระผมมี
 ข้อสังเกตอยู่ ๓ - ๔ เรื่องเพื่อประหยัดเวลา แล้วผมมีข้อเสนอกับท่านรัฐมนตรีอยู่ ๒ เรื่อง
 15 ประการแรก ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
 เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีจะช่วยให้จดหมายเหตุมีคุณค่าและมีประโยชน์ยิ่งขึ้น อันแรกก่อน
 ครับ นอกจากเก็บ การเผยแพร่ กระผมคิดว่ามีความจำเป็น เด็กรุ่นหลัง นักเรียน ม. ๑ ม. ๒
 ม. ๓ ม. ๔ ม. ๕ เรื่องดี ๆ ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์เขาไม่รู้ เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อท่านให้กรม
 ที่รับผิดชอบลองทำสัก ๒ - ๓ เรื่อง แล้วก็อาจจะเป็นวิชาเลือกในโรงเรียนมัธยม อย่างเช่น
 20 เรื่องอะไร เรื่องการค้าต่างชาติ ท่านไปเอาจดหมายเหตุแล้วทำให้เป็นเรื่องที่ปรับให้น่าสนใจ
 ไม่ว่าทางเงินที่มา เขาเดินเรือมาอย่างไร ที่มีจดหมายเหตุ พวกฮอลันดา พวกเปอร์เซียที่มา
 ค้าขายมาอย่างไร ถ้าอยู่เฉพาะในจดหมายเหตุเด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้รู้เลย หรือไม่
 ตัวอย่างเรื่องของปัญหาชายแดนที่เราต้องเสียดินแดนไป ในประวัติศาสตร์มีอยู่ แต่จะมี
 บางเรื่องหรือบางภาพที่ชาวต่างชาติเขาเขียนสเก็ต (Sketch) ภาพไว้ การที่เด็กได้เห็น
 25 กระผมคิดว่าก็จะเป็นส่วนหนึ่งนอกจากสร้างความรักชาติ จะเห็นว่านอกจากความรักชาติ
 แล้วเด็กจะรู้ว่าเวลาวิกฤติ การแก้ปัญหาของประเทศนั้นจำเป็นต้องใช้ความสามารถอย่างสูง
 จากพระมหากษัตริย์ของเรา ขณะนี้ประวัติศาสตร์มี ถ้าท่านประธานสอนหนังสือ

ท่านประธานไปดูหนังสือประวัติศาสตร์จะมีสั้น ๆ แต่ภาพในการที่ชาวต่างชาติบันทึกไว้
จะอยู่ในหอจดหมายเหตุ ถ้าเพื่อท่านรัฐมนตรีได้ทำเรื่องพวกนี้ขึ้นมา อาจจะเป็นวิชาเลือก
5 นักเรียนมัธยมปลาย จะได้ปลูกฝังเด็กเล็ก ๆ เริ่มเห็นค่าและความสำคัญ นอกจากเก็บ
อย่างเดียว อย่างเมื่อสักครู่นี้ที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาเล่าต่อสภาเหตุการณ์ ร.ศ. ๑๓๐
พ.ศ. ๒๔๗๕ ก็ดี หรือเหตุการณ์ ๑๖ ตุลา ก็ตาม เอาไว้เป็นเรื่องเดียว ภาพที่มีการบันทึก
หรือการเขียนให้เห็น คือขณะนี้เวลาเรียนหนังสือท่านประธานครับ กลุ่มสาระสังคมศึกษามี
หลายสาระการเรียนรู้ โอกาสที่เด็กจะได้รู้ ขอโทษนะบางคนตลอดชีวิตอาจจะไม่เคยได้เห็น
10 เลยเรื่องพวกนี้ แต่ถ้าเพื่อว่าหอจดหมายเหตุ ท่านรัฐมนตรีได้ทำแล้วก็ส่งไปไว้ อาจจะไว้ที่
หอสมุดประชาชนตามแต่ละจังหวัด หรือประสานกับกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นวิชาเลือก
ขึ้นมาวิชาหนึ่ง ก็จะทำให้เด็กนี้เลือกเป็นเรื่อง ๆ ไปก็จะเกิดประโยชน์ยิ่ง ก็ขออนุญาต
ขอบคุณท่านประธานเพื่อฝากท่านรัฐมนตรีนำไปประกอบการพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา
15 รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านทวิศักดิ์ คิตบรรจง ค่ะ
นายทวิศักดิ์ คิตบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวิศักดิ์
คิตบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ เท่าที่ฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมา ทุกท่าน
ต่างก็มีความชื่นชมแล้วก็มีความเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุ
แห่งชาติด้วยกันทั้งสิ้น แล้วก็ถือว่าเป็นเกียรติประวัติอันหนึ่งที่บ้านเมืองของเราจะได้มี
20 สถานที่สำคัญแห่งนี้ในการที่จะบันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ของบ้านของเรา
ให้เป็นที่ค้นคว้าศึกษาสำหรับชนรุ่นหลังต่อไป -----

๑๕๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๓๖/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ อย่างไรก็ตามเพื่อประโยชน์ในการแปรญัตติ ผมอยากจะขอ
กราบเรียนเสนอข้อคิดเห็นบางประการ ดังต่อไปนี้ครับ

- 5 ในมาตรา ๑๓ หอจดหมายเหตุแห่งชาติมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๕) จัดบันทึก
เหตุการณ์เกี่ยวกับพระราชพิธี รัฐพิธี และศาสนพิธี (๖) รวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญ
ของชาติ ตรงนี้ผมอยากจะขอกราบเรียนว่าบางทีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันนั้นมีกระจัด
กระจายอยู่ทั่วทุกจังหวัด ทั่วทุกอำเภอของประเทศ ซึ่งในหลายเหตุการณ์นี้ต่อไปก็อาจจะ
เป็นเหตุการณ์สำคัญที่น่าจะบันทึกเอาไว้เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ของอนุชนรุ่นหลัง
10 ต่อไป แต่ว่าการที่จะทำอย่างนั้นจะต้องมีการจัดการที่เป็นระบบ ผมทราบว่าทางฝ่ายทหาร
นั้นจะมีบันทึกปฐมของจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดที่เขาอยู่ จังหวัดที่หน่วยตั้งอยู่นี้เป็นประจำทุกวัน
กระผมคิดว่าในทางด้านพลเรือนสามารถจะทำเรื่องอย่างนี้ได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องไป
ตั้งหน่วยงานใหม่ เพราะว่ากรมศิลปากรนั้นมีวัฒนธรรมจังหวัด มีเจ้าหน้าที่มากพอสมควร
ที่จะทำการบันทึกสิ่งเหล่านี้ และผมไม่อยากจะให้หอจดหมายเหตุเหล่านี้มีแต่เรื่องของ
15 ประวัติศาสตร์อย่างเดียวเท่านั้น แต่จะต้องมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา เหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่
ในจังหวัดได้บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ในจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นรัฐพิธีก็ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
ท้องถิ่นก็ดี กระผมจะยกตัวอย่าง อย่างเช่น การเปิดจุดผ่อนปรนเกี่ยวกับการค้าชายแดน
กับต่างประเทศ ซึ่งในวันนี้อาจจะเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่อีก ๕๐ ปี หรืออีก ๑๐๐ ปี
อาจจะเห็นว่าที่ตรงนี้เป็นที่สำคัญที่เริ่มต้นมาอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น การสร้างพระพุทธรูป
20 องค์สำคัญในจังหวัดหรือในอำเภอต่าง ๆ อย่างนี้ รวมทั้งพิธีกรรมที่น่าสนใจด้วย
ถ้าสิ่งเหล่านี้ได้มีการบันทึกเอาไว้ จะเป็นด้วยภาพ ด้วยคำบรรยายหรือเป็นหนังสือ
ก็แล้วแต่ แล้วก็ส่งมายังหอจดหมายเหตุเป็นประจำทุกวัน ทุกสัปดาห์ หรือทุกเดือน
ก็สุดแล้วแต่ แล้วก็มาคัดกรองเอา เหตุการณ์ที่สำคัญนั้นก็อาจจะเป็นเอกสารที่ถือว่าเป็น
เอกสารลำดับต้น เอกสารลำดับรองลงไปก็น่าจะมีโดยแยกเป็นจังหวัดต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้า
25 ในกรณีอย่างนี้จะทำให้หอจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นมีหน้าที่เก็บทั้งสิ่งที่เป็นอดีต แล้วก็สิ่งที่
เป็นปัจจุบัน ถ้าหากว่าใครอยากจะสนใจจะศึกษาเหตุการณ์ของจังหวัดต่าง ๆ ว่าเรามี
เหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นก็จะสามารถไปดูในหอจดหมายเหตุได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า

LIRT

เราน่าจะกำหนดกรอบให้มีความกว้างกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ ไม่ใช่เป็นแต่เพียงบันทึก
เหตุการณ์เกี่ยวกับพระราชพิธี รัฐพิธี และศาสนพิธี รวมทั้งรวบรวมเหตุการณ์สำคัญของชาติ
5 เท่านั้น

ประการที่ ๒ กระผมเห็นด้วยกับท่านมณฑิร บุญตัน ที่ได้อภิปรายไป
ในมาตรา ๑๓ (๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ จัดให้มีสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นิทรรศการ
และกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์เอกสารจดหมายเหตุ คำว่า “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” นี้
เราใช้กันมาก และก็ได้ใช้เงินใช้ทองในการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้ค่อนข้างมาก
10 แต่เสร็จแล้วก็กลายเป็นของที่เหมือนกับเป็นอนุสาวรีย์ ไม่ได้มีการพัฒนา ไม่ได้มีการ
ปรับปรุงเนื้อหาที่จะบรรจุไว้ในสื่ออิเล็กทรอนิกส์เท่าที่ควร หลายหน่วยงานบอกว่า
ถ้าหากว่าต้องการที่จะรู้ว่าหน่วยงานมีข้อมูลประการใดก็ให้ไปดูตามเว็บไซต์ (Website)
ต่าง ๆ แต่เมื่อเปิดเว็บไซต์แล้วก็มีแต่ความว่างเปล่า ไม่มีอะไรคืบหน้าเลย เพราะฉะนั้น
ในเรื่องของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ -----

15

- ๓๓/๑

อยากจะทำเรื่องสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มากขึ้น เพราะว่าจะเป็นการประหยัด
 และถ้าหากว่าสามารถที่จะทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพแล้ว เราก็คงจะ
 5 ไม่จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ในระดับจังหวัดเพิ่มขึ้นอีก อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้เรียน
 แล้วว่าถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นเราจะต้องเพิ่มจำนวนคนและจำนวนเงินอีกมากมายเหลือเกิน
 เพราะฉะนั้นจึงอยากจะทำเรื่องการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นประโยชน์

ประการที่ ๓ ที่อยากจะตั้งข้อสังเกตก็คือเรื่องของกองทุนซึ่งมีอยู่ใน
 มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า

10 “กองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุในกรมศิลปากร” ซึ่งได้มาจากดังต่อไปนี้ครับ

(๓) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น
 ทั้งในประเทศและต่างประเทศและเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

จาก (๓) นี้ก็ไปสู่มาตรา ๒๕ ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนส่งเสริม
 งานจดหมายเหตุขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย มีหลายท่านนะครับ และ ๑ ในจำนวนนั้น

15 ก็คือนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย ซึ่งอาจจะทำให้เห็นว่า
 นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยนั้นก็คงจะล่อมาจากเงินอุดหนุน
 ที่ได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผมขอกราบเรียนว่าในการจัดการบริหารราชการ
 ส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ละส่วนนั้นก็แยกออกจากกันโดยอิสระ ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล รวมทั้งเมืองพัทยา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า

20 จะเอานายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยมาเพียงคนเดียว

ท่านประธานครับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบอื่น ๆ ก็คงจะไม่ได้มีความสนใจ

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงจะต้องหาจุดร่วม ซึ่งคงจะต้องสงวนไว้ในเรื่องของการแปรรูปคดี

เพราะถ้าหากว่ามีฉะนั้นแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ จะมีความรู้สึกที่ว่าตัวเองนั้น

ไม่มีความสำคัญ นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทยคุณแล้วอาจจะ

25 เห็นว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด แต่ว่าองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดนั้นไม่ได้มีส่วนในการที่จะไปเชื่อมโยงหรือว่าไปมีอำนาจ หรือจะมีอำนาจใด ๆ

เหนือกว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงจะต้องหาจุดร่วมให้ได้ครับ

๑๖๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

พรเพื่อญ ๓๓/๒

มิฉะนั้นแล้วก็จะไม่ได้รับความสนใจจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ อย่างแน่นอน
กระผมขอกราบเรียนมาเพียง

5 ๓ ประการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมักร เขาวานันท์ ค่ะ

นายสมักร เขาวานันท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมักร
เขาวานันท์ สมาชิกวุฒิสภาประเภทสรรหา ผมอยากขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไป
10 ยังท่านรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ครับว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ผมเห็นด้วยกับหลักการ
และเหตุผล แต่ว่าผมมีข้อสังเกตเพื่อท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจง เพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูล
ในการแปรญัตติ จากข้อสังเกตคือตามมาตรา ๑๐ ผมขออนุญาตอ่านนะครับว่า “มาตรา ๑๐
เมื่อปรากฏแก่กรมศิลปากรว่าเอกสารส่วนบุคคลซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ในความ
ครอบครองของบุคคล อาจมีคุณค่าเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ให้กรมศิลปากรขอตรวจสอบ
15 และประเมินคุณค่าของเอกสารนั้น” ตามมาตรา ๑๐ วรรคแรกนี้ก็คือว่าก็ให้กรมศิลปากร
ขอตรวจสอบ ประการแรก

แล้วก็มาถึงมาตรา ๑๑ วรรคสอง “ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
ไม่ส่งมอบเอกสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๐ เพื่อนำมาเก็บรักษาหรืออนุรักษ์ไว้ที่
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้กรมศิลปากรขอทำสำเนาและบันทึกรายละเอียดของเอกสาร
20 ส่วนบุคคลไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด”

- ๓๘/๑

๑๖๔

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฏฐนิตยร์ติ ๓๘/๒

- ทำอย่างไรจึงจะให้หอจดหมายเหตุแห่งชาตินี้ไม่หยุดนิ่งเหมือนกับที่ผมได้เรียนให้ทราบแล้ว
ตรงนี้ขึ้นอยู่กับว่ากระทรวงวัฒนธรรมหรือกรมศิลปากรจะวางระบบบริหารจัดการอย่างไร
- 5 คือนอกจากเก็บรวบรวม เก็บรักษาแล้ว ผมคิดว่ายังไม่พอ ควรจะต้องมองถึงการจะนำไปใช้
ประโยชน์ คือการเก็บรักษาที่หอสมุดแห่งชาติ การกำหนดมาตรฐานโดยกรมศิลปากรนั้น
ผมไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าเรื่องของจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นจำเป็นต้องมีตามมาตรฐาน
เพราะว่าเราจะต้องไปเชื่อมโยงกับนานาประเทศเขาในหลายประเทศ อย่างอีก ๑ ปีข้างหน้า
ประเทศไทยก็จะไปร่วมกับสมาคมอาเซียน (ASEAN) เขา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน
- 10 ประวัติศาสตร์ ขณะนี้ประเทศเพื่อนบ้านไม่ไว้วางใจประเทศไทย เขามองดูว่าประวัติศาสตร์
ของเราเหมือนกับไปสร้างความขัดแย้งปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น ผมอยากจะให้ทางกระทรวง
วัฒนธรรมโดยท่านรัฐมนตรี ขออนุญาตนะครับ ที่จะได้ไปชำระสะสางสิ่งเหล่านี้เสีย
เพราะไม่อย่างนั้นก็จะปัญหาที่จะก่อให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้าได้ เพราะฉะนั้น
ก็อยากจะมองถึงหอจดหมายเหตุนี้เหมือนคลังสมอง เป็นคลังปัญญาที่จะนำไปสู่การแก้ไข
- 15 ปัญหาในอนาคต ถ้าหากว่าเรามีคลังปัญญาที่ดี เข้มทิศหรือเป้าหมายที่จะกำหนดไปข้างหน้า
ก็จะชัดเจนขึ้น -----

- ๓๕/๑

อย่างเช่น กรณีเหตุการณ์น้ำท่วมที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ไม่ใช่กระทบเฉพาะ

5 ในกรุงเทพมหานคร ถ้าเรามองส่วนกลางอย่างเดียวผมคิดว่าไม่ได้ ต้องมองการเชื่อมโยงกับ
ที่อื่นด้วย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเป็นประวัติศาสตร์ เราจะแก้ไขอย่างไรถ้าเกิดขึ้นอีก
อย่างปีที่แล้ว หรือปีนี้ หรือปีหน้า หรือในอนาคตข้างหน้า อย่างนี้ผมคิดว่าเป็นประโยชน์
ถ้าหากว่าเรามีการบันทึกเหตุการณ์ข้อมูลลักษณะเชื่อมโยงกับพื้นที่ เพราะฉะนั้นก็อยากจะ
ให้ไม่ใช่มองเฉพาะที่จดหมายเหตุในส่วนกลาง อยากจะให้มองไปถึงระดับพื้นที่ด้วย อันนี้
ก็ฝากท่านรัฐมนตรีไว้เป็นแนวทาง

10 อีกอันหนึ่งคือเรื่องของกองทุนก็เป็นเรื่องสำคัญ ที่นี้กรรมการของกองทุน
ที่คุณแล้วยังขาดอยู่ส่วนหนึ่งคือ เรามีประธานสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับ
ประธานสภาวัฒนธรรมระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ถึงระดับตำบลด้วย ถ้าหากว่าเราสามารถ
ที่จะให้มีประธานสภาวัฒนธรรมแห่งชาติสักท่านหนึ่งในคณะกรรมการกองทุน ผมคิดว่า
จะทำให้การบริหารงานกองทุนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วก็จะประโยชน์กับประเทศชาติ
15 เนื่องจากว่าบุคลากรตรงนี้เขามีการเชื่อมโยงกันทั้งประเทศในเครือข่ายถึงระดับตำบลด้วย
ผมคิดว่าตรงนี้จะทำให้งานของหอสมุดแห่งชาติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ก็เป็นข้อสังเกต
คล้าย ๆ กับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำคุณ สิทธีสมาน ค่ะ

20 นายคำคุณ สิทธีสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำคุณ
สิตธีสมาน สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมมีความผูกพันกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
แล้วก็หอสมุดแห่งชาติ เพราะว่าตั้งแต่เกิดมาก็บ้านอยู่ใกล้ ๆ กันก็เห็นตั้งแต่หอจดหมายเหตุ
แห่งชาติ หอสมุดชาตินั้นเป็นที่ทันสมัยสำหรับเด็กรุ่นผม แต่ว่าทุกวันนี้เราก็ต้องยอมรับ
ความเป็นจริงว่า กลายเป็นสถานที่ที่เด็กเข้าน้อยลง ความทันสมัยต่าง ๆ นี้ น้อยลง ผมเคย
25 ตั้งข้อสังเกตว่า รัฐบาลชุดท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร นั้น มีความก้าวหน้า
ทางความคิดพอสมควร โดยการจัดตั้งองค์กรประเภทนี้ขึ้นมา เป็นองค์กรมหาชน คือ
โอเคเอ็มดี (OKMD) หรือ สปร. หรือตัวเต็มก็คือ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

๑๖๖

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

เยาวชน ๑๕/๒

- เป็นองค์การมหาชน ก็แบ่งเป็น ๕ - ๖ แห่ง แล้วก็ ๑ ในจำนวนแห่งนั้นก็คือ อุทยานการเรียนรู้หรือทีเค พาร์ค (TK Park) ผมเคยเป็นกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
- 5 งบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งแต่สมัยอยู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเห็นตัวเลขงบประมาณที่ให้แก่นักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) แล้ว เมื่อเทียบกับอย่าว่ามีแต่หอสมุดแห่งชาติ หรือหอจดหมายเหตุแห่งชาติเลย เทียบกับกรมศิลปากรทั้งกรมเลยจะเห็นว่าเทียบกันไม่ได้ ทาบกันไม่ติด เพราะฉะนั้นเราจะคาดหวังจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติได้อย่างไรครับ ในเมื่ออัตราเงินเดือนก็ห่างกันค่อนข้างมาก
- 10 ผมเชื่อว่าบุคลากรที่อยู่ใน โอเคเอ็มดีนั้นอย่าว่ามีแต่ข้าราชการกรมศิลปากรเลยครับ เทียบกับสมาชิกวุฒิสภาก็อาจจะมีรายได้มากกว่า อันนี้ก็เป็นปัญหาอย่างหนึ่งของประเทศไทย เพราะฉะนั้นประเด็นที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติจะตั้งขึ้นมา มีพระราชบัญญัติขึ้นมา แล้วก็ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สำคัญ ๆ หลายอย่าง ผมคงไม่มีอะไรคัดค้าน แต่อดเป็นห่วงไม่ได้ว่า ถ้ารัฐบาลชุดนี้ไม่คิดถึงภาพรวม ผมถามจริง ๆ เอะครับ ท่านรัฐมนตรีจะตอบก็ได้
- 15 ว่า กำลังคนในหอจดหมายเหตุแห่งชาติมีกี่คน ระดับความรู้ความสามารถเป็นอย่างไร งบประมาณต่อปีเท่าไร แล้วภารกิจที่เรามอบหมายให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติตามมาตรา ๑๓ เป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่อยากจะถามว่า แล้วรัฐบาลจะมีนโยบายต่อไปอย่างไร เพราะผมเชื่อว่าระบบบริหารจัดการงานของภาครัฐก้าวไปไกล ก็คือเริ่มมีกึ่งนอกระบบราชการที่จะสามารถระดมผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ
- 20 ให้เข้ามาร่วมได้ เฉพาะประเด็นหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่กระผมออกจะเป็นห่วงก็คือหน้าที่ในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓ (๖) ก็คือ -----

- ๘๐/๑

หน้าที่ในมาตรา ๑๓ (๖) ก็คือการรวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติ แต่เดิมเมื่อเอ่ยถึง
 หอจดหมายเหตุแห่งชาติ พุคภาษาชาวบ้านก็คือเข้าใจง่าย ๆ ว่าเป็นการรวบรวมเอกสารเก่า
 5 เอกสารเก่าที่ภาษากฎหมายเขาใช้คำว่า “สิ้นกระแสนการใช้นาน และได้รับการประเมินคุณค่า
 แก่การเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้” เพราะฉะนั้นตัวบทกฎหมายที่ออกมาจึงมีลักษณะเป็นเรื่อง
 ของการเก็บรักษา การป้องกันการขโมย การที่ให้หอจดหมายเหตุเข้าไปสามารถนำเอา
 เอกสารที่ทรงคุณค่าเหล่านั้นมาได้ แต่พอเราไปทำกฎหมายระบุหน้าที่ของหอจดหมายเหตุ
 10 แห่งชาติไว้แบบนี้ครับ ในมาตรา ๑๓ (๖) ถ้าผมจำไม่ผิด ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรได้มีการ
 ถกเถียงใน (๖) นี้กันมาก เพราะว่า (๖) แต่เดิม ท่านไม่ได้เขียนว่ารวบรวมเอกสารเหตุการณ์
 สำคัญของชาติ แต่ใช้คำว่า “จดบันทึกเหตุการณ์สำคัญของชาติ” จากจดบันทึกที่ประสบ
 เสี่ยงคัดค้านค่อนข้างมากกว่า แล้วจะมีความมั่นใจได้อย่างไรว่าการจดบันทึกเหตุการณ์สำคัญ
 ของชาติที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบันจะไม่ใช่แต่เพียงประวัติศาสตร์ของผู้ชนะ คราวนี้พอแก้
 มาเป็นรวบรวมเอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติ ผมก็ออกจะเป็นห่วงว่าจะมีกำลังคน
 15 ไปรวบรวมได้อย่างไร เหตุการณ์สำคัญของชาติ จะนับจนถึงปัจจุบันหรือนับย้อนหลังไปกี่ปี
 ผมว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีความหมายใหญ่หลวง แล้วก็การรวบรวมเอกสารนี้ก็สำคัญ
 นะครับท่านประธานว่า เราจะรวบรวมจากทุกฝ่ายได้มีความครอบคลุมแค่ไหน อย่างไร
 แล้วใครจะเป็นผู้ทำหน้าที่ประเมิน อันนี้ก็ประเด็นที่ผมเห็นว่า ถ้าจะอภิปรายยาวไป
 ก็เสียเวลาสภาแห่งนี้ แต่ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีคงจะเข้าใจประเด็นนี้ เพราะว่าในชั้น
 20 สภาผู้แทนราษฎรได้มีการถกเถียงกันมาพอสมควร กระผมกลับเห็นว่าการรวบรวม
 เอกสารเหตุการณ์สำคัญของชาติเป็นภาระที่ใหญ่ กำลังคนที่มีอยู่ในทางความเป็นจริง
 สามารถจะทำได้หรือไม่ นี่ประเด็นหนึ่งนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ มาตรา ๑๓ (๗) อันนี้เป็นอนุมาตราที่เพิ่มเติมเข้ามา
 คือจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า อันนี้ยังเป็นภารกิจใหญ่หลวงเลยนะครับว่า เราจะให้
 25 หอจดหมายเหตุแห่งชาติที่ขึ้นตรงต่อกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ใครจะเป็นผู้มีหน้าที่
 ประเมินครับว่า ประวัติศาสตร์บอกเล่าจากปากคำของใครควรจะได้รับการบันทึก
 ประวัติศาสตร์บอกเล่าจากท่าน ส.ว. สมชาย แสวงการ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านเป็นตัวอย่าง
 สมควรจะได้รับการบันทึกหรือไม่ หรือว่าจะบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าแต่เฉพาะ

๑๖๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อัจฉริยา ๘๐/๒

จากปากคำของ ส.ส. บางท่านเท่านั้น ท่านประธานครับ ที่สำคัญก็คือว่า อะไรคือคำว่า
“ประวัติศาสตร์บอกเล่า” อันนี้ท่านก็ไม่ได้เขียนไว้ในนิยามศัพท์ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า
5 ในมาตรา ๑๓ (๖) กับ (๗) ผมออกจะเป็นห่วงกระทิงใหญ่ที่ต่อไปในภายภาคหน้าอีก
๕๐ – ๖๐ ปี ที่กระผมอาจจะไม่มีชีวิตอยู่แล้วนี้ อนุชนรุ่นหลังเขามาอ่าน ไม่ว่าจะเป็
เหตุการณ์สำคัญของชาติ ไม่ว่าจะเป็บันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า เขาจะได้อ่าน
อย่างครบถ้วนแค่ไหนประการใด หรือเขาจะได้อ่านแต่เพียงบันทึกที่ดี หรือประวัติศาสตร์
บอกเล่าที่ดี ของผู้มีอำนาจหรือเสียงข้างมากในขณะนั้น เพราะว่าเราก็ต้องยอมรับ
10 ความเป็นจริงนะครับว่า ข้าราชการในหอดจดหมายเหตุแห่งชาติ สังกัดกรมศิลปากร
กระทรวงวัฒนธรรม ก็ต้องทำตามนโยบายของฝ่ายการเมือง ฝ่ายการเมืองที่เข้ามาในแต่ละยุค
แต่ละสมัยก็สังกัดพรรคการเมือง และเหตุการณ์ในทุกวันนี้ ท่านประธานก็ต้องยอมรับว่า
เรามีมุมมองที่แตกต่างกันคนละขั้ว ถ้าเราไปพูดคุยกับผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์คนหนึ่ง ท่านก็อาจจะ
ให้ข้อมูลเป็นขาว ไปพูดคุยกับอีกคนหนึ่งก็อาจจะให้ข้อมูลเป็นดำ มาพูดคุยกับผม ผมก็อาจจะ
15 ให้ข้อมูลเป็นสีเทา พูดกับท่านประธาน ท่านประธานก็อาจจะให้ข้อมูลเป็นสีเทาในระดับ
ที่แตกต่างกัน -----

- ๘๑/๑

20

25

๑๖๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติธรรม ๘๑/๑

- เพราะฉะนั้นใครครับที่จะมีอำนาจในการวินิจฉัย หรือในการเลือกที่จะไปบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าจากใคร คำว่า “ประวัติศาสตร์บอกเล่า” ในที่นี้ กระทบเข้าใจว่า
- 5 คงจะหมายความถึงในเหตุการณ์ ๆ หนึ่ง เราก็ไปสัมภาษณ์บุคคลที่มีบทบาทในเหตุการณ์นั้น คราวนี้บุคคลที่มีบทบาทในแต่ละเหตุการณ์ บางที่มีอยู่คนละด้านของเหตุการณ์ อยู่คนละด้านของข้อเท็จจริง เราจะมีหลักประกันได้อย่างไรครับว่าเราจะเป็นการบันทึกทั้ง ๒ ด้าน หรือมากกว่า ๒ ด้าน ถ้ามีมากกว่านั้น อย่างเช่น สมมุติผมยกตัวอย่างเหตุการณ์ปัจจุบัน ไม่ได้บอกว่าดีหรือไม่ดีนะครับ ประเด็นข้อขัดแย้งเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๑ ซึ่งจนถึงทุกวันนี้ก็ยังไม่ลงตัว ใครถูก ใครผิด เราไม่ทราบ
- 10 ท่านจะบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าจากตรงนี้ได้อย่างไร ถ้าบอกว่าจะบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าจากอดีตประธานรัฐสภาทุกคนก็พอฟังได้ หรือจะบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าจากเฉพาะอดีตประธานรัฐสภา ๒ คน อดีตประธานวุฒิสภา ๑ คน ที่ท่านออกมาแถลงต่อสาธารณชนเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กระทบว่าอันนี้เป็นประเด็นปัญหาที่ใหญ่ กระทบเข้าใจว่า
- 15 คงเป็นเรื่องที่ตอบคำถามของกระทบได้ยาก แต่ว่าในเมื่อเราตั้งใจจะทำกฎหมายว่าด้วยหอจดหมายเหตุแห่งชาติ แล้วเราไปเพิ่มเติม (๗) เข้ามาว่าจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า ผมเข้าใจว่าผมก็ต้องกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ท่านคิดว่าจะมีหลักเกณฑ์อย่างไรครับที่จะทำให้ประวัติศาสตร์บอกเล่าไหนที่เราควรจัดทำ และเราจะมีหลักการในการเลือกบุคคลที่จะมาบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่า นั้นให้กับอนุชนรุ่นหลัง
- 20 อีกสัก ๑๐๐ ปีข้างหน้าอย่างไร ถ้าเผื่อว่าประเทศนี้ยังคงอยู่แล้วก็เอกสารทั้งหลายไม่ถูกทำลายไป เพราะฉะนั้นเมื่อประกอบรวมกันแล้ว ผมออกจะเป็นห่วงมาตรา ๑๓ (๖) กับ (๗) ค่อนข้างมาก เพราะ (๖) กับ (๗) บางครั้งค่อนข้างจะเกินเลยภารกิจแต่ดั้งเดิมของหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่มีอยู่ หอจดหมายเหตุแห่งชาติที่มีอยู่แต่เดิมก็คือการเก็บรักษาเอกสารเก่าที่สิ้นกระแสการใช้งานไปแล้ว แต่ (๖) กับ (๗) ของมาตรา ๑๓ นี้ก็กว้าง
- 25 เข้ามาถึง ถ้ากระทบเข้าใจไม่ผิดนะครับ ก็ไม่ได้มีตรงไหนที่ไม่ระบุไว้ว่าไม่ใช่เหตุการณ์ปัจจุบัน และใครจะเป็นผู้ให้คำจำกัดความว่าเหตุการณ์สำคัญของชาติที่อยู่ในหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่จะต้องทำหน้าที่รวบรวมเอกสารนั้นคืออะไร ปัจจุบันหรือย้อนหลังไป ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๕๐ ปี หรือ ๑ ปี แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๓ (๗)

LIRT

๑๓๐

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๘๑/๒

ผมเป็นห่วงที่สุดก็คือเราจะมีวิธีการเลือกจัดทำบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าได้อย่างไร
เพราะว่าถ้าปล่อยให้หน่วยราชการทำหน้าที่ก็ต้องทำตามนโยบายของผู้ที่บริหารกระทรวง
5 ในขณะที่นี่ ซึ่งก็คือพรรคการเมืองที่ร่วมรัฐบาลอยู่ ถ้าเป็นเหตุการณ์ประเภทอุทกภัยก็พอ
ฟังได้ในระดับหนึ่ง แต่อย่าว่าอย่างโน้นอย่างนี้เลยครับ แค่อุทกภัยปีที่แล้วเราก็ได้ยินกัน
แทบเป็นแทบตายว่าใครปล่อยน้ำ ใครไม่ปล่อยน้ำ น้ำควรจะปล่อยตรงไหน ขึ้นอยู่กับว่า
เราจะไปบันทึกประวัติศาสตร์บอกเล่าจากใคร อันนี้เป็นประเด็นที่กระผมออกจะเป็นห่วง
แล้วกำลังคิดแบบเร็ว ๆ นะครับว่า ถ้าไม่มีหลักประกันตัดออกไปเลยจะดีกว่าหรือไม่
10 เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในอนาคต ก็ขออนุญาตอภิปรายด้วยความเป็นห่วง เพราะว่างานนี้
ค่อนข้างจะเป็นงานใหญ่ คือกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกระทรวงที่ควรจะทำใหญ่กว่านี้ด้วยความ
เคารพจริง ๆ ครับ แต่ว่าตามระบบของประเทศไทยก็กลายเป็นว่ากระทรวงวัฒนธรรมเป็น
กระทรวงที่นักการเมืองไม่ค่อยอยากอยู่ เราพูดกันในทางความเป็นจริง ถ้าคุณตัวเลข
งบประมาณก็สะท้อนหลายสิ่งหลายอย่าง คราวนี้เมื่อเราดูแยกย่อยลงไปยังกรมศิลปากร
15 คุณลงไปยังหอสมุดแห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ งบประมาณยิ่งน้อย แต่ต้องมารับภาระ
ใหญ่หลวงอันนี้แล้วจะเป็นบันทึกต่อไปในอนาคตถึงลูกถึงหลาน -----

- ๘๒/๑

๑๓๑

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๒/๑

กระผมไม่มั่นใจว่าการคงมาตรา ๑๓ (๖) และ (๗) ไว้เราจะมีหลักประกันอย่างไรครับว่าให้ลูกหลานในชั้นหลังนี้เขาได้ประวัติศาสตร์บอกเล่าที่มีความรอบด้านมากที่สุด

5 กราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริคารองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ พลตำรวจโท ยุทธนา ค่ะ

พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี ก็ขอแสดงความคิดเห็นซึ่งนาน ๆ ผมจะแสดงครั้งหนึ่ง

10 ครั้งนี้พอฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายแล้วรู้สึกว่าเป็นอย่างยิ่งที่ทางกระทรวงวัฒนธรรมได้เสนอร่าง พ.ร.บ. จดหมายแห่งชาติฉบับนี้ขึ้น แต่ก็ยังเป็นห่วงตามที่ทางเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายไปแล้วว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ จากความตั้งใจที่อยากจะให้มีหอจดหมายเหตุแห่งชาติอย่างที่ทางรัฐบาลหรือทางรัฐมนตรีต้องการนั้น ผมเชื่อว่าเรื่องนี้ใหญ่มาก แล้วก็ทำไม่ง่ายขึ้น โดยเฉพาะหลายมาตราที่ผมเป็นห่วงเหมือนกับ

15 ท่านสมาชิกอื่น ๆ ได้อภิปรายไปแล้ว โดยเฉพาะมาตรา ๑๐ ที่มาของเอกสารต่าง ๆ ที่จะนำมารวบรวมนั้นไปโยงกับมาตราอื่น ๆ ด้วย เช่น ที่เกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๑๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ แล้วก็มาตรา ๓๐ ซึ่งเป็นบทลงโทษ ซึ่งเอกสารต่าง ๆ ที่อยู่ในความครอบครอง

20 ของเอกชนหรือว่าของประชาชนที่เป็นส่วนตัวนั้น ถามว่าผิดกฎหมายไหม ผมว่าไม่น่าจะผิดแล้วจะบังคับเขาอย่างไรในเมื่อเขาไม่ยอม สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องหนึ่ง ซึ่งในมาตราที่เกี่ยวกับเรื่องการตั้งกรรมการกองทุน ผมเห็นว่ามีการการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอยู่แค่ ๑๕ ท่านน้อยไป

25 เพราะว่ากรรมการ ๕ ท่านเหล่านี้จะต้องมีความรอบรู้ในการที่ตัดสินใจว่าเอกสารฉบับไหนมีความสำคัญในการที่จะเก็บรวบรวมเป็นจดหมายเหตุแห่งชาติได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งตั้งไว้น้อย แล้วก็ใช้คนน้อย แล้วก็เอามาพิจารณาเอกสารทั้งหมดแล้วบังคับว่าใครมีเอกสารเหล่านี้แล้วไม่ให้ ผิดตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ ดังกล่าวนั้น ผมว่าเป็นเรื่อง

ก่อนข้างจะทำความลำบากให้กับการดำเนินการของคณะกรรมการเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง

น่าจะเป็นกรณีที่มีกรรมการชุดหนึ่ง แล้วก็เงินก้อนหนึ่งหรือว่าทุนก้อนหนึ่ง ในการที่จะ

จงใจให้คนที่มิใช่เอกสารสำคัญเหล่านี้ส่งมอบให้กรรมการชุดเหล่านี้พิจารณา แล้วให้

งบประมาณมากพอสมควรในการที่จะจงใจให้เขารีบส่งเอกสารนี้เป็นสมบัติของชาติ

๑๓๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๘๒/๒

ผมว่าน่าจะเป็นเรื่องอย่างนั้นมากกว่าที่จะไปบังคับตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ ตามที่ทาง
สมาชิกหลายคนได้อภิปรายไปแล้ว สิ่งเหล่านี้อยากจะให้เป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องทางบวก
5 มากกว่า ให้งบประมาณไปส่วนหนึ่งสัก ๑๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาทก็ได้ ถ้าเป็นเอกสาร
ที่ดีตั้งไปเลย แล้วก็มีคนอยากจะได้ส่วนที่ชัดเจนที่เขาได้อยู่วิบส่งมาให้ แล้วให้กรรมการ
พิจารณา อาจจะเป็นแค่ต้นเรื่องที่ดีว่า คร่าว ๆ เป็นอย่างไรก็พอแล้ว ถ้าสนใจเอามาดูแล้ว
พิจารณาว่ามีเหตุผลสมควรที่จะให้เงินตอบแทนเขาเป็นการคุ้มค่า ผมเชื่อว่าเอกสารเหล่านี้
จะได้มากมายพอสมควร ยกตัวอย่างเช่น บางเรื่องเปิดเผยแทบจะไม่ได้เลย บางเรื่อง
10 ก็เปิดเผยได้ สิ่งเหล่านี้เรื่องหนึ่งก็เป็นทางลบ เรื่องหนึ่งก็เป็นทางบวก เรื่องทางบวก
ส่งง่ายแน่ ทางลบที่เป็นลบเกี่ยวกับเรื่องประวัติศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น ราชวงศ์จักรี
มาอย่างไร อย่างนี้ถามว่าที่ไหนมีบ้าง ผมเคยไปเปิดพิพิธภัณฑ์หนึ่ง ที่วัดหนึ่ง
ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ท่านเชื่อหรือไม่ว่าวันนั้นผอ.สัญญาสมเด็จพระรัตนราชสุดา
สยามบรมราชกุมารี ไปเป็นประธาน ในการที่จะเปิดพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ที่วัด มีคนมอญ
15 กลุ่มหนึ่งเอาใบลานโบราณที่เขียนหมดทุกอย่างว่าราชวงศ์จักรีมาจากไหน -----

- ๘๓/๑

๑๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนัญชิตา ๘๓/๑

ถามว่าสนใจไหม สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สนใจนะครับ
โยงเสร็จเลย ทำเป็นชาร์ท (Chart) เสร็จว่าราชวงศ์จักรีมาจากประเศไหน จากคนเผ่าไหน
5 อย่างนี้เป็นต้น หลายอันเหล่านี้ถามว่าจะพิสูจน์ได้ไหม เรื่องพระเจ้าตากสินมหาราช พิสูจน์
ได้ไหมว่าท่านเป็นมาอย่างไร ท่านเกิดมาอย่างไร ท่านอยู่อย่างไร ท่านสวรรคตที่ไหน
ใครทำให้ท่านสวรรคต สวรรคตเช่นไร อันนี้ผมว่าเป็นเรื่องหนึ่งซึ่งมีคนรู้เอกสารเหล่านี้
มากมายพอสมควร แต่ก็ยังไม่กล้าส่งให้ ถ้าเกิดมีการจูงใจให้มีการตอบแทนมากพอสมควร
ผมเชื่อว่าคณะกรรมการที่จะตรวจสอบต้องเป็นคนรู้จริงด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องหนึ่งซึ่ง
10 อยากจะฝากว่าคณะกรรมการเหล่านี้ กองทุนนี้ไม่พอ ต้องเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวกับเรื่อง
ประวัติศาสตร์อีกให้มากยิ่งขึ้นในการที่จะเอาเรื่องจริง ๆ มารวบรวม แล้วตัดสินใจว่าเอกสาร
เหล่านี้ถูกต้องแล้วก็ตรงตามที่มีอยู่ในประเทศไทย แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะไม่ใช่ว่าเรื่อง
หลอกลวงนัก สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องพิสูจน์ได้ ไม่ใช่เรื่องง่าย ตามมาตรา ๒๕ การตั้งกรรมการ
กองทุนนี้อยากจะเสริมผู้ทรงคุณวุฒิให้มากเป็น ๑๐๐ คนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องให้เงินเดือน
15 ให้เป็นแค่เบี้ยประชุมก็พอ ที่เขามีความรู้จริงก็เชิญเขา มา แล้วก็ให้เขาเป็นกรรมการตัดสินใจว่า
เป็นอย่างไรบ้าง เดือนหนึ่งประชุมครั้งหนึ่ง ปีละ ๑๒ ครั้ง ๑๒ ครั้งก็คงไม่ก็บาทถ้าเกิดจะทำ
ให้จริงจัง แล้วก็ให้เป็นเหมือนกับเรารวบรวมเอกสารว่า อันนี้เป็นกรรมการตัดสินใจแล้ว
เอกสารชิ้นนี้เป็นเอกสารที่มีคุณค่าและควรจะต้องตอบแทนให้กับคนที่เป็นเจ้าของเท่าไร
อย่างไรอย่างนี้ ผมเชื่อว่าคนอยากจะให้เอกสารเหล่านี้มากพอสมควร คนที่บริจาคก็อาจจะ
20 ที่เห็นแก่ประเทศชาติ เห็นแก่ส่วนรวมก็อาจจะส่งให้ แต่คนที่ไม่อยากให้ เห็นว่าเอกสารนี้
มีค่ามากสำหรับเขาเอง เขาอยากจะได้ผลตอบแทน เราก็ควรจะมึกรรมการชุดหนึ่งที่มีจำนวน
มากพอสมควร แล้วก็สะสางได้ว่าเป็นเอกสารถูกต้องหรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ผม
อยากจะบอกว่าเป็นเรื่องที่มีคุณค่าอย่างยิ่งของประเทศชาติ อย่างท่านสมาชิกหลายท่านที่
อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเหตุการณ์ที่บอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
25 แม้กระทั่งปัจจุบันเหตุการณ์นี้เป็นฝ่ายชนะที่เล่า ฝ่ายแพ้ที่เล่า เขาจะเล่าจะฟังเขาไหม อย่างนี้
เป็นเรื่องที่กรรมการเหล่านี้ต้องเป็นธรรมพอสมควร สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องเป็นห่วงยิ่ง เพราะว่ามัน
งานใหญ่ แต่งบประมาณและคนดำเนินการน้อยมาก แล้วก็เชื่อว่าทำไมมันแน่นถ้าเกิดจะทำกัน
จริง ๆ จัง ๆ ก็อยากจะฝากว่าอยากจะให้เพิ่มกรรมการชุดนี้ แล้วบทลงโทษของมาตรา ๒๕

LIRT

- มาตรา ๓๐ แรงแป้ ที่บอกว่าแรงแป้เนื่องจากว่าควรจะเป็นการจูงใจให้เขาส่งให้ ไม่ใช่ว่า
ไปบังคับให้เขาส่ง แล้วเขามีแล้วไม่ให้ก็จะมีคามคิดมากมาย ผมเชื่อว่าไม่น่าจะเป็นเหตุผล
5 ที่ทางกฎหมายฉบับนี้น่าจะเอามาเป็นแบบในการบังคับให้คนส่งเอกสาร อยากจะให้เขา
สมัครใจแล้วก็จูงใจให้เขาดำเนินการอย่างนี้จะทำอย่างไรมากกว่า สิ่งนี้อาจจะให้มีการ
แก้ไขบทบัญญัติที่ลงโทษ ยกตัวอย่างเช่น ยาบ้าสมัยก่อนแก้ปรับหรือว่าแก้ให้ลงโทษ
เม็ดละ ๕ บาทปรับ แต่เพิ่มโทษเป็นประหารชีวิต ตลอดชีวิต ยาบ้าเพิ่มจากเม็ดละ ๕ บาท
หรือเม็ดละ ๓ บาท เป็นเม็ดละ ๒๐๐ บาท เม็ดละ ๓๐๐ บาท ถามว่าระบาคั่วใหม่
10 จากไม่เคยระบาคั่วเลย ใช้เฉพาะยาเสพติดเกี่ยวกับเรื่องคนที่ขับรถบรรทุกสิบล้อ ซื่อกันเฉพาะ
ระบาคั่วทั่วประเทศ เพราะว่าคนที่เอามาขาย คนที่จำหน่าย คนที่ผลิตนั้นไม่มีรายได้อมหาศาล
คนก็อยากขาย คนก็อยากผลิต ก็เลยทำให้ยาบ้าระบาคั่วทั่วประเทศไทยแล้วแก้ไม่ได้เลย
เพราะโทษมันแรง สิ่งนี้เหมือนกันนะครับ ถ้าเกิดบังคับอย่างนี้ไม่มีใครอยากจะให้ ถ้าจูงใจ
เขาน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า อันนี้ผมขออนุญาตที่จะแสดงความคิดเห็นสั้น ๆ แต่เพียง
15 เท่านั้น เพราะว่าหลายมาตราที่น่าจะยังต้องแก้ไขปรับปรุงอีกมากพอสมควร เป็นกฎหมายที่ดี
นะครับ แต่บางเรื่องบางรายนี่น่าจะอยากให้ทางคณะรัฐมนตรีหรือว่าทางท่านที่เป็นเจ้าของ
ร่างได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือว่ากรรมการชุดที่จะมีดำเนินการ ซึ่งผมอาจจะต้องมีการขอ
แปรญัตติบ้างในบางมาตรานั้น เพราะว่าป็นเรื่องหนึ่งที่น่าเป็นห่วงมากกว่า การดำเนินการ
ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติฉบับนี้น่าจะยังมีข้อขัดข้อง แล้วก็ป็นปัญหาอยู่บ้างพอสมควร
20 ผมขออนุญาตกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบในชั้นต้นเพียงเท่านี้ก่อน
ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริดา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม แล้วต่อด้วย
ท่านสุรจิต ชิริเวทย์ นะคะ

- 25 พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : ขอบคุณครับท่านประธาน
พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตแสดง
ความคิดเห็นในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ ในฐานะที่เป็น

๑๓๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ชัญญชิตา ๘๓/๓

กรรมการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ซึ่งได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าจะไม่แสดงความคิดเห็นก็กระไรอยู่ -----

5

- ๘๔/๑

- มีประเด็นที่ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นดังนี้ครับ คือผมเข้าใจว่าอย่างนี้ เดิมทีงาน
 ที่เกี่ยวกับเอกสารราชการหรือว่าจดหมายเหตุต่าง ๆ นั้นทางราชการใช้ระเบียบสำนัก
 5 นายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบัญในการกำกับดูแลอยู่ แต่งานสารบัญในลักษณะนี้นั้น
 เป็นลักษณะของการขอความร่วมมือหรือว่าเป็นลักษณะของการให้वानเสียมากกว่า
 เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าทางรัฐก็คงเห็นความจำเป็นที่จะมีการบัญญัติขอบเขตการใช้อำนาจ
 ของรัฐขึ้นมาใหม่ให้เป็นลักษณะของการบังคับ แต่ข้อสำคัญก็คือการบังคับนี้ปรากฏว่ามี
 บทลงโทษด้วย ซึ่งบทลงโทษนั้นถ้าอ่านดูแล้วในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ น่าตกใจ
 10 มีบทลงโทษถึงขั้นติดคุกติดตะราง ตั้งแต่ ๓ ปีก็มี ๕ ปีก็มี เพราะฉะนั้นผมจึงค่อนข้างจะให้
 ความสำคัญกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างมาก ท่านประธานครับ เริ่มตั้งแต่ส่วนแรก
 ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย เพราะอ่านดูแล้วผมว่าก็เริ่มมีปัญหาแล้วตั้งแต่
 คำจำกัดความในมาตรา ๓ คำจำกัดความของคำว่า “เอกสารจดหมายเหตุ หมายความว่า...”
 ไป ผมรวบรวมได้เป็น ๓ นัยดังนี้
- 15 ประการแรก คือเอกสารที่สิ้นกระแสการใช้งาน
 ประการที่ ๒ ได้รับการประเมินคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้
 เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้านประวัติศาสตร์ของชาติ และเพื่อประโยชน์ในการศึกษา
 ค้นคว้าหรืองานวิจัย และ
- 20 ประการที่ ๓ กรมศิลปากรได้จัดทำทะเบียนไว้เป็นเอกสารจดหมายเหตุ
 แต่นี้ก็มีปัญหาแล้วครับ เอกสารที่สิ้นกระแสการใช้งาน ถ้าอ่าน
 ในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พบว่า คนที่จะมีหน้าที่ในการวินิจฉัยว่า
 เป็นเอกสารที่สิ้นกระแสการใช้งาน ใครครับ ปรากฏว่าไปยกให้กรมศิลปากร คนที่จะ
 ประเมินคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาเอาไว้ ใครครับเป็นคนประเมิน กรมศิลปากร
 แล้วก็อันที่ ๓ กรมศิลปากรเป็นคนจัดทำทะเบียน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าอำนาจหน้าที่ของ
 25 กรมศิลปากรนั้นค่อนข้างจะครอบจักรวาลในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และผมเชื่อว่าเมื่อใช้
 บังคับจริง คนที่จะไปทำหน้าที่นี้ก็คือหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งเข้าใจว่าตำแหน่งก็คือ
 ผู้อำนวยการ เรากำลังให้ดาบที่สำคัญกับส่วนราชการหนึ่งในกระทรวงวัฒนธรรมให้มี
 ดุลยพินิจในการใช้อำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัย จนมีผลถึงทำให้คนติดคุกติดตะรางได้

๑๓๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

กรกฎาคม ๒๕๖๒

5 อันนี้ผมตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ และคงจะต้องไปแปรญัตติ เพราะคำจำกัดความน่าจะมีปัญหา
การให้คนใดคนหนึ่ง หรือส่วนราชการที่ยังไม่แน่ หรือยังไม่ชัดเจนว่าใครจะเป็นผู้ใช้อำนาจ
หน้าที่นี้เป็นผู้พิจารณาจึงค่อนข้างจะอันตราย ผมขอแสดงความคิดเห็นว่าน่าจะเป็นในรูปแบบ
ของคณะกรรมการ และข้อสำคัญที่สุด งานจดหมายเหตุเป็นส่วนหนึ่งของการบันทึกข้อมูล
ความสำคัญ ประวัติศาสตร์ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมือง ซึ่งมีอยู่ ๓ ส่วนราชการที่มี
หน้าที่และเก็บรวบรวมอุปกรณ์หรือสิ่งของต่าง ๆ เอาไว้ ประการแรกคือหอสมุดแห่งชาติ
10 ประการที่ ๒ คือหอภาพยนตร์ และประการที่ ๓ ที่กำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้
เกิดขึ้นใหม่ มีอยู่เดิมแล้ว แต่เรากำลังให้คาบ ให้กระบี่เล่มใหม่กับเขาโดยการออกเป็น
พระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งส่วนราชการที่จะมีหน้าที่ดูแลเรื่องนี้คือ
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ และระบุไว้ในร่างกฎหมายอีกว่าเป็นส่วนราชการสังกัด
กรมศิลปากร -----

15

- ๒๕/๑

- สิ่งที่จะบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์นั้นไม่ใช่มีเฉพาะศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ไม่ได้มีเฉพาะเหตุการณ์สำคัญทางการเมือง ไม่ได้มีเฉพาะข้อโต้แย้งทางการเมือง แต่มีอยู่ครบถ้วน
- 5 ทั้งวิทยาศาสตร์ ทั้งการแพทย์ ทั้งเทคโนโลยี สื่อสาร สิ่งต่าง ๆ โรงพยาบาลศิริราช มีหอจดหมายเหตุโรงพยาบาลศิริราช ถ้าท่านผู้มีเกียรติได้เคยเข้าไปเยี่ยมชม มีสิ่งที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ทางการแพทย์อยู่เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นกรมศิลปากรมาจากไหน กรมศิลปากรมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญทางด้านต่าง ๆ เหล่านี้อยู่มากน้อยแค่ไหน เท่าที่ผมทราบมีอยู่น้อยนิด ท่านจะของบประมาณเพิ่มเพื่อที่จะให้งาน
- 10 หอจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นประสบผลสำเร็จได้มากน้อยแค่ไหน ผมมองว่าไม่น่าจะเป็นไปตามนั้น เพราะแค่งบประมาณของกระทรวงวัฒนธรรมก็มีอยู่เพียงเล็กน้อย เพราะฉะนั้นผมจึงฝากประเด็นนี้ไว้ ท่านประธานครับงานของหอจดหมายเหตุหรืองานเอกสาร
- จดหมายเหตุแห่งชาตินั้น จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการบังคับใช้ในส่วนราชการ
- 15 ที่ประสบผลสำเร็จ ต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ ต้องอาศัยงบประมาณ และผมมองว่าที่สำคัญที่สุดคือต้องอาศัยการสร้างเครือข่ายของหอจดหมายเหตุ ท่านจะเซนทรัลไลซ์ (Centralize) ให้งานของ
- หอจดหมายเหตุนั้น ไปอยู่ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติเพียงที่เดียว ผมมองว่าไม่น่าจะถูกต้อง มีแต่จะต้องกระจายความสำคัญไปสู่ชุมชนให้มีหอจดหมายเหตุประจำชุมชน
- มีหอจดหมายเหตุประจำจังหวัด สนับสนุนให้ส่วนราชการต่าง ๆ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ
- 20 ให้มีหอจดหมายเหตุของตัวเอง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ได้โดยง่าย มิใช่เมื่อมีเหตุที่จะต้องค้นคว้าศึกษาวิจัยแล้วจะต้องเข้ากรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จึงเห็นว่าสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดคือรัฐจะต้องจัดสรร
- งบประมาณให้กับหอจดหมายเหตุแห่งชาติให้มีงบประมาณที่เพียงพอ ไม่ใช่ให้เป็นยักษ์ไม่มี
- กระบอง ไม่มีงบประมาณ ท่านประธานครับในอดีตผมเคยได้ยิน เคยได้เห็น เมื่อรัฐมนตรี
- 25 พ้นจากตำแหน่ง สิ่งที่ต้องทำประการแรกอย่างรีบด่วนคือ จักรด ๔ ล้อข้าง ๖ ล้อข้าง ๑๐ ล้อข้าง มาที่กระทรวง ถามว่าทำอะไรครับ เก็บเอกสาร เอกสารราชการเป็นกล่อง ๆ เป็นลัง ๆ ใ้รถกลับบ้าน ผมเชื่อว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติมีผลใช้บังคับแล้วไม่น่าจะเป็นเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นอีก เอกสารราชการต่าง ๆ เหล่านั้นเป็น

๑๓๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ภิญญดา ๘๕/๒

- เอกสารที่มีคุณค่า ไม่ใช่ทรัพย์สินส่วนตัวที่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วท่านจะขนกลับบ้านไป
เก็บไว้นอนดูเล่นที่บ้าน เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
- 5 จึงเห็นว่ายังมีข้อมูลในรายละเอียดอีกมากมายที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข โทษอาญาถึง
ติดคุกแก่นำเอกสารจดหมายเหตุโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์แพค (Pack) ใต้อะเป้ไปต่างประเทศ
เพื่อไปงานเอกซิบิชัน (Exhibition) งานนิทรรศการในระดับโลกโดยไม่ได้รับอนุญาต
กลับมา มีสิทธิติดคุกติดตารางได้ ๓ ปี ถึง ๕ ปี เพราะฉะนั้นโทษทางอาญาต่าง ๆ เหล่านี้
ผมดูแล้วจะต้องมีการปรับปรุง กรมศิลปากรช่วยกรุณาให้ข้อเสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา
- 10 และอย่างมั่นคงเลยว่า งานนี้ท่านสามารถทำได้จริงหรือไม่ โดยความรู้สึส่วนตัวแล้ว
ผมมองว่าหอจดหมายเหตุแห่งชาติที่น่าจะสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีมากกว่าที่จะสังกัด
กระทรวงวัฒนธรรม และยังมีข้อมูลในรายละเอียดต่าง ๆ อีกที่คงจะต้องไปพิจารณาในชั้น
กรรมวิธีการ ขอบพระคุณครับ

15

- ๘๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตนปริดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุคตทัยนะคะ ท่านสุรจิต ชिरเวทย์ เชิญค่ะ

- 5 นายสุรจิต ชिरเวทย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมเห็นด้วยในหลักการ นะครับ แล้วก็หวังว่าท่านผู้เสนอร่างก็จะได้รับฟังความคิดเห็นอันนี้ไปปรับปรุง ผมเห็นด้วย ในหลักการ แต่ผมไม่เห็นด้วยกับรูปแบบองค์กร ก็คือจริง ๆ แล้วหลักการก็ดีแล้ว เพราะว่า คนไทยปัจจุบันก็โล่บรรพบุรุษตัวเองได้แค่ ๓ ชั่วโมง คนไทยไม่ค่อยรู้ประวัติศาสตร์ ตัวเองอยู่แล้ว ทีนี้ข้อกังวลก็ตรงกันกับหลายท่านก็คือหน่วยงานที่ทำหน้าที่บันทึก แต่ตรงนี้
- 10 ผมก็ไม่ค่อยกังวลมาก เพราะว่าถ้าเราศึกษาประวัติศาสตร์จริง ๆ การบันทึกก็มีแบบแผน ของมันก็คือวันที่กับเหตุการณ์ เหมือนปุมโหระ ถ้าเราไปดูพงศาวดารเก่าที่มีลักษณะเป็น ปุมโหระก็จะบันทึกแห้ง ๆ แบบนั้น ก็คือวันที่กับเหตุการณ์ ซึ่งรูปแบบการบันทึกอย่างนี้ก็มี หลายฉบับ หลายสำนวน ไม่ใช่ว่ามีหोजดหมายเหตุแล้วหोजดหมายเหตุจะไปผูกขาดอยู่ คนเดียว ก็ขึ้นอยู่กับความหลากหลาย ความสนใจที่จะมีผู้บันทึกหรือจัดทำขึ้นมา อย่างเช่น
- 15 พงศาวดารเราก็มีฉบับพันจันทนุมาศ (เจิม) ฉบับพระราชหัตถเลขา ฉบับหมอบรัดเลย์ มีเยอะเยอะ แล้วยังมีพงศาวดารที่ต่างชาติเขียนขึ้นอีก วัน วลิต ลาลูแบร์ อะไรก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมกลับไม่ค่อยเป็นห่วง แต่ผมอยากเห็นการจัดรูปองค์กรที่มีความอ่อนตัว อย่างเช่น ถ้าในนี้เราจะเห็นว่าเป็นฝ่ายประจำไปหมดเลย แต่หน่วยงานอย่างหอภาพยนตร์
- 20 อย่างนี้ผมว่ามีความอ่อนตัวกว่า แล้วก็อาจจะได้ผู้เชี่ยวชาญจากอะไรที่มีความหลากหลาย จากราชบัณฑิตหรืออะไรที่เปิดกว้าง อย่างหอภาพยนตร์นี่อยู่ดี ๆ เราไปหนึ่งไทยกลับมาจาก
- 25 ส่องกงพันกว่าเรื่อง แล้วหน่วยงานมีเจ้าหน้าที่อยู่นิดเดียว แค่ว่าสารบัญญัตินี่เรื่อง เนื้อเรื่องย่อ ทีมงานสร้าง ปีที่ออกฉาย เขาบอกว่าถ้าเขามีกำลังอยู่เท่านี้เขาใช้เวลาเป็นร้อยปี แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องเริ่มต้นที่ไหนสักแห่งหนึ่ง ทีนี้ความหลากหลายของการจัดรูปแบบ องค์กรนี้เป็นข้อกังวลมากกว่าว่าผู้ที่จะเข้ามาวางรากฐานอันนี้ ตอนเริ่มต้นเราถึงไม่อยาก
- ให้อยู่กับกรมศิลปากร ไม่ใช่ว่ากรมศิลปากรไม่ดี หมายความว่ากรมศิลปากรเขาก็เป็น หน่วยงานราชการมาเก่าแก่ดีคำบรรพ์ เขาอยู่กับระบบเดิมได้ก็ไม่มีอะไร แต่ว่าภารกิจ
- ที่ต้องดูแลก็มหาศาลอยู่แล้ว แต่ทีนี้เราเหมือนกับเราจะจำแนกออกมาเน้น ไปในเรื่องเอกสาร เรื่องอะไรพวกนี้ ส่วนคำจำกัดความหรือโทษทัณฑ์นั้นผมก็ไม่ค่อยกังวลเท่าไร เพราะว่า

๑๘๑

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณีย์ ๘๖/๒

- ก็มองได้ ๒ แก้วว่าโทษนี้หนักไปหรือเบาไป ก็มองได้ทั้ง ๒ ด้านถ้าจะมอง แต่จะเป็นอย่างนั้น
เมื่อเข้าองค์ประกอบตามคำนิยามเสียก่อน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมไม่ค่อยกังวลมาก แต่กังวล
- 5 ความหลากหลายขององค์ประกอบของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ อย่างเช่น อาจารย์
ศรีศักร ศึกษาศาสตร์ ท่านเข้าหาผ่านมานุษยวิทยา คนไปนึกว่าท่านเป็นนักโบราณคดี
ท่านจิตร ภูมิศักดิ์ ท่านเข้าผ่านภาษา หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ เข้าผ่านวัฒนธรรม ก็แล้วแต่
มุมมอง เพราะฉะนั้นต้องมีความหลากหลาย เพราะว่าในการรวบรวมหรืออธิบายความที่จะมี
ขึ้นต่อไป อันนี้จึงกังวลกับรูปแบบองค์กรมากกว่า ส่วนรูปแบบการบันทึกผมก็ได้เรียนไป
- 10 แล้ว และนอกจากนี้เรายังมีพิพธิภัณฑ์ส่วนตัว มีอะไรต่ออะไรซึ่งเขาเก็บรักษาสีงเหล่านี้อยู่
อย่างเช่น คุณเอนก นาวิกมูล อายุน้อยกว่าผมอีก แต่เขาก็สนใจ เขาก็มีพิพธิภัณฑ์ส่วนตัวเขา
เขาก็บันทึกเรื่องราวเหล่านี้ ซึ่งจริง ๆ เขาก็ต้องไปถ่ายถอดข้อมูลออกมาจากจดหมายเหตุ
จากหอสมุด ผมว่ามีให้หลากหลายเพิ่มขึ้นดี จะได้มีแหล่งที่เข้าถึงเยอะ ประเทศที่เจริญแล้วนี้
จะมีพิพธิภัณฑ์ มีแหล่งพวกนี้เยอะมาก ก็ทำให้คนเข้าใจถึงคุณค่าสีงเหล่านั้นและเข้าถึง
- 15 ได้ง่าย แม้แต่บ้านผมจังหวัดเล็ก ๆ ยังมีพิพธิภัณฑ์ส่วนตัว ตั้งเซียมซะ รวบรวมหม้อตาล
เตาตาล อุปกรณ์ วิธีชีวิตอะไรแบบนี้ -----

- ๘๓/๑

๑๘๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรารณ ๘๗/๑

ผมก็ว่าเป็นความงอกงาม อย่างก่อนนี้ผมก็เห็นสยามจดหมายเหตุเขาก็ทำของเขาอยู่
เป็นหน่วยงานแบบไหนผมก็ไม่ทราบ ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่ชื่อเป็นเล่ม ๆ แล้วเขาก็ทำ
5 สยาม ออลมาแนค (Siam almanac) มาเป็นปี ๆ ตอนนั้นก็หายไปแล้ว หอดกำลังไปแล้ว
หรืออย่างไรไม่ทราบ อันนั้นก็ดีมาก รวมเหตุการณ์แต่ละปี ครม. ทุกชุด นโยบายรัฐบาล
อะไรต่ออะไรเขารวบรวมไว้หมด โดยหลักการผมก็เห็นว่ามิได้ดี เดี่ยวพอถึงขั้นกรรมาธิการ
ก็ขอให้ท่านมีความอ่อนตัวยืดหยุ่นตรงนี้หน่อยก็แล้วกันว่า เวลาที่เราเสนอปรับแก้
การจัดรูปแบบของค้กร ผมว่าหัวใจอยู่ตรงนี้จะเดินได้หรือไม่ได้ตรงนี้ ที่กังวล
10 ก็เพราะว่าถ้าไปอยู่ในฝ่ายประจำมากเกินไปก็กลัวว่าองค์กรจะแข็งกระด้าง เพราะว่า
มีความหลากหลายสูง ต้องการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาวางพื้นฐานตอนแรกนี้อย่างสูง
ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทรรัตน์ปริคา
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจงไหมคะ เชิญค่ะ

15 นางสุกมล คุณปลื้ม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นางสุกมล คุณปลื้ม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคพลังชน ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ให้ความสนใจและมีข้อห่วงใย รวมถึง
ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ
20 สำหรับเรื่องของการบันทึก การรวบรวมเอกสารของจดหมายเหตุนั้น ก็จะมีการรวบรวม
เอกสารจากทั้งภาครัฐและจากภาคประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์
ครั้งใด หอจดหมายเหตุจะรวบรวมเอกสารทุกแหล่งที่มีการส่งมอบให้กับหอจดหมายเหตุ
แห่งชาติ ก็จะมีการเก็บรวบรวมเอกสารทุกประเภทที่ส่งมอบมายังหอจดหมายเหตุ ซึ่งเริ่มมา
ตั้งแต่สมัยปลายรัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน จะมีทั้งเอกสาร
25 ราชการ เอกสารส่วนบุคคล เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สำคัญของชาติ

สำหรับประเด็นที่ท่านสมาชิกพูดถึงเรื่องของกฎกระทรวง กฎกระทรวงเดิมนี้
ไม่ได้มีปัญหาแต่อย่างใด แต่ว่ากฎกระทรวงก็จะเป็นในส่วนของกาแบ่งส่วนราชการภายใน
กรมศิลปากร สำหรับเรื่องของพระราชบัญญัติก็จะเป็นเรื่องของการบริหารจัดการเอกสาร

๑๘๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรวรรณ ๘๗/๒

เป็นการวางระบบการจัดการเอกสาร เพื่อเป็นการรวบรวมให้ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมถึง
สามารถจัดตั้งกองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการใช้จ่าย
5 เพื่อกิจการทางด้านเอกสารจดหมายเหตุ ตรงนี้ก็คือเป็นประเด็นที่จะต้องมี พ.ร.บ.

ส่วนประเด็นเรื่องของบทลงโทษ ส่วนใหญ่จะเป็นไปตามมาตรฐานของ
ประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่มาตรา ๒๕ ที่บัญญัติไว้เพื่อป้องกันการทำสำเนาหรือ
ผลิตเอกสารจดหมายเหตุในเชิงพาณิชย์ โดยไม่เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด โทษปรับ
ไว้ไม่เกิน ๑ แสนบาท เนื่องจากการผลิตทำซ้ำเอกสารจดหมายเหตุ จดหมายเหตุนี้นี้ถือว่า
10 เป็นสิ่งที่มีมูลค่าสูง แล้วก็สืบเนื่องจากปัจจุบันการดำเนินการทางด้านจดหมายเหตุของ
ประเทศไทยไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวบรวมจัดเก็บเอกสาร
จากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ซึ่งบางส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐก็มีการละเลย
ไม่จัดส่งเอกสารให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติ เพื่อเป็นการประเมินคุณค่าเอกสารหอจดหมาย
เหตุแห่งชาติ จึงไม่สามารถที่จะเข้าไปถึงเอกสารของส่วนราชการหรือหน่วยงานของ
15 รัฐได้ เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้อำนาจ ซึ่งปัจจุบันมีเพียงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
งานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่กำหนดให้ส่วนราชการส่งบัญชีหนังสือที่หมดความจำเป็น
ในการใช้งานและขอทำลายให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติพิจารณาก่อน ซึ่งระเบียบดังกล่าว
ขาดขั้นตอนสำคัญก็คือ การประเมินคุณค่าเอกสาร -----

20

- ๘๘/๑

๑๘๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุกัญญา ๘๘/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

- 5 นางสุกมล คุณปลื้ม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาผ่านไปยังท่านสมาชิกคณะ สำหรับเรื่องของในกรณีที่มีการขอเอกสารแล้วภาคเอกชนอาจจะไม่ส่งมอบ ในส่วนตรงนี้ทางอธิบดีกรมศิลปากรก็จะเข้าไป เพื่อที่จะเจรจากับทางเจ้าของเอกสารสำคัญเหล่านั้น ซึ่งตรงนี้ถ้าไม่มีการส่งมอบเราก็จะขอ
- 10 ทำสำเนาเพื่อเก็บไว้ในหอจดหมายเหตุ แล้วในส่วนของกองทุนตรงนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปซื้อเอกสารที่ถือว่าเป็นเอกสารสำคัญและมีความสำคัญในระดับชาติครั้งนี้ด้วยขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ปิดอภิปรายนะครับ ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๑

15 ขั้นรับหลักการ เพราะฉะนั้นเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมได้เข้าห้องประชุมครับ

เมื่อท่านเข้ามาแล้วได้กดปุ่มแสดงตน ผมขออนับองค์ประชุมก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๑ และขอเรียนให้ทราบว่าทุกคะแนนเสียงของท่านมีค่า มีความหมาย เมื่อทุกท่านเสียบัตรเรียบร้อยแล้ว ส่งผลด้วยครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมทั้งหมด ๑๑ ท่าน ครบองค์ประชุม
5 ผมจะขอมติที่ประชุมในวาระที่ ๑ ว่าที่ประชุมนั้นจะรับร่าง พ.ร.บ. จดหมายเหตุแห่งชาติ
พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าท่านเห็นว่าควรรับไว้พิจารณาในวาระที่ ๑ ท่านกดปุ่ม
เห็นด้วย ถ้าท่านคิดว่าไม่ควรรับร่างไว้ หรือเห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรท่านกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ถ้าลงมติครบถ้วนแล้วผมปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

10 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้เข้าประชุม ๑๖ ท่าน เห็นด้วย ๑๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
งดออกเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบรับวาระที่ ๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติ
จดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ไว้พิจารณา ท่านจะให้มีการอภิปรายที่ท่าน เชิญท่านคำคุณ
นะครับ

15 นายคำคุณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คำคุณ
สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ.
จำนวน ๒๖ คน โดยเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๒๓ คน ตัวแทนจากคณะรัฐมนตรี ๓ คน
ขอผู้รับรองด้วยครับ

20 (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ไม่มีท่านเสนอเป็นอย่างอื่น เชิญเสนอรายชื่อ
เลยครับ

25 นายคำคุณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คำคุณ
สิทธิสมาน ขอเสนอรายชื่อในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาจำนวนทั้งสิ้น ๒๓ คน ดังต่อไปนี้
๑. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ
๒. รองศาสตราจารย์ หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล
๓. นายสุรียา ปันจอร์

๑๘๓

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณ์ ๘๕/๒

5

๔. นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์
๕. นางไพไลพรรณ สมบัติศิริ
๖. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม
๗. นายธีระ สุวรรณกุล
๘. นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์
๙. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

10

๑๐. นางกีระณา สุมาวงศ์
๑๑. นายจตุรงค์ ธีระกนก
๑๒. รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร
๑๓. นายธานี อ่อนละเอียด
๑๔. นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์
๑๕. นายต่วนอับดุลเลาะ คาโอะมารียอ

15

๑๖. นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์
๑๗. นายวิบูลย์ คูหิรัญ
๑๘. นายสุรจิต ชिरเวทย์
๑๙. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ

20

๒๐. พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา
๒๑. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสังบุญย์
๒๒. พลเอก เกษมศักดิ์ ปตุกสวัสดิ์
๒๓. นายสุรเดช จิรจิตติเจริญ

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

25

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

LIART

๑๘๘

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณะ ๘๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อครับ

5

นางสุกมล คุณปลื้ม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสุกมล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคพลังชน ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของรัฐบาลจำนวน ๓ คน ดังต่อไปนี้

๑. นางสาวรัชต์ วงศ์เสงี่ยม

10

๒. นางเรวดี สกุลพาณิชย์

๓. นายสุรพล ทิพย์เสนา

- ๕๐/๑

๑๘๕

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพรัตน์ ๕๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รายชื่อเสนอถูกต้องจนครบ เชิญเลขานุการอ่านรายชื่ออีกครั้งหนึ่ง
5 นายสมศักดิ์ มนูญปิฎ (รองเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการ
วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดหมายเหตุ
แห่งชาติ พ.ศ. จำนวน ๒๖ คน

๑. นางสาวธีรรัตน์ วงศ์เสงี่ยม

๒. นางเรวดี สกกุลพาณิชย์

10 ๓. นายสุรพล ทิพย์เสนา

๔. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรีังใจ บุรณสมภพ

๕. รองศาสตราจารย์ หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล

๖. นายสุริยา ปันจอร์

๗. นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์

15 ๘. นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ

๙. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครื่องาม

๑๐. นายธีระ สุวรรณกุล

๑๑. นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์

๑๒. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล

20 ๑๓. นางกีระณา สุมาวงศ์

๑๔. นายจตุรงค์ ธีระกนก

๑๕. รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร

๑๖. นายธานี อ่อนละเอียด

๑๗. นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์

25 ๑๘. นายต่วนอัปคุลเถาะ คาโอะมารีโย

๑๙. นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์

๒๐. นายวิบูลย์ คูหิรัญ

๒๑. นายสุรจิต ชिरเวทย์

LIART

๒๒. นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ

๒๓. พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา

5 ๒๔. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสังบุญย์

๒๕. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์

๒๖. นายสุรเดช จิรจิตติเจริญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะแปรญัตติสักกี่วัน เชิญท่านคำนวณครับ

10 นายคำนวณ สิทธิสमान : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คำนวณ
สิทธิสमान สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอ ๗ วัน
ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

15 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีท่านเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี กำหนดการแปรญัตติ ๗ วัน เป็นอันจบการพิจารณา
เรื่องด่วนที่ ๓ ขอบขอบคุณรัฐมนตรีครับ

20 ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่ผมจะไปเรื่องที่ ๔ ซึ่งเป็นเรื่องสุดท้าย เนื่องจากวันนี้
เราได้พิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินทั้ง ๓ ฉบับ ตั้งแต่เช้า ก็คือร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โครงการรถไฟฟ้ามหานคร
สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ร่างที่ ๒ เป็นร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

25 และร่างสุดท้ายคือ ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งทั้ง ๓ ร่างนั้น
เป็นร่างที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ทางวุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน
ซึ่งขณะนี้เหลือเวลาเพียง ๕ วัน -----

๑๕๑

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ธนพงษ์ ๕๑/๑

เพราะฉะนั้นผมจำเป็นที่จะต้องขอมติจากที่ประชุมที่จะขอขยายเวลา เพื่อให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา คือหลังจากครบแล้วขอขยายเวลาไปอีก ๓๐ วัน แต่ถ้าปิดสมัย
5 ประชุมการนับนั้นก็จะหยุดนับ แต่ผมจำเป็นที่จะต้องขอขยายเวลานี้ไปก่อน แต่เนื่องจากว่า
กรรมาธิการที่เราตั้งไปนั้นยังไม่ได้มีการประชุมเลย เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตที่จะใช้
โอกาสนี้ในการที่จะขอดำเนินการก็คือ ใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๕๒
การขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติใดให้ประธานคณะกรรมการรายงาน
เพราะฉะนั้นประธานก็ไม่ต้องรายงาน ผมขอใช้ข้อ ๑๕๑ กำหนดว่า จะต้องไม่เห็นชอบ
10 ให้คงใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมจะขออนุญาตที่จะ
ขอตรวจสอบองค์ประชุมและของคใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๕๒ และผมก็จะ
ดำเนินการในการที่จะอนุมัติ ขอที่ประชุมได้อนุมัติขยายเวลา ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นก่อนที่ผม
จะขออนุมัติยกเว้นข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๕๒ ก็คือขณะนี้ยังไม่มีประธาน
คณะกรรมการ เพราะเราเพิ่งตั้งวันนี้ ผมก็จะขอยกเว้นนั้นต้องใช้มติเสียงที่ประชุม
15 เกินกึ่งหนึ่ง ก็คือใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๕๑ เพราะฉะนั้นเชิญท่านสมาชิก
ได้เสียบัตรที่จะตรวจสอบองค์ประชุมอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะลงมติ เสียบัตรแล้ว
ขอส่งผลด้วยครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
20 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : องค์ประชุมครบ ๑๖ ท่าน ผมก็จะขอมติที่ประชุมในการที่จะคงใช้
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๕๒ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบให้คงใช้ข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา ข้อ ๑๕๒ ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นชอบที่จะให้คงใช้ข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา ข้อ ๑๕๒ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ลงมติเรียบร้อยแล้ว
ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

25 (มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๑๖ ท่าน เห็นด้วย ๑๓ ไม่เห็นด้วย ไม่มี
งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมคงใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา

๑๕๒

ว. ๒๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ธนพงษ์ ๕๑/๒

ข้อ ๑๕๒ ก็คือขอให้ที่ประชุมแห่งนี้ขยายเวลาในการพิจารณาร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งเป็นกฎหมายการเงินออกไปอีก ๓๐ วัน จะมีท่านใดขัดข้องไหมครับ

5 (ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าขณะนี้ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม เพราะฉะนั้นวันนี้พิจารณากันมายาวนานแล้ว ผมขอเลื่อนการประชุมไปคราวหน้า

10 ปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

15

Legislative Institutional Repository of Thailand